

174
1-1887

114754

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:
ஸ்ரீசுவாஸன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

தேவாரநகரம்
மதுராவிலுள்ள
வீரராகவல்லாபி அய்யங்காரருளியது.
பெண்ணை
சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
கோமளபுரம்
இராசகோபாலபிள்ளையவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு
வடகனம் பள்ளிக்கூடம்
இராமாதுஜாயநமய்யங்காரால்

சென்னை
தங்கசாலைத்தெருவு அருகே ரீபேட்டை-415-நெம்பர்
வீட்டில் எழுதித்திருக்கும்
பத்தி - இராமாதுஜாயநமய்யங்காரால்
ஸ்வகைய
ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

Registered Copy Right.

இதன்விலை அறு - 1/2

ஸ்ரீமதேராமா துஜாயகம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீபெரும்புதூரையசித்த

பிள்ளைப்பாக்கத்திலிருக்கும்

கந்தாடையப்பன் - திருவேங்கடாசாரிய சியற்றியது.

எண்ணிக்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

பொன்னலஞ்சேரிசுரவயின் பொலியுமரகதவொளிபம்புல்லாமென்ன
உன்னிநிதமயங்கெண்முடையமதி தவ்முயர்வேங்கடபுராணம்
சன்னையமுதெனத்தமிழாற்றாரணியிற் சரியில்வனஞ்சார்தேவார
நன்னகர்வேதியன்வீரராகவசுமிப் பெரியோனவின்றிட்டானே. (க)

மதிக்கமுருகலெநிறைதல்வயற்கழகு நெல்விளைதல்வன்மையான
பதிக்கமுருகோக்கியர்க்கப்பரிக்கமுரு பஞ்சநடைபண்பாம்பூசை
விதிக்கமுருமனமுறுகிமெய்க்கமுரு நேயின்மைவித்துவான்கன்
துதிக்கமுருதேவாரப்பதி வீரராகவசுமிபெரியோனவின்றிட்டானே. (க)

வடகரைப்பள்ளிக்கட்டம்

இராமாநுஜ சிங்கையங்காசியற்றியது.

எண்ணிக்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

ஒப்பரியநல்வளங்கொண்டோய். விண்மேலுயர்ந்த திருவேங்கடபுரா
ணந்தன்னைத், தப்பறுசெந்தமிழ்க்கவியாலினிதுசெய்தான் நரணியிற்றேவா
ரகந்தழைப்பவாரும், செப்பரியகல்லமிகு சுருணாநாதன்தெனியிய வயி
னவசிரேட்டமிக்க, விப்பிராதங்கு. திபனஞஞ்சீர்சால் வீரராகவசுமி
மேனையோனே. (க)

எண்ணிக்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

என்கிரிக்குலமுமெநிறைவின்மே லெழுந்துயர்ந்தலர்வெறிஞானமும்
மிக்குறுத்திருவேங்கடத்தலபுராண மேனியோர்க்கமுதெனவே
முக்கியமுறுஞ்செந்தமிழினுல்வனைந்தான் முழங்குநீர்வளங்கொடேவாரம்
தக்கபேர்பெறவாழ்வித்துவான் வீரராக. சிபியுதியனே. (க)

மதிமாளையின்மென்மனஞ்ஞலங்கண்மே. மாலைவெங்கடபுராணத்
தன்னைத், துதிமேவுதமிழ்க்கவியாற்புலவெ. ந் தூயதெனக்கொண்டா
வியப்பச்செய்தான், மதுவார்ப்புஞ்சோலைவெ. திகழ்தேவாரமாரகர். அழ்வாயி
னவவேதியன்மென்மனின், விதியாவந்தெ. நன்மெய்ஞ்ஞான
வீரராகவசுமிமேன்மையோனே. (க)

கோமளபுரம் - இராசகோபால்பிள்ளையவர்கள் செய்த

எண்ணிக்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

திருமாளாரிருக்கையெனத் தெருளுக்கலித் தெரிவைநல்லாளுறையு
னத் தென்னுரைப்பாரிப், பெருமகனார்முகதிலகமெனவான்செல்வம் பி
பெறுஞானகனியவளஞுக்குற்றோர், வருமுவுகையிக்குநெஞ்சம்வியந்துகன்கு
வகுத்திரைப்பராலின்னவன்மைமலி, ஒருநகருந்தனையொவ்வாத்லைமை
சான்றென்றினுமொல்காத் தேவாரத்திரு. (க)

எண்ணிக்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

இப்பெருந்தகையசெருலாந்திரு நா. யுய்யப்பயன்கொல்லோ
ஒப்பருங்குமாண்டேவிழுக்குடியுறையு. தவப்பயன்கொல்லோவான்
செப்பருத்திறல்சேர்செவியினவர். செய்சிரியறப்பயன்கொல்லோ
மைப்பயல்வண்ணமால்சமயத்தோர். (க)

எண்ணுவாவிந்தவீருலிலமிசைவர். நெழில்வீரராகவசுமி

நன்னாாமத்தோனறுத்தம்மொருங்கு நவையறக்கற்றறு. நின்
மன்னாவலந்தம்பிரானுமுவகை மலிபெருங்கருணமிக்கடர்க்கிட்டி
டித்திலமாந்தரம்பொருளினப் வீட்டினையெய்துமாகருதி. (க)

மதிமலைசடையோன்மலரவன்கக். மற்றையவானவரோரை

துதிபுரிதவஞ்செய்துய்த்தன. தொல்லராமுயின்மான்மியத்தைச்
பெறுதமிழினினிதுசார். நூற் நாகவாரிதிபுடையுத்த
முதயவவ்வையம்புயுவகைமொறு மொழிசுவதெனெனவுளரேம். (க)

அத்தியாயமுறையும் திருவிருத்தத்தொகையும்.

பா.	அத்தியாயவிவரங்கள்.	பக்கம்.	பா.
க	சிறப்பப்பாயிரம்	க	௨௨
க௧	நாட்டுச்சிறப்புரைத்த	க௧	௨௨
க௨	நகரச்சிறப்புரைத்த	க௨	௨௦
க௩	நாரதர் இருப்பாற்கடலடைந்த	க௩	௨௦
க௪	திருமலைத்தோற்றமுரைத்த	க௪	௨௦
க௫	சீநிவாசன் நாராயணமுனிக்கருள்செய்த	க௫	௨௦
க௬	இடபாகுரைக்கொன்ற	க௬	௨௦
க௭	அஞ்சனாதேவி தவநிலையுரைத்த	க௭	௨௦
க௮	வெங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்திய	க௮	௨௦
க௯	சோழனுக்குச் சக்கரவர்த்திபிறந்த	க௯	௨௦
க௧௦	சக்கரவர்த்தி அரசுபுரிந்த	க௧௦	௨௦
க௧௧	தொண்டமான் சக்கரவர்த்தி இருப்பணி	க௧௧	௨௦
க௧௨	யுற்சுவ நடத்திய	க௧௨	௨௦
க௧௩	செருவியசன்மாவின் சரித்திரமுரைத்த	க௧௩	௨௦
க௧௪	மேருபுத்திரரென்பதை விளங்கவுரைத்த	க௧௪	௨௦
க௧௫	சாமிபுத்திரரையின் பெருமையுரைத்த	க௧௫	௨௦
க௧௬	வாயுபுத்திரரையின் சங்குமுதலியோடு	க௧௬	௨௦
க௧௭	கருண்புரிந்த	க௧௭	௨௦
க௧௮	தீர்த்தமகிமைமுரைத்த	க௧௮	௨௦
க௧௯	தீர்த்தவிவரமுரைத்த	க௧௯	௨௦
க௧௧௦	தொண்டமான் சக்கரவர்த்தி இருப்பணி	க௧௧௦	௨௦
க௧௧௧	தீர்த்தபாத்திரரையின் விவரமுரைத்த	க௧௧௧	௨௦
க௧௧௨	நானவிசேடமுரைத்த	க௧௧௨	௨௦
க௧௧௩	சங்குத்தாண்டந்த மகிமைமுரைத்த	க௧௧௩	௨௦
க௧௧௪	தும்புருவுக்குஞ்செய்த	க௧௧௪	௨௦
க௧௧௫	பெரியதிருவடி பரமபதக்கிலிருந்து கிட்டா	க௧௧௫	௨௦
க௧௧௬	சலங் கொண்டுநெந்த	க௧௧௬	௨௦
க௧௧௭	யாகமகிமை குமாரதாரிகை மகிமைமுரைத்த	க௧௧௭	௨௦
க௧௧௮	சங்குநென்னுமரசன் சாமித்தவமைந்த	க௧௧௮	௨௦
க௧௧௯	இராமனென்னும் பிராமணன் எத்திபெற்ற	க௧௧௯	௨௦
க௧௧௧௦	சக்கரவர்த்தித் திருமகன் வேங்கடமடைந்த	க௧௧௧௦	௨௦
க௧௧௧௧	தேவர்களுக்குத் தெசுரத் சக்கரவர்த்திக்கும்	க௧௧௧௧	௨௦
க௧௧௧௨	வரங்கொடுத்த	க௧௧௧௨	௨௦
க௧௧௧௩	பிரமனுற்சுவநடத்துவி	க௧௧௧௩	௨௦
க௧௧௧௪	சக்கரவேந்தன் வெற்றி	க௧௧௧௪	௨௦
க௧௧௧௫	இராமமுனை பிரார்த்திப்படி சீநிவா	க௧௧௧௫	௨௦
க௧௧௧௬	சன் சங்கு சக்கரவர்த்தி	க௧௧௧௬	௨௦
க௧௧௧௭	வைணவச்சிறப்புரைத்த	க௧௧௧௭	௨௦
க௧௧௧௮	தத்துவங் கணமெனும் பிரபத்திமார்க்க	க௧௧௧௮	௨௦
க௧௧௧௯		க௧௧௧௯	௨௦

பா.	அத்தியாயவிவரங்கள்.	பக்கம்.	பா.
க௧௧௨௦	சௌனகாதியர் திருவேங்கடத்தானையாரா	க௧௧௨௦	௨௦
க௧௧௨௧	இத்து வரம்பெற்ற	க௧௧௨௧	௨௦
க௧௧௨௨	சேடகிரி நான்கு யுத்தத்துக்கும் நான்கு	க௧௧௨௨	௨௦
க௧௧௨௩	பேர் பெற்ற	க௧௧௨௩	௨௦
க௧௧௨௪	வராகப்பெருமான் மங்கிரசித்தி யுரைத்த	க௧௧௨௪	௨௦
க௧௧௨௫	அலர்வேனமங்கையவதரித்த	க௧௧௨௫	௨௦
க௧௧௨௬	சீநிவாசன் வேட்டையாடிவந்து பதுமினி	க௧௧௨௬	௨௦
க௧௧௨௭	யைக் கண்ட	க௧௧௨௭	௨௦
க௧௧௨௮	வருளமாலிகை பதுமினியிடத்திற் றூது	க௧௧௨௮	௨௦
க௧௧௨௯	சென்ற	க௧௧௨௯	௨௦
க௧௧௩௦	பதுமினி கலியாணத்துக்கு நகர்வண்ணை	க௧௧௩௦	௨௦
க௧௧௩௧	யுரைத்த	க௧௧௩௧	௨௦
க௧௧௩௨	சீநிவாசன் அலர்மேன்மங்கை நகர்வியா	க௧௧௩௨	௨௦
க௧௧௩௩	ரை மணம்புரிந்த	க௧௧௩௩	௨௦
க௧௧௩௪	குருவைமும்பிக்குந் தொண்டமான் சக்கர	க௧௧௩௪	௨௦
க௧௧௩௫	வர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த	க௧௧௩௫	௨௦
க௧௧௩௬	பிரயாகையின் மான்மியமுரைத்த	க௧௧௩௬	௨௦
க௧௧௩௭	சன்முகன் நவமுரைத்த	க௧௧௩௭	௨௦
க௧௧௩௮	இந்திரன் சாபவிமோசனம் பெற்ற	க௧௧௩௮	௨௦
க௧௧௩௯	விச்சுவசேன ருப்பத்தியுரைத்த	க௧௧௩௯	௨௦
க௧௧௪௦	பெரியதிருவடியையும் வாயுன் றயும் திரு	க௧௧௪௦	௨௦
க௧௧௪௧	மலையிலே நிறுவிய	க௧௧௪௧	௨௦
க௧௧௪௨	அத்ததியன் முதலிய முனிவர் திருமலை	க௧௧௪௨	௨௦
க௧௧௪௩	வலமவந்த	க௧௧௪௩	௨௦
க௧௧௪௪	சங்கரசேனறுமும் உபரிசரவசமி	க௧௧௪௪	௨௦
க௧௧௪௫	யுமுரைத்த	க௧௧௪௫	௨௦
க௧௧௪௬	அத்ததியர்முதலிய நிகழ்கருக்குத் தேவாக	க௧௧௪௬	௨௦
க௧௧௪௭	ருக்குருக்குச்சென் வசவின்கருந்	க௧௧௪௭	௨௦
க௧௧௪௮	ருந் தேவாதந்த வரங்கொடுத்த	க௧௧௪௮	௨௦
க௧௧௪௯	நக்கையிலுரு நெத்தது சாமிபுத்தகணினி	க௧௧௪௯	௨௦
க௧௧௫௦	மெனது மர் துண்டருக்குப் பிர	க௧௧௫௦	௨௦
க௧௧௫௧	மர் துண்டருக்குப் பிர	க௧௧௫௧	௨௦
க௧௧௫௨	சாமிபுத்திர சீநிவாசன்சேவைசாதித்த	க௧௧௫௨	௨௦
க௧௧௫௩	குருசரங்குலபாசனையும்பதுமசரனின் பெரு	க௧௧௫௩	௨௦
க௧௧௫௪	மையும் சகர் சரித்திரமும்உரைத்த	க௧௧௫௪	௨௦
க௧௧௫௫	சுவசேன சலவியைநிறு மகிமைமுரைத்த	க௧௧௫௫	௨௦
க௧௧௫௬	சகர் சரித்திரமும் அஞ்சனை வரம்பெற்	க௧௧௫௬	௨௦
க௧௧௫௭	றுமுரைத்த	க௧௧௫௭	௨௦
க௧௧௫௮	மார்த்தகலார் கருடனாற் திருமலையடைந்த	க௧௧௫௮	௨௦
க௧௧௫௯	மார்த்தகலாருந் சுத்தரும் சீநிவாசன்சே	க௧௧௫௯	௨௦
க௧௧௬௦	வைபெற்ற	க௧௧௬௦	௨௦
க௧௧௬௧	அருத்ததி தவநிலையுரைத்த	க௧௧௬௧	௨௦
க௧௧௬௨	விட்டமொசாரியர் தருமனுக்குத் திருமலை	க௧௧௬௨	௨௦
க௧௧௬௩	யில் சீநிவாசன் வரவுரைத்த	க௧௧௬௩	௨௦
க௧௧௬௪	வாழித்திருநாமம்	க௧௧௬௪	௨௦

பிழைகிருத்தல்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯	எ	௨	மிசையுற	மியையுற
௯	௯	௨	கோனேறி	கோனேரி
௯	௧௨	௪	கண்ணுற்றே	கண்ணுற்றேன்
௧௦	௧௯	௪	யுண்ணி	யுண்ணி
௧௦	௨௦	௩	கறங்க	கரங்க
௧௦	௨௨	௧	யரிய	யரிய
௧௦	௨௨	௩	செத்தின்	செத்தின்
௧௧	௩௦	௪	மம	மம்
௧௧	௩௧	௧	முகிழ்த்த	முகிழ்த்த
௧௨	௨	௩	நீ	நீ
௧௩	௧௦	௪	சனி	சீசி
௧௩	௧௩	௨	ரோய்க்கே	ரோய்க்கு
௧௩	௧௩	௩	நாராயண	நாராயண
௧௩	௧	௩	பெரியோ	பெரியோய்
௧௩	௧௪	௨	பேரும்	பேராம்
௧௩	௧௩	௨	தண்ணு	தண்ணு
௧௩	௧௪	௨	கோனேறி	கோனேரி
௧௪	௧௮	௧	பேசும்	பேசும்
௧௮	௧௮	௩	தெயிர்க்கே	தெயிர்க்கே
௧௮	௧௯	௧	மருவுற	மருவுற
௨௦	௩௩	௨	தொழில்	தொழில்
௨௧	௩	௧	மகவிலை	மகவிலை
௨௨	௧௨	௧	னறு	னறு
௨௪	௩௧	௧	குறிய	குறிய
௯௦	௪௪	௪	சீசி	சீசி
			வேண்டி	வேண்டி

ஹரிஜம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயுதம்.

ஸ்ரீவாசன் திருவுகளைசுரணம்.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

தம்மாழ்வார்.

பெய்சேட்கிரிப் பௌஞ்சிர்மையை

மேற்றமிழ்ப்பாவின் வழங்கலே

துயசெந்தமிழ்த் தொலைறைசொல்லிய

அய்யன்பாத மகத்துளிருத்துவாம்.

(க)

பன்னிருவர்.

சீர்மைபெறும் பொய்கையார், திகழ்புத்தார், செனசாகரங்
சூத்தம்பேயார்திய, சீர்மையுயர் திரும்பிசைப் பெருமான்மீளா
நெய்யையருண்மாற நெழிற்சேரர்கோமான், பார்மகிழ்கன்பட்டர்
பிரானெம்மான்றொண்டாபதத்துகளார் திருப்பாணரேக்தன்ஞானம்,
ஆர்கலியனணிமதுரகவிபூங்கோதை யாமிவர்தாளெஞ்ஞான்று மகத்
துள்வைப்பாம்.

(உ)

இராமாநுஜர்.

சமயவாதவல்லிருட்கொருதபனனுய்த்தோன்றி

அமலனாடியாமி திருமகிமைலாயின வே

தமரவாரிருந்தரணியினிலைபெறகாட்டும்

விமலனாமிதிபதிபதம்விரும்பிவாழ்த்துதுமால்.

(ஈ)

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

மணவாளமாமுனிகள்.

பணவாளராவிறையேமால்சமயம் வெளியாய்ப்பாரில்நாட்டக்
குணவாளனுகுமெதிராசனெனமுன் றேன்விக்குருகூர் தன்னில்
நணவாளனாகாரியருண்மாதன் மறைப்பொருணன்னெறியோக்கிய
மணவாளமாமுனியாய்ப்பின்வந்தான்மலர்ப்பதத்தைமனத்துள்ளவைப்பாம். (ச)

ஆசாரியர்.

பூத்தானனாபியின்வேதாவொடண்டம் புவனமெல்லாங்
காதிதான்மிருவொவொழவேங்கடமுனாங் கார்வனாயாம்
மாத்தானமேன்மைதமிழான்வனையவளக்குருகை
ஆத்தானடிக்கமலப்போதென் சென்னிர்ணிசுவனே. (ரு)

வராகப்பேருமாள்.

முன்னரிலேகிடந்தமுரிவையமருப்பின் முகந்தெடுத்தேழுவாப்
பொன்ருகங்குளப்படியிற் றுகன்போலப் பொருந்தயுயர்சுவேதமாக்
மின்னுகந்திசையனைத்துமிருமொளிகடவழிந்நவீரவீர
மன்னென்பெருமரையெந்நாளு மனத்துன்வைத்துவணங்குவாமால்.

ஸ்ரீநிவாசன்.

மண்டலமகிழப்பாலார்வாரியின் பிறநீக்கி
எண்டவர்பலரும்வேண்ட வெழிற்சுணிமலைமெல்லாழ்நைகக்
கொண்டுறைமுனிசொற்கேட்டுக் கேனைரிக்கரை (சு) ன்றேன்
முண்டி மலைப்பாதத்தை முழையினிற்றெழுதல் வாரிம்.

திருமகளார்.

ஆரணனரன்விண்ணிறைமுதலோர்க ளடிபணிந்துனதருன்பெறுமோர்
காரணமன்றோவவரவர்தமக்குக் கணிவுறுபதங்கிடைத்தவெலாம்
நாரணனூரத்திலுக்கதுவாழிண்ட நாயினேனினதெழிற்பாத
வாரணமலரைவணங்கினென் கருணைமலிவுநோக்கியாளேனையே. (அ)

சேனைமுதலிகள்.

அகத்தினிலறிவெள்ளவுமேயில்லாவ திகமுஞ்சித்தனயிடினும்
மிக்கக்ருணைச்சீர்ச்சேனை காவலனேவீமலைதன் மருகியையென்றாப்
புருத்தமர்ந்திருப்பொருவில்வான் கருணை பூத்தருன்பொலிவடப்பொருபி
மகுத்துவமதனை யடித்தசெந்தமிழால் வயங்குமாவணைகிடவின்றே. (க)

நூற்பயன்.

பூநலத்தர் கனன்மை பொருத்தி ஞானமுண்டாம்
பூநலத்தியாழுத்தி ஞானத்திங் கல்விசேரும்
பூநலத்தருளார் ஞானத்துவாழ் மார்பன்மேவும்
பூநலத்துயர்ந்தசேட்கிரிவளஞ் செப்புலோர்த்தே. (க0)

க - ஆவது நாட்டுச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

அவையடக்கம்.

ஆறிமறைகளைநீத்தையு நாலாகவகுத்தவியாதமுனி
ஒதுமுயருங்கூர்தைகனிநுரைத்த சேடாகலமங்கை
கோதிநிழியாப்பாவதனும் கூறத்துணிந்ததென்போலாம்
சிதவரியைக்கடக்கவொரு சிறியவுறவினைவதுவே. (கக)

வேங்கடமாமலைமகிமைவடமொழியிற் சுகன்றதைவிளக்குமிந்தப்
பாங்குடையகதைதனைத்தமிழ்விருந்தத்தாலடியேன்பகர்ந்ததெல்லாம்
ஒங்குபொருட்கவையுடன்சொல்வருசியிலாதெனினு முயர்நுன்னமேயும்
தேங்குபுகழ்ப்புலவரசரிசரிதனைத் திருநீர்க்கொண்டவெப்பர்தாமே. (கஉ)

சிறப்புப்பாரம் முற்றம்.

க - ஆவது நாட்டுச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

அலர்மகட்கினியானடிக் கன்பணுமுறையே
உலகின்மீதறந்தழைத்திட வுயிரொலம்புரக்கும்
வலனுறம்புகழ்த்தொண்டம் னெனுமனன்பெயரால்
இலகுதொண்டநாட்டியலணி யெடுத்திசைத்திடுவாம். (க)

புங்குலமும் னத்தாமன் மெய்ம்மனவான்படர்ந்து
பொங்குதன்கடல் புருந்தயமுகந்துபொற்றுளபத
சாங்கலம்புயனுருவெனத் துலங்கிமீன்டெய்தி
எங்கனும்பாந்திடையற நெருங்கிமீதெழுந்த. (உ)

அந்தமாதவனங்கைமே வாழிபோலுன்னி
நந்துபோன்மெனமுழங்கி நன்குநுபெறுசார்ங்கம்
உந்துமாககதாரைபோ லுயர்வுநுழிமழில்லை
ருந்தமால்வரைக்குமியிற்றாரை கொண்டனவே. (ஈ)

தாரைகொண்டபெய்மாரி யாற்றழைத்தெழுந்தம்
வேரினன்றியவ்னந்திடர் விரிகளையோடை
சேரவெங்குணுநிறைத்தெனில் கோடறச்சிதறி
ஆதவாரத்தோடருவி களனந்தமாய்டர்ந்த. (ச)

நலங்கொள்பொன்முகிசுதியினிற் றலத்துயர்வகுளம்
இலங்குசண்புகமசோகெழிற் றேவதாரம்மேய்
வலங்கொள்சுருளம் பலாசமாநாகணீபம்
அலங்குருங்குமநதுபொருள் குன்றுசென்றதுவே. (ரு)

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

வேறு. கண்டென் ஸ்ரந்தேனு மான்மதவெறியும்வாசம்
கொண்டவணாளாய்வின்குங் குவிமகரத்ததூனும்
விண்டலத்தருக்கள்பெய்த விரிமலர்த்தானம்வாரி
எண்டிசைவிதிர்ப்பவோல மிட்டலைத்தேகிறன்றே. (சு)

சங்கையிறாளங்கோமே தகந்தமனியமாணிக்கம்
பொங்கொலிவயிரசீலம் புட்பராகத்தினேடும்
அங்கதமணிகளீர்த்தே யவன்மா துத்தசீர்சால்
வங்கவெண்டி ரைநீர்வாரி வயிதுசின்டொழுதிற்றன்றே. (எ)

வேறு. கார்கின்றவர்பவமெலா மொழித்துநன்குயர்ந்த
வட்டித்திதும்பொன்றி விரைமலர்ப்பழனத்
துமிசென் னுடங்குளபூ வெலாநிரப்பி
சுடினெண்டநாட்டிலங்கு தெனப்பரந்ததுவே. (அ)

வேறு. கொழுமடுத்துமுநர்தங் குழுவின்சும்மையுழ்
எழுமுலைவித்தெடுத் திறைக்குமோதையும்
அழகுஅமுழத்தியர் குரவையார்வழம்
விழுமியகடலொலி மெலியவிஞ்சுமே. (க)

வேறு. நிலக்குவனாவயலினுழ் நிவந்தகுவடுபொருழ்மி
மலைப்பகட்டினடியினொளிர் வளைபுகர்ந்துதெரித்தமுத்தாற்
சோலைக்கனிகடொலைபடுதேன் னுனைக்கோட்டெருமைமுலைவழிபால்
சாலக்கமழ்பூந்தேறல்பாடிச்சாலிப்பைங்கூழ்வளர்த்திடுமால். (க0)

செந்நெல்வானின்மீயிசையே செறிந்துதழைந்துகழ்ந்தசெழுங்
கன்னல்புகழிலாங்குவிழங்கதலி யின்னசெங்கதிரோன்
மன்னுபொற்றோப்பூண்பரிமா வட்டைதடுப்பமறுகிமனம்
சென்னிதாழ்த்தியிடைதுழைந்து செல்லாநிற்குந்தினமவனே. (க1)

வண்டுஞ்சுரும்பும்பூந்தேனும் வாநீரின்னீயி அப்பாண்செய்ய
கொண்டனமுழவினாப்பெடுப்புகு சகாவிச்சிறைவாண்மலிலாட
விண்மெலார்த்தகருங்குவளை விழித்துநோக்கவிரிதெண்ணீர்
முண்டகத்தமுழுமலராழுகன் றலர்ந்துசெய்யுவக்கும். (க2)

வேறு. அழகுஅமாயர்மாத ரகைகடையமலைகேட்டு
விழுமியழுவற்பினுளும் வேங்கைவாயடங்கித்துஞ்கம்
உழவர்தம்மகளிர்பாடு மோதைகேட்டுருகிகெய்தல்
கெழுந் யமகாமோடு கிளரிறுதுயிலுமாதோ. (க3)

வேறு. அழிபணித்திரள்பொருந்தி டம்பொன்னிறமமைந்தே
பதமணிந்நுழைமெலவர் பகருதற்கிராய்
மதுமணக்குரல்வளஞ் செறியவனிதைசெந்ரொல்
புதுமனத்தமென்மகளிர் போற்றலைகூறித்தன்றே. (க4)

க - ஆவது நாட்டுச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம். (க)

திட்டெவ்வானினுற் குறைத்தரித்திரள்சுந்தோடி
நீட்டமாயுயர்குவடெனப் போர்பலகிரைத்துக்
கோட்டுழிவெப்பகடுகள் கொடுவைநீத்தொளிர்நெற்
கூட்டியேமனையெங்கணுங் கொண்டெபோய்க்குவிப்பார். (ம0)

ஆயுதான்மறையவர்க் விவாணராதலர்க்குத்
தூயபாலந்நுகனியொடு சுவைபெறவளித்தே
ஞாயமோடறவையற நாடொலும்வளர்த்து
நேயமாகிய சுற்றமோடுண்பர்நிச்சதுமே. (ம1)

வேறு. சத்துவந்தழைத்தோரல்லாம் றுமசுருணைத்தலை
உத்தமவிவேகரல்லா லுணைநிலொராருவரில்லை
நித்தமுமெய்யலாற்பொய்க்குழத்துவாரில்லைத்தாம்
சித்தர்களல்லாற்றிமை நியப்பவரில்லைமாதோ. (க5)

இருநீதிக்கிழவன்செல்வந் திழிசுருவெவருயில்லை
தருவிறைசுகபோகத்திற் றுழ்குநர்யாளுயில்லை
உருவினிற்றிந்தோரல்லா லொருவருமுருவரில்லை
வருந்நுகல்விதேறு மாந்தர்களில்லைமாதோ. (க6)

பங்கயமலர்கொல்லாம் பரிதியைவிரும்பல்போல
மங்கையர்மனங்களுல்லா மகிழ்கரைவிரும்பிநிற்கும்
பொங்கெழிண்மயில்களுல்லாம் புயலினைவிரும்பல்போலப்
பங்கமின்மார்க்கொல்லாந் பரனடிவிரும்புவாரே. (க7)

வருணவாச்சிரமதன்மம் வாழ்விலாதெவர்க்குமிக்க
கருணையாயுதவிநீதி காதலித்தாசாரத்தோ
டிசவினும்பகதுநன்மை யெய்துறப்பொழுதுபோக்கித்
நெவருடழைப்பாளுஞ் சிறந்துவாழ்ந்திருப்பான்னார். (க8)

இவ்வணஞ்சிறப்புவாய்த்தே யோர்குடி யிருந்துநாளும்
அவ்வியமவிதற்சிகிதை யுருந்தவனின்வினவாழ்
எவ்வயில்புலசுரெல்லா மினிதுகந்தேகொண்டாரும்
செவ்வியதொண்டநாட்டின் றிறஞ்சொல்கடங்காதன்றே. (க9)

மருப்பொலிவா னோதங்கள் வளந்திழிபதியின்வாழ்ந்தே
இருப்பதினழியாமுத்தி யெய்துதற்கிரநாமென்று
விருப்பநீ தூரவந்து விளங்குறப்பிறத்தற்கெண்ணு
திருப்பதிக்கரின்வன்மை தெரிந்தவாவினிச்சொல்வோமே. (க10)

க - ஆவது நாட்டுச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.
மு த் து ம்.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

உ - ஆவது நகரச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

பொன்னினுமணிகளாலும் பொலிவுறவழுவாயந்த
மின்னுருமாட்கூட வேதிகையாகசாலை
மன்னியதரளப்பந்தர் மடமடப்பள்ளிசீரார்
அன்சைத்திரமிய்வெல்லா மனந்தமீதெழுந்துநோன்ற.

(க)

கன்னலுங்குஞ்செய்ய கதையுமொளிர்வெண்முத்தால்
துன்னுகோரணமுந்துய விதானமுந்துலங்கநேரில்
பன்னகமணிகளாலு மிரவினும்பகலேபோல
நன்னயமிகுந்துநோன்று நவையிலிவணங்கெல்லாம்.

(உ)

மகரதோபனமில்லங்கு வாரின்மகைப்பள்ளிகோயிற்
சுகரமாமணிவிமானன் திசையிருப்புக்குமின்ன
அகலும்வானளவிச்சென்றே யமரையழைப்பபோல
மிகுமெழில்சிறந்தவெண்ணில் கேடுனமிளர்வமாதோ.

(ஈ)

எண்ணியபொருள்களெல்லா மிவனுளவென்றுதேவர்
நண்ணியுள்ளுவப்பிடுநாடி யேகொள்வரென்னின்
விண்ணவர்பதியைபிந்த வியனகர்க்குலமையாக
மண்ணையர்புகல்வரல்லான் மற்றவாவழங்குவாரே.

(ச)

வேறு. ஆதிநான்மறையவருறை தூலப்பொருசார்
மாதிரம்புகழ்மன்னவர் மானிதகயொருசார்
தில்லவாணிபர் செறிதருஞ்செழுமனையொருசார்
எதரீங்கிய சூத்திரரிருக்கையதொருசார்.

(ரு)

மேமத்தாலுயரந்தணர் நிச்சலுமியற்றும்
ஒமத்தாமமுமகிலிடுத்துமமு மொன்றாய்
எமத்தாலுயர்மானிகை மேனிலையெங்கும்
போமத்தாற்புயலினமெனுப் பொருந்திவந்துநகரும்.

(கூ)

காற்றின்வேகமுமனஞ் செலுங்கிப்பமுண்ணுனித்
தோற்றிடுங்கழிபெறுந் தூரகதநிரையுடனே
மாற்றருந்திறன்மத முறுபுழைக்கைமாவணியும்
சாற்றுநன்மணிச்சயந் தனங்களும்புடைதயங்கும்.

(எ)

மனைகளெங்கணு மங்கலமுழுவதிரோசை
புனையுநீன்மறு கெங்கணும்புனைசிலம்போசை
பனிமலர்த்தருவெங்கணும் பான்செய்வண்டிர்சை
அனவறஞ்செயுமிட மெலாமணிகொள்சங்கோசை.

(அ)

புறமேனிலைமங்கையர் வதனநீடொளியை
நாடிவானுலாவரு நளிர்மதியெனநினைத்து
பேடினேளெமகிழ்ந்த திமிரியமாய்வினைவிண்
ஒடியேநிலாமுகிகள் வந்தெங்கணுமுலா.

(ஆ)

உ - ஆவது நகரச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம். எ

ளித்தகத்திருநாயகன் விழவினைவிரும்பிச்
சித்தர்விஞ்சையர் தேவர்கத்திருவர்கண்முதலா
எத்தலத்துறைழ்வார்களு மெய்தியேகுமுமி
இத்தலத்தினுக்கொப்பிலை யெனுமுரைபுகல்வார்.

(க0)

எற்றம்விஞ்சுமப்பதி யிடையிருக்குளர்க்கென்றும்
தோற்றிடுமப்பென்பது தோற்றிடாதெவர்க்கும்
மாற்றருஞ்சினத்திறல் கொடுவந்தவண்மருவக்
கூற்றமஞ்சுவனெனி வதன்பெருமையார்குணிப்பார்.

(கக)

பேருலாவுசெங்கதிர் மதிபிறங்குமந்கர்க்கு
நேருலாவருங்காலையி னீடொளிமுழங்கிச்
சேருலாவுபன்மணிகளின் நிகழொளிசெறிய
எருலாவியபன்னிற மிசைவாநாடிநாமே.

(கஉ)

மாணிக்கம்பெரு மாகதவயிரநன்னிலம்
ஆணிப்பொன்னினு மழகுறவணிமறுகெல்லாம்
ஒணத்தானடிதொழ வுகந்துறுகிலத்தவர்கள்
காணிக்கைத்திரள்கொடி கலந்தெங்கணுங்களுவார்.

(கஈ)

மாதவத்தினர்மகிழ்வுடன் வாழ்த்தவானமரும்
தாதுலாமலர்க்குழலியர் சதிமுறைதடிப்ப
மோதுதுந்துபிமுரசுகா களஞ்சினமுழங்க
ஆதபத்திரங்கதலிகை யனந்தமாயிடைபும்.

(கச)

கிதவோதையுங் கிளர்முரசோதையுமியணில
நாதவோதையு நாரியர்கிலம்பிடுதையுநீர்
ஒதவோதையுமோவ நின்றொலிப்பதையல்லால்
வேதவோதையு முழங்குவனிகளெல்லாம்.

(கரு)

மருக்கமழந்ததார் வான்வரொடுபுவிமாக்கள்
திருக்கனிந்தொளி நிகழணிபணியினதுவன்றி
நெருக்கியொன்றொடொன்றுராய்த லானிலமெலாங்கிரமை
விரிக்குநன்மணியுடன் கனகத்துகள் விளங்கும்.

(ககூ)

மீதலத்துவாழாமபையர் மென்மலர்க்குழலின்
தாதனைந்தெழுந்தளிக் குலந்தாவிமொய்ப்பதினால்
பூதலத்துறைமகளிர் பூங்குழல்களும்பாரி
சாதநன்மலர்வேரியே பொலிவுறத்தழைக்கும்.

(கௌ)

வேறு. மீதலத்தமுதமயின்றதிபோகமேவிவீற்றினிதிருப்பவரும், தித
றத்திகழிப்பதியிடையொருசார்ச்செந்துவாய்ச்செனித்தன்மேன்மை
யெனக், காதலித்துறைவர்களுமடபதியிற் பிறப்பதுகனமகஞ்சத
னார், ஆதரத்துடனேபுரிந்தவர்க்கலனுமற்றையொர்யாவர்க்குமரிதே.

அ) திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

எற்றமாமாத்மனைப்பொருடெறிந்தோ ரென்வகையோகமுந்தே
ர்த்தோர், சாற்றமுன்றனலும்வளர்த்தவரரிய தவம்புரிந்தவர்களு
ன்பெல்லாம், நோற்றவரைந்துலேள்வியுமுடித்தோர் துவலுமெவ்
வற்றஞ்செய்தோரெனினும், போற்றியித்தலத்தனைத்திலார்க்கில்
லை பொருவிலாப்பேரின்பவிடே. (கசு)

உயிரெலாத்தந்துகாத்தழித்திவ்ற வொருதனிமுதலவனிவண்வந்
தியையுறவிருந்தானென்பதை யறிந்தேயாமுமங்கெய்துவோமென்று
நயமுறவவண்வாழ்ந்தியமுத்தர்தம்மொடுவைகுந்தநகரம்[மாநகரே
உயாவிசும்பகன்று விரைவின்வந்தமர்ந்த தொத்தவ்வொளிகொண்
டகரச்சுபுத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

திருவருத்தம் (திசு.)

ங - ஆவது நாரதர் திருப்பாற்கடலடைந்த வத்தியாயம்.

பூமணீந்ததிகமேன்மை பொருந்துகைமிசமென்றோ தும்
நாமமுற்றுன்றசீரார் நல்வனத்திடையின்மேவும்
காமமற்றுயர்ந்தசெளன காதியாகுதன்னெனும்
மாமுனிக்கன்புசான்று மலாடிசிரமேற்குடி. (க)

மாதவர்க்கரசேசன்ம மரணமாம்பிணியைவிட்டி
ஒதுதற்கரியதாய வுயர்பதமுதவுழியோன்
பூதலத்தாகந்நாவகும் புண்ணியத்தலங்கடம்மில்
எதமற்றுயர்ந்ததான மெதுவெனக்குதன்விளரும். (2)

முன்னமேழிசையாழ்கொண்ட முனிபிருகுவினேநோக்கிச்
சொன்னதைவியாதென்னுந் தொன்முனியெனக்குச்சொன்னான்
அன்னதையானேநுங்கட் கறைகுவல்கேண்மினென்னுந்
தன்னுளேமகிழ்ந்துகுதன் றுனெடுத்தாரைப்பதானான். (3)

பேரறிவுடையனாகும் பிருகுமாமுலீவன்மேனான்
நாரதமுனியைப்போற்றி நான்முகனாலுங்காணுச்
சீரியலபொருள்களையாவுந் தெரிவுஅமுனத்தாயிந்தப்
பாரினிலோங்குமேன்மைப் பதியெதுபகரென்றானால். (4)

அவ்வுரைவின்விநல்யா முருத்தவனவிலுஞ்சீர்சால்
திவ்வியவநேகநீர்த்தஞ் சிறந்ததெப்பவமும்பாற்றிச்
செவ்வியபயன்களெல்லார் திறனுறவனிப்பதென்னும்
அவ்வியமவித்தசிகதை யருந்தவர்புகழ்வதாமால். (5)

இந்திரனோடுவானோ ரிருபுகளெவருஞ்சூழத்
தத்தியானனன்வேளோடுஞ் சந்திரமௌலிவேதன்
சுத்ததம்பணிவதாடிச் சகலமங்களமுநல்கும்
கந்தமார்பெழில்களசூழ வேங்கடமலையென்றென் னுண்டால். (6)

(உ) ஈ-வது நாரதர் திருப்பாற்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௯

நல்லியல்வேதனோடு நக்கனதீயருங்குடி
நல்லியலுழிகால் மிசையுறவிருந்தேவேறு
பல்லிடமனஞ்செலாமே பத்தியானமிகவருந்திச்
சொல்லினுமுடியாதந்தத் தொன்மலைமிகிமைதானே. (௭)

அப்பெருந்தகையசீர்சாலம் மலைமுடியின்வாசத்
துப்புறமுகமலமேனைச் சொன்மலர்பலவற்றாலும்
ஒப்பதுமனகேமிப் புள்ளொடுகரண்டங்குளாலும்
செப்புதற்கரியதாய சிறப்பமைந்துளதுமாதோ (8)

மேதருநதிகளெல்லாம் விரும்பினவநேத்தவென்
எதமின்றுயர்கோளேறி யென்னுந்நீர்மீம்பற்ற
சீதநீர்க்கரையின்வாசத் திருமகளுந்நினைவருந்த
நாதனுள்ளுவந்துதோன்றி நாடொழும்வசிக்கின்றானால். (9)

என்றிசையாழ்கைக்கொண்டோ னிசைத்தல்கேட்டிடுமெப்பெல்லா
வென்றிடுபிருகுவென்னு மெய்ம்முனிபர்மனாகும் [ம்
மன்றலந்துளவமானான் மறைநிதலுயர்கடோறும்
நின்றவனழியாமுத்தி நிலையினனாழியாவோன் (10)

என்னகாரணத்தினு லங்கேய்த்தனெனக்கடாவக்
கன்னவினமுறித்பாகிற் கனிவுஅமுமுதப்பாடல்
கின்னரர்மயங்கயாழிற் கிளர்காமநீர்க்குங்கான
கன்னயமுனர்த்தசிகதை நாரதநீத்தோனாகும். (11)

எங்கனாநிறைந்தவாறி யிசையமுதிற்றோன்றும்
மங்கைதங்ககலத்தானே வணங்கிடுமார்வத்தாலே
பொங்குபாலாழிநோக்கிப் போயினென்மேனாள்வகன்
தங்குநற்கவேதந்தீவின் நன்னெழில்பலகண்ணுற்றே. (12)

விண்ணினையளப்பநீண்டு விளங்கியுபாரிசாதத்
தன்னுமும்பூவின்வேரி தலைமயக்குறவார்ப்பேரடு
கண்ணகன்நிலைக்குநின்பாற் கடனடுவெண்ணில்கோடி
வண்ணாந்குநிர்கண்விசு மணிப்பெருந்துண்கடோன்ற. (13)

மண்டப்பாடகூட மாளிகைகோபுரங்கள்
விண்டொடர்மானமெல்லாம் விளங்குசெம்மணியும்பொன்னும்
கொண்டமைந்துலப்பிலாத கோடிசூரியர்வந்தென்னக்
கண்டனனதனையானாள் அருத்தினிதிவந்துமாதோ. (14)

பத்திசெய்கலமுன் சேனாபதிமுதலன்விலாத
நித்தியவருக்கர்கூழ நிகரஅசுகன்மார்க்குண்டன்
சுத்தபாரத்துவாசன் னாயகற்புண்டரீகன்
வித்தகயாளுவல்கள் வீரமாருதிசாபாவி. (15)

இன்னமும்பற்பன்முத்த ரெழுந்திருந்திருக்கைப்பி
முன்னுறுமறையாலேத்த முளரியாசனத்தோனக்கன்
பொன்னகர்க்கிறைவன்மற்றும் போந்தபுத்தேனிரெல்லாம்
துன்னிவுண்ணினர் துநாவிற் அறித்துமன்பொடுசேவிக்க. (கக)

வேறு. மேதகுசனகசனந்தனேமுதலோர்விருப்பொடுசுணைபுரியச்
சேவெண்மதியமெண்ணிலாக்கோடி சேர்ந்தெனத்திருமுகமில்ங்க
மாதர்மென்கமலநறவெனக் கருணைவழிந்தெழுநயனங்கடிகழ [தே.
அதவன்கதிர்போல்விளங்கு நன்மணிச்சூட்டரவிறையெனு மணை

முரண். முரண்கடன்முக்கன முற்றுசுன் முதிர்ந்தெழுமு
கிலபோல், இரண்டரை பிலுக்கமியோசனைகரிய வெழிற்றிருமேனி
நீண்டிலங்கப், புரண்டுருமுழிபுலவொருகனமாய்ப் போகுறப்பள்
ளிகொண்டழகாய்த், திரண்டெழுதனப் பொன்பூயிமாநீனை திருவ
டித்தாமரைவருட. (கஅ)

கண்வழுக்குஅதன்சோதிசெய்விலையில் கவுத்துவமனியொளிகது
வத், திண்வரையுரத்தின் வலப்புறத்தெழிலார் சீவற்சமெனுமறுத்
திகழ்த், தண்வருமுயர்வை சயந்தியாமாலை தயங்கிடப்பிரமகுத்திர
ந்தான், விண்வருதடித்தின் கொடியெனத்திரண்ட வெற்றியம்புய
ங்களிலிளங்க. (கக)

நோக்கியகுவிப்பி னுட்பமதுணர்ந்தே நொடியினிற் பகைவர்தந்த
லையை, நீக்கிமெவிசைய தேமிவாள்சாங்க நெடுங்கதை வலம்புரி
யென்னும், ஊக்கமதுடைய வாயுதங்குறங்க ணன்கினுமொளியுறத்
திகழ, மேக்குயர்ப்சம்பொன்னுலகுளோர் பொழியும்வெறிகமழ்ம
லர்மழைமலிய. (கஉ)

இத்திறமெவரும்வியப்புறவிருந்த வினையிலப்பாலாழிநாய்களை
எத்தலங்களுக்குமிறைவனை யெங்குமியையவுமுயிரனைத்தினுக்கும்
புத்தியோடிட்டகாமியமெவையும் பொருந்தாறத்தந்தழியாத
முத்தியுளின்குமுதல்வனைக்கண்டென் மொய்யம்மயிர்கிவிர்த்துடறடித்து. (க)

அகத்திலானந்தமிருந்தெழுந்தாடியுறியநான்மறைகொடுதுதித்தே,
மிகுத்தவுள்ளன்புமலிந்தெழப் படிமேல்விழ்ந்து விழ்ந்தேபணிந்தெ
ழுந்து, முகிழ்த்திருகரனுஞ் சிறத்தின்மேலேந்தி முன்னரங்கடைந்
துநின்றேனைச், சுகத்திரகாமனருள்கனிந்தொழுகுந் தாமரைக்கண்
னினைனோக்கி. (கஉ)

வேறு. வாயுயர்கமலன்மகனே யிம்மண்ணேலெகமனைத்தையுநீ
பாராதொன்றுமிலையதனும் பாரிலெனக்குத்திருவினையாட்
டேராயியற்றத்தகுமெழிலாயியையுமிடம்பாதுரையெனயான்
நேராயிறைஞ்சியருட்கடலேநிலாழலப்பாஞ்சுடரே. (கஉ)

வேறு. பன்னருங்கோடியண்டங்களைவையும் படைத்திடந்துண்டு
மிழ்ந்தளந்த, தன்னிகரில்லாச்சோதியறியாத் தலமு மொன்றுளது
கொலெனினும், நன்னயமிகுத்தவன்பொடென்றிதிராட்டம்வைந்த
ருளிச்செய்ததற்குன், பொன்னடிக்கடியேன்றிந்தமாத் திரமேபுகலு
வன்கேளெனப்புகழ்ந்தே. (உச)

உலகதாரணனேமறைகளுக்கெட்டா வொருவனையுட்களுள்ளுவப்ப
இலகெழி லுசிதமிகமலிதானமே தெனினினுதுபொற்பாத
மலரினி லுதித்தகங்கையின்றென்பான் மருவியதண்டகவனமே
தலமதிற்சிறந்ததகலமோர்மூன்று சூதவியோசனை தழைத்தோற்கும்.

தெனிரிசையுலரிக்குத்தரகுடக்காய்ச்சிறந்தெழ்கூடற்குமேல்புறமாய்
ஒன்றுடனுகியோசனைக்கப்பா லொப்பறுமெழில்படைத்திலங்கு
மன்றலம்புவனமத்தியத்தலமா மறிப்பலர்மனத்தினுன்மும். [ம
என்றுமுண்ணினேந்துத் துதித்திறைஞ்சியுமேயிருப்பவராகையிலுலே

பரமனேகருணைமலிபெருங்கடலே பகரமுவ்வனத்தடையும்
பிரமனையாதிபிபீவிகையீராய்ப்பிறங்கியகராகரார்மனிதர்
மிருகமாககமூர்வனநிற்பவாவி விளங்கியவுயிர்த்தெலாமிரங்கித்
தருமமோடத்தகாமியமோக்கந்தரும்பொருட்டாயெழுந்தருளி (உஎ)

அவ்விடமடிகளவுதித்தறலழகன மெனயான்சொலப்பரமன்
செவ்விதினெனைப்பார்த்தெழிலநிமிர்ந்த செம்பியன்றருமகவாகி
எவ்வமிரிகிரிமன்னையென் மேலியையுறம்புத்தனயினிமேல் [ம.
கவ்வையங்கடல்குமுலகினிற்றேன்று மவனையாங்காத்தலகாரனமா

செவிக்கமுதெனயாழ்நரம்பினிநிசைக்குந்திருக்கறுமுனிவநீநவினும்
புவித்தலத்துயருந்தானமேவிரும்பிப்போயவன்வசித்திடவுளத்தே
உவப்புறநீனைக்கின்றேமெனவுரைத்தா நென்றுயர்நாதமுனிவன்
தவச்சிறப்புடையிருகுவுக்கன்பார் சாற்றினன்வியப்புறவெனவே.

சூதமாமுனிவன்பவளவாய்விண்டு சொல்லினன்சொளனகாதியராம்
மேதகுமுனிவர்களுத்துடன்கேட்டேமெய்புளகித்தகமகிழ்ந்துக்கிங்
சீதரனவன்வந்தடைந்தமையெல்லாந் தெருளுறக்கிருபைசெய்தெம
கோதுதியெனவேபின் னுமம்முனைவனுவந்தீனமுரைப்பதாயினால்

கறங்குதெண்டி.ரைப்பாலாழியினுநங் கண்முகிழ்த்தரியயோகத்தால்
உறங்குமாதவன்மனுந்தியம்போதி னுதித்தவனுறைதருமுலகில்
பிறங்குமிக்கதையையீரொன்பதெனமுன் பேசியபுராணங்கடம்மில்
நறுங்கலையுணர்ந்தோர்புகழ்புரமாண்ட நவையறநவிவரிமோதோ.

நாரதர் திருப்பார்கடலடைந்தவத்யாயமுற்றும்

திருவிருத்தம் - அடு.

ச - வது திருமலைத்தோற்றமுரைத்த வத்யாயம்.

வெண்டிரைப்பாஸின்வேலை வித்தகனநந்தாழ்வானை
முண்டகமலர்க்கணைக்கி முகமலர்ந்தினிதுகடனும்
தொண்டரினுணைப்போற்சீர்த்த தொண்டர்களைக்குவேறு
கண்டிலனதனுலிங்கோர் கவ்வையுண்டுரைப்பக்கேளாய். (க)

வினைகாரதன்போக்தென்பால் விளம்பியமாற்றமெல்லாம்
என்றுலாமேனியாய்க்கேட டிருந்தனையெய்வண்ணம்
பேணியான்சென்றுமேவப் பொட்டனடியுமாங்கோர்
சேணிலாறுவுங்கோடு திகழ்பறப்புருக்கொள்ளென்றான். (உ)

என்றசொற்கிரமேற்கொண்டே யெண்ணறுமுவகைபுத்து
மன்றலர்பூங்காச்சுழு மலையெனவவதரித்து
வென்றியந்திரியாய்க் கிரும்பிபெயித்ததானத்
தொன்றினேனடியின்மேன்மை யுறவென்றன்சிரத்தின்பீதே. (ங)

திருமகள்பூமிநீளா தேவியருடனெயன்பாய்
மருவியெரிந்துன்செய்ய மலரடிவிரும்பிப்போற்ற
வருமவர்கேட்டயாவு மாசறவளித்தமற்றும்
பொருவறுமளவிலாத புண்ணியந்தமெல்லாம். (ச)

தூயவானந்தத்தோடு தோன்றுமாவுருள்செய்கென்ன
ஆயிரநாமத்தோனு மவ்வரமளித்தபின்னர்
நேயபூமாதூபார்மி வினைமான்வரையன்பால்
சேயதாமரைநோக்கத்தாற் திருவருண்மல்கினோக்கி. (ஊ)

சேடியருடனேநீவிர் சென்றரைக்கணத்தினுதி
சேடளவானுயர்ந்தகன்ற சிலம்பெனநின்றானுங்கண்
காடிநீர்நடமினென்ன கவின்றவட்சாரநின்ற
சுடகல்சேனைநாத நெழின்முகமினிதினோக்கி. (ஈ)

விதியானிந்திராதி விட்புலந்தொழும்பர்குமுத்
துதிபெறுதவர்களுோடு னுணைந்துசென்றமதுசேடன்
மதிதவழ்சுகரமேவு மலையெனநின்றானுங்கண்
எதிரறுமுவகையோடு மெய்துமினெனநேமித்தான். (ஏ)

அஞ்சிறைக்கனுழன்செய்ய வடவெருத்திலங்குநீல
மஞ்செனப்பொலிந்துதோன்றி மனநனிபரிந்தசேதம்
விஞ்சியேமெவியராகி விரைமன்றல்கமழ்வாராகி
எஞ்சலிலொளிசான்மேனி யெழிலொடுமியைவராகி. (அ)

எவ்விடத்தெந்தஞான்று மியல்புறச்சென்றுவிட்டிச்
செவ்வியதொண்டியாவுஞ் செய்ம்முறையினிதினும்
எவ்வயில்வியாளவேந்த நெழின்மலையிசைப்பொன்புமான்
திவ்வியநீயென்னுந் தேவியர் தணவாகேய. (ஆ)

ச - வது திருமலைத்தோற்றமுரைத்த வத்யாயம். கங.

எண்ணுமுகண்ணென்க ணிமையவன்வலாரியேனோர்
உண்ணினைந்தன்பாற்போற்ற வுடங்குசென்றனைவோர்தம்மைக்
கண்ணாருள்சுரந்துஞானுங் காதலித்தெதிர்கோக்குமுருங்
கண்ணவஞ்சினிவாச னமாந்தினிதிநுந்தானன்றே. (க0)

வேறு செவிக்கினியவமிழ்தமெனச் செவ்வியயாழ்முனியிசைத்த
செஞ்சொற்கேளாத் தவப்பெரியபிருகுமுனிதானவில்வான்சேட
நெனுஞ்சைலந்தன்னில், உவப்புடையகிரமெது கொலுடலெது
கொல்லாலெதுகொலுரகவேந்தன், புவிக்கணிணம்மலையானபுதுமை
யையும்புகலெனநாரதனுங்கடனும். (க1)

திடமுடையபனகவிதைகிசுமுஞ் சோதிச் சென்னியெனுந்தானம்
தேசிராரும்வேங், கடமலைவாலுத்தாத்திற்சிறந்ததானகணமுவுஞ் சீ
சைலமெனுமேப்பேர்பெற்ற, தடிவார்கடகிட்டமெலாமனிக்குஞ்சீர்சா
லமலெனது நரமடங்கன்மூர்த்திவாழும், இடமகோபிலமத்தேயுட
லாமென்ன விசைத்தெழிறு தன்பினருமியம்பலுற்றான். (க2)

அகத்தியனேமுதலானவருந் தவத்தோரம்மலையி னருவிதளிற்றேய்
ந்தேநாளும், மகத்தலமென்றுவ் துவெகுசாலமாகமனமலையா தைந்
தடக்கித்தவஞ்செய்கின்றார், சகத்திரநாமன்றனதுதேகமேயச்சரியி
றிரு மலையுயர்நாறுயனன்றன், மிகுத்தவெழி னுருவவந்தாழ்வான்
ருனே மேதகுநம்மலையாகிநின்றன்மன்னோ. (க3)

அந்தவெழிற்றிருமலையையுந் தென்பால் கமகிழ்ந்தானந்தமடங்
காதுபொங்கி, வந்துவமையரும்பொழித்தர்முத்தர் வாணிபதியுமா
பதிவாசலனையாதி, பந்தமதுபுலவரித்தர்முனிவரயோகர் பல்லோ
ருமாங்குசுராசரங்குளாகி, வந்தனைசெய்தெக்காலுமுறைவரென்னின்
வழுத்தவெவ்ந்திமதிநிம்மதிக்குங்காலே. (க4)

என்றியாழ்முனிவனங்கட்டிருகுவென்னு மிருந்தவனுக்கிசைத்த
னென்னிருதால்யாவும், நன்றியுஞ் சூதமுனிசெவ்வாய்வின்மி நாக
ருலகத்தமுது தோற்பத்திய, வென்றிறற்செளனகாநியர் தங்காநின்
வேட்கையொடுவிளம்பினினிக் காதையெல்லாம், தன்னுபுகழ்ப்பிர
மாண்டமெனுமேப்பேர்பெற்றதுயபுராணஞ்சால்சொல்லுமாதோ (க5)

திருமலைத்தோற்ற முரைத்தவத்யாயமுற்றும்

ஆ திருவிருத்தம் ஈ.

௫ - வது சீநிவாசன் தாராயணமுனிச்சுருள்செய்தவத்யாயம்.

தேன்றுனிக்கும்பசந் துளவவணியன்மாப்பன் நிருமகளுக்கினிதன்
ண்டமெண்ணில்கோடி, ஈன்றளிக்குமாநிதிருமலைமேற் செய்தவினி
யவினையாட்டெவ்நுமியம்பலாற்றார், ஆன்றறிக்குநிலையானபெநியோ
யநாயேனறியவுரையெனும்பிருகுக்கன்பாய்ப்பட்ட, கான்றளிப்பநச
ரிநிசையேழும்பாடுங் கடவுணமுனிகலிவினொங்குநுமம்மா (க்)

மாண்டருமாமறைப்பொருள்களனைத்துந் தேறவடித்துணர்நாராய
ணனுமறையோன்மேனாள், நீண்டபுகழாதிபராபரமாய்நின்றநின்மல
நாராயணனைநோக்கிப்போற்ற, வேண்டியுலகிற்றிநிந்து மாழ்கிக்கா
ணன் விரைமலரோனைத்தவத்தான்விரும்பியேத்தி, அண்டவனைத்த
ரிசனைசெய்தஞ்சலித்தேயரிப்பதான் கண்டுதொழுவருளென்றானால்.

அவ்வுரைகேட்டபிராமிபதியுமெய்மையந்தனன் வாண்முகநோக்
கியநாதிபாகிச், செவ்விபெறுமுலககாரணையின்னோன் றிருவினொ
டுமுகந்துயர்சேடாசலத்தின், எவ்வமுறுபிறவிதணிதிருக்கோனேரி
யெழிற்கரையினிதிருந்தானைகபாலத், தெய்வமலைமேற்றவநீசெ
ய்தியென்று செப்புதலுமம்மொழியைச்சிரமேற்றாங்கி. (க)

பொருவிநிருமலையடைந்துசீர்செய்தாமி புட்கரணிக்கொடுங்கரை
யைம்புலனடர்த்தித், திருவினொடுகிராமயனையுளத்திருத்தித் திட்டி
யைநீணாசுமுனைநிருவியோகம், மருவினெடும்பகலவழிபுரியவாங்கே
மகிழ்தனந்தகல்யாணானுமாயோன், கருணைமடைதிறந்தகண்
னைனஞ்சுவந்து கனகமலையெனும்பொருமெய்க்கலுழன்மீதே. (ச)

மின்னுடனஞ்சனமேகமெழுந்ததென்ன விரைமலர்ச்செந்திருவி
னுடன்விளங்கித்தோன்றித், தன்னிகரினேமிவனையிரவியிந்துதாழ
வொளிதவழவுயர்புயங்கனான்கின், மன்னெழிலங்கதஞ்சாலவொளி
கள்வீச வனமலைகவுத்துவமாமணிவீச, நன்னயயோகத்தவனா
ய்விளங்கு சீர்நாராயணனுமறைவன்முனண்ணினானே. (ரு)

அந்தன்னுநோக்கியகமகிழ்சியுள்ளே யடங்காதுபொங்கவெழுந்
தாடிப்பாடிக், கந்தமலரவனின்முகதலாயுள்ள கடவுளர்க்குமிருடி
கட்குமியாவர்கட்கும், அந்தரியாமிபுமாகிச்சேவகோடியுனத்தினுக்
கு முயிர்க்குயிராயமர்ந்துதோன்றாச், சிந்துதிரைப்பாலாழியமருஞ்
சோதி திருமகிழ்நன்செம்பதுமமலர்க்கனானே. (சு)

முத்தொழிநுமினிதியற்றியுலகுக்கெல்லா முதற்பரமாயீறில்பாம்
பொருளாய்நின்ற, சித்தனையடியாவர்கட்குநன்செய்தாய நின்மலனே
வேதமுதலெவருங்காணாக், சுத்தனேநாயேன்றன்விழிமுன்பாகக் க
ருணையுடனெழுந்தசெய்யகமலைமார்பா, அத்தனையெனப்பலவாய்த்
துதித்தன்போடு மடிபணிந்தானந்தபரவசமானானே. (எ)

வேறு, நறைகமழ்ந்துளப்பைந்தார் நாரணன்மகிழ்வினொடு
மறையவன்றன்மேலன்பு மளிந்தெழநோக்கியென்னை
இறையெனவுணர்ந்தேயோக மியற்றுமுன்விருப்பமெல்லாம்
அறையெனச்சிரத்தின்மீதே யஞ்சலியத்தனாகி. (அ)

மூலமேகினுதுபாத முளரியையன்பினொடு
ஞாலமேற்கண்டுபோற்ற நாயினேன்விரும்பியெங்கும்
சாலவெயுழந்தியர்க்கை தான்வருந்தியுமனந்த
காலமேகழித்துங்கண்ணிற் காண்கிலனாகிநொந்தேன். (ஈ)

செய்த வத்யாயம்.

போதனைத்தவத்தான்மிக்க பூசனைபுரிந்தவன்றான்
ஒதுதுமாற்றத்தாலிங்கும் றியோகத்தமர்ந்துன்
சோதிசெய்வடிவைக்கண்டு தொழுநினைசொல்லலாகா
மேதகுதொண்டானேன் மேலினியினியதென்னே. (க௦)

மண்ணினினுறைவோரென்போல் வருத்தமுற்றியோகஞ்செய்ய
எண்ணினுமுடலினற்ற விராதவர்க்காகையாலே
தண்ணளிபெறுமாறெண்ணில் சராசரங்களுக்கும்வேட்ட
தண்ணலையளித்திங்கென்று மகல்கிலாறுருத்தியென்றான். (க௧)

பின்னருமறைவலோனும் பெரிபவிப்பொருப்புக்கென்றும்
என்னுடைப்பெயர்ப்புண்வேண்டு மெனவடியிறைஞ்சுகின்றான்
தன்னையுள்வந்துநீதான் தூற்றியபடியேயார்க்கும்
இன்னநீர்த்தருள்கோனேரி யன்னுமித்தீர்த்தந்தன்னில். (க௨)

விதியரனிந்திராதி வின்னாவர்ப்புவினொடும்
வதிபவ்யவரேனு மகிழ்ந்துவந்தாடியென்னைத்
துதிசொலிப்பணிவாராயிற் றோலைவில்வெம்பவங்கள்செய்ய
கதிருதிருள்பொன்கிங்கு கருதியியொவழிந்தே. (க௩)

அழிவிலாதுயருந்தான மாங்கதியை விப்பேனென்
றொழிவிலாதுயருமந்த வோங்கம்மமறையோன்பேரும்
அழகுலாவருஞ்சீர்நாரா யணகிரியெனும்பேர்சாற்றிப்
பழமறையுணர்ந்தோனுக்கும் பரமமாங்கதியையிந்தான். (க௪)

எண்ணரும்பவங்கெல்லா மிரவிமுன்னிமம்பேர்த்போக்கும்
தண்ணருமலர்தினைக்குஞ் சாமிபுட்கரணத்தன்னில்
உண்ணயந்தாடுவோர்கட் குறுபலன்போலப்பூவில்
புண்ணியந்தவமியாயம் பொருவினோன்பிவைதராவால். (க௫)

எனப்பெரியோர்களாயோ ரிசைக்குறுபெருமைவாய்ந்த
கனச்சிறப்புறுகோனேறிக் கரையினிலடியர்க்கெல்லாம்
மனத்தினினினைத்தயாவும் வழங்கியேமலர்மேல்வந்த
வனப்புறுதேவிமார்பின் மகிழ்வுறப்பணிவில்வீச. (க௬)

ஆனந்தநிலையமானத்தமர்ந்தினி திருந்தானென்று
தேனுத்துதொடையாழ்வல்ல செழுந்தவன்பிருகுவென்னும்
ஞானந்தவாதசிந்தை நன்முனிக்குரைத்தானென்று
தானந்தமாதியாகச் சாற்றினன்குதன்மாதோ. (க௭)

கக திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

பேச அம்பெருமைசார்ந்த பிரமாண்டமெனும்பேர்பெற்ற
மாசுபுராணத்தன்னின் வளம்பெறச்சொலும்தெல்லாம்
காசுனியதனிற்கேட்போர் கருதியயாவுமெய்தித்
தேசுறவாழ்த்தேபின்னர்த் திருவிறைபதஞ்சேர்வாரே. (கஅ)

ஸ்ரீனிவாசன் காராயணமுனிக்கருள்செய்த வத்யாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். (ரயஅ)

க - வது இடபாகுரைக் கொன்றவத்யாயம்.

பின்னருநாரதன் பிருகுக்கோதிய
கன்னியர்துளவினான் காதையாமழ
தின்னமுமெமக்கரு ளென்றுசென்னகர்
சொன்னதுகேட்டுமெய்ச் சூரன்சொல்லுமால். (க)

தேனுலாங்கடிபொழிற் சேடவேற்புறை
சீனிவாசன்ஊரு தினத்தின்கூலியே
சேனைநாதன்முக நோக்கத்திசைமசெய்
சனமாம்விலங்குட னிதமிழிட்டரை. (உ)

வெல்லவிவ்வனத்திடை வேட்டும்பாவான்
செல்லவுட்குறித்தன நீயின்கேளையோ
டொல்லையின்வருகென னீனர்த்நியைங்கதி
வல்லமாமீக்கொடுவழி நீக்கொண்டானரே. (ங)

தியவேல்குலம்வாடி கிரியேமுதல்
ஆயவெம்படையுட னுவந்தாங்கியே
மேயதானைக்கடல் விரைந்நுபின்வரத்
தூயசேனாபதி துனைந்துபோயினான். (ச)

மடங்கல்வெம்புலிகிரி மகிடமெண்குவெங்
கடங்கலுழ்க்கரிமுதற் கடுவிலங்கினம்
அடங்கலுமுடல்சிறைந் தாவிபொன்றுறத்
தடங்கையாயுதங்கொடு சாடினார்களே. (ஊ)

அளவிலாவிலங் ககலாமலேவலை
வளைவுறவிடுத்து வில்வளைத்துச்சீருற
மிளிருறுமெண்ணிலா விசிகமவிசியே
களைநல்செய்தனர் பெருங்காலனுவே. (சு)

சென்றகல்வனமெலாந் திரிந்தோர்செவ்விதா
மன்றலஞ்சேலையின் வருமக்காலையிற்
குன்றெனவுயரியகொடியனுபூங்
கொன்றையன்பத்திமை குறித்தருஞ்சினான். (ஃ)

(ங) க - வது இடபாகுரைக் கொன்ற வத்யாயம். கஎ

திருத்தருகேசைவ மெனச்சிறந்திடும்
பொருப்பதின்றக்கணப் புறத்தினுடொடும்
இருப்பவனிடப்பெனன் றிசைக்குநாமத்தான்
செருக்குடைத்திண்டிற் லசுரன்சீரிலான். (அ)

கந்துகமேற்கொடு தானில்வேட்டமாய்
வந்தமாவினை யறியாதுமானுடா
இந்தமாவனமென திங்ஙன்யாவரும்
சிந்தையின்வெருக்கொடு சேரலார்கண். (ஆ)

சற்றுமுட்பயமிலா தெனதுசார்பின்சார்
உற்றனைதருக்கொளீஇ யுனையோரம்பினால்
எறுவெனெனச்சினந் தெய்துவான்றனை
அற்றமில்பெருங்குணத் தீமலனோக்கியே. (க0)

தன்னுடன்வருங்கொடை சவரர்மன்னனாய்
மன்னுசம்பரன்றனை வடுவென்றழைத்
தன்னவன்றனையெதிர்த் துரையென்கன்றலும்
சென்னிதாழ்த்தெழுந்தனன் றிசைநடுங்கவே. (கக)

கதமுறப்படைக்கலங் னுகமினெந்திவெம்
மதமுடனிகல்பொரு வடபூத்தியனன்
விதலயனாகவெம் பகழிவீசினன்
எதிர்குநரிலாத்தி றிசைகொல்லிரனே. (க2)

வீசமாககந்தனை விலக்கித்தானவன்
ஏசிலம்பெண்ணிலா தேவவிப்பரி
சூசல்போலுலவியங் கொழிவிளாமிரு
பூசல்களிருவரும் புரியுங்காலையே. (க௩)

அருந்திறலசுரனுமற்ற நோக்குமீஇ
வருந்திடவேடுவர் மனனையங்கிபோற்
பொருந்தியசுரங்களிற் பொருதுகந்துகத்
திருந்தமான்முனஞ் சினந்தெய்தினானே. (க௪)

வேறு ஆதிநாயகனுஞ்சேனைக் கதிபனைநோக்கியிர்தப்
பாதகன்மாயவெய்ய பகழிகளுதவுவாயென்
ரோதலுங்கடிதின்முன்ன ரோடியவ்வசுரன்றன்மேன்
மோதூரவனந்தவாளி முறைமுறைதொடுத்தார்த்தானே. (க௫)

தொடுத்தவெம்பகழியெல்லாந் துகளுறவசுரனுநிக்
கடுத்தெனில்விசிகமுழிக் கார்மழைப்பொழிவதேய்ப்பு
விடுத்தலுமைவகளியாவும் வெயிலெதிர்பனிபோலோடத்
தடுத்தெதிரொருவரொவ்வாக் தானைகாவலனுஞ்சீரி. (க௬)

கஉ) திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

ஆலமாமெனவும்வெய்ய வசனியேறெனவுந்திய
காலனெனவுமுழிக் கடுங்கனலெனவும்வானின்
மேலெலாம்புகைக்கண்ட விண்ணவர்வழிகள்போர்ப்பச்
சாலவார்களைகள்வல்ல தனுவளைத்தேவினே. (க௭)

இருவருயிவ்வாறுகவெதிந் ததிந்தேகாண்போர்கள்
வெருவவந்திரங்கொளும் வெய்யசத்திரங்கொளும்
உருமெனவெய்தெரிந்தே யுலகுமடிக்கவானின்
மருவுருபுலவாயாருமகிழ் தத்சயித்தார்மன்னே. (கஅ)

காதகவசரன்கற்ற கடுத்தொழியிவாவுஞ்சேனை
காதன்முன்தாட்டியாற்றான் நாமினியெதிரினின்றும்
சாதனிச்சயமென்றெண்ணித் தன்பெருமான்யாலே
பீதுறவெழுந்தேயார்க்கும் விழிக்கலக்காகாவண்ணம். (கசு)

வேறு. மங்குளினோடிமறைந்துகொட்டிப் பல் மாயைவிளைத்தொளிரும்
புங்கமுறுங்களைசுகையிலாவகைபொழியவுமெம்பெருமான்
அங்கையினையியங்கவனங்குடும்படி யேவுதலும்
செங்கதிர்கோடியெழுந்ததெனும்படி திகிரியெழுந்ததுவே. (உ௦)

விண்டலபீதுறவண்டகடாகமும் விண்டிடுமென்னவெரி
மண்டிடவேபிரசண்டமுழக்கொடு மண்டலமாய்வரவே
கண்டவர்பிதியோடெண்டிண்பாரினர் கண்டகனோடிமறை
கொண்டலுமேயனலுண்ட சுவசரன்மெய்கொண்டகடுக்கமரோ ()

ஆதிபர்ப்பாழியதே யிதுவல்லதுவேநிலையென்
பாதகமாமுடல்சேதமுதும் முயிர்பாகதமேவுமவன்
பேதவுருத்தெரியாதென்மிகுத்திடு பேதைமையாலெதிரே
மோதியெதிர்த்ததுதீதலயான்க முன்செய்தவப்பயனே. (உஉ)

என்றுநீனைந்தெழிலிறைவனையெய்தி யிறைஞ்சியெழுந்தெதிரே
நீன்றுசிரந்தனிலங்கைகுவித்தொளிர் கேயியனையாரியே
இன்றெனெம்பவமொருவற நன்னர்கொள்துநன்னொளெனவே
ஒன்றியசுந்தையினுணர்வோ டிலருண்டவனைப்புகழ்வான். (உ௩)

ஓதுலகங்களைத்தையுமுண்டு முழிந்துமிடந்துமளந்
தாதிபுமந்தமுமாகியகண்டமுமாகி யுயிர்க்குயிராய்
நீதிநடாத்தியடைந்திடுமன்பர் நீனைத்தவெலாமருளும்
வேறுமுடிக்கணின்மேவி நடம்புரிவித்தகனேமவே. (உ௪)

பங்கயன்மாமாழவோனுடன் விண்ணவர்பிறமுதலாமமார்
புங்கமுனித்தலைவோர் தவயோகியர்பூசனையானெடிய
சங்கையிலகாலம்வருந்தவுமேயவர் தம்முனாருவடிவை
பூங்கென்விழிக்கெதிர்கண்டு பணிந்தவெனக்கிணையாவர்களை. (உ௫)

க - வது. இடபாசுரனைக் கொன்றவத்யாயம். ௧௯

அற்புதனேயுனதாழியினு லெனதங்கமெருக்கியநான்
ஒப்பதுமாகதிமேவவளித்து முயர்ந்திடுமீந்தமலைக்
கெற்பெயரெய்தவரந்தருகென்ன விசைத்தூறுங்கமலப்
பொற்புதுபாதமவணங்கமகிழ்ந்துயர் பூவைவணன்புகுல்லான். (௨௬)

வேறு. மரணமுற்றிடுங்காலெனைப் பரனெனமதித்தே
கரணமைம்புலன்வழிபுகாக் கருத்தொடுந்துதித்துச்
சரணடைந்தமையுலக்தொளிர் தனிப்பதந்தத்தேன்
கிரணநன்மணிகளருமிக் கிரிக்குமுன்பெயரை. (௨௭)

இட்டனன்னிடப்ப பொருப்பெனவினியுலகோர்
கட்டுரைப்பொன்றரைதரக் கருதிவவவுணன்
மட்டறப்பெருகுவகையுண் மலியவேசின்ருன்
கிட்டருமபரமாங்கதி கிடத்தயதெனவே. (௨௮)

அந்தவேலையினாழி யங்காலெனவாழி
வந்தவன்றையிருபுயம் வெறுமன்மேல்
சிந்தவானவர்பூமழை சிந்தினார்த்தார்
கந்தவார்குமுன் மாதார்குநடமகவ. (௨௯)

பாவகாரிபட்டனெனைய பரிவினாச்சாலத்
தேவதுந்துழிமுழங்கினவந் நடங்குயிற்ற
நோவகன்றமனியென முனிவர்களுவலப்
பூவருந்திருமாற்பனம் புந்திமிக்கிவந்தே. (௩௦)

சாண்டியஞ்சலித்தெதிருறுங் கடவுளர்தமக்கு
வேண்டெல்லவாம் விருப்புறவறிந்துமுன்போல
நீண்டியரந்தசேடாசல நேர்ந்தினிதிருந்தான்
மாண்டவத்தினர்யாவரு மகிழ்வுறமாதோ. (௩௧)

வேறு. அன்றுதொட்டிடபாசலமெனப்பெயர்
நின்றதம்மலைக்கென நிகழ்த்தினேரது
மன்றலந்தொடையல்லாழி வல்லமாமுனி
பின்றையும்பிருகு மாமுனிக்கிப்பேசுவான். (௩௨)

வேறு. முந்தியதிரேதாயுகந்தனின் மிகுந்தபூரணுடைக்கேசரியென்
போன். அந்தகாந்தகனையுளத்தினிவிருத்தி யருமகவாசையினுலே
சிந்தையவேறுவழிசெலாதடக்கிச் செயவருந்தவமியற்றிடலும்
வந்தவன்றபசையுகந்தெதிரின்ருன்மலை மகன்மருவுரையனே (௩௩)

என்பொளிதிகழநின்றமுக்கணனை முதிர்வவன்விழியினுதேக்கி, அ
ன்பொலிவலமவந்தடியினையிறைஞ்சியாகும்படிதுதித்திடலும், உன்
பெருந்தவத்தையிவந்தனன்விருப்பமுரையெனக் கேசரிசிரத்தின்நன்
பெருங்குட்களன்பொடுங்குவித்தே தாழ்ந்துபின்சாற்றலுற்றனனான்.

வெற்றிசெய்வவியபாக்கிரமஞ்சேர் வீரனாவராலுமயி
வற்றநற்புதல்வன்வேண்டுமென்றறைய வைமுகஞ்ஞனமகவிலையார்
சிறிடைச்சிறியி யளித்தனனவட்குன் சிந்தையின்படி யொருபுதல்
வன், உற்றிடுஞ்சிலகாலத்தின்மேலென்றங் குரைத்துயர்கைபுக்
கினனே. (௩௫)

இந்துவேணியன்வந்திந்தநல்வரத்தையெண்ணியேகேசரியென்போன்
சிந்தையுன்மகிழ்ந்தேயிருந்திருநாளிற் சிலதினங்கழிந்தபின்னவனுக்
கந்தமுற்றியவோர்கனிபிறந்திடலு மஞ்சனையெனும்பெயர்சார்ந்திச்
சந்ததங்கண்னுக்கிமையெனவாகிச்சார்ந்துகார்த்தேவளர்த்தனனல்.

இனியநன்மழலைமீழ்ந்தியுநகைத்து மிருந்துடன்றவழ்ந்துமுன்ன
டந்தும், நனிமிகுபருவமடைந்திடவொருநா ணங்கைதன்னலமெ
லாரோக்கிக், கனிவுறவிவருக் கொத்தநன்மகிழ்நன் யாரெனக்கரு
தும்வேலையின்வாய், தனைக்காறு மார்வானரத்தலைவன் சார்ந்துகே
சரிமுன்சாற்றுவுனல். (௩௬)

உனதருகிருக்குங்கனியினையென்கிங் குதவெனக்கேசரிநமது [ய்
தனையருக்கிவனே தருமெனவெண்ணிச்சம்மதித்தவன்றனக்கெழிலர்
இனியநன்மணஞ்செய்தளித்தன லேவருமின்புறப்பூமகளுவப்ப
நனியறந்தழைப்பவிரதியுமதனு நணவவவிரபருஞ்சிறந்தே (௩௭)

தடங்கிரிப்புறத்தும்வனங்களினிடத்துந் தன்மலர்த்தடந்தியோடை
இடங்களினெங்குமதன் தூயவழியே யின்புறம்நளவருங்காலம்
மடங்கலேறெனும்வான த்தலைவன் மனைவியாமஞ்சனையுடனே
அடங்கலாமோகவாரியினுந்தே யகமகிழ்ந்தினிதிருந்தனனல் (௩௮)

என்றுயர்கடவுண் முனிபிருகுவினுக் கிசைத்தன னெனக்கொடு
மோகம், வென்றிடுஞ்குதமாமுனியென்னும் விழுத்தவன்றைமிசா
ரண்யத், தொன்றியதவர்கட்குமுதெனச் செவியினுஞ் தனனிலை
பிரமாண்டம், நன்றியுடையோர்தெளிவுறவிதிது நவையநகலின்
றிமொதோ. (௩௯)

இடபாகுணக்கொன்ற வத்யாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௮௮.

எ - வது. அஞ்சலுதேவி தவறிலையுரைத்தவத்யாயம்.

நற்றவப்பிருகு மாமுனிக்கிராதன்
பிறையுமொழிகுவான் பெணங்கொண்வானரக்
கொற்றவன்றன்னெடுங் கூடுஞ்செய்வார்
சிறிடையஞ்சனையென்னுஞ்சிறிஞள். (௪௦)

எ - வது. அஞ்சலுதேவி தவறிலையுரைத்தவத்யாயம். ௨௧

இத்தனைகாலமு மிடைவிடாதெழிற்
சித்தசதால்வழி சேர்ந்திருந்துநாம்
புத்திரார்பெறவில் யென்றுபுந்தியுண்
மெத்தவுந்நாயர்கொடு மெனவுறருளரோ. (௨)

தருமதேவதைமிகு தயைகொடேயிவள்
மருவியதுயரினை மாற்றுவேனெனாத்
தெருவினிலொருகுறத் தெரிவைபோலவே
உருவுகொண்டனுகின னுலகுலப்பவே. (௩)

குறிசொலுமவளெனக் கரத்திற்கோலொடும்
சிதாநுங்கினிலொரு சேய்கொடேயரு
குறமகிழ்ந்தாசன முதலிலல்லுரை
அறையவங்கிருந்துகந் தருள்வதாயினுள் (௪)

முல்லையின் அம்பெனு முறுவலாய்மக
வில்லையென்றலக்கண் மிக்கெய்தினுபுனக்
கெல்லையிலவலியுடை மகவொன்றெய்துமென்
சொல்லையெய்யென மன்துணிந்துகொடியால். (௫)

அகத்துமுதலியுடை யனங்கையெழு
சகத்திவருட் மாசாரத்தொடெழின்
மிகுத்தலைங்கடமலை மேலியிந்தியம்
செகுத்தருந்தவம்புரி யென்னுசெப்பினுள். (௬)

மனத்தினுனினைத்ததை வழுத்தினுளை
வனத்துறைகுறமகள் வாய்மைநம்பியே
கனத்தபொற்பணியணி கலையும்வேண்டிவ
அனைத்துமஞ்சனையொடுத் தனுப்பவேகினுள் (௭)

அக்குறமகள்புறத் தகன்றகாலையே
சக்கரமுடன்வலம் புரியுந்தாங்குமெட்
டக்கரனுறைதிரு வசலநாடியே
புக்களையர்விலரப் பொருவில்சிந்தையாள். (௮)

விண்ணவர்கித்தர் சாத்தியர்விகியாதர்
புண்ணியமுனிவர் கிம்புருடர்கின்னரர்
எண்ணிலாருழ் வந்திருந்துநாடொழும்
திண்ணியசெய்தவஞ் செய்யுந்தானாம். (௯)

ஆகாயகங்கையினனுகித் தோய்த்தெழுந்
தேகாகமோடுமிந் தியங்களைந்தவித்
தாகாரஞ்சுயனமா யரியையுன்னியே
நெருமனையவட வத்தின்மேயினுள். (௧௦)

கலித்தெழுமாரிநீ காரம்வேனலால்
சலித்திடாதெழு சகத்திராசம்வச்சரம்
பலித்திடநின்றருந் தவத்தைப்பண்ணலும்
ஒலித்தெழுவாயுவுள் சூவப்பைநண்ணியே. (கக)

அஞ்சனைக்குறிய வாநாரமாயவன்
கஞ்சமொத்தென்னிந்தருங் கையினுடொடும்
எஞ்சலிவிரதந் கனிகொடிந்திட
வஞ்சியுதுகார்தருந் தவத்தின்மன்னுநான். (கஉ)

சம்புவம்பிகையொ டத்தலத்தைச்சார்ந்துளம்
இன்புறவசித்திட வெதிரோர்வாரம்
அன்புடன்மந்தியோ டாடநோக்கியே
தன்பெருமனநகை தழைப்பவன்னினான். (கங)

இவ்விதநாமகிழ் வெய்துபோமெனச்
செவ்வியம்பலமக ளோடுசெப்பியாங்
கெவ்வமில்லகியுரு வெய்திமோகவாழ்
பவ்வமுட்படிந் தனுபவிக்குங்காலையே. (கச)

ஒழுஞ்சீரியத்தையோ ரிழைனுட்கொட்டே
அழகுதுமஞ்சன தேவியங்கையின்
முழுதுணராசுகன் கொடுக்கமுன்னுகர்
பழமிதென்றருந்தினள் பழிப்பில்சுந்தையாள். (கரு)

எண்ணியதவஞ்செய்தாட் கெல்லையெய்துறல்
நண்ணினவிதுவரை நவையொன்றினியே
பெண்ணிவளபுரிதவம் பெரிதுகன்மென
விண்ணவர்முதலினோ வியக்குங்காலையே. (கௌ)

கருப்பமுற்றகடுகீக் கனக்கவேமனம்
கெருப்புறைதனிரெனக் கருகிட்டுமிப்
பொருப்பினிற்றவத்தினைப் புரிந்ததன்றியோர்
விருப்பமுற்றிலனிலை வினைந்ததெதனா. (கஏ)

சிறுதையுட்டுயர்கொடு திகைத்திருந்துழி
அந்தரவாணியங் கறைகுவாணமினே
உந்தரன்வழிற்றிடை யுரைந்துங்கரு
இந்தவேணிய விதற்கையமின்றரோ. (கஅ)

பிறந்தவொனவன் பெருமைதன்னையான்
அறிந்தவைகவிதுவ னன்பிற்கேட்டியால்
சிறந்தருமிரவிதன் குலத்திடுமியான்
சிறந்தவன்போடி வித்திமைவோறா. (கஆ)

மாற்றில்லறம் னளர்த்திடவிராமனாய்த்
தோற்றவானவனடி சுமக்குநாடொடும்
நோற்றவன்வீவினா னுணங்குகேள்வியான்
ஆற்றல்சால்பெருமைய னறிஞனாகுமே. (உ.௦)

வெண்ணயிரினிவிடு கெனவினுவிரந்
சுந்தையின்மகிழ்வோடு சிறந்தவஞ்சனை
தந்தையாங்கேச்சரி தன்முனையோ
டந்தமாய்நடந்தவை யனைத்தஞ்செப்பினான். (உ.௧)

இனிதவன்மகிழ்ந்துதேடி டிருக்குநாளில்வெள்
அனநடைதிங்கள் ரைந்துஞ்சென்றிட
நனிமிகுதிறல்செய்வானாத் தருக்கொளும்
தனையனையின்றனடவத்தின்மேன்மையான். (உ.௨)

உதயனைநிகரொளியோங்கக்கோபமும்
எதிரதுவீரமுமெய்தியேபிரந்
ததிபசியுடனவி ரருக்கலுறன்னையோர்
புதியகற்குரியெனப் புதிக்கவெண்ணியே. (உ.௩)

வேறு எழுந்துமீமிசைத்துனைந்துதா யேழ்பரிக்கதிரை
விழுங்கமேவலும்விண்ணவர் வெருக்கொளீஇயலற
உழுந்துபேர்வுழியொய்யன விரிஞ்சனாகணுகி
அழிந்துதன்பெயரா யவாசுகந்தனைவிடுத்தான். (உ.௪)

விடுத்தகாலையின்மயர்ந்து மண்மிசைவிழக்கண்டு
கடுத்தவேகமோடோடி யக்கான்முறோ தன்னை
எடுத்திருந்துதன்மடிமிசை யேந்தியஞ்சனையாம்
தடித்தெழுந்தனத்தாடியர்ச் சலதியிற்சாய்ந்தான். (உ.௫)

வேறு நாட்டநீர்பெருக்கடவுளர்தம்மை நாடியின் னுதித்தவென்சு
கவை, விட்டுதற்கெண்ணிப் பிரமவத்திரத்தை விடுத்தெக்காரண
மென்போல், வேட்டெழின்மகவைப் பெற்றுணர்ந்திவிரோ வென்
துளம்விம்மியெகலுமும், வாட்டடங்கருங்கணஞ்சனையென்னு மா
துரைசெவியினின்மடுத்தே. (உ.௬)

முககைபாகன்றன்விறியமவனே வந்தவதரித்தனன்றேவர்
தமன்காரியமாயென்னுளமறிந்து சஞ்சலம்டையுஞ்சனைதன்
திருவாண முகத்தைநோக்கி வானவர்கள்செப்புவார் நின்வயிற்று
நித்தான், இத்தெழியும் புத்தியாலதிக வித்தையா. லெவரிதும்
பெருமே. (உ.௭)

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

விண்ணவரகாரரங்கர்வல்லியக்கர் வினையமுதலிதோலும்
மண்ணவர்விலக்குபவையென்றுள்ள வலியசெந்துக்களிஞலும்
நிண்ணியபடைகளுடன்சரங்களினஞ் செஞ்சுக்குமாரிலனரிக்கன்பா
புண்ணியலிணையிலா நெடுமகனின் புகழ்நனிபெருகுவன்மாதோ.

ஆனதாலினிநீதுயர்ந்திடல் வேண்டாமழகிய வுன்மகன்மனக்கொன்
நீனமிலவாகுவலிமையும்வாழ்ந்த னஞ்சுமுறத்தெறிந்து
தானதியடல்பெற்றெழுமெனவினிதாய்த் தவறிலஞ்சனைதனக்குருளி
வானவர்விடையோனருகுமவந்த மலரவன்கருணையுண்மலிந்தே. (1)

அம்பெனமிளிருங்கருந்தடடுங்கு னஞ்சனாதேவியைநோக்கி,
உம்பரும்வியப்படியுநமிச்சேடா சலத்தினிலுப்பருங்காலம்
தம்பமொத்தரியதவம்புரிந்துலகு தனக்குபகாரமாமகவை
இம்பரினனித்தாயதலாலுன்பே ரிச்சிலம்பெயறிடும்படியே. (க0)

அஞ்சனகிரியென்னுலகெலாம்வழங்கத் தக்கதென்றருளித்தம்பறி
யின், கஞ்சநாண்மலரோன் சென்றிடவந்த கடவுளர்தம்முலகடை
ந்தார், மஞ்சநாமனுமன்றன்னுடன்சேட மலையினிலிருந்து தன்னி
டஞ்சேர்ந், தஞ்சுதறவிரந்தே யஞ்சனாதேவி யகம்கிழவுட னினித
மார்தாள். (க1)

ஈதெலாங்கடவுண்முனிபிருகுவினுக் கிதைமுண்மகிழ்பெறவாங்
கண், ஓறினுளெனவேகைமிசாரணியத் துறைதவர்விருப்பொடுங்
கேடகப், பாதகவெகுளிகாமமெழுதலாம் பகையினைப்பற்றத்து
டைத்த, சூதமாதவத்தேரனவடித்த தெள்ளமுதச் சுவையெனச்
சொற்றன்னமாதோ. (க2)

விளங்கியபிரமாண்டப் பெயர்ப்புராணம் விரித்துரைத்திடு மிவை
யெல்லாம், உளங்கனிந்தன்பி னெழுதுவோர்கேட்போ ரோதநீர்க்க
டல்புடைகுமும், வளங்கெழுமுலகினநிலம்பெற்று வாழ்ந்துபின்
மலைமகன்மருவும், களங்கறுத்தவன்கைப்பவிதவிர்த்தவன்வாழ்கதி
யினிற்கலந்துவாழ்குவரே. (க3)

அஞ்சனாதேவி தவறிலையுரைத்த வத்யாயமுற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம் ஈகக.

அ-வது. வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்தியவத்யாயம்
மெய்த்தவப்பிருகுவென்பான் மேதகுபண்ணிலையாழ்
வைத்தகைமுனியைநோக்கி மண்ணின்வேங்கடமென்றிந்தச்
சுத்தசேடாசலத்தைச் சொல்வதெனருள்செய்தோன்
பத்தியசெய்கானம்வல்ல பண்ணவன்பணிப்பதானான். (க4)

17

(ச) அ-ஆவது. வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்திய உரு

வத்யாயம்.

வந்தைசேர்ச்சைலத்தின் மேற்புறத்தனிற்கிறந்த
கந்தனபுரமென்றேயோர் நகரதற்சரசலுய
நந்தனாலவருணாதன்ம நவையிலாச்சுரமதன்மம்
சந்தமவமுவினாது தானரசியந்துநாளில். (உ)

அங்குறைநாலென்றோது மாரணத்தெல்லைகண்டு
திங்குதுவேள்வியாவுஞ் செய்புரந்தரனென்றோதும்
பாங்குடைமறைவலாளன் பயந்தமாதவனும்த்தோன்
ஓங்கியகலைகள்யாவு முணர்ந்தவனுருவின்மிக்கோன். (க)

மன்மதன்கணைகள்யாய் மதிமிகமருண்டுகைந்து
தன்மனையாட்டியாகுஞ் சந்திரரேகையோடு
நன்மைசேர்வனங்குளோடை நறைமலர்த்தடங்கன்காமை
பன்மலையருவியென்னப் பகருதுமிடங்கடோதும் (ச)

வசந்தகாலத்திற்சென்று மலர்கொய்துபுனைந்துதென்றல்
அசைந்துவந்துவநாது மலரனைமிசையிற்கூடிக்
கசுந்தவன்போடுகாமன் கலைமுறைதவருவண்ணம்
இசைந்தனூராகபோக மெய்தினுரன்பமனலே. (ரு)

வேறு. கடியவராக்குக்குடமார்ச்சாலமாதி கரணமுடன்றசவிதகம்
பனம்புரிந்து, தடமுலைமேற்சத்தமணிமாலையோடு சந்திரரேகையு
முகிராற்சமைத்தேதந்தத், திமுகுவியுமிதழினிற்செய்திருண்டுநீன்
டே யெழிநிகழ்முங்குழல்சோவிடைதளையாட, மடிநெகிழ்வவித
மாயநந்தலிலை மனமகிழ்ச்சிபெறநடத்திவருமநாளில். (உ)

ஆங்கொருநாமரைத்தடத்தினருகே சீதமனைந்துமந்தமாருதம்வந்
தசைந்துவிச, ஓங்கியுயர்ந்தெழுந்தவொருமரக்கிழ்மேவி யுவந்திர
தியுடன்தவன்வந்திருந்ததென்னப், பாங்குடனங்கிருந்து கரும்பிர
சந்தனைப்பாழையுறைப்பழித்தமொழியாளோடும், தேங்கியிரு
ட்குறையுளெனுஞ்சுந்தைமேவுஞ் செழுமறையோன் மிகவுமுளமகி
ழ்காலத்தே. (எ)

வறு. முன்னியற்றிய திவினைமுற்றுமோர்
அன்னமென்னடை நீசவனங்குரு
மன்னிமாதவ னுமறையோன்கணின்
மின்னலென்ன விளங்கொளியிசவே. (அ)

எதிரினின்றுலவும் மெழின்மாதனை
முதிருமின்னொளி யாலுயர்மோகன
மதிமுழைமடந்தை வடிவமாய்
குதலிசய்திங்கண் விடுத்ததையென்னவே. (க)

உக

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

கண்டமாதவவேதியன் காதனோய்
மண்டி விஞ்ச மனை வியைநீத்துளங்
கொண்டு சென்று குதுகலத்தோடுவாய்
விண்மலைவெண்டி வியந்து விளம்புவான்.

(க0)

முதியசந்திரனோ முகமுள்கொலை
துதிக்கொள்கூர்ங்கணையோ, விழிநோன்மைசேர்
நிதிக்கொளும்மலையோ முலைநீமொல்
சதனமோவுன் வயிற்றின்றகைமையே.

(க1)

அற்பமாமியையோ விடையாடிமும்
சர்ப்பமோவல்குற்றான மென்றேபினும்
பொற்பொலம்புகழந்தே புறநோக்கலான்
நிற்பவாங்கவ நெஞ்சமிளகியே.

(க2)

முதுவறோன்றகைத் தெழின்மோகனெய்
நறைமலர்க்கணையா விடாநண்ணியே
முறையிகந்துபுகழ்ந்து முன்னுல்வரும்
மறையவன்வசமாகி னன்னடூல்கொடே.

(க3)

மாதவன்னெனு மாமறையோனறி
பாதகம்வருமென்று பயர்நிலான்
ஏதம்பேசி யிகழ்வரென்றெண்ணிலான்
போதந்தன்னை வெங்காமம்பொதியவே.

(க4)

வேறு. மாவினியெனுஞ்சகீடாள மங்கைதன்னோடுங்காம
நாஸ்யல்வழந்துகடி. கொடிப்பொழுதேனுந்நகான்
சோலைகடோறுஞ்சேதச் சீனையிடந்தோறுநீண்ட
கோலநன்மலைகடோறுங் கொடியகானங்கடோறும்.

(க5)

சென்றுகைகலந்துகோவின் செழுந்தகைமுதலாழன்கள்
நின் அமட்டருந்தித்திமை தினந்தினமியற்றித்தன்கை
ஒன்றியதனங்கடோற்றுங் குதுவகுந்துவின்கட்கூடிச்
சென்றிடுமறைவலாளர் திரளினேத்தடியாற்றுகி.

(க6)

பணிமுதற்பொருள்களெல்லாம் பறித்தவருவப்பவீந்து
துணிவுகொண்டிங்குறகுத் தோன்றுகாட்கிலகழித்துப்
பிணியினுலிந்தடித்தப் பேதுறப்பலமுமோயந்து
தணியிவ்புலைச்சிந்தை சாற்றியங்ககற்றினுளால்.

(க7)

சொல்லுநங்கொடியபாவஞ் சுமந்துகொண்டவ்வனத்தல்
அல்லலுக்கெய்தப்பித்த னுமெனவலைந்துபன்னாள்
தெய்வலும்பின்புதன்னைச் சிந்தையான்மிகவுகைக்கி
பல்விடந்நிறிந்துசேட பருப்பதத்தருகுற்றானால்.

(க8)

அ-ஆவது. வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்திய உள

வத்தியாயம்.

உற்றவனகந்தனென்னு மொங்கன்மீதவருமபோது
பற்றினனெனச்செய்தேயு வரபாதகுடம்பற்றிச்
சுற்றுலையினின்மீன்போற் சடசடவெனவேயோசை
முற்றிடவவன்றன்பாவ முழுவதுஞ்சாம்பராகி.

(க9)

பூமிசைவிழவப்போதே புடத்தில்வைத்தெடுத்தபொன்போல்
கேமமாம்பிரமதேச நிறைந்தொளிதிகழமாசில்
மாமதிநிகர்ப்பகின்ற மறையவன்நையாங்குற்ற
சேமநன்முனிவரயாருந் திருவுளமெழிந்துநோக்கி.

(உ0)

அனைவரும்நுகிற்சென்றிங் கையநீயாருன்செய்கை
தனையெமக்குரைசெய்யென்னத் தாழ்ந்ததிபத்தியோடும்
சன்னமாதியதாச்செய்த சரித்திரமனைத்துஞ்சாற்ற
முனிவரரி அம்பூதெய்தி முற்றுச்செவியினேற்றார்.

(உ1)

மாதவன்னென்னுநாம மறையவன்செய்ததீய
பாதகமிந்நீள்சேட பருப்பதமகிமைதன்னால்
புகைகொண்டெறிந்துதுளாய்ப் பெயர்ந்ததென். அணர்ந்துசெய்யாள்
நாதனையன்பான்மிக்க நான்மறைவிதியாலேத்தி.

(உ2)

திருநீசமாதின் னோர்க்கையேழுதகூர்நா
பாதகாளுஞ்செய்த பாவிமாதவன்னேறும்
வேதியன்கொடியபாவம் வெண்குதழுன்புடோல
மேதகுபிரமதேச மேவியபடியினுலே.

(உ3)

அத்திருமலைக்குச்சிரார் வேங்கடாசலமென்னும்பேர்
வைத்தனாதுவேதென்னில் வெவெனவழங்கெழுத்தே
கொத்துறுபவத்தைக்கூறுங் கடவெக்கூறிரண்டாம்
சுத்தவக்கரங்கொளுத்தப் படுமெனச்சொல்வரீமேலோர்.

(உ4)

வெங்கொடும்பவங்களைல்லாம் வெந்திடச்செய்வதானன்
மங்கீலம்பொருந்துஞ்சீர் வேங்கடமலையானதென்று
தங்களாச்சிரமந்தன்னிற் றவத்தவரணுகலோடும்
சிங்கதீர்மாதவப்பேர்ச் சீர்மறையாளன்னுனே.

(உ5)

ஆங்குயர்நியமத்தோடிந் தியங்களையடக்கியந்த
ஒங்கலினகந்தகால மொருவரானியற்றெனாத
திங்கிலர்த்தவங்களுசெய்து திருவிழையருளைப்புகழ்ந்துப்
பாங்குடன்கிறந்தமேலாம் பாகதிபற்றினால்.

(உ6)

பேர்பெறுந்தலத்தான்மிக்க பிருகுவுஞ்சுயர்யாழ்வல்லோன்
சீர்பெறுமித்தக்காரை செப்பினுனென்றுமேலாம்
சூர்புகுந்தலமாசைவி சாரணயத்துறவோர்கேட்ப
எர்பெறுஞ்சுதனென்னு மிருந்தவனியம்பினுனே.

(உ7)

உஅ

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

இயம்புமிச்சரிதையெல்லா மிகலதுபிரமாஜாதத்தின்
நயம்பெறவினிதுபேச நன்றெனநவில்கோகேட்போர்
வியம்புனையுலகின்மீதே வேட்டவைவேட்டாங்கெய்திச்
சயம்பெறுநீமிமாதன் பதிகிடைச்சார்குவாரே.

(உஅ)

வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்தியவத்தியாயமுற்றும்.

அஃ திருவிருத்தம் உாவக.

க-ஆவது சோழனுக்குச்சக்கரவர்த்திபிறத்தவத்தியாயம்.

மாதவப்பிருகுவென்பான் மகதியாழ்முனியைநோக்கி
நீதிசேர்பகவான்முன்ன நியமித்தசோழன்மைந்தன்
பூதலத்தெவணவழிகின்ற னவனெவன்புயங்கவெற்பின்
அதியன்பெவ்வாற்ற தறைகெனவருள்வதானான்.

(க)

இக்கவியுத்திநீதி யெழிலறமவமுவாவண்ணம்
மக்களிலுயர்ந்தசோழ மன்னவன்புயிரானான்
மிக்கவேகத்தூங்க மேற்கொடுவிரும்பிவேட்டம்
புக்கனெண்ணிகந்த பொருபடையுழவர்போத.

(உ)

எண்ணில்கானகங்களுக்கு மெகியக்கிகளோடும்
திண்ணியவிலங்கையெல்லாஞ் செலுத்துயர்சேடவெற்பின்
நண்ணியங்குவனத்தி னுடினன்றிரியுங்காலை
கண்ணின்மீன் னெனியைப்போலோர் கன்னியைக்கண்ணுற்றானால்.

(ச)

மஞ்சினைநிகருங்கடந்தல் வாழிபிறைதுதலைநேரும்
கஞ்சவானியன்கைச்சாபங் கரும்புருவத்தைமாமனும்
அஞ்சனவிழிவைவேலை யமுநினைக்கயலைவாளை
நஞ்சினைச்சுவனுமெட்டி நாகியைப்பொருவுமாதோ.

(சு)

செம்பொனினுசறன்னைச் செவ்வென்றிகொளுசெவ்வாயோ
அம்பவளத்தையொக்கு மழகியமுதுவன்முத்தை
வெம்பியேனாக்குமாடி கபோலத்தைவிழையுங்கண்டம்
கம்புனைநகைக்குமென்றோள் கழையினைக்கடுக்குமன்றே.

(ரு)

கனந்திகழ்கனகவெற்பைக் காமவேண்முடியைக்கரணின்
கினந்தெழுங்கொங்கைகிங்கஞ் சிற்றிடைதுணையும்வாழை
இனந்தனைநிகர்குறந் மெழின்முழந்தாளோரளளி
முனைந்தமுவராக்கினைக்கான் மோட்டாமையுங்காலாமே

(ரு)

இவ்வையுதுப்புலாய்க்த யெழில்பெறுமுருவத்தோடு
செவ்வயவன்னராணத் திரிபவளார்கொலென்ன
எவவமின்மன்னானுள்ளத் தெண்ணிமாமதன்னேயும்
வெவ்வியகினைகள்வந்து மெய்யுறப்பொருதுசொல்வான்.

(எ)

க-ஆவது சோழனுக்குச்சக்கரவர்த்தி பிறத்த உ

வத்தியாயம்.

அழகெலாந்திரட்டியிந்த வணங்கவியவங்களாகப்
பழமறையவன்வருந்திப் படைத்தனன்கொல்லோவென்ன
வழுவிலாமனத்தானங்கு மையலாலயந்துகிழ்ச்
செழுமலர்கொய்துநின்ற சீர்பெறுமணங்குகண்டான்

(அ)

மீனகெதன்னவெகுண்டு விரைமலர்ச்சுரங்களேவத்
தானுமுள்ளடங்காமைய தழைத்தெழிந்திருங்காலை
தேனறையலங்கலத்தோட் செம்பியன்றெறிந்துநோக்கி
வானவாமருந்தேபோலு மங்கையோடினினுசொல்வான்.

(அ)

சற்றுமுட்பயமிலாதிவ் வனந்தனிற்றனியளாக
உற்றனைரியாருன்னை யுலப்புடன்மவத்தாற்பேணிப்
பெற்றவனார்கொலன்னப் பெட்டையனுவையுன்கை
பற்றவுட்டுணிந்தாரின்னின் பற்றெவர்பக்கலென்ன

(அ)

எழுதருவனப்புலாய்க்த யேந்திழாய்புகழியென்னப்
பழுதறுகன்னிசெய்ய பவளவாய்திறந்துதேனும்
பிழுமியவமுதுமேய்ப்ப விளம்புலாள்பாதாளத்தின்
கெழுமியவரவ்வேந்தன் சீர்த்திமான்மனுசனென்போன்
பெற்றிடும்புதல்வினனப் பிதாவெனைப்புலனந்தன்னில்
உற்றிடுமரசர்தம்மி லுயர்குணம்முகுகல்வி
வெற்றியுமுடையோற்கேப வேட்கையனாதலாலே
மற்றடத்தோளாயங்கு வந்தவற்குடையுயரின்

(அ)

கலைநிறைமதிகாணுற்ற கனைகடலென்னப்பொங்கிச்
சிலைவலையினக்கெயென்னைத் திருமணம்புணர்ப்பானென்ன
நலனுமரசன்கேட்டு நங்கைநீர்நவிலும்வாய்மை
நிலையையேயாயினும்யானி கழித்துவதொன்றுகொளாய்

(அ)

பாதலத்தனுயியுன்னைப் பரிந்துவந்தின்றிரோர்
தாதையைக்கண்டுகேட்டுங் காதுமயான்றரிக்கலாற்றேன்
ஆதலான்முநிஞர்கூறு மெண்வதைமணமவற்றுள்
ஒதுகார்தருவமென்றோன் துண்டிதுரைப்பக்கேண்மோ

(அ)

அரசர்கன்னியரிப்பல்லோ ராங்கதினெழுதினார்
விரைகமழ்குமுலாய்க்த வேள்வியிற்கிசைவாயென்று
பிரிகலானங்கைபற்றப் பெண்கொடிநாணிப்பித்
தரியலர்க்குமகமன்னான் தணிக்கலவிரகனாகி

(அ)

அன்னமேதேனெதெய்வ வழுதமேமயிலேநாணம்
தனோழமிலாதுநீத்துத் தையபுரிந்துயிரைப்பேணி
இன்னவிலக்கற்கொத்த வினியநன்மருந்துநோக்கின்
உன்னலதில்லைகண்டா யென்பபலவுரைத்துவேண்ட.

(அ)

௩.0

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

சூழ்நிலைக்கணையவாளைக் கொடியகார்விடத்தையேலைத்
தொற்றிடவென்றுண்ணு துலங்குமவிழியாடானும்
மாற்றமுமாசையி மன்மிசைந்திடவங்கானின்
எற்றமாதவிப்பந்தந்தி திருவருமிதயமொத்தே.

(௧௭)

மோகமானூலித்கொற்ற முறையுளிவழாறுகடி
ஆகமுமன்முமொன்ற யளவில்காமப்போர்செய்து
நாககன்னிகைநச்சோழ நரபதிவாய்மையாலே
ஏகினன்பாதாளத்தி னீன்றவன்முன்புமாதோ.

(௧௮)

அருகினிலடைந்துசோழ வரசனடைந்தவெல்லாம்
தெரிவுறமொழியக்கேட்டுச் சிந்தையின்மெழவுநூந்து
பொருவ அமகனாகக்கொத்த புருடனென்றெண்ணிச்சீரார்
உரகமன் னுளத்துமிக்க வோகையுற்றிருந்தானன்றே.

(௧௯)

சென்னிதன்னகரைநோக்கிச் சென்றன னுரகவேந்தன்
கன்னிகைகின்னொள்சென்று கபோலமும்விளர்த்தார்காரம்
தன்னிலையுவர்ப்புத்தோன்றச் சயனத்திலிருப்பமுன்ற
யின்னொளிநாணுமேனி மேற்பசுநரம்புதோன்ற.

(௨௦)

வேறு முகின்முலககேருப்பெழுவயிறு முறைமுறைபெருத்தெழக்கருப்
சகுதியாங்குறிகண்டன்ற வன்மகிழ்த்தையன்மாதந்தசநீறந்து [பத்
மிகவுமார்புனைத்தவிடைவலிமுதலாம் வேதனைமேற்கொடுவிரிநீர்ச்
செகமனைத்தினையுஞ்செவ்விதி னோம்பிச்செலுத்துசெவ்கோலுடையவனாய் (1)

அச்சதண்டியுறதி நல்லறங்களைத்தெயுஞ்செழிப்புறவளர்க்கும்
உச்சிதகுணநல்லிலக்கணமுடைய வேர்மகவளித்தனளன்றே
மெச்சியகலாதேர்பிருகுமா முனிவன் வினவயாழ்முனிவினம்பினனென்
றிச்சைவேரறுத்தகுதமா முனிவன்சென்னகர்க்கியம்பினன்மாதோ. (௨௨)

சீதநீருவரிருமுலகத்தோர் தெளிதரவியன்பிரமாண்டம்
ஒதிவியதினவியப்புறக்கேட்போ ருளமகிழ்ந்தினிதெடுத்தாரைபோர்
பாதமெல்லாம்பரிதிமுன்னிருன்போற் பாறகண்ணலமெலாந்துய்த்துக்
கோதறவுருங்கதியினிலடியார் குழுவொடுகடிவாழ்குவரே. (௨௩)

சோழனுக்குச்சக்கரவர்த்தி பிறந்தவத்தியாயம் முற்றும்.

திருவிருத்தம் ௨௪௨.

௩.0 - ஆவது சக்கரவர்த்தி யரசுபுரிந்தவத்தியாயம்.

பீழிந்துமட்டொழுகும்வெறி மலர்ப்பசுந்தார்மகதியாழ்முனிவரன்பினரும்
செழுந்தலப்பிருகுமுனிவனைநோக்கிச் செப்புவான்வ்வராவினைவன்
தழைந்தபோன்புமிகமலிந்தெழுமா தன்மகன்ருன்முதிர்ந்தீன்ற
குழந்தைசாதகமும்வடிவுமுன்க்கண்டு ருவலயவரசர்க்குமரசாம்.

௩.0 - ஆவது சக்கரவர்த்தி யரசுபுரிந்த வத்தியாயம். ௩.௧

எனவுளமகிழ்ந்துநாடொழுகுணனுக்கிமையெனப்பெரிதுநன்கோம்
இனிதவன்வளர்க்குங்காலைநற்பருவமெய்தவங்கோர்தினந்தன்னிவ்
அனையடிவணங்கிநின்றெனைத்தந்தோ ருரவன்பதியெதுவென்று
வினவியமகனைத்தாயுளமமார்து விளம்புபாணினிபிதாவென்போன்.

புதலமதனிலரசியலோம்பும் பொற்றதோட்சோழபுதியென்
றோதுநாமத்தானொருதினமநி லுல்லாசமாய்வேங்கடமலையின் [வ
ருதுகுமலர்ப்பும்பொதும்பரிலென்னைக்கணனுநி இவேட்டுக்காந்தரு
நீதியான்மனஞ்செய்தனனெனக்கேளாநிகர அமெழுவலிக்குமரன்.

அய்யனைக்காணவேண்டுமென் னுளத்திலாசைகொண்டனையுள்பெற்
வய்யகமதிற்செவ்வழியறிந்தனுநிவளவனன்பதியடைந்தவன்றன்றே
செய்யபங்கயத்தாள்பணிந்துநின்றிடலுஞ்செம்பியனற்புத்ததுடனே
மெய்யெழில்பலவுங்கண்டு நீயாவன்விளம்பெனவழங்கன்மேயினாலு. (௪)

வேங்கடாசலத்தின்விரைமலர்க்காவின்விருப்புறவெனையரித்தவனை
பாங்குடன்கண்டுமணந்ததுநாகர் பதியினிற்றுன்பிறந்ததுவும் [ப
திங்கதுநன்றாய்சொற்றிடுங்குறியுஞ் செப்பிடவஞ்செவிசாத்தித்
தேங்கியவருள்சேர்க்கந்தையான்மிகவுந் திகைப்புடனிருந்திதம்பவேலை.

வேறு ஆகாசவாணியசாரியாகி புரசன்றனையமொருவ
நீகாசமற்றபெரியோரமைச்சர் நிறைகின்றவவையுமுணர்
வாகானசோழமன்னேவிசார மருவேலுனக்குமகிழ்வாய்
நாகாதிபன்றன்மகள்பெற்றெடுத்த நவையற்றமைந்தனிலவனும். (௫)

நீடாழிருமுமுலகத்தில்யாரு நிகரன்றிநீளேருமம்
வாடாதுநீதிமாபேசெலுத்து மதிமன்னர்மன்னனெனவே
தேடாதறிஞ்ஞாப்பெறவம்பொனல்கு செய்சுக்கரவர்த்தியாகிக்
கோடாதுநாளுநலமேமலிந்த குணசிலனாகுமிவனே. (௬)

வேறு சீரார்மலர்ச்சோலைசெறிசெடவரைமீது திகழ்மாலினுக்
காராதனஞ்செய்துவியனந்திருத் தொண்டையன்போடுமேய்ப்
பேராரும்விழவைப்புரித்தன்பு பெருகிப்பிரரனாகுவான்
ஒராமலின்னெதொன்முடி குடெனப்பெரிதுரைத்திட்டதே. (௭)

மகனைத்தன்னருகாகவாவென் றழைத்துள்ளமகிழ்த்துநற்
செகமொப்பமுடிசூடியுலகாளெனப் பண்டுசெப்பியிடலும்
நிகரற்றமாசுக்கரவர்த்திப் பெருப்பேர்நிலாவப்படி
மகிழ்வுற்றிடப்புரந்தன்பாக விற்போவொழ்காளிலே. (௮)

வேறு அண்டர்களுவந்தஞ்சலிசெய்தாரசேயுன்னே ராணையினலாநீ
ரையையன்பிடுமே, தண்டலைசூழார்ப்பொருப்பின்மேய்த்துவாழ்
வோர் தீவறின்றியடி கருக்காய்ப்பாற்குடங்கள், கொண்டுவரும்வழி
யிலொருபுதுண்டாங்குடனெல்லாமுறைமுறையேயிரண்டவாச
வினவெழுமின்றனநாடொழுகிந்த விதம்புதுவிளம்பநனிவந்தோமென்றார். (9)

என்றமொழிசெவியுறலும்வியப்புள்ளுற வினையிலாவிகல் வேந்தனவக்கு
ங்காலை, அன்றிரவிலோர்கனவுதோன்றக்கூடே யற்புதமிதெனவுதயத்தெ
ழுந்துதங்கட், கொன்றியநற்கடன்முடித்துச்சுதன்மமேபோ லொளிர்மணி
மண்டபத்தரியாசனத்தின்மேவி, நன்றியுமதியமைச்சரறிஞர்தம்மை நாடி
யன்போடின்புறநவவினவானால். (௧௧)

கலைபலமுணர்மதிவல்லுநரேயானோர்க னுவிரவிற்கண்ணெர்த்தேனதுயா
தென்னின், அலைகடனீருண் டெழுதாரீமேகம்போல வழக்கமைமேனியிற்
கொடியின்றடித்துப்போலுந், சிலைதுதலியொடுதனுவினேடுஞ்செய்ய செ
ழுங்கமலமலர்வழிகழபூவின, விலையரிய்பொற்றுகிலுமிளிர்ந்துதோன்ற
மேதருந்புருடனென்முன்விளங்கினால். (௧௨)

அப்புமான்றையாரையிருப்பெங்கேயிங்கணுகியகாரணமதனையரு
ள்செய்கென்றியான், செப்பவவனுலந்து திருமலைமேல்வையுஞ்சீரி
வாசப்பெருமானென்னேநோக்கி, இப்பொழுதேயுனையழைத்துவாவெ
ன்றானென்றோதலுநானுடல்புளகங்கொளமகிழ்ந்தே, ஒப்பரியசேடி
கிரிக்கவனோடேகி யுயர்ந்தொளிசெய்கடர்மணிமானத்தி னுங்கண். (1)

தோன்றியெழிற்றிருப்பூமிநீளையொன்மைதுளம்பு சதுர்ப்புயர்நி
கிரிவளையுங்காநின், ஞான்றமகரக்குழைவில்விசுவாச நயந்துளவமா
லைமணியாரமின்ன, வானநிகழ்செங்கநிற்கேடியுதித்த தேப்பப்பாரு
டமொளிதரவயனோடண்டம்யாவும், சன்றவனென்முன்னர்விழுகா
ண்டலுற்றா னிதயநளிநெக்குருகியிறைஞ்சினேனால். (௧௩)

மந்திரியரசனவில்வாய்மைகேட்டு வழங்குவாம்மலைமேலோர்வ
ன்மீகத்துள், அந்தரியாயியுமாகிச்சுவகோடியனைத்தினுக்கு முயிர்க்
குயிராமமலன்மேவிச், சந்ததமும்வசிக்கின்றனவ்வன்மீகந்தனைப்
பான்மஞ்சனஞ்செய்தே கரைத்தாலந்த, முந்துதனிமுதல்கருனை
முடுகித்தோன்றி முரணப்பேறனிக்குமென்மொழிந்தகாலை. (௧௪)

ஒடியொருவேவென்வந்தஞ்சலித்திடடொப்பிகந்தவொருநுகிரியே
ந்தல்கேட்டி, சேடகிரியிசையினத்தைவித்தேடி பெடுத்து
ப்பொடிசெய்தந்நுண்மாவால், நாடொறுமென்மனைவிமக்கள்குற்றத்
தோடுநிலிவன்றியுடல்பேணிவாழுமென்றன், விடனுக்கிச்சுலுமவ்வி
தையையாண்வெள்ளேனமொன்றுதின் னுவிசையிற்போமால்.

காதலுடைப்புதல்வனையெங்குடி. னொமாட்டுக் காவல்வைத்துவே
டடைசென்றுவருமோர்நாளின், தோதகலம்மர்வையையொருகிரா
விக் கொடுதுய்க்குங் குட்டனையானோக்கியென் னும், ஆதிபகவானு
வப்பவமுதுசெய்யாதருந் நவிரந்தோமதனையறிந்துநீயிப், போதவ
னுக்கமுதுசெய்துண்டாயென்று புற்றரவாமெனச்சினந்துவானேயெங்கு. (௧௫)

வத்தியாயம்.

வெட்டவனுக்கு அங்காலைவிசும்பினோர்சொல்லிணைந்தின்மிகவு
ரறிவிளம்புமாமால், கிட்டிமகளைக்கொலைசெயாதிதயார்க்குங் கிளர்கு
ணத்தானின்பீதுகிருபையாலே, இட்டமுடன்மணிகந்தமாலவித்தை
யின்பமுறவமுதுசெய்தானிவ்வெல்லாம்போய், மட்டவிழ்தார்மன்ன
வன்பாற்புகலவாயந்த வாள்வேந்தன்களுக்கண்டானென்றதன்றே. (1)

இந்தவகைவனசர்ன்வந்தியம்பக்கேட்ட வேந்தலண்டர்விளம்பிய
துங்கனவையோர்ந்து, மக்திரிகனாவின்றதுவுமுணர்ந்தேயுள்ளமகி
ழ்வுறவக்கணத்தின்வரோடுஞ்சென் னு, அந்தமுறுஞ்சேடவெற்பைய
டைந்தன்போடு மமைச்சர்தமைமுகநோக்கியாழிசூழும், நந்தமுலகி
ற்பகவின்பாலனைத்துநானையிவீ. கொணர்நிரெனநவின் றிட்டாலால்.

அயனருளுங்கடவுண்முனிபிருகுவென்னு மருந்தவனுக்கன்பினோ
டுஹைந்தானென்று, மயல்வெகுளிமுதற்நீமையாவும்போச மாற்றி
பிரிகுமெய்ஞ்ஞானவழிவின்மேலாம், இயல்புடையருதனெழிற்செள
னகாநி யிருடியருக்கிசைத்தனனிவ்வெல்லாமிக்க, நயமுடையபிர
மாண்டமெனும்புராண் நவையறநற்றெளிவுறநன்சுறையுமன்னே. (2)

சக்கரவர்த்தி யரசுபுரிந்த வத்தியாயம்முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். (௨௭௨)

௧௧-ஆவது தொண்டமான்சக்கரவர்த்தி திருப்பணியுற்சவ
தடத்தியலத்தியாயம்.

நாரதமுனிவன்பிருகுவுக்கன்பாய் நவிலுவான்பின்னருமந்தச்
சிருடையரசற்காண்மைவெள்ளேனஞ் சேழிடம்வேடுவென்செப்ப
நேருந்வெவனுந்துருவியேசெலுங் கானித்தலுநத்தைவித்தருந்தும்
வீரவென்கேழல்கண்டத்சயித்த விருப்புநீஇநோக்கும்வேலையின்வாய். (௧)

ஆங்கொருவன்மீகத்தினுட்செல்லவாய் வுறுமமையத்திறநனக்குப்
பாங்குறைவேடனிறைவனை நோக்கிப்பகருவான்பொற்கணன்முன்ன
தேங்கியகடனுட்டி. ண்புவிபெயர்த்துச்செல்லுழியவனுடல்கிண்புர்த்
தாங்கியிப்படி. யைத்தந்தவானே னந்தானினைதயுறவின்றே. (2)

இப்பொழுதிநீன்புற்றினையகழ்ந் திட்டெறிதரினேகமாமுதலாம்
ஒப்பரும்பரமன்வெளிப்படுமென்ன வுத்தமவிறையவன்கோளர்த்
தப்பிதம்வருமுன்மொழிப்படிசெய்த நருவதன்றெனவிதமுடனே
செப்பியுள்வெருவுப்பத்தியுங்களுத திரண்டவட்கோவலர்கொணர்ந்த. (௩)

பாலினாற்றிருமஞ்சனம்புரிந்தாங்கட் பரியபுற்றைக்கரைக்குதலும்
மேலகத்தமரருலகையுள்விலகொன் மேன்மையதாயொளிதவழும்
கோவனம்ணிகன்குழுவவற்புதமாங் கோமனமலிவிமானத்தைச்
சாலவுமகிழ்வுற்றிருகணனோக்கித் தாழ்ந்தெழுந்திருகையுக்குவித்தே. (௪)

பத்தியோடாங்குநிற்புறவந்தப் பன்மணிமானத்தினுப்பண்
ரித்தனுமூலப்பாஞ்சுடராய நின்மலன்நிகரிசங்கிலங்க
உத்தமமானதிருவாரந்தோன்ற வெள்ளிர்மணிப் பணிகள்நிலிச
வித்தகவேளவருமுதலே வேட்டையாடுங்கியஞ்சலித்தே. (௫)

பங்கயன்சிவன்வாசவன்முதலோரைப்படைத்துடன்வர்களுக்கங்
கங்கிதமறிந்துதொழில்கள்கட்டளையிட் டெவரினுமுயர்வறவயார்ந்த
கொங்குலர்ப்பகியநிருத்தளவலங்கற் கொண்டலேயடைந்திடுமன்பர்
தங்களுக்கிட்டகாமியமெல்லார் தந்துபின்முத்தியுமளித்தி. (௬)

சுசீனகருணைமலிபெருங்கட்டில யீறிலாவொருவனையுயரும்
மாசிலாவேதமுடிமிசைநடிக்கும் வாசாமகோசரப்பொருளே
தேசனையுலகையுண்டுமீழ்தளந்த நீரனேநிருவினுக்குவந்த
நேசனையென்றுதுதிசெய்தானந்தமேயிட்டுனேந்தரின்றனனே. (௭)

இவ்வகைமுறையாற்ப்பலமொழிகொண்டேத்தியங்கிறைஞ்சியினை
பவ்வுமுள்ளுந்தியுடல்புகித்துப் பரவயமாகமுன்னின்ற [ந்தியு
எவ்வமினிதிபொறையறமுடைய விறைவனைப்பெரியவானேனச்
செவ்வியவுருவத்தனிமுதலுவந்து திருவருடழைப்புநோக்கி. (௮)

மன்னகௌமக்குத்தெனதுபாலை, வாசமலர்மண்சாமிபுட்கரணி [ன்
என்னுமித்தீர்த்தத்தனக்கு மேற்றிசையினியசுடர்மணிவிமானத்தி
உன்னதமிகுந்தரமாத் தின்கிழுயரலர்மகனரமிலகத் [ழ. (௯)
தன்னிருமுழந்தாளளவும் வன்மிகந்தழைத்தெழிஇமெய்யொளிதவ

நின்றனன்சீவாசனமுதல் வனியித்தமேதெனிலைகர அஞ்சீர்
ஒன்றியபரமபத்திருந்தார்த்தவொலிக்குவப்புடன்செவிகொடுத்துத்
துன்மலைப்பாவினவேலைய மருவித்தாயின் அமிக்குளசரசரங்கள்
என்றமன் னுயிர்களவகனிபுரியுமிரும்பவத்தொடரெலாந்தொலைத்தே.

சுத்தமம்படிசெய்திகபரந் தமிழஞ்சுகந்தரும்பொருட்டதாயுரும்
இத்தலத்தடைந்தானுசையாலவனையெய்தியஞ்சலித்தெழுந்தன்பாய்
எத்தலத்தவரும்வியப்புறவொளிசேர்கோபுரமினையின்மண்டபங்கள்
பத்திசெய்கொயிற்பணிகள் செய்வித்துப்பண்டனெனக்குரியப்பாய். (௧௦)

தன்னறவொழுமலர்வெறி கமழுஞ்சாமிபுட்கரணிமேல்சார்பில்
அண்ணலஞ்சீவாசன் வாழ்கோயிற்கணமியவடாதுசெங்கனகத்
திண்ணியகொயிற்றிருப்பணியிறித்தி னுமுமாராதனஞ்சிறப்ப
உண்ணையுடனேசெய்வி யென்றுரைத்தாங்குத்தமன்காந்தனன்நே. (௧௧)

இவையெலாங்கேட்டவிறையவனந்த விரும்புனைச்சுந்தரத்தருங்கிழ்
உவமைபின்புழந்தாள்வரையின் வன்மீகமுயர்தாரிநறசீதரனைச்
சுவையுதும்பாலான்மஞ்சனஞ்செய்யத் துலங்கியசதுர்ப்புயநேமி
தவளவென்சங்கமகரகுண்டலங்கடயங்கநற்பணியெலாமின்ன. ௧௨

திருப்பணியுற்சுவ தடத்திய வத்தியாயம்

உரத்தினினருளையுருவமாமலர்மினு வந்துறவொளிதிசையளப்பச்
சிரத்தினின்முடிநன்விலங்கவானெழிலார் சேவைத்திடக்கண்ணேகித்
தரைத்தலத்தினிலீழ்த்தெழுந்துளானந்தத் தழைத்தெழப்பரவயமாகிக்
கரத்தினைச்சீரமேற்புப்பிமுன்னின்று கருத்தொடுகெழறலுற்றனனே. (௧௩)

உலகெலாம்படைத்தேயளித்தழித்தின்ற வொருவனையடி யவர்பவனோய்
தொலைவுறவருளோழம்மையம்மை யினுஞ்சுகந்தருதிருவினாகனே
நிலையுறுங்கருணைமலிபெருங்கடலே நின்மலமானமெய்ப்பொருளே
கைகளினுயர்வேதாந்தனேநிரு வேங்கடதடமலையின்நவனே. (௧௪)

மூலமாமாதிதேவனெயன்றிம் முறைப்பலப்பொலிப்பணியுற்
சேமார்தொண்டமான்சக்கரவர்த்தி திவன்முகமினிதுறநோக்கிப்
பாலுறும்வேலைப்பரமனுஞ்செய்ய பவனவாய்வின்தெதிர்வளம்பும்
சாலவுமகிழ்த்தேனரசரினப்பதி தனையிதயத்துறமலித்தே. (௧௫)

உன்னுண்டேவட்கும்வரந்தனைக்கேளென்றுரைசெய்வரசனுண்மகிழ்
மன்னுமெம்பன்களனைத்தையும்வென்றமாதவர்கானவுமரிதாம் [ந்து
நன்னயமிகுந்தவிப்படிவத்தை நாட்டுளொர்யாவருந்தொழுது [றே.
துன்னலற்றிடவின்கென்று நன்கிருக்கவேண்டுமென்றிசைத்தனனன்
மாதவனாருனீவேட்டவாறிந்த மலைபிசையுறைகுதுமென்னு
ஒதியுமுலகிப்பத்திமையுனைப்போது ஏற்றுநிலையெனவுகந்து
நீதியாமனைமிகப்புகழ்த்தெனக்கு நின்மலவராகமுர்த்திக்கும்
மேதகுக்கொயிற்றிருப்பணிமுதல விருப்புறவிறைவினிடாத்தி. (௧௬)

மூன்றுகாலமுமாராதனநாளு முறைவருபாமலேயுயருஞ் [துந்
சான்றவர்குமுவாற்செய்வியென்றுரைப்பத் தரியலர்க்கசனியேறென்
தேன்றவழங்கற்செம்பியன்மகன்மால்செய்யியபணிதலைமேற்கொண்
டான்றவாதுதிப்பவாலயமியற்றி யன்பினுராதனத்தினமும். (௧௭)

காலமுன்றினினும்வைபவத்தோடு கருத்துறகடத்திலைத்தன்பாற்
சீலம் பிந்ததியபக்கமாதத்தின் நிருவிழாவினிதுநன்கியற்றி
வேலைகுழஞாலமவியப்புறப்பிரம வற்சவம்வேங்கடத்தானுக்
கேலவேசெய்வித்திடுவெனென்றுளத்தினெண்ணியேகன்னியாந்திங்கள்.

தன்னிலேதுவசாரோகண விழாவைத்தானியமத்துடன்டாத்தி. ௧௮
அன்னவாகனெழுடரன்புருகத இதயாத் தேவர்களைவரும்
மன்னினாஞ்ஞானயோகியர்தவத்தோர், மருவினார்மண்ணுதுவேதர்
நன்னயவரசர்வசியர்குத்திரங்க ணண்ணினரெண்ணிலர்மாதோ. (௧௯)

எத்தலத்தவரும்பணியலையிச னினையடித்தாமரைவிரும்பிக்
கைத்தலஞ்சிரத்திற்ருவித்துவந்தேத்தக் கமலைநாதநிருவிழாவை
மெத்தவைபமாயிறையவனடத்து மேன்மையைக்கண்டவரெவரும்
பத்தியினன்பினுவட்டெழிஇப்பணிந்துபற்பலபகர்தன்மேயினதே. (௨௦)

ஆவனமெல்லாங்கன்னலும் சமுசுமரம்பையுமகரதோரணமும்
தாவணமலரினலங்கலுமணியின் ரொங்கலும்விதானமுங்கோல
மேவுதாவணமுந்தீபமும்பொன்னால் விளங்குபூணாகும்பமுடனே
தேவரும்வியப்பவலங்கரித்திருக்குஞ் செயவினைச்சிலர்புகழ்த்துவார். (௨௩)

மணையிடந்தோறுஞ்சாந்தினன்மருகி மதிருறுஞ்சித்திரமெழுதி
நனைமலரலங்கனவமணிமாலை நாற்றியுந் தும்புகைகமழப்
புனைவிதானங்கரியற்றியுங்கோலம் புனைந்துமற்றளவிலாவிதமாய்
வனைதல்செய்திருக்குமகிமையைப்புகழ்த்தே வழுத்துவார்கிறிலர்மாதோ. (1)

அன்னதானங்கோதானம்பூதாள மம்பொன்னுனமோடெழிலார்
கன்னிகாதானமுதலவாயறிஞர் கழறியசோடசமென்னும்
நன்னயதானகடத்திடும்பெருமை நடிநெஞ்சுகமகிழ்வெய்தி
ரன்னவிம்மிதமீதென்னுகொண்டாடி யியற்புவார்ப்பல்புகழ்த்தே.

இன்னவாறெவரும்திசயஞ்சிறப்ப வியம்பியாங்கிருந்து:ரியழகாய்
மன்னியயிதிதோறுமெய்யடியார் வணங்கிடவுகந்தெழுந்தருள
அன்னபோழ்தறியவிறுத்தெகசா மதர்வணந்தம்மையந்தனார்கள்
கன்னியந் துளவோன்பின்புற நின்னுகழுவேதத்தொனியாலும். (1)

மாதவன்றனக்குமுற்புறந்தனிச்சீர் வைணவர்தமிழ்மு துமறையை
ஒதிடுந்தொனியுந்தர்க்கவியாகரண முதலுயர்சாத்திரமாலும்
பேதநமின்றிக்கற்றவர்திரண்டு பெட்புறப்பேசுறுமொலியும்
நீதவேழிசையின்னுழனிபுங்களுக்கி ளுத்தொலிசெவிபுகாதன்றே.

தாரியமுருடானகந்துடிநிலைநூதுபிடவிசைபதலை
பேரிகைமுரசுதருணிதந்தாரி பிவிவார்முழவொடுபம்பை
சீருதுகின்னங்காசுமுதலுச் செப்புவாச்சியம்பலபலவும்
வாரியிடுவெயுமுடகுமாமுழங்க வானமுஞ்செவிபுகைத்ததுவே. (1)

களங்கிக்குமதியிகர்முகமின்னார் கையினின்மங்கலவிளக்கம்
விளங்குவேந்திவரவெணிலாத பத்திரமவிசசாமரைகள்
துளங்குதேதனங்களாலவட்டங்கள் சுருட்டிகண்முதலபல்லனிகள்
இளங்கறிநனையோரெடுத்துமுன் செல்லவெங்கணும்புகைகமழ

இன்புடக்கந்தழந்தவிழாவணியென்று மெங்குநாய்கண்டிணோமென்ன
ஒப்பிசுமுமபர்முனிவர்களாசரொரு வருங்கொருவர்புழைந்து
செப்பியுள்ளவைகப்பெருங்கனிசிறப்பச் சேவைசெய்தங்கைகப்பிடுவார்
எப்போதுதினந்தநெஞ்சநெக்குருகி யெண்ணியும்வாக்கினேத்தெப்பார். (1)

அதிசயஞ்சிறப்பின்னணமாமாதங் கமோடரிமுத்தப்பலவாம்
கதிசெய்வாகுனங்கடமிற்றினந்தோறுங் களிப்புறத்தெருவலமாக
புதியநன்மணிகளாழத்தியவிரதம் பொற்பநற்பூமினுட்குக்கத்
பதியெழுந்தருளுமணியினையெவரும் பரிந்துளநோக்கினர்பணிவார். (௩௬)

திருப்பணியுற்சுவ நடத்தியவத்தியாயம்.

முண்டகன்சிவன்விண்ணிறைமுத்தேலோர்சண் மொய்த்தடிதொழுவதினத்தின்
விண்டுந் தென்னவிளம்புறுதிருவேர் னைதினன்றிகமென்மையதாய்
எண்டவர்புகழ்குசாமிபுட்கரணி மென்னும்பெயர்பெற்றிநித்தத்திற்
நின்று நன்மிகுத்தவாழியர்மு வாணைச்சிறந்தவவிருதமாட்டியபின். (1)

அன்றுநீணியினான்முறைது வசந்தனையவரோகணசெய்து
துன்றியபத்தியயத்தொடு தீபதுபகைவேத்தியமியற்றி
ஒன்னுடனவனாடன்னிலீருநென்னு வந்தபூசனையொகெடுப்பாய்
வென்றிசேர்ப்பயாகமுமேலாம் விதிபிழாவகைமுற்றி. (௩௩)

விழமணிகுயின்றவான்றந நிலமெனும்விமானத்தினின்மேவித்
தொழுதிடும்பிரமனரன்புநீதன் முதல்வருசுவர்க்கராட்டவர்க்கும்
பழுதுதவஞ்செய்ப்பணனாவர்தமக்கும் பாருறையந்தனாராசர்
குழுவியவசிர்புருத்திரரென்னக் கூறியவடியவரெவர்க்கும். (௩௪)

விடைகொடுத்தருளிலெறிகமழ்துளப விமலனாதிப்பிரானிருக்க
அடையலர்க்கசனியாயவேற்சோழ வரசருள்குமரனுமடையே
நெடியவன்றனக்குத்திருவிழாநடத்தி நேர்மையின்முடித்துடல்புகம்
உடையவையிதயமகிழ்வாந்த முற்றியாவரும்புகழ். (௩௫)

அகனிலமிசையின்வசந்தமொற்றுயர் தன்னரண்மனையடைந்தனென
மகறியாழ்முனிவன்பிருகுவுக்குகப்பவகுத்தனெனவுயர்குதனன்னு
றகைபெறுஞ்சௌகரதயர்நமக்குச் சாற்றினஸீதலாம்விளிவாய்
கிகரதுபிரமான்டப்பெயர்பெற்ற நீள்புராணநிகழ்த்திடமால். (௩௬)

தொண்டமான் சக்கரவர்த்தி திருப்பணியுற்சுவ

நடத்தியவத்தியாய முறையும்.

திருவிருத்தம் (௨௬௮)

க2 - ஆவது திருஷ்ணாசன்மாவின் சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம்.

செவிக்கமுதெனயாழ்நரப்பிசைவாக்குந்திருக்கதுமுனிவரன்மீட்டினுக்
தவச்சிறப்புடையபிருகுவைநோக்கிச்சாற்றுவான்வேங்கடத்தினுக்
குவப்புறப்பிரமவுற்சுவமுடித்த வொப்பிலாவொன்முடியரசன்
புவிக்கணிதறங்கள்பொலிதாமிருத்தப் பொற்புறச்செய்யுளில்.

அறிக்குலகநூல்சாநனைந்து பாண்மிழர்நியாடிடக்கவினூத்தேறல்
துளிக்குமென்முளரிச்சமரசத்தொடையற்றோயிலாவேதயொருவன்
கனிக்கயல்பொருவுச்சுருத்தகெடுங் கட்டிப்புதுமணியோடறங்கள்
விளக்குஅவேந்தன்முன்வரலோக்கி மிகமகிழ்ந்தின்னுளவழங்கி. (௨)

௩௮ திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்-

ஆய்யரீயாரையிவணடைகல்வையம் தெனக்கருளுதியெனனும்
செய்யவந்தனானுந்தெக்கணதிகையின் மருவுசாகரக்கரைதிகழும்
பொய்யிலாவறிஞர்பொதிதருசடா புரிபினிலறக்கையுறிந்த [மால். (௩)
ஆய்யனஞ்சுர்மனெனுமறைதெருண்ட சருணனெற்பெறுதந்தையா

வேறு. என்பெயர்கிருட்டணசன் மாசுதாமணியெனதுபுரி
அன்புடன்திங்கண்மும்மையாம் பசங்குழவிலகமேல்
இன்புறவேன் னுதிர்ந்த யாத்திரையேகுமென்றன்
பின்புவந்தடியயர்ந்துபேதம் இத்தெருடந்தாளால். (௪)

காசியாத்திரையானெய்துங் கருத்தினேனாகலாலே
மாசிலென்மனையோடு மகனையுமிங்குவைப்பேன்
ஆசறக்காத்தியாயின் யான்விரைந்தவணின்றுயிந்த
தேசுதுங்கையாடித் திருமியிங்குவந்துமீள்வேன்.
மன்றலங்குழவியோடு மைந்தனைக்கொண்டு செல்வேன்
என்னுளமவலித்துநின்சா ரெய்தினென்னவுரைப்ப
வேன்றிகொளரசனந்த வேதியன்விளம்பக்கொள
நன்றெனவுடம்பாடெய்த நான்மறைதுணிந்ததுயோன். (௫)

தப்பதுமனையாளோடுத் தனையினையசன்றன்பால்
ஒப்பிவித்துயர்மால்பாதத் தொழுருநீராட்சென்றான்
விப்பிரனில்லாட்கந்த வேந்தனுமபுக்கிலொன்று
செப்பமாயமைத்தோரது திங்களுக்கமையுனாவும்
சகலமுமனைக்கண்வைத்தத் தருமறையாளன்வேட்ட
அகமுடையாடன்தோடு மருமபெறற்செயைச்சேர்த்துப்
புகமுடையரசனோக்கிப் புகலுவான்றாயேயிந்தத்
தகைபெறுமனையேந்தது வெளியிற்சாராமனும். (௬)

வேண்டவமிசையாகின்று வேட்கையினுறையென்றவ்
வாண்டகையல்வந்துநீரா மம்மனைப்புறக்கபாடம்
பூண்டுறச்செறித்துத்திட்டப் பொன்னிலச்சுனைபொறித்திட்
மண்டியமணியிற்பொன்னி நிலங்கெழிற்சுகரம்போய். (௭)

அய்யமதொருப்பட்டாரு மியலினினிருந்துவிட்டான்
மதிட்டைக்கிருட்டணசன்மாவென்னு நன்மறையோன்கங்கை
நதியிடைத்துணை அழகுநிசு சித்தினுடைந்தபின்னர்
துதிபெறுமாசுள்முன்னர்த் தோன்றிகின்றியெனசொல்லும். (௮)

என்மனையாபூடியோடு சுதனைகின்னிடத்துவைத்துச்
சன்மமீடேறக்கங்கா சலத்திடைச்சென்றுமுழுகி
நன்மறைப்படிசிராத்தங்கைய யினினயந்துசெய்து
முன்மனயியைந்துசொற்ற மொழிப்படி திருமிவந்தேன். (௯)

முரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு. மனைவியுமந்ததுமிகுந்தெயென்றுகேட்க மன்னவனும்மனத்திடு
க்கிட்டித்தனாலோன், மனதுசுடந்தொபாரிதனைநாமத்தக்கனியகத்தில் வைத்
தகின்பின்விசாரியாமல், நினைவுகுலைக்கொழென்றேவந்தி யத்தைநெஞ்சுட
க்கி மந்தனமாய்ப்பாங்கர்நின்ற, மனிதனிடந்திறவுகோ நனைக்கொடுத்தம்ம
னையினிற்சென்றறிந்துவிரைவுடனவாவென்றான். (௧௨)

கணத்திலவன்விரைந்துசென்றோக்கிவந்து காதலனுந்தாயுமடிந்துலந்தா
ரென்றே. உணர்த்தவரசன்வினவி யந்தோவந்தோ வயர்குலப்பென்னத்தி
செவத்திமேலிப், பிணித்தனவேயெனபுகுந்ததுயரினும்பு பெருமைபெறு
வேங்கடத்தான்றையுளத்தே, எணித்தனதுமனத்தேறியெதிராய்நின்ற வின்
மறையோன்முக்குகையியம்பலுற்றான். (௧௩)

ஆதிநான்முழுதுணர்ந்துசொய்க்கின்பே ரகத்தவனென்னுணியினற் குழவி
யோடும், தாதுமுதுளவணியெங்கடத்தானம்பொற்றா டொழுவேகிணை
னையிவண்சார்த்து, காதலியைமகவினுட னழைத்துக்கொண்டே கடிக்கருக்
கேகெனவேயினியதாக, ஓதியவன்றையெனப்பி யரசுநொந்தவோர் கொடி
யின்வேங்கடத்தினும்பரமேவி. (௧௪)

இலக்குமிநாயகனடியையிறைறஞ்சியேத்தி யிருகரமுஞ்சிரத்தின்முதிழ்த்தே
திராயுள்ளம், கலக்கமறத்தீர்க்கவைராக்கியத்தினோடு கருதியேயொருமுரு
ர்த்தகாலநின்ற, இலக்கமறமண்டமெலாம் படைத்துக்காத்திட் டுறுதியெய
ங்காரணையென்பர்துன்பும், விலக்கியருள்செய்யும் கருணைக்கண்ணு வென்று
மிகப்பலவாய்த்துதித்தினமும் விளம்புவானே. (௧௫)

எப்பொருட்குமிறையாகி விளங்குஞ்சோதி யீசனேகொடும்பாவமியற்றிவந்
தேன், இப்பொழுதப்பி ணியுலப்ப வருளவேண்டுமெனென்னி லோர்மறை
யோன்கங்கைக்கெய்தித், தப்பறவேமுழுகி வ்வேண்டுமென்று தன்மனையா
னையுங்குழவிதனையுமென்பால், ஒப்புவித்தேகூனடி யேனவர்கண்மேவோ
ர்விடுதியமைத்தகிணை னிருக்கச்செய்தேன். (௧௬)

திங்களிருமூன்றினுக்குஞ் சாலுணவைச்சிறப்பி னளித்தாகரிமைபுரிவிற்கி
ந்தை, தங்கிமற்றிநுந்துவிட்டே னந்தனாலோன் நருநிகளிற்படிந்து சில
நாள்கூலலக், கங்கையினிலடைந்தாடி யின்றுவந்தென் காதலியுமகனுமென்
கட்காட்டுகென்றான், அங்கடியென் மனமாழாந்தொருவன்றனை யழைத்த
ந்தமனைத்திறவு கோலையீந்தே. (௧௭)

சேக்கிரஞ்சென்றுணர்ந்து வாவெனயான்சொல்லச் சென்றவன்றாயும்
யிறந்துமண்ணில், ஆக்கையுலத்தெகிடத்ததறிந்தென்முன்ன ரைநந்தியான
திதயரத்தாழ்த்தேயுள்ளம், நீக்கமறவடிக்கனை கிணந்துதேறி நேருநவவ்வே
தியன்றன் வதனநோக்கி, மேக்குயர் வேங்கடமுண்டபான் மனதுசெய்யவ்
ரைமலர்த்தாடொழிச் செலுத்தியிருக்கின்றேனல். (௧௮)

வேறு. மைந்தனுந்தாயுநாளை வருகுவருடன்கொவ்வ
உந்தன்மாநகர்க்கேகென்ன வுரைத்தவன்றனைநீங்கி
வந்தனடியேனென்று வணங்கிவாய்புதைத்துநின்றான்
எந்தமக்கிர்த்தப்பாவ மெய்திடாதவர்கடம்மை. (௧௯)

உயிர்பெறும்படிசெய்யென்றங் குரைத்தவன்வேண்டலோமே.
நயமுடநளின்னங்கை நாயகன்மனைநேர்க்கிப்
பயமுறலொழிநென்று பதர்ந்தின்னெயம்புமந்த
இயலுமறையேநின்னங்கைக் தெவ்வுப்பாழ்தெனைச்சேவித்தான். (1)

விடைகொடுபெயர்ந்தானந்த வீப்பிரநாரியுள்ளத்
திடையதிபத்தியென்மே லீயைந்தவளாகையாலம்
மடவரலுயிரும்பிள்ளை சீவனும்வழுவாவண்ணம்
தடையறவுய்யச்செய்து மென்னுரைசாற்றிப்பின்னர் (2௧)

வேறு. சேனைகாவலனைநோக்கி யீசானவசையினிப்பவமெலாம்பாற்றி
ஞானமேயுருளுஞ்சோர மென்கின்ற நலனுநீர்த்தமொன்றுரைவ
தானதாலநீர்முடிந்துகொண்டந்தவரிவைதன்னுடனினுமவடன்
குணதேகத்தந்தவற்றினைப்போழ்தே தோன்றுவருமெனவே, (22)

செப்பியச்சேனபதியை லேமிக்கச்சிக்குத்தினி லெழுந்தவனும்
அப்படிச்செய்துமுடிக்க வக்கனத்தினவ்விருவருந் துயின்றெழுந்த
தொப்பெனவுலர்ந்த வுடம்பினிலுயிர்வந் தெழுந்தனருவருளோர் மகிழ்ந்தார்
இப்படிச்சிரந்த வியப்பினைச்சிறிது மெங்குநாககண்டிளோமெனவே. (23)

வேறு. அன்னகாலையினுழி யம்பரனந்தனான்
தன்னைநாயகிதனையே நெச்சமிதியிலே
இன்னநீர்தரவழைத்திஃ தியம்புவானினக்கீங்
கென்னவேண்வெதியம்பென விசைப்பதாயினால். (24)

மண்ணின்வீழ்ந்தெழுந் திர்தாரங்குவித்தவாய்பொத்திக்
கண்ணகன்றபேருலகெலர்ந் தாத்நளித்தழிக்கும்
தண்ணந்தாமரைத்தாக்க ணங்குறைதிருமார்பா
அண்ணலேயுனதடிமிசை யன்பெனக்கென்றும் (25)

அகல்கிலாதுரவரந்த ருகெனலுமவ்வரமே
மிகமகிழ்ந்துமாலுநர் செயவேதியுத்திலகன்
உகவையீக்கொளவுறை தருகாலையிறபிரமன்
வகிர்செழுஞ்சடைமழு வலான்வாசவன்முதலோர். (26)

அதரத்தாடனே சனகாதியோதியரும்
திதிலுயியன் கிருட்டிணசன்மனற்செய்கை
காதலர்ணர்ந்தந்த பூதரங்கடிதடைந்து
மாதவன்னைவணங்கி யேதுதித்தனர்மகிழ்வால். (27)

வேறு. அப்பொழுதமலன்செம்பியன்மகளை யருட்டிருக்கடைக்கனஞ்ஞெக்கி
இப்புலியதனிலுன்குநேரொருவரில்லை யென்றினிதுமகிழ்ந்த
செப்பியிம்மறையோன்புனிதுதேவர்ச் சிந்தனைசெய்தல்போலெனையும்
ஒப்புறவுத்தினினைந்துபன்னுள யுறைந்தனனாகையினால். (28)

முனைத்தவந்தியாயம்.

இனிவருநிறப்பினிழுக்கறுதார்த்தித்தினையிலையுத்தெருண்ட[ன்
புனிதனாய்ப்பரந்தாமத்தினைப்பெய்தி வானென்னலுட்புகழ்பெறுமரச
கனிவுறமறையாளனைச்சதனிரிய காதுயுடனருகண்டித்து த்து.
மனமகிழ்வுறப்பொன்மணிப்பணியாடைமட்டிலாவெடுத்தெடுத்தினி

உமனதேயத்திற்கேகுமினென்ன விடையளித்தனயர்ருவைரசன்
நிமலனைவனங்கித்தன்பதியுணுகி நிச்சமும்வேங்கடமலைசென்
துமையிடப்பாகன் துயர்களைந்தவனையுவமமிப்பத்திமைசெய்து
விமலமாமபாமபதம்பெறக்கருதி விருப்புடனிருந்தனன்மாதோ(௩0)

அடைந்தவரவேட்டவோ ட்வாராங்குணருள்சார்த்தளிக்குமொன்கமல
மடந்தைதன்மணன்மறிதிரைப்பாலர் வாரியைமந்தரவரையாற்
க்டைந்தவன்றிருவேங்கடமெனவுருங்கரியபூதரத்தினென்முடிமேல்
ஊடந்தறிநிரமன்செவன்மகபதியோ டெவர்களுமேத்தினைநனவுள்.

சுதெலாமுயருஞ்சென்னகாதியருக் கின்புறந்துஞ்சுனையெனவச்
சுதமாமுனிவனருளுவட்டெழுமா சொற்றனனிதனைநாறேந்த
மேதையோர்புகழ்ந்தேத்துயிரமாண்ட மேதினியோருளந்தெனிய
ஒதுமானுமன்போடுகேட்பவர்களு வந்தவையடைந்துவாழ்குவரால். (௩௨)

கிருஷ்ணாசன்மாவின்சரித்திரமுரைத்த வந்தியாயம் முற்றும்.

திருவிருத்தம் (௩௩0.)

௩௩ - ஆவது மேருபுத்திரனென்பதைவிளங்க

வுரைத்த வந்தியாயம்.

பரிதிநன்மர்பிறிற்றந்தரசாரும் பார்த்திவன்னிலிபனென்றெவரும்
கருதருங்குணத்தோனரண்மனைநோக்கிக் கலைபலவுணர்நுருவாசன்
வருதலுமெதிர்கொண்டுபசரித்தனயர்ந்த மணிகுயிலாசனத்திருத்தி
இருகரங்குவித்துத்தொழுதுநின்றேத் தியியம்புவானயம்பெறமாதோ. (௧)

சுகலமுமுணர்ந்தமுனிவனேசேடா சலத்தின்மான்மியமதனிற்சேர்
தகைபெறுந்தீர்த்தங்களின்னெனையனைத்துந்தாங்கணங்குறைதிருவுர்த்தோன்
மகிழ்வுடனவணின்வந்தகாரணமும் வழங்கெனவந்திரியயந்த
மகனகமுவந்துநிலிபமன்னவனே கேட்கெனவழுத்தன்மேயினால்.

காசொளிதிருவேங்கடமலை சுவணமுதி நதிக்கரைநீரைந்தாய
யோசனையகன்று நீளமீரைம்பதி யோசனையுடையதாயுயர்ந்த
தேசறுமேருமலைதருஞ்சுதனய்ச் சேடனோடவணடைந்தமையால்
மாசுதுசேடத்திரி யெனப்பெரியோர் வழுத்துவரென வழங்கினால். (௩)

சஉ

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

கேட்டவந்திலீபமன்னவனநந்தன்னை. மேருவின்கதனோடு, தேட்டமாயவணின்வந்தமையெல்லாந், தெரிவுறவிளம்பெனத் தவத்தின், காட்டமாந்துருவாசப்பெய்துந், நிவனவினுவான் சேடனோ காலத், தீட்டமாமண்டமெண்ணலகோடி யெலாமினி துறவகட்டி டைவைத்தான்.

எப்பொருடமக்குமிறைவனையாகு மீரிலாவிலக்குமிகணவற் றும் கொப்பருந்தனிமமாகினோமென்று முலகெலாஞ்சுமக்கின்றோமென் தப்பதுந்தேவரயாவருமது சத்தியிற்றழந் தவரெனவும் இப்படிச்செருக்கித்தருக்குடனிருக்க மெல்லையிச்சதாகதியென்போன். (௫)

திருப்பயோததியிற்றிருவொடுமில்லுஞ்செய்ய தாமரைக்கண்மாயவனை விருப்பொடுபணிதற்கெண்ணி யேயுட்கும்வேலையிலாழியம்பாமன் மருப்பொலிகமலைமண்மகணினி மருங்குறமேறாதத் துடனே உருப்பொலிபிரமானந்தமாம் வனத்தினுகந்துறையமையமாயதில்.

நீயிவண்வருதற்கடாதெனச்சினந்து நேரினின்றாதிசேடன்றான் வாயுவானவனைத்தட்பவு மவன்மன்மனத்ததிகதங்கொடேயெங்கும் போயுவசிக்குமென்னை நீமறிக்கும்பூரணசத்தினேவென்னத் தாயன்மணிச்சூட்டந்தனுமுனிந்தாசுகொடுசொல்வதாயினனே.

ஆதிமாறனக்கியான்பாயலாய்ச்சிறந்த வாதனமாய்க்கவிகையுமாய்ப் பாதுகமாயும்பாங்குறவிருந்து பணிபலநாடொதுமியற்றிப் பேதகமின்றியந்தரங்கத்தும் பிரிகிலேனையெனைப்போல ஓதருமடியனாய்மிகுசத்தியுள்ளவ னாயினென்முன்பே. (௬)

வாவெனமுனிந்துநின்றிடகைந்து வாயுயுஞ்சேடனைநோக்கிக் காவலிற்பூசையென்னநீயுஞ்ஞே கரந்துகொண்டுறைபவன்யானே மாவலியுடையயானேபோலெங்கு மருவுமெவ்வுயிர்க்குமாதாவாய் றேவியேதிரிவன்யானலாதெங்கும் விளங்கியபிராணியுமியே. (௭)

பலத்தினுஞானந்தன்னி னும்விண்டு பத்தியின்மேன்மையுடைய நலத்தினுமெனக்குச்சரிசொலவெவ்னு நாடிலாருளரெனநவிலச் சலத்தொடுமெனந்தன் சான்றுவானுனை நீதான்புகழ்ந்தரைத்தறக்கதுவோ ஓவீத்தெழுமருத்தே பிறர்களாலன்றோ வுரைப்பதுகீர்த்தியெனநினைத்தே. (௮)

வீணிலேபித்தறியாவதெனிருவர். வீரமும்விளக்கமாயெவருங் காணவேபுரிவோமென விழிசேப்பக் கதங்கொடுமொழித்திடுங்காலை வாணியாகவேடுகெலாமுந்தி மலரிடையளித்தவன்வரலும் ஏனுலாவந்தன் நனக்கும் வாயுவுக்குமெய்யிய விகலையினைப்ப. (௯)

திருச்செவிரத்தி யாழியானுதி சேடனற்றிநனைந்திருந்தும் பெருத்தெழுமடையுட்கிண்பொருட்டும்பேணிலையார் தத்தகின்பொருட்டும் வருத்தமுள்ளந்தனடைந்திடநோக்கி வழங்குவான்சத்தியேதுனக்கு மருத்தலகெவைக்குஞ் சேவாதாரமாகவே மகிழ்ந்துசஞ்சரிப்போன். (௧௦)

வுரைத்த வத்தியாயம்.

வலியவர்க்கெல்லாம் வலியவனெனக் கவ்வாயுவந்தங்கனன்றோ நீ பொலிவுறுமென்னைத்தாங்குவோமெனவும் பூமியைச்சுமக்கின்றோமெனவும் பலபலநினைந்து பெற்றவேமாப்பிற் பற்றினையகலவிட்டுவிடு தலமெலாநானே கச்சபமாகித் தாங்குவேனெனது வேறிலையே. (௧௧)

என்றுந் துளபமலை மாயவன்றோ னிசைத்தல்கேட் டுள்ளநொந்தநந்தன் மன்றலங்கமலமலாடிவணங்கி வருத்துவானெனதிருவர்கடம் வென்றியையடிக்கணுக்குறவேண்டு மாகையான்மேருபுத்திரனைச் சென்றடி யேன்மெய்க்கயிற்றினுற் கட்டிச்சேர்க்கின்றேனச்சயிலத்தை. (௧௨)

வேறு ஆசுகனைப்பொனாதுபலபூடையென்று பேசலாமெனவெவார்க்கும் பெரியனாயாவுமின்ற ஈசனும்மமையின்னு மிவனிடமுள்ளதென்று மாசதுமனத்தினெண்ணி வாயுவானவனேநோக்கி. (௧௩)

சாடைசெய்திடவறிந்து சதாகதிரசார்ங்கமென்னும் நீடியசிலைகைக்கொண்ட நின்மலன்கருணையாலே ஈடறுவளிபெற்றோனா யெழின்மணிச்சூட்டுப்பேழ்வாய்ச் சேடனைநோக்கிநீமுன் செப்பியபடிசெய்யென்ன. (௧௪)

அருந்தனுமாழியான் ன்ருளதுபெற்றுப்பார்மேற் கனந்திகழ்மேருவின்ற கருதருமலையணனணிச் சினந்துடல்கொண்டுகழ் தீவிழிகனிநின்றேய்க முனைந்தெதிரினின்றவாயு மொயம்பனைநோக்கிச்சொல்வான். (௧௫)

உன்னுடைவலியெலாங் கொண்டுயர்த்தெழுமிச்சிலம்பு தன்னைநீதாக்கென்றோதச் சதாகதிமலர்மேலவந்த மின்னினைமார்பில்வைத்த மேலவனருளிவினிலே பன்னகவிறைவழிஐடப் பருவதந்தனையெடுத்தே. (௧௬)

ஒன்றரையிலக்கமான யோசனையொல்லையொண்டே சென்றாசுந்நாத்தின்விழ்ப்பச் செழுமணியினங்குமன்றி முன்றிகழ்வுறுஞ்சுவர்ண முகநதிக்கரையின்வாசம் துன்றுகாவிலங்குமந்தத் தொன்மலையிழந்ததன்றே. (௧௭)

மேருதன்கதனுக்கின்றே மேன்மையுண்டாயிற்றென்று மாருதன்னைக்கொண்டாடி மகிழ்ந்தனன்மருத்துமவ்வா றேருறுமுனதுபிள்ளைக்கெழுதிய தயர்ச்சியென்றே நேருறப்புகழ்ந்தானந்த நிறைகடல்குளித்தான்மனனே. (௧௮)

விடங்கொள்வாயரவின் வேந்தன்வேதமாமுதல்வன்சொல்லால் தடங்கிரியுடனேசேர்த்தத் தலத்தினிற்சேடவெற்பாய்க் கிடந்தனனென்னஞானங் கிளர்துருவாசன்றெவ்வை அடுத்திறற்றிலீபெனென்ன மாசனுக்கறைந்தானென்ன. (௧௯)

சுச

திருவேங்கட வ்யாஸபுராணம்.

மாநவச்சௌனகாதி மலையவரவ்யதுகேட்ப
ஓதரும்பரமஞான வருவனுபயந்தவ்யம்மைச்
ருதமாமுனிவனென்னுந் தூயவன்சொற்றூணிந்தக்
காதையைப்பிரமாண்டத்திற் றெருடற்க்கமுதுமாதோ. (உஉ)

மேருபுத்திரனென்பதை விளங்கவுரைத்தவத்தியாயமுற்றும்.

அ. திருவிருத்தம் ௩௫௨.

கசு. ஆவது சாமிபுட்கரணியின்பெருமையுரைத்த
வத்தியாயம்.

பின்னருந்திலிபென்னும் பெருந்தகையரசன்கேட்ப
இன்னறேவத்தான்மிக்க வெழிற்றுருவாசன்கஞ்ச
மின்னினைமார்பின்வைத்தோன் வேங்கடமலைமேல்வந்த
தின்காரணமாமென்றுள் ளின்புறவியம்புவானால். (க)

பாந்தளிநிறைவன்சார்ங்க பாணியாற்செருக்குநீங்கிக்
காந்தனயந்தச்சேடாசலத்தி னுத்தரத்தின்பாங்காக்
காந்துபொற்சிமயத்தொன்றிற் சீவின்றமாதீர்த்தமெல்லாம்
வேந்தெனப்பணியமென்மை விளங்குஅந்திருக்கோனேரி. (உ)

சாமிபுட்கரணியென்னுந் தகையுறையுகளமான
நாமதீர்த்தத்தின்வாயு நண்ணியதிகையின்மேலோர்
காழுநாகதீர்த்தக் கொழுங்கரைக துவிச்சீர்சால்
மரமனைநனைந்துதவ வழுடமெண்ணிலவுகத்தே. (௩)

தவம்புரிபுராவேந்தன் றனக்கருள்புரிந்துமாமன்
உவந்துவந்தெதிரினின்றே யுனக்குவேண்வெதியாதென்ன
நவ்விடப்பணிந்துபோற்றி நாயினென்மமதைகொண்டே
அவந்தனையிறந்திய வபராறியாயினேனால். (ச)

ஆய்யனெயெண்ணில்கோடி யண்டங்களைவையுமுந்திச்
செய்யதாமரையினின்ற தேவநாயகனையான்செய்
வெய்யதோர்நவையையின்னே விருப்பொடுபொறுத்தேயிங்குச்
சய்யமாமென்மேனின்றிச் சுகத்துறைமந்திர்க்கெல்லாம். (௫)

சேவைத்தருள்வாயென்று செப்பலுமலர்மேன்மங்கை
காலவனவிலவான்முன்னங் கருதினன்னலங்கன்யாவும்
மேவுறையகமயாதென்று வினைநாரதனைக்கேட்டு
மாவலியுடையாபின்னை மலையுருப்பெறநேயித்தேன். (௬)

கசு. ஆவது சாமிபுட்கரணியின்பெருமை

சுரு

யுரைத்த வத்தியாயம்.

அப்படிச்சொன்னவாய்மை யது நிறைவேறுமவண்ணம்
இப்படியிங்கண்வந்தே யியைந்தகாரணமாமென்றுள்
தப்பினையாவும்யாமே சமித்தனந்திருவினேமும்
ஒப்பருகின்மேனான முவந்துறைகுதுமென்றோதி. (எ)

எண்ணரும்பவங்களுள்ள மிரவிமுன்னிமம்போனீக்கி
நண்ணரும்பகதியைநல்கு நலம்பெறுதிருக்கோனேரி
கண்ணகன்கரைமேனானுங் கட்செவியாகக்காக
அண்ணலஞ்சிவிவாச னன்பின்விற்பிருக்கின்றானால். (அ)

எனத்தருவாசன்குற விகலடுகிலிபின்னன்
மனத்திறும்புதுபூத்தம் மலையினிலந்ததீர்த்தம்
செனித்திறிதிருப்பச் சீர்சால்சீகிவாசன்கோனேரி
தனக்கயனின்றதென்ன காரணஞ்சாற்றென்றானால். (ஆ)

அவ்வுரையமையக்கேட்ட வத்திரிகுமரான
செவ்வியதவன்பெயர்த்துஞ் செப்புவான்பண்டைஞான்
அவ்வியமவித்தசுந்தை யணிகெழுவுணியென்பான்
எவ்வமிலயாந்தீர்த்த மெவற்றுக்குமேலாயெண்ணி. (க)

நடகல்பிரமவாவர்த்தனமென விலங்காநின்ற
பிடுடைத்தலத்திற்சீதம் பிறங்கெழினதியநாக
வேடமுற்றிருந்தீர்த்த வியனதிமருங்கினோர்நான்
நாடிவெம்பகைகளாறு நலிபுலத்தியன்வந்தானால். (கக)

வேறு வந்தவப்புலத்திய மறைவலாளனைச்
சந்தரமிகுஞ்சரசவதி நோக்கியே
ஊமந்தென்னுபசரித் திடுதன்மாற்றலும்
அந்தமாமுனிகருத் தழன்றுகூடாமால். (கஉ)

நடுக்கெலாமுயர்வுநாம் நண்ணுவோமென்
மதித்தனைபுனக்குது வருவறில்லைமால்
பத்தினிலவருதிரி பதகைமேன்மையென்
றித்ததினிலயாவரு மிசைப்பர்நாளுமே. (ககஉ)

எனப்புலத்தியன் கடுத்தியம்பவியிலா
வனப்பினிலொப்பி கல்வாணிமாநதி
சினத்தரிக்குவப்பில் செய்தியராக்கதர்
இனத்திறிற் கொடியன யிழிகையென. (கச)

அத்தவன்றனைச்சபித் திடவந்தாலையே
மெத்தவமரந்தையுண் மேவித்தன்னிரு
கைத்தலஞ்சிரமிசைக் கதழ்ந் தூகப்பிவான்
வித்தகப்புலத்தியன் விளம்புவானரோ.

(கடு)

இலகெழிலன்னையிடு வெஞ்சாபந்தான்
விலகுவதெற்றைநான் நெனவினுவனும்
கொலைவலநிருதர்தங் குலத்திறேன்றியே
சிலபகறிமையிற் சென்றதன்பினே.

(கசு)

தண்டுமாய்த்தனிமுத ருனிராமனாய்
மண்டனில்வருமவன் மனமுவப்புறும்
தொண்டனென் னுலகுளோர் சொலநலந்தனைக்
கொண்டவிடணென்னு நாமங்கூர்தர.

(கஎ)

செனித்தலகினிற் கிரஞ்சியாதிதெய்
நனுக்கிரகித்திஃ தருளிப்பின்னரும்
தனக்கினையறு சரசுவதிசாரங்களை
மனத்தினினினைத்தருந் தவத்தின்மன்னினுள்.

(கஅ)

எண்ணில்காலந்தவ மியற்றுமவேலையிற்
மண்ணாவேரி யந்துள்வத்தாரவன்
நண்ணினெழிற் சரசுவதிநங்கைதன்
கண்ணெதிர்பொன்னிறங்க லுழன்மீதரோ.

(கசு)

வந்தவப்பரமனை வணங்கிவாழ்த்தியே
சந்ததநதிக்கெலாஞ் சாமியாகுமா
முந்தெனக்கருள்சென முன்னிவேண்டலுஞ்
சிறந்தையுஞ்சிறை செப்புமாலரோ.

(உ0)

வேறு. சீதநன்னதியாயுருக்கொடுதவன்செய்யுநாளொருமறையவன்
தோதியசாபமுனையடைந்தமையா லுயர்திருவேங்கடமலையின் [வந்
மீதுபுட்காணியுருவமாயெம்மை விருப்பொடுபணிந் தீனி துறையான்
ஆதரவுடனின் னருகுதக்கினத்தி னலர்மினோடு வந்துறைகின்றேம்.

மூன்றுலகினின்முப்பத்துமுக்கோடிமொழிதரு தீர்த்தங்கனெல்லாம்
தோன்றியென்முனரிற்றங்கன்பாவங்க டொலைத்திடுமித்தம்யாசிக்கும்
தேன்னைப்பொருசொற் சேயிழாயவர்கள் செய்பவநீங்கிடும்படியே
ஆன்றவர்புகழ்விற்றிங்குறித்தே வம்புவிவளர்பக்கமதினே.

(உஉ)

திருத்துவாதகியினருணன்வந் துதயஞ்செய்திடுங்காலையின்முன்னம்
உரைத்தநன்னதிகளயாவுமுழ்கிடவேயுன்னிடத்தணுகவிட்டுளத்தின்
அருத்தியோடவராசினக்கு நல்லடைவேயரசெனயுயர்பிடேகம்
கருத்துறவியற்றுவிப்ப நீ நாளுங்கவின் துறச்சாமிபுட்காணி.

(உ௩)

யுரைத்த வத்தியாயம்.

எனப்பெயர்பெற்றந் திருவெனவருளியினைய லுமரைமலரதனிற் [ம
சனித்தசெந்திருவின்புருட காரத்தாற்றளிகைசெய் துவப்புறவளிக்கு
கனக்குழல்வகுளமாலிகைதனையக் கலைமகளாம்பொய்கைதனக்கு
வனப்புறும்பூமியிருவமாகென் னுவழங்கினன்மருத்துழாயணிந்தோன்

நேமியான்கிளந்தசொற்படியந்த நிகரறுவகுளமாலிகையான்
பூமியாழுருவமாகவுஞ் சரசுவதிபொருவது மெழில்பொருந்துஞ்
சாமிபுட்காணியாகினுள தற்குத் தக்கிணக்கரையினிற்சிறந்த
நாமமாயிரத்தோன் மலர்மினோடுவந்துநாடொ லுமினிதிருந்தனனல்.

என்றுயர்துருவாசப்பெயர்முனிவ னியம்பினனெனத்தவச்சுதன்
நன்றறிவுடையசெள்ளகாதியர்க்கு நவின்றனளிதெலாம்புவிமேல்
ஒன்றியவெவர்க்குமமுதெனச்செவியி னுவப்புறவுணமிகவுயர்ந்தே
நின்றிடுமபிரமாண்டப்பெயர்பெற்ற நீளபுராணங்கழறிடுமால்.

சாமிபுட்காணியின் பெருமையுரைத்தவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் சுஎஅ.

கரு - ஆவது வாயுஅகத்தியன் சங்கன் முதலியோருக் கருள்புரிந்த வத்தியாயம்.

கைத்தலங்கூப்பித்திலீபமன்பெயர்த்துங். கருதருந்தவநளியுயர்ந்த
அத்திரிகுமரன்றனைக்கணுனோக்கி ருணிசெறிவேங்கடமென்னும்
வித்தகமலையின்வி லுபாடினனும் விரித்தெனக்குரைமதியென்னச்[ல்
சுத்ததத்துவங்கள்யாவையுமுணரத்தொன்முனிசொற்றன்மேயினன

வாயுவன்னவன்முன்மாறிருமேனி. மானுமெய்ப்பெறவிருப்பமதாய்
மீயுயர்ஜிவேங்கடமலையனுதி விண்ணவர்வருடமாயிரமஞ்
சேய்தாமரைக்கண்முகுந்தனை நினைந்துசெயவருந்தவம்புரிந்திடலும்
மாயவன்கருணை மலிந்தெழக்கவின்ற மலர்மினோடுவந்தெதிரின்றே.

பேரொளிதவழ்மெய்ப்பெறுவையென்றருளிப்பெருமைசேர்குமாரதாரிகையெ
நேருஅதீர்த்தமருங்கினினுஞ் சென்னைநீதியானயோகத்தால் [ன்
சீருறப்பூசைசெய்யெனநவின் னு செப்புமத்தீர்த்தத்தின்பாங்கர்
நேருந்தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கு நீபநன்மாலையான்னனக்கு

தவவுபதேசஞ்செய்துமாலேகது தாமரையானரனேனோர்
எவர்களுமிகுந்கபிரபை பெற்றநங் நெழிற்றியானத்தினின்று
பவனைநோக்கினியந்தரிபத்தி பலத்தினுலவந்ததென்றறிந்து
புவிமகன்கொழுநன்றனை நினைந்தத்ப் பொருப்பினி லருந்தவம்புரிந்தே.

(சு)

எண்ணருந்தேவாவ்விதகித்தி யெய்நினரெனத்தருவாசன்
நண்ணலர்வணங்கும் வலிபொறைநீதி ஞானநகல்வியாற்சிறந்த
புண்ணியவரசன்செவித்தலத்தினையிழந்துமுதுகுத்தெனப்புகன்றே
தண்ணியவியசொல்லினம்பெயர்த்துஞ் சாற்றலுற்றனனமகிழ்த்தே. (௫)

அகத்தியமுனிவன்நிருவினாகனை யன்பொடுகொணவேயாசை [சு
மிகுத்தெழப்பொதியவரையினிற்றவசின்மேவுநாட்பிரமன்வந்தெய்தி
சுத்தினிலுயர்வேங்கடமலையதனிற் றவஞ்செயிற்சித்தியாமென்று
வகுத்துரைத்துயருஞ்சத்தியவுலக மருவினவானவர்தொழவே. (1)

அவ்வுரைசெவியுற்றணிநிருமலையை யகத்தியனடைந்தொராயிரமாம்
எவ்வமீறேவவருடமங்கெவரு மியற்றருந்தவஞ்செயுங்காலை
செவ்வியவானவானியம்முனியைச் சிருநரேக்கியையிந்தத் [ல்
திவ்வியமலையின்மகிமைபெற்றுயருந்தீர்த்தமாயிரத்தொடட்டுளவா

அவைகளின்மூலமந்திரம்பன்னி யன்புறப்படிதலோடிந்த
உவமையில்கிரியின்மகிமையை நவின் அநுலப்புவலமதாய்வந்து
நவைய அநியானயோகமுற்றிருந்தா னனினிகேள்வனைக்கணிந்கரிய
அவிருஅமிரவியெனவெதிர்கண்டேயடிதொழலாமெனவதைத்தான்.

அந்தவாசகங்கேட்டகத்திய முனிவனவ்வணஞ்செய்தலர்வேரி
சந்ததங்கமமுஞ்சாயிபுட்கரணி தனக்கருகிலீலுயரரியைச்
சுந்தையினினைந்தேயிருந்திங்காலை திருவுறைமார்பினெனநிராய்
இந்துசங்கதிப்போலவலம்புரியாழி யிலங்கிடவெய்தினன்மாதோ. (௬)

கண்டொத்தளவில்லகளிப்புறவந்தக் கலசமாமுனிபணிந்தெழிலூகல்
அனாடர்கட்கமுதேயாதிராயகனே யமலனெயெனத்துதித்திடலும்
முனிபுறநாரன் விண்ணிதைமுதலெவர்க்கு மூலமாமுதல்வனுயரும்
விண்வேம்முனிவன்கருத்தினையறித்தே வேண்டியவரமளித்தகன்றான். (௧0)

மலயமாமுனியம்மாயனைத்தினமு மனத்திடைவிடாதுசுந்தித்து
நிலையினிருந்தானெனத்தருவாச னிகழ்த்தியேபின்னருகவில்வான்
சிலைவலுடையதிலீபமன்னவனே செஞ்சுடர்மாரினின்முன்னம்
நலனுறுவுதித்தசங்கனென்னுயரி ராசனாவெனருநானின். (௧௧)

மாதவவசிட்டமுனிவனையடைந்து மலாடிவணங்கொயேனிப்
பூதலமிசையெவ்விடத்தினிற்றவசு புரந்திடிவ்வினாவினிற்றிருவிள்
நாதன்வந்துவந்துவினவியவரங்க ண்லகுவானெனவினவுதலும்
போதனைக்கிவனம்முனிவரன்மகிழ்த்து புலப்படப்புகல்வதாயினால். (௧௨)

கண்ணகன்பொதியவரைமு னிமுதலர்ங் கருதருந்தவந்தவர்கலமா
மண்ணதிற்கவனாமுசிக்கொ முங்கரையின் மருவுசேடாசலந்தன்னை
கண்ணியைந்தடக்கித்தவத்தினையிழ்நி னுமமாயிரத்தவனெதிர்வந்
தண்ணியவரங்குந்திடமேன்மை யெய்தினாரெண்ணிலுளரால். (௧௩)

முதலியோருத் தருள்புரிந்த வத்தியாயம்.

அத்திருவிஷங்கலையினிற்றாணு வமர்ந்திடமுடிமிசையாழி [குச்
வைத்தகைநெடுமால் வானவர்தினமும் வந்துவந்திறைஞ்சிடவவர்க்
சித்தமுனுவந்துசேவைதந்திருந்த செயலினுலுவமைவேறின்றி
மெத்தவுமேன்மையெழில்வனஞ்சிறப்ப விளங்கியதகன்றுயர்த்தெழுந்தே. (௧௪)

அதனினிலேமாங்கலியுகந்தன்னி லாசுகலுயருமாச்சிரம
விதமுஅவேடம்பெற்றுயர்தவத்தின் மேவியபன்னசாலையின்கண்
சுத்தசநாமன்விருத்தஸ்யடைந்தச் சந்தியாகியெய்திநீர்க்கிப்ப
பொதியிலவாழ்முனிவன்முதலுயர்ஞானபுங்கவருன்பெருந்தவத்தை.

வியந்துகொண்டனர்கொனச் சொலுமந்தவேதியவிருத்தனைமுருத்தா
நயச்சுநன்டெனதுபன்னசாலையின் கணலமுழவடிகள்வீற்றிருந்து
இயைந்தடியேன்செய்சாதுர்மாசுயத்தையிலப்புஅம்படிநிறைவேற்றி
உயர்ந்திஞானமறையவர்க்கரசே யுன்பதிக்கெழுந்தருளெனவே. (1)

புழமுத்துபசரித்துவேண்டலுமெதிர்ந்த பூசானுகியநெடுமால்
உகந்துமாருத்துக்கவண்முனமேவி யுதவினெனச்சொலிப்பினரும்
அகந்தைவேறுத்தவசிட்டமாமுனிவன தவன்மாபிணிப்பிறந்த
சுத்தவந்தொடையற்சங்கனென்றிசைக்கூத துயகன்னிருபனுக்கிசப்பான்.

எண்ணரும்பரமகீர்த்தமவ்விடத்தி னெய்தியவைபவந்தனையும்
விண்ணுயர்தாபவிலங்குநெறென்பால் விளங்கியசிருங்கமீதமரும்
தண்ணியபுனலாசக்கரதீர்த்தத் தனிற்ருஅமுனிபலர்குழ
நண்ணுவனோர்குற்பார்த்ததினெனவுகின்றனன்சுகன்முனமெனக்கே.

ஆனதானியக்குஅமுனிவனோப் போலத்திருமலையலம்வந்து [சு
நீர்னயோகத்தினிருத்தியேற்கமலை நாதன்வந்தருள்செய்வானெனது
தேனம்ரலங்குற்சங்கனென்னுயருஞ் சீர்கெழுமன்னவன்கேட்டு
வானுயர்சேடாசலத்தினை விரைவின் மருவியோகத்தினிவீருந்தான். (1)

இந்தினுபதியெய்திருநரோக்கி யிருதயமசிழ்வொடுமிதைஞ்சிச்
சந்திரனிரவியுள்ளநாளளவுந்தாக்க ணங்குட்டுனாதிசுழ்ச்
சுந்தர்மிகுத்தவிந்தமால்வலையின் சுடிகையினிருந்துலகனைத்தும்
வந்தனைபுரியநாபினென்றிவரும் வணங்கிடச்சேவைதந்தருள்வாய்.

என்றெழிலெந்தலவேண்டமாமுருந்த வியம்புஞ்ஞாயிதலங்கனிலே
மன்றலங்கமலமேயவன்முதலும் வானவர்தானிடரெவரும்
சென்றுவந்திறைஞ்சவருஞ்சனைக்குரிய திகழருவடைவலாதவினீ
ஒன்றியசிலையிட்டிகைதருவென்னவரைப்பவற்றே நுகொண்டேனும்.

எனதுருவமைத்தோரெழின் விழானத்தை மியற்றியவ்வுருவதிற்சேர்த்
மனதுகந்தாராதனைபுரிந்திறைஞ்சி வழுத்தினிச்சிந்தனைப்படியே [து
இனிதினவ்வுருவினின்றிரையுடனே யிருந்தெணில்காலமியம்மலைமேல்
வினைதவீர்த்திடுமாயாவர்கடமக்கும்விருப்புறத்தரிசனையருளி. (௨௨)

உனக்குயர்பரமமாங்கதிதன்னை யுதவுவேனென்றொளிரலர்மான்[னும்
றனக்குகப்பொமொர்பளித்தவன் சுரப்பச்சங்கனென்கின்றகொற்றவ
கனக்கருமேனியான்மொழிப்படியே கதிர்மணிமானமோடெவரும்
கிணைக்கயாவையுத்தந்துதவுவிக் கிரகநேமமாய்நேருறவியற்றி. (உ௬)

எண்ணுங்காலமவணிருந் தாராதனையியல்பாகவேநடத்து
நண்ணுங்கதியைநண்ணினனென்றே நற்றவவத்திரிபயந்த
புண்ணியன்வலையிலேபூபதிக்குப் புனற்றனெனவுயர்நூன்
உண்ணயமுடனேயுரைத்தனனிதனை யொளிர்பிரமாண்டமோதிடுமே
வாயுஅகத்தியன்சங்கன்முதலியோருக்கருள்புரிந்தவத்தியாயமுற்றும்.

உருவிருத்தம் சாஉ.

கக-ஆவது தீர்த்தமசிமையுரைத்த வத்தியாயம்.

சிலைத்தமும்பிவர்த்தவரையெனத் திரண்டதிணிபுயத்திலீபனமாசன்
கலைத்திறனறியுந்தவத்துருவாசன் கவின்குருகோக்கியேசேட
மலைத்தலைமருவுபுண்ணியதீர்த்த மகிமைகளைத்துமென்மனத்தில்
கிலைத்திடவருனென்றுரைக்கவுண்மிகிழ்து நேருறமிகுத்தன்மேயினனல். (1)

அற்புதமிகும்வவரையினிற்றீர்த்த மாறுபத்தாறுகோடியதாய்ப்
பொற்புறவிலங்கும்வற்றினன்மேன்மை பொருந்தியவாயிரத்தெட்டாய்
விற்பனர்புகழவிளங்கியதந்த விழுமியபுனல்களினையர்ந்த
நற்பெருந்தீர்த்தமிரண்டுதூற்றெட்டாய் நவிலுவவவயங்குளிலே. (2)

சகலபுண்ணியமுந்தருவதூற்றெட்டுத்தாழ்விலாப்பத்திவைவராகந்
தகவுடனளிப்பவறுபதோடெட்டுச் சரியறுவிபவங்கடம்மை [ன்
மிகவருளவோராறுமுத்தியினில்விடுப்பவென்முன் றுடனிரண்டெ
றகன்மறைப்பொருள்களைத்தையுமுணர்ந்த வறிஞர்களைறகுவரன்றே. (3)

சொன்னவித்தீர்த்தங்குளினதிமேன்மை துலங்கியவேழவற்றிருமை
என்னெனிறுபத்தாறுகோடியவா மெழின்மிகுதீர்த்தங்களுள்ளாம்
மன்னியவாண்டிற் கொருமுறையிந்த மாசுதூர்த்தங்கடமில்வந்
தின்னிலம்புகழவெய்திடுமந்த வினிதன்காலமேதென்னில். (4)

வேறு, மாசித்திங்குளிற் பெளரணைகூடியமகத்தில்
ஆசுற்றேயுயர்சுருவ தீர்த்தங்களுமந்த
வாசத்திம்புனற்குமார தாரிகையின்கண்மருவும்
நேசத்தாலதின் மூழ்குவோர்நீணிலமதிக்க. (5)

இயையிராயருயப் பெயர்மகப்பலனெய்தி
நயமுறுங்குகிணைனுவர் மீனமாதத்திற்
பயிலும்பூரணசேருமுத் திரத்தினிற்பன்பாய்
உயருந்தம்புருதீர்த்தத்தி னையகாலையிலே. (6)

எண்ணிகப்பமுன்னியம் பியதீர்த்தங்களுள்ளாம்
நண்ணுகின்றனவற்றிற் படிந்தோர்கவையகல
உண்ணயந்தவையாவையு முவப்புறவெய்தி
விண்ணின்மால்பதமே வுவர்மேலவர்புகழ். (௭)

மகாமாதத்திற்பூரணை மருவுபுசத்தின்
நிகரிவாதுறைகிருட்டிண தீர்த்தத்தினெருங்கிச்
சகலதீர்த்தமுஞ்சேரு மத்தண்புனல்படிந்தோர்
இகமுநன்மைதுய்த்திருந்து பின்பரத்தினெய்துவரே. (8)

மேடமாதத்திற்பூரணை மேவுசித்திரைகார்
பீடுலாவெழிற் சர்வதீர்த்தங்களும்பெருகிக்
கூடுகின்றவான்கங்கை யினதனிடைகுடைவோர்
கேடறும்பெருங்கதியினிற் கெழுமிவாழ்குவாரல். (9)

இடபமாதமொண்மதிவளர் பக்கமாறிரண்டாய்த்
தொடர்வுறுந்திதினாயிது தோன்றியதினத்து
முடுபதிக்குடறேயுநாளுறுந் துவாதசியின்
இடையினிற்சுசெனய்திய சபதினந்தனிணம். (10)

சேண்டயங்குறுகங்கையே முதலவாய்ச்சிறந்த
மாண்டவத்தினர் புகழமுன்னுலகமுமன்னி
நீண்டுறம்புகழ்தங்கு தீர்த்தங்களுநேராய்ப்
பாண்டுதீர்த்தத்திற்சேர்ந்திடு மதிற்படிந்தோர்கள். (11)

பூதசன்மமுவேழினும் புரிபவம்விலகி
எதிர்த்தியபத்தினெனக் காலமுயியல்வார்
தேயுந் துலாததிங்குளிற் பூருவத்தேழாய்
ஒதுநற்றிறிபாணுவாரத்துத்திராடம். (12)

பொருந்துகாலத்தும்புகழ் பெறுமுத்திரட்டாதி
வருந்துவாதனைவீணும் வாழ்த்தருமேற்றம்
இருந்தீர்ப்பெறும் பாபவிகாசமென்கின்ற
திருந்துதீர்த்தமேற்சருவதீர்த்தங்களுஞ்சேரும். (13)

அந்தமாததியாமுவோர் பவவினையகல
இந்தமாளிலத்திட்ட காமியொழலாமெய்தி
விந்தைமார்பினன் விளங்குறுமெழி லுறைதிருவை
குந்தமாகியகோதறும் பதங்குடி கொள்வார். (14)

வினுசேர்தனுத்திங்குளின் வெண்பிறைகலைகொண்
டேறுமான்வொதசியி னெல்லவன்வருமுன்னர்
ஆறுநாழிகைமுதல் விடிந்தாறுநாழிகைக்குள்
மாறிலாதநற் தாவதீர்த்தங்களுமலகி. (15)

இருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

தன்னேகேரிலாச்சாமி புட்காணியிற்சாரும்
அன்னகாலமெபிரித்திற் படிந்துசாத்திரத்திற்
சொன்னவாறுளதேதெனும் தாயவருவப்ப
நன்னயத்தொடுதான்மா யுருளுவோர்காணும்.

(க௭)

இகத்தினன்மைசேர்ந்நிருந்து பின்பிறவியவந்தெய்தா
தகற்றியண்டத்தினப்புறத் தளவிதூரமதாய்
மருத்துவம்பெறுமாழியம் படைபயன்வாழ்ப்பதத்தின்
மிகுத்தவானந்தமேவி வீற்றிருப்பார்களன்றே.

(க௮)

வேறு. இக்கதைவினவுவோ மெழுதுவோர்சொல்வோர்
மக்களும்விபவமும் வளியுமெய்தியே
புக்குவர்க்கியெனத்தி லீபபூபற்றஞ்
தக்கதூர்வாசமா முனிவன்சாற்றினான்.

(க௯)

வேறு. என்னுதகைமிச வளவீருடிகள்கேட்ப
நன்னுரைத்தனன்தொடர்நல்கடவுலகின்
வென்றிமேயியவிழுப்பு ராணங்குளின்மேன்மை
அன்னுந்நிரமாண்டமென்பதனுளேசொழிமே.
நீர்த்தமகிமைமுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

(க௯)

ஆ. இருவருத்தம் (சஉ௬)

க௭ - ஆவது தீர்த்தவிவரமுரைத்தவத்தியாயம்.

பங்கமின்முனிவன்பார்க்கதமையெல்லாம் பரிதிதன்மரபினித்திரத்த
சிங்கவேறையான்கேட்டேனமெழந்த செப்புலா நமறித்தமம்மேமேற்
றங்கியதீர்த்தகாமமுயிடமுந் தரும்பயன்களும்பிரித்தடியேற்
வங்கித்ததுடன்பகரெனவருந மெனவெடுத்திசைப்பதாயினால்.

(௧)

தேனினமுரன் னுந்நுமரந்துந் செய்யபுத்தருவினருமேற்
வானுயர்ந்தெழும்மலையினின் மருவிவளஞ்சிறந்தனவிடந்தரிய
மாநகிகளின் பேர்வழுத்தினுங் கோடிவருபிறவிகளின்முன்செய்த
நனவெம்பவங்குளிரவிமுன்னிருந் போலேகண்முத்தியெய்தினமே.

(௨)

என்னுரைத்தாசன்முதமலர்நோக்கி யேருகாமத்தவேங்கடத்தின்
நின்றயெம்பெருமான் நனக்குதாசனன் வாழ்க்கெந்திசையதனினின்மலமாய்
வென்றியையுள்க்குஞ்சக்கரதீர்த்த மென்னவொன்றுண்டதினமேல்பால்
மன்றலங்கமலமலர்மலித்தகூர் வச்சிரதீர்த்தமொன்றுளதே.

(௩)

செப்புமத்தீர்த்தத்தருகுறவிசுவசேன தீர்த்தம்மதன்மேல்பால்
ஒப்பறவயுயர்புஞ்சாயுததீர்த்த மோத நமலாயுததீர்த்தம்
எப்புவியவரும்புகழ்காமடங்க வெணும்பெயர்த்தீர்த்தமங்கதன்மேல்
அப்புறந்தொனிரசேர்காசிப தீர்த்தம்முருமமக்கினிதீர்த்தம்.

(௪)

க௭ - ஆவது தீர்த்தவிவரமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௧

மன்மததீர்த்தம்பிரமந்நீர்த்த மகிமைசேர்கௌதமதீர்த்தம்
நன்மைசேர்விகவாயித்திரதீர்த்த நவையகல்பார்க்கவதீர்த்தம்
கன்மநோயொறுக்குஞ்சைவலதீர்த்தங் கருதருந்தேவதீர்த்தஞ்செய்
தினமைதீரட்டகோணமாவிருடிதீர்த்த மஞ்சிறப்புறவினங்கும். (௩)

விளங்குமத்தீர்த்தத்தன்கொளிரவன்னி மேவுமாசையினெவராலும்
உளந்துணிந்தனவகற்கரியதாந்தீர்த்த முலப்பிலாதனத்தமுண்டதற்குக்
களங்குதுத்தவன்வாழ்நிசையினிற் கமலக்கடிகழவைவரவதீர்த்தம்
வளங்கெழுசேடதீர்த்தமங்கேதர் பாலகர்மாப்பெருந்தீர்த்தம். (௪)

புகன்றதீர்த்தத்தின்பச்சமபாகம் பொருந்திடும்பாண்டவதீர்த்தம்
அகன்றெழில்வாய்த்தமாருததீர்த்த மத்திதோயினுமுயிரினித்துச்
செகந்தனினலங்கருதவிமெத்தி தீர்த்தமார்க்கண்டந்நீர்த்தம்
சுகந்தருவாலகிலையீர்த்ததஞ் சுத்தசாபாவிதன்நீர்த்தம். (௫)

சாங்குளிலக்குஞ்சாகரதீர்த்தம் சுடுவிடங்குளத்துரப்பதங்காய்
நெருங்குசெஞ்சுடிவலத்திகமுனி யானிருபணஞ்செய்திடவிலங்கி
விரிஞ்செங்கமலமலர்வெநிகமழும் விடகரதீர்த்தமங்கதற்குப்
பொருந்துமிசானபூர்வபாகத்தி புனிதமாயிலக்குமிதீர்த்தம். (௬)

இயம்புமத்தீர்த்தத்தருகுறவிலங்கு மென்னிலாதீர்த்தங்களவைக்குச்
செயம்பெறுவாயுதிசையினி லனந்ததீர்த்தமுண்டதன்வடதிசையின்
நயம்பெறுமிட்டதீர்த்தமென்மையதாய்நவின் னுஞ்சுதிக்கனதீர்த்தம்
வியம்பெறுவாயுதிசையினி லவ்வதீர்த்தஞ்சிறப்புறமால்.

தவச்சதானந்ததீர்த்தங்குயர்நுஞ் சர்வதீர்த்தம்பிறவிகளின்
பவத்தொடாறுக்குமே னுமாதீர்த்தம் பார்க்குழ்சபரந்நீர்த்தம்
உவப்புறவந்தநதியின்க ளாசை யுற்றிகொன்முகன்நீர்த்தம்
நிவப்புறவெழில்சேரிந் தீர்த்த நீள்பரத்துவாசந்நீர்த்தம். (௧௦)

அந்தரங்ககைபராசரதிந் த மதன்வடமேல்புறமுறும்
சுந்தரகுமாரதாசனமேலோர் னுதிவிபாண்டவமெனுந்தீர்த்தம்
நந்தினலஞ்சேர்தம்புருதீர்த்த நவையுமெழிற்செகதீர்த்தம்
இந்தந்நீர்த்தத்தருகினிலலங்குயு மிரொன்பதுதீர்த்தம். (௧௧)

தசவவதாரதீர்த்தங்குற யருஞ்சத்தமாவிருடிகுடர்த்தம்
இசைவுமுன்னையிறியதீர்கொண்டிலங்குசேனாபதிதீர்த்தம் [தம்
திசைபுகழ்நிடுமந்திக்குமேல்புறமாய்ச்சேர்கெச கோணமாந்தீர்த்த
கதியொடுபொருந்திப்படிந்தவர்க்குத சுகந்தருமுத்தமசரசு. (௧௨)

நீதிசேர்மனுவின்தீர்த்தம் வாசவன்றனிருமலதீர்த்தமாதவர்தங்
கோதனுதீர்த்தமுருத்திரதீர்த்தங் குணமுறுவசுவின்றீர்த்தம்
நீதமுலமாமிரமதீர்த்தங்குள சிறப்புறமுருத்துவதீர்த்தம்
மாதவர்புகழ்ஞ்சானவிதீர்த்தம் வளங்கெழுவாருணதீர்த்தம். (௧௩)

௫௪

திருவோங்கட ஸ்தலபுராணம்.

கவுணவதீர்த்தஞ்சுகன்றிருத் தீர்த்தங்ஙவின்செய்காபெயர்தந்தீர்த்
உவமையிலபாரிபத்திரதீர்த்த முயர்தபெளமாகரதீர்த்தம் (௧௪)
பவமகல்சோமதீர்த்தமெந்நாரும் பழுதகனாததீர்த்தம்
நவையகலேமதீர்த்தமக்கினியினறுஞ சுணைபசுவினமாதீர்த்தம். (௧௫)

இயக்கர்தந்தீர்த்தங்கனோசுரதீர்த்த பிகத்தீரையாமையும்கிலக்கும்
நயச்சகசாடயவரமெனுந்தீர்த்த நமன்றனுலியற்றியெவ்வுலகும்
வியப்புறப்பொவியும்விசுவகல்லோல வியனதிபெர்னவன்தீர்த்தம்
மயக்கறுமுரோமவிருடிதன்தீர்த்தம் வயங்குசேனோசுரதீர்த்தம். (1)

அசாயினதீர்த்தமருமகப்புலனை யீளித்துங்குநமநற்றீர்த்தம்
வசிகரமுதவும்கவதீர்த்தஞ் சீர்வாய்ந்நமெந்தரைதீர்த்தம்
கசானன்கினையகாணைதன்தீர்த்தங் கடிக்கழுவாருணதீர்த்தம்
திசாநிசைபுகமுங்கயாதிவசத்தின் செழும்பலன்றருவடதீர்த்தம். (1)

வாசுகதீர்த்தம்கிட்டுணுதீர்த்தம் வயினதேயன்றிருத்தீர்த்தம்
ஆசகலீரணவிமோசனதீர்த்த மகமருடணமெனுந்தீர்த்தம்
தேசுமனந்தன்தீர்த்தமிக்குயாந்து நிகழ்பருச்சன்னியதீர்த்தம்
விசலைசுந்தமேகதீர்த்தஞ் சீர்மேவுராயணதீர்த்தம். (௧௭)

காலதீர்த்தஞ்சீர்கோமுகதீர்த்தங் கருதருமனிருத்தீர்த்தம்
சீலமார்வாசுதேவந்நீர்த்தஞ் செழித்தவஞ்சனாதன்தீர்த்தம்
கோலமார்ந்திசுங்கருடனாதீர்த்தங் குலவியகவன்ருடியிருந்தெத்
தாலமும்புகமுஞ்சகாசகாரசரகடன் பிதிர்க்கின்தீர்த்தம். (௧௮)

வேறு சீரிதிகாசமென்னச் சிறந்திடுந்தீர்த்தமன்மேல்
கோலபுராணதீர்த்த நீளபிரத்துய்யுன்தீர்த்தம்
ஏருறுசுத்ததீர்த்த மியல்பெறுஞ் சீர்தீர்த்தம்
காரணதீர்த்ததாற்றெட்டாமெனக்காரவரமேலோர். (௧௯)

தக்கன்முன்பெற்றெடுத்த தயயராயிரவர்தீர்த்தம்
அக்கனவரையினுள்ளத் தைம்புலனடக்கியன்புலனாக
மிக்கநற்றவஞ்செய்காலை விழுமியயாழ்கைக்கொண்ட
முக்கியமுனிவனெய்தி மொழிந்தகல்விஞ்சையாலே. (௨0)

மற்றவானேமித்த மறுவினாதகோணத்தில்
உற்றதாற்றெட்டுத்தீர்த்த முண்டிதன்மேலாம்
நற்றவக்காசிபன்றன வையிலாச்சிரம்தொட்டுச்
சுற்றரைக்காதமட்டுத் துலங்கெழின்மவிந்துதோன் அம். (௨௧)

குமாதாரிகையின்மேல்பாற் குலவுதாற்றெட்டுத்தீர்த்தம்
அமருமாலவற்றினமாதேயாயிரந்தீர்த்தமேவுஞ்
சுமமிலாவத்தோயங்கடயிற்படிவோர்கட்கன்றே
இமையவர்தமக்கு மெய்தாச்சித்திகளெய்துமாதோ. (௨௨)

௩௨
௧௮-ஆவது தொண்டமான் சக்கரவர்த்திக்குத் திரு

திருவாழி திருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

வேறு சொல்லியவந்தப்புண்ணியதீர்த்தத் துறைபடிந்தவாசெயும்
பவங்குள், பல்லவுமிரவிமுனமிமென்னப்பாறிமொகையினுலே, வல்
லவர்புகழ்மமலையினிற்றீர்த்த மகிமைகளனைத்தையும்வழுத்தற், கெ
ல்லையிலபுகழார் நான்குமுகனுமிசைப்பதற்கரியவாமெனவே. (௨௩)

வையகமொருங்கேபுரத்தல்செய்தி லீபமன்னனுக்கிப்பெருஞ்சரிதை
துய்யனாந்நாருவாசப்பெயர்முனிவன் சொற்றன்னெனத்தவச்சுதன்
அய்யமுற்றிரியச்செனனகாதியர் கட்கறைந்தனன்தெலாஞ்சிறந்த
மெய்யறிவுடையோர்புகழ்பிரமான்டம் லீனங்கிடவிரித்துரைத்திடுமே. (௨௪)

தீர்த்தவிவரமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

௨ திருவருத்தம் (௪௪௫)

௧௮-ஆவது தொண்டமான்சக்கரவர்த்திக்குத்

திருவாழிதிருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

மன்னவர்தினமும்வந்துவந்திறைஞ்சு மணிமுடித்தழும்பொருவாத
மின்னுபூங்கழற்கான்மனுவழியுதித்து விளங்கியதிலீபென்னுரைப்போன்
பன்னருந்தவத்தினையாற்றுவாசன் பங்கயச்செழுமுகநேங்கித்
தன்னேநேரில்லாவேங்கடத்தமருஞ் சுகத்திரப்பெயரினன்னக்கு. (1)

எப்பெயர்விளங்குகின்ற எவவெனவ்விளக்கணத்துடன்கடவுளரோ
டிப்புவிவருந்தொழுவருக்கின்ற னிதனையான்மெருளமாவவந்துது
செப்பெனநயஞ்செய்சுருதிதூல்யாவுந் தெளிவுறவுணர்ந்துளந்தேர்ந்
ஒப்பறவுயரம்முனிமகிழ்ந்த முதமொத்துரைத்திடுவதாயினே. (௨)

சங்குசக்கரம்பிதாம்பரம் குண்டலஞ் சதுர்ப்புயமருடம்
கொங்கலர்நுளங்கிவைத்துவமணியுங் குலவியார்ப்பெருநீல [பப்
மங்குலோர்த்தொளிசெய்வடிவமாமுதலம் மலைமிசையாவரும்வியப்
பொங்கெழிற்சீரிவாசனென்னுயர்வு பொருந்தியபெயரினைப்பினைந்து.

வாமநற்கரத்தைபிளையினிற்சார்த்தி வலக்கரத்தபயமிந்தழகார் [பர்
பூமகடனைத்தன் னுரத்தின்மித்கொடிபோற்பொற்புறவிருத்திரல்லன்
தாமுளமுயவப்புவேண்டியவெல்லாந்தருதல்செய்கருணையங்கடலாய்க்
கோமளமுறநின்றிடுந்திருக்கோலமாகவேகுலவுமெம்பெருமான். (௪)

வேறு கலியிற்சக்கரவர்த்தியாய்க் கலின் துண்கிலங்கும்
புலியுயர்த்தவன்காண்முனோ பொருந் தொளிகலவும்
வலியசங்குசக்கரங்களை வழங்கியருறையால்
மலிவுறுங்கருணைக்கணம் மாயலனுக்கே. (௫)

ருக் திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

இலங்குநேமிசங்கங்கை யினிலாதவனாகித்
துலங்குதின்றனென்னலுந் துளிமதுப்பிலிற் றும்
அலங்கலவேளிறையம் முனியருண்முகேஷைக்
கலங்கரிந்தகல்லடிகண் முன்னவின்றசீர்மேயோன்.

(சு)

திசிரிமன்னவன்சரிந்திரஞ் செவ்விதினெனக்ருப்
பகர்தியென்றடிபணிதலும் பற்றறுமேறேர்
நீகரிவாழ்நிலி கேர்டாகெனியரசே
அகமகிழ்ந்துகேட்டுகென வினிதறையலுற்றனனல்.

(எ)

கெழுமுசெம்பியநாட்டிடைக் கிருட்டிணசேத்திரமென்
றெழிலுறுத்தலமுண்டதி னெவர்களும்புகழும்
வழுவிவசீர்த்தியான் திருதவன்மாவெனும்வளவன்
பழுதிலாதருந்தவம்பரிவுடன் செய்பாணியிலே.

(அ)

ஆங்குவேதசாத்திரமெலா மறிந்துளந்தேர்ந்த
திங்கிலாதவகானசச்செழு மறையவனேர்
தேங்கொடாமரைத்தெரியலாவிட்டு செவிறழைப்ப
ஒங்குதேவகிக்குறித்தவன் சரிததிகட்டுவந்து.

(சு)

தத்துவப்பொருளாகிய தன்மொயலங்கல்
வித்தகப்பெருவிமலனும் கண்ணனைவேட்டு
நித்தலும்புகழ்ந்தன்பொடு நீனைத்தடிவாணங்கீப்
பத்தியாலருந்தவத்தினைப் பண்புறவியற்ற.

(க0)

செருலாவியமதிமுகச் செழுங்கயல்பொருகட்
கருலாவியபூங்கணிகமழ் தருகடந்தல்
எருலாவியகோவியர் மார்பிடங்கொண்ட
வாருலாவியவனமுலைபொருந் தென்மாய்ப்பு.

(கக)

ஒப்பில்வேதியன் செய்தவத்தினுக்குளமுடிந்து
சொப்பனத்திடைத்தோன்றிமுன் சொல்லுவான்மெலாய்ச்
செப்புவேங்கடமலையிளிற் சிறப்பொழிவிற்கும்
மைப்பெருத்திருமேனியான் சிவ்வாசனுக்கு

(கஉ)

வேறு ஆராதனமில்லாதவனாம் தின்றனனதனல்
கேராய்விடத்தின்புறகேம்பப்படிந்சென்
நேராயருச்சுனைசெய்தினிதி ருந்தரதுளமகிழ்ந்து
சோயுனதெண்ணப்படியருள் செய்குவனென்னு.

(கக)

கண்ணன்னிலைசொலமாமறை சற்றேரிலிவனீல
வண்ணத்திழ்மாவென்ன மறித்தப்பணிந்துரைப்பான்
விண்ணன்னயாமமலை மேல்பாழ்ப்பரன்மகிழ்வாய்
நண்ணுந்தலிதென்றடைவாளன் நவிலெனவே.

(கசு)

(அ) சுஅ-ஆவது தொண்டமான்சக்கரவர்த்திக்குத் ருள

திருவாழி திருச்சங்கீத வந்தியாயம்.

வினவும்மறையவனுள்ளம் வியக்கும்படி மீண்டும்
கனவின்மொழிவானாதி யுகத்திற்கவினுறவாழ்
தனதன்னிகர்விபவம்பெறு தக்கோர்புகழ்சங்கன்
எனுமன்முனியற்றும் மணியெழின்மேவுவிமானம்.

(கரு)

மூடும்பிரளயநாளினின் முழுதுஞ்சிதைந்தொழிய
நீடும்மொருபுற்றின்னெனேராய் முனநவிலும்
தேடும்புகழ்நிறயாற்பிரதிட்டைக்கு வந்தருள்செய்
தோடொன்றியமலராருறை தூய்மாரின்னிலக.

(கசு)

வளர்த்தேர்பெறுமுழந்தாள் வரைவன்மீகமறைப்பக்
கிளர்த்தேபலகினைகொண்டு விளைத்தோங்கியெழுந்து
குளிர்த்தேலமுறையோர்புனி குலவும்மதனிழலவாய்
உளர்தூயவாதொழுபுகருநாத் தேனாறைகின்றான்.

(கஎ)

வேறு அவ்வயினிரண்டுதனுவின்னதுளமார்த பூதீர்த்தமொன்றுண்டாற்
திவ்வியவந்தமுருந்தனுக்குவந்த திருமடப்பணிப்பொருட்டால்
எவ்வயில்பூமின்றனைமுன்னேமித் திருக்கின்றதவ்விடந்தனிலே
செவ்வியின்மிகுந்தகௌமியென்னு செருத்தலான்றிறப்புடன்றினும்.

அந்தமாயனைத்தன்பாலினற்றிரு மஞ்சனஞ்செய்தேயங்ஙனம்மருஞ்
சுந்தரவரங்கதாசனென் னுரைக்குஞ் சூத்திரனத்திருமலைக்கு
வந்துனதிடத்துச்சேருவனீவி ரிருவருமகிழ்வுறவன்பார்
விந்தைநாதனையாராதனஞ்செய்தே விருப்புறப்பத்திசெய்திருந்தால்.

உண்மையாயுனக்குமரங்கதாசனுக்கு மொளிகிழ்சீநிவாசனறன்
தண்மையாரீகடல்குழ்நிலவலயத்திற் றருமுள்ளமேவட்டவையென்ன
வண்மைசேர்மறையோனிதுநன்குமம் வழங்கெனமல்லரைவதை
தின்மைசேர்புயனற்கோவியர்நாதனெனச்செப்புகாலையிலே. (உ0) [த்த

நித்திரையுணர்ந்துபார்த்துக் களிக்கு நின்மலனந்தவசினுக்குச்
சித்தமுள்ளிரங்கியிக்குங்கரியஞ் செய்யெனச்செப்பினென்று
மெத்தவுமகிழ்ந்துவேங்கடாசலத்தை மேவுமக்காலையிலதிக
பத்திசேரங்கதாசனங்கெய்த விருவரும்பரிவுடனினங்கி. (உக)

சென்றிடுங்காலையரங்கதாசனுத்துச் செழுமறைவேதியன்கனுவில்
மன்றலந்துளவத்தாரினுன்வந்து வழுத்தியதியாவையும்வழங்க
நன்றெனவவனுமுளங்களிப்பெய்த நடந்திருவருமந்தமலைமேல்
நின்றநித்திருணித்தருவினைத்தேடி நேருறக்கண்டனான்றே. (உஉ)

அத்தருநிலவாயமர்தபொன்னுர்த் தாடியினையிறஞ்சியப்புற்றைச்
சத்தகோமளத்தின்பயத்தினுற்கரைத்துச் சொல்லம்புற்றின்மேற்புறத்தின்
எத்தலங்களுக்குமீசனைமகிழ்வா லெழுந்தருளப்பணியெழில்சேர்
பத்திசெய்கோயிற்றிருப்பணியியற்றப் பசியபொன்னிலாமையினிலே

வனத்துறைநிரணங்கனிஞ்ஞா சிறியமண்டபமெழி லுறத்திரண்ட
தனத்திருவரத்தான்மகிழ்வுறவன்முத்துத்தனனெனவத்தொடுமலர்கள்
மனத்தினிற் பத்திமருவறவெடுத்து மாண்குணவரங்கதாசன்குறன்
கனத்தொடுமலர்கானசமறையோன் கையினொடாறுந்தரவவனம்.

நேமமோடாராதனம்புரிந்தாங்க னெடிதுநாள்சென்றபிஞ்ஞாநாள்
காமமேவியுங்குண்டலனெனுமோர் கந்திருவன்மதிவதன்
வாமமேவியார்முத்தரக்கவினார் மானமேவியார் துவந்தவனின்
நாமமாயிரத்தானடியிணையிறஞ்சி யுத்தரநயஞ்செய்துங்காவில். (1)

நலத்தகிங்காரசாத்நிரதுணன்ம நவையறவுணர்ந்துமோகனஞ்செய்
அலத்தகமணிந்தபத்தியருடனே ரம்குதுமாதவிப்பந்தர்
நிலத்தினின்வாசமலரணைமருவி நிகராமதனதால்முறையே
கலைத்திறனறியங்குண்டலன்காமப் போரிடைக்கனிப்புறுங்கலை. (2)

அச்சதன்மனக்குமலர்புரித்தனுகு மரங்கதாசன்கணைக்கி
இச்சைகொண்டடங்காதிந்தியம்பெருக விலச்சையும்பயமுமுணர்
எச்சிலானேமென்றெண்ணியங்கெடுத்த மலரொலாமெறிந்தொருசனையிலிய
உச்சிதமிருந்தசாமிபுட்கரணி யுதகமுட்பின்னுநீராடி. (3)

சுத்தியாயெழுந்துபின்னருஞ்சுந்தம்பெருமலர்விரைவினிற்கொய்து
பத்தியோடனுக்கும்வேலையிற்றிருவின் பதியசரீரியாய்கவிலவான்
புத்திரைந்தரங்கதாசரீமோகம் பொருந்தியராதனகாலத்
தித்தலத்துறுதுதாழ்த்தினுலு மென்னுகாமியவிச்சையுடனே. (4)

என்னிடத்தன்புபொருந்தினையதன லிப்பிறப்பொழிந்துநீலஞ்சேர்
இந்நிலமதனினேமியின்னவனுக் கெழிலுதுமகவெனப்பிறந்தது
நன்னயபோகத்திறனெலாநீ பன்னொடாறுதுகருபுநயம்போழ்
மன்னுகோபுரவிமானமண்டபங்கள் வருபிராகாசமேமுதலாய். (5)

எனக்குநீசெய்துபொதுவதும்பத்தியெய்தி யுந்திருந்தோடன்கில்
உனக்கெனிலாதவொன்னலெனிர்த தங்குறுவர்க்காலையின்விசயஞ்
செனிக்கவென்சங்குமாழியுந்தருது மதற்குமேற்சிலபகல்கழிந்தால்
நின்னக்குநீசுந்தரத்தவர்க்குமேலுயர்ந்த நீன்பரகதியினையளிப்பேம். (6)

ஆதலானேமியரசனுக்குதிப்பாயென நியமித்திடவவனுஞ்
சீதரன்மொழியாலவ்வுடனீங்கிச் செட்டியுளவளமலிந்தெழில்சேர்
முதறிவினார்வாழ்நாரணபுரத்தின் மொய்ம்புறுவேமிவேந்தனுக்குக்
காதலெனுமாதோன்றிவான்பிறைபோற் காதலாய்வளர்த்திடவளர்த்தே. (7)

சாத்நிரமெழுதாக்கின வியெக்கையுந் தவறிலாதுணர்ந்துலகோம்பும்
பாத்திவர்புகழ்ப்பொழுடிபொறுந்துப் பைம்பொனசனத்திடைமேலிக்
காத்துலகனித்துவேலெனமிளிர்த்து கயலெனப்பிறழ்ந்துமைதோய்த்த
நேத்திரக்கனியர்தம்மைவேட்டினி. நெடிதுநாட்டெய்தினிதிருந்து. (8)

திருவாழிதிருச்சந்திந்த வத்தியாயம்.

தொண்டமானசகரவர்த்தியென் றெவருஞ்சொல்லநன்னிவிவழாமே
எண்டகக்கோனன்கோச்சிநற் சேடவிறும்புறதேவனேதேவாக்
கொண்டோடோறுஞ்சுரங்கநீணெறியாய்க் கோதில்வேங்கடமலையடைந்து
பண்டைநான்மறைக்குமெட்டொனப் பரமன்பங்கயமலரடிபணிந்து. (9)

திருமதிவிரண்டுகோபுர்மிரண்டுதிருமடப்பனிகொடியெழும்புமில்லாம்
பெரியமண்டபந்தானியப்புறமுதலாய்ப் பெட்டியுதிருப்பணியெ
இருபதோடேமாங்கலியுகமதனி னிலக்குமிநாதனுக்கன்பாய்ப்
பொருகிலைவாழ்ச்சர்தொண்டமானென்னும் புதுதியிற்றுவித்தனனல். (10)

பின்னருநங்குச்சிவாசனுக்குப் பெட்டியுறமறைவலோர்தம்மால்
மன்னியதுவச்சாரோகணமுதலாய் வளர்ப்பெறுமுற்சவங்கலையும்
தன்னிகரில்லாதுயாவிரகுந்தகை பெறவாடலுநலங்கள்
துன்னிடும்புட்பயாகங்கடாமுந்துகளறவுவந்துசெய்வித்தே. (11)

சொல்லியகாலந்தவறிலா தாராதனமிதுநாய்மையினடத்தி
அல்லியங்கமலமலர்மகண்மருவு மன்பனைநாடொறும்பணிந்து
மல்லலம்புவனமகிழ்வுறவரசாள் காலையின்மருவலர்குழமி
எல்லையிலபடைகளோடுமந்ககரி னெயிற்புறத்தெய்தியெழுந்தி. (12)

அம்பினுங்கொலையெய்வெம்படைகளினு மந்கநாமாக்கலைவதைக்க
வெம்பியுள்ளதுநேமின்னவனும் வெஞ்சிலைமுதலவாம்படைகொண்
மெப்பரினயாதேர்கரிபரிவீரருலப் பிலாருடன்வரச்சென்று
கம்பமுற்றவனிலெருவுறப்பகைஞ் சூறையிடங்கடிதனிற்கலந்தான்.

கொற்றவின்னாணைச்செவியுறவாங்கிக் கோல்பலமாறிபோற்றாந்து
வெற்றிசெய்யிரதம்பலபொடிந்துலுப்ப வெம்பரிக்குலங்கரித்திரள்கள்
உற்றிமேவயவருடனுறுப்பெல்லா மோங்கல்போன்மண்ணிடைவீழ்
இற்றுகுருகுதிகடலெனப்பெருக விருவிசம்பிமையவரவெருவ. (13)

வேடி. கூற்றெனவாலமென்னக் கொழுங்கனலென்னவழிக்
காற்றெனச்சினந்துநீண்ட கார்முக்கக்கோயினுலும்
ஏற்றசுத்திரங்களாலு மெதிர்த்தவருடல்குறுக்கி
மாற்றின்னமாயன்செய்ய மலரடிமறவாமன்னன். (14)

இவ்வகையமர்பொருங்கா லெண்ணிலாவெறுழ்வலித்தோட்
டெவ்வார்குழந்தனவில்கொற்றச் சிலைமுக்கமழையிற்பெய்திட
டெவ்வமிவிரதங்கைவிளிற் றுசுப்படைகள்விழ்த்திச்
செவ்வியவாசன்கிந்தை நெருமாறுஅவித்தாரால். (15)

அப்பொழுதாழிமன்னவை ரெதிருடற்றலாற்றான்
ஒப்பறுபிலத்துவாரத் துள்வழிதுணைத்துசென்று
செப்பருஞ்சேடவெற்றிச்சேர்ந்து மருகினன்றன்னைத்
தப்பறவெண்ணிவாழ்த்திச் சரணடைந்துஞ்சலித்தான். (16)

இணைத்திருவடியையுள்ளத்திருவி நன்கினுகப்பல்பிப்
பிணித்துலகெவையுந்தந்த பிரணவப்பொருளையார்க்கும்
பணித்தடங்காதமேன்மைப் பரமனேனுன்னாரோடும்
கணித்தபொருதொலையுமடங்கிக் கடிதிவட்புகலடைந்தேன். (௪௨)

கருணைசெய்தருளவேண்டுமென் னலங்கமலக்கண்ணாற்
றிருவருடழைப்போக்கிச் செப்புவான்வெருவல்வேண்டாந்
தருகுவுனுனக்கென்சங்கு சக்கரமவற்றுவன்வெம்
மருவலர்தம்மைக்கோறி யெனவரமகிழத்தீந்து. (௪௩)

வாசனைநாறுஞ்செய்ய மலர்புகன்மருவுமார்பன்
நேசுவனையினோடு திகிரியு கொடுத்துப்போக்க
ஆசுதுமன்னன்வாங்கி யழகு பிப்பதியினெய்திப்
பூசனைசெய்துவேண்டப் பெய்கொள்தவழச்சென்றே. (௪௪)

அடையலர்தம்மையெல்லா மடிமுடியறத்தடிந்து
படியினில்விழிவிட்டிப் பார்த்திவனிடத்திலேயோர்
நொடிவரைச்சேர்தலோடு துவலருமுவகைபொங்கி
உடல்புகிப்பச்சங்கோ டொளிகளாறிகிரிதன்னை. (௪௫)

எந்திவேங்கடமென்றோது மெழின்மலையெய்தியாங்கு
பூந்திருநாதன்செய்யபொன்னடி யிறைஞ்சியேத்தி
வேந்தன்முன்னிற்போக்கி மேதருபரமன்டிசய்ய
காந்திசெயதுவரவாய்வினென் கருத்தின்வேண்முவதியாதென்ன. (௪௬)

அய்யநின்னருட்பேற்றால் யானரந்தைமுற்றுங்களைந்து
துய்யனுகினனுவலேண்டிச் சொல்லுதுதியாதென்றாலென்
வெய்யவொன்னலரையெல்லாம் வித்தசங்காழிதம்மை
ஸையகந்தனினுயேற்கு வழங்கியதெவர்க்குந்தோன்ற. (௪௭)

தேவர்கலர்ச்சாவிம்ப திவ்யமங்களுபத்தல்
மேவியகதர்செய்யாழி வெள்வனாதனையுமிந்தப்
பூவினிலெவருமுனப் புறக்கணவனராவன்னஞ்
சேவைத்தருள்வாயெனது செப்பனுமுளத்திற்கொண்டே. (௪௮)

வேங்கடத்தானியிங்ஙன் வேண்டியபரிசுகின்னான்
சங்குதுமவர்கட்கெல்லா மினிதுறச்சேவைபிந்து
திங்கறத்திருவினோடுசேர்தினி திருக்கின்றேனென்
றோங்கலையமுதமொப்ப வுரைத்தனனுவந்துமன்றே. (௪௯)

கொற்றவில்வலியின்மிக்க கோலெனுந்திலிபன்கேட்க
நற்றவத்துருவாசன்று னவின்னென் னுருதன்
சொற்றனனிதனையெல்லாந் சோர்வறவினிடின்மேன்மை
உற்றிடெம்பிரமாண்டத்தி னுகப்புறவுரைக்குமன்றே. (௫௦)

திருவாழி திருச்சங்கீர்த வத்தியாயம்.

இக்கதைவியந்துகேட்போ ரொழுதுவோர்நலிகோயினி
மக்களும்பொருளும்பெற்று மருவலரினிலிவாழ்ந்து
தக்கநகல்வினானத் தழைத்திடக்கமலைகளேவன்
மிக்குயர்பதத்தினுரு மேலிவிற்புருப்பர்தாமே. (௫௧)

தொண்டமான் சக்கரவர்த்திக்குத் திருவாழி திருச்சங்கீர்த
வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௪௬௬)

௯௧ - ஆவது தீர்த்தயாத்திரையின் விவரமுரைத்த
வத்தியாயம்

ஐந்தடக்கியமெய்துஞான வருந்தவத்துருவாசன்றான்
ஐந்துடைத்திலிபனென்னு மன்னனைமகிழந்துநோக்கி
நந்தலில்சேடவெற்பி னலமுதுமாண்புதன்னைச்
சின்தையுருவப்பவினன்னகேட்கெனச் செப்புவானால். (௧)

திமைசெய்பவங்களுல்லாந் தீர்த்தியர்கதியைநக்குஞ்
சாமிபுட்காணிதீர்த்தந் தனக்குமாருததிக்கின்கண்
நேமவெண்கணன்முனோக்கினேருநப்புதழ்வராக
நாமமுந்நாயருந்தீர்த்த நாடிவொன்னுளதுமாதோ. (௨)

அப்பெயர்யாதலாத் தடத்தினுங்க்னமந்ததென்னின்
ஒப்பறுபொற்கண விவ்வுலகுநித்தொளித்தநாளிற்
துப்புறழ்பவளச்செவ்வாய்த் துடியிடைமலராள்கேள்வன்
செப்பிருவராகமென்னத் திருவவதாரஞ்செய்து. (௩)

சின்தொடுமவுணற்றேடிச் சென்றிரசாதலத்து
முனைப்பெருவலையெண்கோட்டான் முகமெய்தின்தொருக்கிக்
கனத்திமேலினிமான்றனைக் கதழ்ந்தொளிகளுங்கோட்டின்
துனித்தலையேந்திமுன்போ லெய்தராமுடியின்வைத்தான். (௪)

எனமாமுருவமான விநையவன்சலவாசந்தைத்
தேனமர்கமலனாலே தெரிந்துமாதவத்தோர்தேவர்
ஆனவரவனவேண்ட வனேத் தலைகவருநோக்கி
சனபாவங்கனீங்க விரணியகருப்பனெண்ணி. (௫)

அப்பெருமயத்துணின்னு மாண்மைசாலேனமாகும்
ஒப்பறுமூர்த்திதன்னை யுகந்தெழுந்தள்ளச்செய்தான்
செப்புமக்காலமாதி சிறந்தவப்பிலப்போரவேத
விப்பிரவராகதீர்த்த மெனவிளம்புவரின்மாதோ. (௬)

அவ்வயமுழங்கியேன் மாம்பரனடிதாழார்மேற்
செவ்வியசீநிவாசன் திருவுளமுவுப்புருனென்
றெவ்வயிலமரர்ஞான விருந்தவர்முதலினோர்கள்
பவ்வீராரடைஞுழந்த பாருளோர்க்கறிவித்தாரால்

(௭)

அன்றுயங்குமலைகேள்வ னம்புவிதனிலவர்க்கும்
என்றுமவுவேனமலை யெணிப்புதந்தெக்கனமத்தும்
ஒன்றுசங்கற்பஞ்செய்யும்படி யொளிப்பவளங்கன்னை
வென்றெழிநிகழுஞ்செவ்வாய் விண்ணிரைத்தன்னுவந்தே.

(௮)

வெந்திறற்கேழலானேன் மேனிவழுத்தவாங்குச்
சந்ததமுறுங்காலத்தார் பிராயஞ்சாரமுழங்கிப்
பிந்தியகாலந்தன்னிற் மடனி ன்சுவரனோக்கி
வந்தனைசெய்துகோயிற் திரு பணிவகுத்தானன்றே.

(௯)

வகுத்தவேடுவனோக்கி மாலருள்புரிந்திப்பூவின்
மிகுத்தநன்னவநுகர்ந்து மேலதாயுயர்ந்துநாளும்
மகுத்துவம்பொருந்திநந்தா வளஞ்செறிபதத்தையுற்றுச்
சுதித்தினிதிருத்தியென்று துவரிதழ்வின்கொற்றான்

(௧௦)

வேறு என்னலுந்திலீபமன்னவனுளத்தி னெழுந்தபேருவகையேம்
லிய, இந்நிலமதனிற் புனிதநீர்ப்படிதற் கெவ்விதமாகவெக்காலந்
துன்னுவதென்னக்கடாவலுமுயருஞ் சுருதிதாலறிந்துமெய்ஞ்ஞான
மன்னியமுனிவன்வாய்மலர்திறந்து வளம்பெறவழுத்தலுற்றனனல்.

நாமநீர்குடைதற்குடைதலினித்தியமென்று கைமித்தியமென்றும்
காமியமெனவுமுன் னுளவவற்றிற் கழறிப்பித்தியமாவதுதான்.
சேமவைகறையுன்பகற்பொழுதுநின்நினமயத்தின்முழ்குவதாம்
நேமனைமித்தியமென்பதுபரிதி நிலவொடுகடுகாளுடனே.

(௧௧)

திங்குறற்பவிக்குங்காலமென்றினையுந் திகழ்மதியையுமுரத்திண்டப்
பொங்குவெஞ்சினத்தோடெழுதருமமையமுதலதாய்ப்பொருதியந்
தங்கியபருவகாலங்கடமிறிற் றகைநறுகள்ளினடைந்தாடல் லங்கள்
இங்கிதமருவுகாமியமாவ தென்னெனிவிட்டமுள்ளெண்ணி.

(௧௨)

சென்றுநீர்குடைதல்பெரியவரிந்தத் தீர்த்தயாத்திரையைகைமித்தியம்
என்றுரைத்திலெர்பலத்தினை யெண்ணுதேதியேபுனிதநீர்ப்படிவோர்
மன்றலந்துளவமால்பதமருவி வாழ்வர்காமியத்தையிச்சித்தோர்
துன்றியிற்விவேலையினமிழ்வார் சொலுமிகபரியரண்டினையும்.

(௧௩)

விரும்புவோரிம்மைமறுமையுலனை சீமவவார்புணல்படி போழ்தின்
அரும்பனிமலராணுதனைத்துதியா ஶ்ரீமறுமையுலகேநேரவார்
சுரும்பிமிர்தொடையாயென்னமாழனிவன் சொற்றனெனையுர்துன்
சுரும்பெனவழுதமென்னவாய்திறந்து கழறினன்செனகாதியர்க்கே.

(௧௪)

முரைத்தவந்தியாயம்.

எழுதொணுமறைக்குமெட்டொணவழுவத் தெம்பிரானெழிற்றிருவழுவைய
வழுவினாதுளத்திற் பேணிநாடோறும் வழுத்துமாதவர் புகழ்கின்ற
எழிலுலாவருநீரொன்பதென் றுரைக்குமேதமிழ்புராணங்கடம்பிற்
பழுதிலாமேன்மையுறுபிரமாண்டமிவையெலாம் பகர்திடுமென்றே.

(௧௫)

தீர்த்தயாத்திரையின் விவரமுரைத்த வந்தியாயம் முற்றும்.

ஆட திருவிருத்தம். (௧௬)

ஆவது தானவியேடமுரைத்த வந்தியாயம்.

மண்டமர்கடந்தவொள்வான் மன்னவன்றிலீட்டுன்னபோன்
எண்டவத்துருவாசப்பேரினை யுட்புணியைநோக்கிக்
கொண்டலுழம்புயங்கவெற்பிற் கெட்டுத்திடுந்தானமேன்மை
விண்டெனக்கருள்வாயென்று வேண்டனமகிழ்ந்துவிள்ளும்.

(௧௬)

அந்தணருவப்பவன்னமனித்தறென் புலத்தோர்தம்மைச்
சிற்தையுண்மகிழ்ச்செய்த தேசிகந்தரலிவ்வெல்லாம்
தந்தமக்கெழுதுமத்தந்தனைக் கொடுபுரிவாராகிற்
சந்ததம்பரமானந்தந்தரும் ப்திதனிலவாழ்வாரே.

(௧௭)

பத்திரையுவந்துதானம் பண்ணுவோரதின்மெய்ரோமம்
எத்தனையுளதவ்வாண்டை யெய்துவாவிண்ணிலோகம்
வத்திரங்கொடுப்போரையுண் மலிவறப்பூவின்வாழ்ந்து
முத்தியையடைவரென்றே மொழிந்தனர்முதுதால்வல்லோர்.

(௧௮)

வளமுறுவசுதையீவோர் மாசிலந்தரசாய்ப்பின்
துளவமால்பததானந்தந் தியத்தினிதிருப்பநாளுங்
களபநன்மலர்தாம்புலங் கனகவாபரணமாயன்
உளமகிழ்வுறவாய்ந்தோர்கட்கு வப்புறவுதவ்வோர்க்கு.

(௧௯)

தேசிகனிடத்திற்செய்த நிவினையனை துநீங்கும்
மாசுவிதஞ்செய்துமலர்மகள் கொழுநந்தீர்தோர்
காசினிபதனிற்கோடி கன்னிகாதானகல
பூசுரர்க்குவந்தனித்த புண்ணியம்பொருந்துவாரே.

(௨௦)

சத்திரங்கால்செய்வட்டஞ் சாமரைதிபத்தம்பம்
சுத்தநீர்க்கடங்களாதி பாத்திரந்துளவமலை
வித்தகன்கோயிற்றுள்ளம் விருப்பொடுகொடுப்போர்பன்னுள்
இத்தலத்தரசர்க்கெல்லா மிறையெனவிருப்பர்தாமே.

(௨௧)

ஆதியாயந்தமாகி யகண்டமுந்தானுபின்
சீதான்கனகரத்திற் செழுமணிசமைத்தீர்தோர்தாம்
பூதலத்துயருங்கல்வி போதமெய்ஞ்ஞானமெய்தி
யீதலத்தெவரும்வாழ்த்த விண்ணவராவர்தோ.

(௨௨)

பரமனுக்குவந்தபஞ்சபருவவான் விழாச்செய்வித்தோர்
தரணியின்பம்யாவும் தடாதினிதருந்திப்பின்னர்
பிரமணையுந்நிபுத்த பீதகவாடைபூண்ட
மரகதமேனியன்னல் வைகும்வைகுந்தஞ்சேர்வார்

(அ).

புனிதவேதியர்க்குநூலிற் புகல்விதிவழுவாவண்ணம்
மனதுடன்கனிகைதானம் வழங்குவோர்வாரின்மேவும்
வனிதையர்கலவிதன்னின் மதனெனநெடுநாளின்பம்
இனிதுறத்துய்த்துமேல்விடெய்தி விற்புருப்பர்தாமே.

(ஆ).

அந்தணர்தங்கடத்தங் கிடைத்ததையற்பமேனும்
கிந்தையினுவந்துதானஞ் செயிற்றெல்லமரத்தின்வித்து
வந்தையாய்ப்பருத்தயாந்தே விரிவுவிருக்கமாபோல்
சந்ததம்பெருகியோங்கித் தழைக்குமநன்மைதானே.

(க0)

ஆனந்தமுடல்மால்கோயிரினமடைந்தவன்றனம்
கானங்கள்புரிவோர்கட்குக் கடியதோர்பிரமகத்தி
கோகந்தவியற்றுத்தீமை குருகிந்தைமுதலாயுள்ள
ஈனங்கொள்பவங்களுள்லா மிரவிமுன்பளிபோலாமே.

(கக)

என்றுபின்னருவாசன்றா னியம்புவான்புருவத்தின்
கன்றறிவின்கென்மனென்றெருருவையினுடோன்
துன்றியகாமஞ்சூழத் துநெறிதுரந்துகன்மை
யொன்றுமுட்குறியாதாசான் மனைவியையுவந்துகடி.

(கஉ)

வேறு நாளொன்றேனுநவையெனநாடலன்
நீளுங்கூந்தலந்நேரிழையாளெனும்
காளையாம்பருவங்கழிகாறுமல்
வேளுநாணவிழைந்தனனின்பமே.

(கங)

இன்னவாழிழைத்தேயுடலெங்கனும்
துன்னுமாபிணிசூழவிருத்தனாய்
அன்னமின்றியரந்தையடர்தர
மன்னிவாழ்மனைவாளெரியுண்டதே.

(கச)

குட்டநோய்தொழுநோய் கொடுமேலெல்லாம்
மட்டிலாதபுண் ணோர்ந்துமவிதரக்
கிட்டிமெய்தொளைத்துக் கிருமிக்குலம்
விட்டசோரி தரைவிழுந்தோடவே.

(கரு)

சுற்றந்தியதுர்க்கந்தஞ் சிலாவுற
உற்றகாசினியோரிகழந் தோச்சவே
பற்றிஅந்தமரும்பழித் தோட்டனும்
அற்றமேவிவனத்தடைந்தானரோ.

(கசு)

(கா) 20-ஆவது தானவிரைமுரைத்த வத்தியாயம். சுரு

விரணவேதனைவிறி மெலிந்தவன்
தரணிமேல்விழ மெய்த்தடிநாய்நரி
முரணுடன்கடித் தீர்த்துமுடுகலும்
மரணமாயினன் வாய்கொடலறியே.

(கஎ)

ஆன்னகாலையி னந்தகன்னாதுவர்
மன்னியெண்ணில்பல வாதைசெய்தேகொடு
இன்னல்சேர் நிரயத்தினிவிட்டனர்
பின்னவன்நனக்குற்றது பேசுவாம்.

(கஅ)

தலத்தினவன்றரு புத்திரன்
வேதநாமெனப்பெயர் மேவுவோன்
நீதிநூலினெறியினி னின்றுயர்
மேதைதங்குவி வேகமனத்தனய்.

(கக)

பெற்றதாதையிழைத்த பெரும்பவம்
அற்றநன்மையடைவ தெற்றேயெனக்
கற்றகிந்தையினுய்ந்து கன்னதிகழ்
வுற்றவேங்கடத்தும்பரி னெய்தியே

(உ0)

பூனின்மேல்வரு பொன்மகிழும்மெழிற்
மேவதேவன் செழுமலர்ச்சீறடி
ஆவலோடுமபுன்றித் தவன்கோயிலின்
கோவினெயிளிக் கேற்றியக்கோதிலான்.

(உக)

நாடொறுங்கங்குலும் பகலுந்கை
நீடுதிபிரைநிரையழி நிரைத்
தேடுதுன்றுமிலங்கிழை கேள்வனை
நாடியாங்குறைகின்ற வந்காளின்வாய்.

(உஉ)

தந்தைசெய்பவந் தானசித்தேகவே
நிந்தைசேரு நிரயத்தநீங்கிவை
குந்தநாகுலந்தவண் கோதொர்இ
ளந்தநாளுயியைந்தன னின்பமே.

(உங)

பின்னரும்மவன் பீதகவாடையான்
சன்னிதிப்பணிதா தினடுகாட்செய்தே
இன்னற்பார விலங்கியிகபரந்
தன்னினுந்நலஞ் சார்ந்திருந்தானரோ.

(உச)

ஆகையாலுயரஞ் சன்மாலைக்
கேசுவோமென்றெடுத் தொரடிபெனுந்
தாகமோடுவைத் தார்க்குத்தரையிசை
வாகைவாசிகமகப் பலன்வாய்க்குமே.

(உரு)

மாசிலாவட வேங்கடவைப்பவம்

ஆசையோடுவினவு மலர்கடார்,
தேசினோயர் செல்வமெலாமடைந்
தீசனோருள் செய்யுந்ரூப்பரால்.

(20)

வேங்கடத்தின் மகிமைவிளம்பிய
பாங்குமும்பொத்த கத்தைப்படியிசை
வாங்கியேனுமெழுதி வைத்தேனூந்தாம்
தீங்குமும்படி பூசனைசெய்தவர்.

(21)

மிக்கசெல்வம் புகழொடுமேன்மைபுந்
தக்ககல்வியுந் தாழ்வறுஞானமும்
மக்களும்மனையா னொடுவாழ்ந்துபின்
சக்கரக்கைப்பரன் கதிரார்வரே.

(22)

தேனுவர்தொடை மார்பன்றிலிபனும்
கோனுவர்திடக் கூறினனீதெலாம்
ஞானமெய்ததவ வத்திரிகலைய
குணவாகிவருந் துருவாசனே.

(23)

குதமாதவத்தொன் முனிசௌனகர்,
ஆதியோர்கட் கமுதெனவன்மினோ
டோதினாணிக்கையினை யொண்புழை
கோதனும்பீரமான் டத்திற்குறுபே.

(24)

தானவீசேடமுரைத்த வத்தியாயம் முந்தாம்.
ஆ திருவிருத்தம் ௨௪௨.

௨௧ - ஆவது. சற்சங்கத்தால்வந்த மகிமையுரைத்த
வத்தியாயம்.

தத்துவத்தெரிந்தனாசை சௌனகராதியாய
வீத்தகமுனிவர்குழந்து வேங்கடமகிமையின்னம்
சித்தமுள்ளுவந்தெமக்குச் செப்புவாயென்னலோடும்
சத்தனன்மேதைவாய்ந்த குதமாமுனிசொல்வானால்.

(25)

சத்தியவுலகத்தன்னிற் சதுமுகனைவக்களத்துச்
சத்தமெய்ஞ்ஞானநூலின் சுவையுணர்வெட்டெனய்திப்
பத்திசெய்தடியிற்றாழ்ந்து பகருவானெவருமென்னைப்
புத்தியுருயிராசுபுரோகித நெனப்புக்கழந்தே.

(26)

பூசனைபுரிவதால்புரவலர் நானுஞ்சய்த
மாசுறுபவங்கெல்லாம் வரும்புரோகிதனுக்கென்றே
பேசுநூலானதாவிப்பெரும் பவத்தொழிவினையேன்
ஆசனுகொடியதீயனாகி யேதுயருளாழ்ந்தேன்.

(27)

யுரைத்த வத்தியாயம்.

பிரமனீயருள்வாயென்று பின்னருநவில்வானிந்த
வருமறையவன்பொன்னில் லாசாசாரவினாகுப
பெரியநன்மகஞ்செயந்தன் பெரியவாநாப்பெனய்தி
மருவுறவிருந்துவந்து வழங்குதக்கனைமேலாசை.

(28)

மலிவுறவற்பயிந்தால் வாங்காதுமுனிந்துநீந்தை
சொலுங்குணமிலியைநோக்கித் தூயவந்தனாகெல்லாம்
சலிலமுட்படிதலின்மிச சந்திவந்தனைபுமின்றி
நலிவுறுநீதேனிங்குநண்ணினை யெனச்சினந்தே.

(29)

கொடுத்ததைவாங்குதேநீ கோபமுட்கொண்டாயென்று
கயித்துநீந்தனைகளாகக்கழறியே வசிட்டென்போன்
இடத்தடைந்திருவென்றோத வெண்ணருந்துயரத்தோடும்
அடுத்தனைத்துதித்துச்சத்த னும்வகையருள்வாயென்றே.

(30)

அஞ்சலித்தன்பாய்மேவு மந்தனன்புவமுநாயென்
எஞ்சலில்பவமுநீங்கி யென்றுநற்கத்தனாகக்
கஞ்சநாண்மலரின்மேய கடவுளேயருள்கவுென்று
வஞ்சமில்வசிட்டன்வேண்ட மறையவன்வழங்குந்ரூன்.

(31)

விபுலியிற்சிறந்தமேலாம் தேங்கடாத்திரியினெய்திச்
சுபமுறுகோணமென்று செலுமயந்தன்னின்புழங்கி
உபரிடத்தத்திசீர்த்து உபாருளாகிவெண்கோட்
டிபமழைத்திடமுநீற்றோன்று மீசனைத்தியானஞ்செய்தால்.

(32)

வேறு விள்ளரியபாலம்விலகும் மெனவறைந்த
தள்ளவிழ்மலர்க்குவுடன் கழிப்பணிந்து
மெள்ளவிடைபெறுவரு வேதியனுடன்மீன்
டொள்ளியகிலத்திடை யடைந்தொளிவிளங்கி.

(33)

நன்முகிசுறுசொன்னமுகி யென்னுநதியின்பால்
வன்மையுறுமாயைய மறுத்தசுகனுக்கு
முன்மகிழிவினோடருண் முருந்தனைவனங்கிக்
கன்மவினைநீக்குமுயர் கபிலையமுழங்கி

(34)

கட்கமைவிலாதுயர் கதைதவரையெல்லாம்
வெட்கவொளிர்வேங்கட விலங்கன்மிசைசாய்
புட்கரணியாடியலர் பூமின்மழிவோனை
உட்கனிவுறத்தொழுது வந்தெதிரிவன்றே

(35)

சிந்தையுருவந்தடியர் செய்பயிமகற்ச
சந்தமுநன்மையருளுந் தையயுளேர்னை
இந்தமறையோன்பவமு மென்பவமுநீங்க
விந்தையுடன்வந்தருளு வாயெனவிளம்பி

(36)

சன்னிதிதனக்குவட சார்பதனிலெய்தி
நன்னயமிருத்தபவ நாசநிதோயந்து
பின்னருயர்கோணமெனவே பெயர்சிறந்து
மன்னுபுனலின்கரையின் வந்தினிதினோடே.

(௧௩)

வேறு. அருந்துதறவிந்தே யேகாதசிமுதலேந்துநாளங்
கிருந்துநனபினத்திற்குட் பெளரணையென்னுநாமம்
பொருந்தியதிதியினுச்சிக் காலத்திற்புகழ்சேர்கின்ற
கருந்தடநெடுங்குட்செவ்வர்புக் கற்பினுக்கரகிகேள்வன்

(௧௪)

நளிர்புனலாடநண்ணுங்காலையி னயங்கொணூல்க
டெளிவுறுதவர்கள்சித்தர் கின்னரரியக்கர்தேவர்
துள்வநன்மாலேபுண்ட தூயனேவிரும்பியேத்தி
உளமகிழ்ந்தநீராடற் குறுதுவமுபவப்பக்கடி

(௧௫)

உடன்வருமறையோன்றன்னோடு வந்துசங்கற்பஞ்செய்து
தடநறிமுழுகித்தேவ தர்ப்பணமுதலதான
கடன்முறையினிதினொழிக் கரையினிற்பதமபீடத்
தடைவுடனமர்ந்துபொன்மா தன்பணையகத்தினடி.

(௧௬)

எகசிற்தையனாய்ச்சற்று மிடைவிடாதெழிற்றியான
யோகமங்கியற்றுங்காலை யொப்பிகந்துயரமுடலம்
ஆகியசீகிவாச னமலையோடுவணநாம
வாகனமீதுநீலமலை வருவதுபோல்வந்தான்.

(௧௭)

வேறு. கண்டிருகண்ணுமியமுங்கனிப்பக் கழலினை பணிந்துநின்ற
முண்டகனானுஞ்சுருதியுங்காண முதல்வனேநாயினேற்றனக்கு
மண்டனிலிராசபுரோகிதந்தன்னால் வருபவமுடன்தமறையோன்
கொண்டவெம்பவமுநீக்கியாட்கொள்வாயெனத்தூத்செய்துகூறுதலும்

முருந்தனுங்கருணைமலிந்தெழவசுட்டன் முகமலரினிதுற
உகந்தினசமடந்தகணவன்வாய்மொழி கேட்யெருமிக் கோணதீர்த்தநைதப்
புகழ்ந்தமிழ்ந்தாடியென த்தியானித்துப் பூசனைபுரிந்தனையதனால்
மகிழ்ந்தன்னுனைவின்மனம்விரும்பிய விம்மறையவனலம்பெறமகித்தேன்.

தப்புறவின்றியெம்பிடத்தன்பு சார்புவார்தம்மையான்விரும்பி
எப்படியிருஞ்செய்திருவினையகற்றி யின்புறக்காந்தருள்வேனோ
அப்படியுமன்புவைத்திவன்ற னரும்புநீக்கியாளென்று
செப்பினையதனாடிழந்தனன்சாலவென்றுபின்செப்பவற்றனான்.

அம்புவிதனிலடுத்தவரிடத்தி லன்புபையத்தவன்மகாபுருடன்
வம்பகல்பெரியோர்தங்கண்மேற்பற்றி வைத்தவன்புருடவுத்தமனம்
இம்பரினின்மேற்பத்திவைத்ததனா விவணடைந்தெமைப்பணிந்திந்த
வெம்பவமகற்றுந்கோணதீர்த்தத்தின் மேவியாட்கிடைத்ததுவால்.

(௧௮)

யுரைத்த வத்தியாயம்.

ஆனதாலிவன்செய்பவமெல்லா மொளியெய்யாதவன்முனந்துகினம்போல்
போனதுன்னுதவியர்ப்பெருங்குணனும் புகழறங்கல்விநத்செல்வம்
ஞானமுமடைந்துசர்வசித்தாக்கிய னெனநவினமமும்பெற்று
மாரிலமிசைவான்சுகமுடனெடிது வாழ்ந்தினிதிருப்பனென்றருளி. (௨௨)

மண்ணினிராசர்புரோகிதந்தன்னால் வருபவரினக்குநீங்கியதென்
றண்ணலஞ்சீகிவாசனங்கருள்செய் தறைகுவான்பின்னருமிந்தப்
புண்ணியகோணவயம்படிந்தென்னைப் பூந்தியுண்ணிப்பவரெவரும்
பண்ணியபவங்கள்பாறிடகினைத்த பயனெலாம்பெறுவர்கண்மாதோ.

வேறு. முன்னேநாட்டும்புரு முனியிங்கெய்தியே
பன்னருந்தவமெனை நினைந்துபலபகல்
இன்னதீர்தர்ப்புரிந் திந்தமாநதிக்
கென்னதுநாமமீ கென்றுவேண்டினான்.

(௨௪)

நந்தன்னன்று தொட்டின் துகாறுந்தான்
வாய்ந்ததப்பெயர் நலமருவியிவ்வயந்
தோய்த்தவர்தமைத் திரிபுவனத்தொண்கலை
ஆய்ந்தவர்புகழ்ந்து கொண்டாடுவாரென.

(௨௫)

ஆசறுவசிட்டனுந் கருளியந்தரத்
திசனுங்கரந்தன் னெவருஞ்சென்றனர்
ஏசறுசர்வசீகியெ னென்றுசொல்
பூசரனுடனருந்ததி பொருந்துவோன்.

(௨௬)

தருமலிந்தெழிலுறுந் தனதுகுழுவில்
மருவிநாள்சிலவவனா வாழ்ந்தபின்னையச்
சருவசித்தநீக்கியின் றன்னேநோக்கியுன்
திருநகர்க்கினிதுறச் சென்றுநாடொறும்.

(௨௭)

கொதுமறைவிதிவழி சாந்தனுயிருந்
ததிகட்குணவொடு மடையாதிய
உதவிநல்லறத்துறை யொழுகிவாழ்ந்திடிந்
பதுமநாபியனருள் பலித்தறிண்ணமே.

(௨௮)

மக்களுஞ்செல்வமு மல்கிவாழ்ந்துபின்
புக்குதிகதியெனப்பு கன்றுபோக்கலும்
தக்கவம்முனியுரை தலையிற்றாங்கியாங்
கக்கணந்தன்பதி யடைந்திட்டானரோ.

(௨௯)

அடைந்தவனறத்தொடு மண்டர்கட்கெலாம்
கடைந்தமுதளித்தவன் கழலைவாழ்த்தியே
படர்ந்தபேரன்பொடு பாரில்யாவரும்
மிடைந்துவந்தேத்த வீற்றிருந்திட்டானரோ.

(௩௦)

பெரியவர்மீதுந் பெட்புவைத்தவர்
திருவுளமுவுப்புறச் செய்துநாடொறும்
மருவுவோர்பவமெலா மாறியேயிக
பரமிரண்டினுநலம் பயக்கவாழ்வரே.

(௩௫)

என்றுயர்குதமா முனிவனேதமில்
மன்றலஞ்சிதகை மிசவனத்துறை
துன்றியனானமெய்த் துறவரன்பொடு
நன்றெனவினவுற நடின்றிட்டானடீரா.

(௩௬)

எத்தலத்தவர்களு மேத்துறும்பிரம்ம
உத்தரகாண்டத்தி னுரைக்குமிக்கதை
பத்தியிற்கேட்பவர் படிப்பவர்க்கெலாம்
புத்தியுஞ்செல்வமும் புகழுமெய்துமே.

(௩௭)

சற்சங்கத்தால்வந்தம கிமையுரைத்த வந்தியாயமுற்தும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௩௭௫)

௨௨ - ஆவது தும்புருவுக்கருள்செய்த வத்தியாயம்.

சத்தமேமுதலானவைம் புலப்பகைத்தடிந்த
சத்தமெய்த்தவச்செள கைர்குதனைநோக்கி
எத்தலத்தவரும்புகழ் தும்புருவென்னோன்
பத்தியாற்றவம்புரிந்த காரணம்பகரெனவே.

(௧)

தொழுதுவேண்டலுஞ்சுதமா முனிசொல்வான்மேனார்
பழுதிலாததும்புரு விசைபாடியாகாய
வழியதாய்வருங்காலைவி னுரதன்மலர்நான்,
தழுவுமாதியையாழி னுற்சதிரெடுத்துரைத்து.

(௨)

வரலுமன்புகொண்டிருவரு மகிழ்ந்தளவளாய்கும்
அரியையாழ்கொடே யானந்தமோடுநீள்கானம்
புரியும்வேலையின்பொருவருந் தும்புருமுனியைத்
தெரியநாரதமாமுனி சிறப்புறநோக்கி.

(௩)

என்றன்யாழி னுமெரி மணிகுயின்றொடுக்கெயிப்ப
உன்றன்யாழ்கதிருநவு காரணமுரையென
மன்றனாழங்கற்பகமலி நகரனிகுந்
துன்றலோதிவான்சசிபதி தின்னுபோவையில்.

(௪)

அன்னவன்றனைவினையா கெழுவப்பித்தேன்
தன்னகத்துளேமகிழ்ந் தென்கைத்தண்டினவாங்கி
நன்னயம்பெறுமணிகளாற் புதுக்கிடைக்கென
நின்னநீர்தருதும்புருமுனி யெடுத்திசைத்தான்.

(௫)

௨௨ - ஆவது தும்புருவுக்கருள்செய்த வத்தியாயம். எக

கடவுண்மாமுனிததங் கொடுகடிகமழ்துளவ
நெடியமால்புகழ்நிகழ்த் தீடாதிரனைப்பேணி
மிடியர்போற்பொருள்வேட்ட நீவிண்ணின்னுவழுவிப்
படியின்னிழ்தியென்றிட்ட னன்பழிப்பொடுசொபம்.

(௬)

ஆன்னகாலையினந்தா நின்றெழிறவமும்
பன்னகாசலமீதுறை பழிப்பறுங்கோணம்
என்னுநீர்க்கரையினில் விழந்தெங்குவந்தோமென்
துன்னியுட்டிகைத்துடன் றிடமுறத்திசையெல்லாம்.

(௭)

தரியகோக்கிவேங்கட மலையிதெனச்சிந்தித்
தரியையன்பொடுத்துதி செய்தநீர்பமஇயழுகார்
விரிவுறுங்குநிர்வருதிசை நோக்கிவீற்றிருந்து
பொருவினாதிசையிதய புட்கரத்திடையிருத்தி.

(௮)

அலைபுலன்களையடர்த்த ரனணிசடைக்கனித்த
நீலபெறுந்தநீளடி நெஞ்சுறப்பிணித்து
புலவாற்புதமிதுவெனப் புகலவோர்வருடம்
வலியயோகமிவ்வாறவண் மருவுநாடம்மில்

(௯)

மீனமாமதிபூரணைதனில் விளங்கொளிசெய்
தேனூலாமலர்மகளுடன் சீரிவாசன்றான்
வானூலாவருங்குழன்மேல் வந்துமுன்னின்றான்
ஞானயோகதும்புருவிரு நயனமுங்கனிப்ப.

(௧௦)

கடைகொண்பருந்தேவனைக் கழல்பணிந்தெழுந்திட்
டண்டகோடிகளனை ந்தையும் படைத்தளித்தழிக்கும்
விண்டுவெய்யுடையிசையும் வினையிரைதனம்
பண்டைமாமுனிசபிக்க விப்பாரிடைவீழ்ந்தேன்.

(௧௧)

அன்னையாமெனவடைந்தவான் றெண்டருக்கருள்பு
மன்னுகோதைவாழ்மார்பனே மனமகிழ்ந்தடியேன்
நன்னைநோக்கிகேர்சாபத்தி னிடர்களைக்களைதி
என்னவேண்டலுமிசைநுங் கருணையினிசைப்பான்.

(௧௨)

புனிதமேவுபுனைல் படிந்தெனையுள்மொருத்தி
இனியயோகமிங்கியற்றிய நலத்தினெல்லவன்முன்
பனியதாமெனப்பவமற்ப் வித்திரானாய்
எனலுமாதவத்தும்புரு விருகாங்குவித்தே.

(௧௩)

இப்பெரும்புனற்கென் பெயளுதவெனவிசைப்ப
ஒப்பிலாதவனவ்வரமுகந் தளித்தென்சீர்
செப்பியின்னிசையாழ் முனிதன்னுடனேசேர்ந்து
தப்பிலாதிருவெனச்சொலித் தான்கார்த்தனால.

(௧௪)

தெண்டிரைக்களைக் கடலொரு செங்கையால்வாரி
உண்டமாமுனியவன்வரத் தும்புருவுவந்து
கண்டென்வரலாறெலாங் கழறிடமனத்துட்
கொண்டென்தனையற் விருந்தனபுடன்கூறும். (கடு)

வேங்கடாசலமகிமையும் விரிவுறவினங்க
அங்குமேவியதீர்த்த நற்பெருமையுமாழி
தாங்குகையினனடியவர்க் கருள்செய்தன்மையுந்தேந்
தீங்கரும்பின்வாங்குவை யெனச்செவியுணவுதவி. (கசு)

இதரரைப்புழந்தேத்திடா நிந்திரைமகிழ்நன்
துதியநாடொறுஞ் சொல்லெனச்செவியகன்றிட வும்
இதயசத்தியத் தும்புருநாரதனிடத்தில்
அதிகவன்பொடி சேர்த்தரிநாமமாயிரமும். (க௭)

இனியவேழிசையின்வழி வியப்புறப்பாடித்
தனதிடந்தறிந்சார்ந்தன நெனத்தவச்சுத
முனிவனைமிகவனத்துறை முதுமறைக்கிழவர்
மனமுலப்புவமுதெனச் செவியின்வார்த்தனனால். (கஅ)

பிரமவுத்தரகாண்டத்திற் பேசுமிக்கதையை
விரியும்ன்பொடு கேட்பவர்வேண்டியவிபவம்
மருவினோயறச்சுகமுற நெடி-துநாள்வாழ்ந்து
திருவினாயகன்பதத்தினிற் சென்றுசேர்குவரே. (கசு)

தும்புருவுக்கருள்செய்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௧௪.

௨௩- ஆவது பெரியதிருவடி பரமபதத்திலிருந்து
கிரீடாசலங் கொண்டுவந்த வத்தியாயம்.

வலியபொற்கண்ணன்மாயமாட்டி மாநிலத்தைக்கோட்டித்
தலையெடுத்தாதிசெடன் றன்சிரமமைத்தகேழல்
நிலமதினியற்றுந்தன்மை நிகழ்த்தெனச்செளனகாதி
நலிவதுதவத்தோர்வேண்ட நன்றெனச்சூதன்சொல்வான். (க)

மனத்தொடுவார்க்குக்கட்டா வலியருகாமாயின்
அனத்தையூர்பவனைக்கவிச் சராசரமனைத்துமுன்போல்
வனப்புறப்படைத்தியென்று வழங்குவவாறுசெய்தான்
நினைப்பின்முன்னடப்பவூர்வ பற்பபனநிப்பவெல்லாம். (௨)

பன்றியம்பரமன்பாரைப் பாதுகாத்திம்பொருட்டாய்த்
துன்மலைசுருட்டிமுந்நீர் சூழ்தலத்துறவிருப்பாய்த்
தன்றிருவுளத்தினெண்ணித் தடஞ்சிறையம்பொன்மேருக்
குன்றுழகலுழன்மனைக் கூவியாண்டின்னகூறும். (௩)

(௧0) ௨௩-ஆவதுபெரியதிருவடி பரமபதத்திலிருந்து ௪௩

கிரீடாசலங் கொண்டுவந்த வத்தியாயம்.

பத்தியாலெனியிருள்ளார் பணிந்ததிமேன்மையோங்க
இத்தலந்தன்னில்வாழ வெண்ணினேமனவிருப்பிற்
நெத்திடுங்குன்றம்வேண்டு மாகையாலோடிப்போய்ச்
சுத்தவைகுந்தமேவித் துயதோராடற்குன்றை. (௪)

எடுத்திவட்கொணர்கெழு நெழுந்தவணடைந்தோர்குன்றைப்
பிடித்துவெரொடுகிண்டேந்திப் பேசுநங்கழியிற்சேரக்
கூத்துணர்சமமுமேன்மைக் கௌதமிநீயின்மென்பால்
அடுத்திழுவிரண்டாமென்ன வறையுமையோசனை தூரத்தில. (௫)

குண்டறனக்குமேல்பாற் கூறும்யோசனையைந்தாகி
மணமுறப்பொலிந்தசொன்ன முகநிதிமருங்குவையென்
றணிதிகழ்வேதருபமாங் ககபதியைநோக்கி
மணியொளிதவழ்வராக மானமால்வழங்கவைத்தான். (௬)

வேறு வைத்தவக்கிரீடாசலத்தின்மேல் வராகமாயவனுவந்தெழுந்தருளி
நித்தலுமடியர்க்கருள்புரிந்தெழிலாய் நேமிசங்கிலங்கிடநிகரில்
சுத்தநீர்ச்சாமிபுட்கரணிக்குச்சொலும் வடமேற்புறமணியார்
பத்தியெய்மானத்தமார்தரன்கமலன் பாகசாதனை முதம்புலவோர்.

முனிவரவரும்புகழ்ந்தடிவணங்கி முதல்வலிப்பயந்தருவுருவந்
தனைவிடுத்ததிகசாந்தருபுத்தைச் சாரதியென்றுரைத்துவேண்டுதலு
இனிதுறவிதயசார்தலையவனி யெனுமினைமடியிசையிருத்திக் [ம்
கனிவுறவேதனாதிதயாய்நின்ற கடவுளர்தமைக்கனாலேக்கி. (அ)

உயர்வறவுயரும்பரமமார்பதத்தி னுற்றுவணங்கொணரிந்த
கயமுறமுயினடியவருளத்தி னாடியவனித்தினிதுறைவேம்
பயமறவுத்துயிசைவனவான் றியாவர்க்கும்விடைபணித்தருளித்
தயையுட்குக்கின்றனெனக்கேட்டுத் தவத்தவச்சாற்றலுற்றனரால். (௧)

வினவத்தன்புதல்வன்பரன்பதியனுதிவிரைவினிலெடுத்துவந்திட்ட
புனிதன்மையிற்சாமிபுட்கரணி யெனப்புக்கன்றையதன்பெருமை
தனையுலையெனலுஞ்சுதமாமுனிவன் சாற்றுவானழிவிலப்பதத்தின்
இனியபுத்திருமன்மடந்தை நீளையுடனியமுண்மகிமுயிசனுக்கு. (௨)

நீர்வினையாடற்குண்டைவாவி நிகரவெவர்க்குமேலாமக்
கார்வினையாடுங்கிரியொடுமேந்திக் ககபதிகொணர்ந்திடவந்த
எர்வினையாடுஞ்சாமிபுட்கரணி யிப்புனல்படிந்தவர்புண்ண
வார்வினையாடுந்தனமினாருடன் வாழ்ந்தரிபதமருவனிச்சயமே. (௧௧)

சாமிபுட்கரணிதனைக்கணுநிடினுஞ்சாற்றினினைப்பினும்பவனோய்
போமதன்பெருமைநான்குநகரனும் புகலுதற்குரிதென்பபெரிநா [த
மாமறைப்பொருள்களைத் தையுமுணர்ந்துமனப்பகைத்திந்தமெய்ச்சு
நாமன்முனிவன்செளனகாதுயர்க ளுவப்புறநீன்றனன்மாதோ. (௩)

எசு

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

ஏற்றுசீர்வராகமேனும்புராணத்தி னியம்புமிக்காதையைப்புவிமேற்
சாற்றுலோர்மனத்தினுவப்புறக்கேட்போர்சருவசுத்திகளையுமடைந்து
மாற்றமெழிலார்சுனர்த்தசபுவன மருவுலோர்யாவரும்புகழ்ந்து
போற்றமாதவர்க்குமறிவதற்கரிதாம் புராதனனாலகமேபுகுவார். (1)

பெரியதிருவடி கிரீடாசலங் கொண்டுவந்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (காஎ.)

உசு-ஆவது யாகமகிமை குமாரதாரிகைமகிமைமுரைத்த வத்தியாயம்.

போதனுதியர்போற்றுந்திருமலை
ஆதிதன்புகழின்னமுன்பினின்
ஒதுகேனவைகேட்டுவப்பிரெனச்
சூதமாமுனிசொல்லவற்றானரோ. (க)

திருப்பொலிந்தமலன்றிகழ்கின்றவப்
பொருப்பும்நிரங்கன்மம்புரிதவம்
நெருப்பினெய்சொரிவேள்விநெறியறம்
விருப்பினாறும்விரதமுதலவாய். (உ)

சகலசித்திகளுந்தட்டவின்றியே
மகிதலத்திலவழங்குவநாதலான்
தகையுறும்பெரியோர்கள்சிந்தாமணி
நகமெனவுரைப்பாரதனுமே. (சு)

ஞானபூதரம்வேங்கடநன்மலை
சீரிவாசகிரிதெய்வப்பொன்மலை
எனநாகமெழிற்புட்பகாத்திரி
உன்னநீங்கிடப்ப்பெயரோங்கலே. (சு)

பொங்குதீர்த்தகிரிபுகழ்சேர்நா
சிங்கவெற்புவைகுண்டச்சிலம்புகார்
தங்குநீலவரையுயர்சீசையும்
பங்குநீலகுமந்தபருப்பும். (டு)

கோதிரைண கோத்திரமுஞ்சன
மாதிரம்வடமா மலையென்னவே
ஒதுபேர்களுரைக் கடங்காதுயர்
ஆதிமால்குண நாமமடுக்குமே. (சு)

உசு-ஆவது யாகமகிமை குமாரதாரிகை மகிமை எடு

யுரைத்த வத்தியாயம்.

மூன்றுதத்துவத்தின் முடிவுமனந்
தோன்றுமுத்தமர் சிற்சிலர்துயொளி
கான்றுமம்மலைவையவங்காதலாய்த்
தேன்னைப்பொருவச் செவிமாந்தியே. (எ)

அம்மலைக்கண்டைந்து நல்வேள்வியைச்
செம்மையாகச்செயிற் சித்தியுண்டெனத்
தம்முளேகுறித் தெய்தித்தவறந்
மும்மையாமுலகுண்ட முதல்வனை. (அ)

காடிவேள்விநடத்திடுங் காலையில்
சுடிலாலோரிறையென வெய்தலும்
நீடுமேதையர் நீயிருக்கக்கவின்
கூடிநின்றொளிகர்வ தெவ்வரோ. (சு)

எத்தலத்தமிழையது நீயெவன்
அத்தனாருன்பெய ரெதுவன்புற
இத்தலத்திற்றனி நடந்தெய்திய
தெத்தையெண்ணி யியம்புதியென்றனர். (க0)

வேறு அந்தவாசகம்வினைய வமலனங்கரைவான்
எந்தநாமமோவெண்ணிலை யெங்கனும்வசிப்பேன்
தந்தைதாயிலேன்குலவிலேன் சகலமுஞ்சமமாய்ச்
சிந்தைகொண்டுருவியியு மாயுருவுமாயத்திகழ்வேன். (கக)

பேனநீங்களங்கியற்றிடும் பெருமகம்விரும்பிக்
காணவந்தனென்றதுங் களிப்பொடுமுனிவர்
ஆனாரே வுநம்வேள்விநீன் வியுவந்துண்ண
வேனா உவாய்வெளிப படவின்ங்கினெனவே. (கஉ)

வேறு அடக்கருமுவகைமலிந்தெழக்கனவி னுகுதிவிதிமுறைவிரை
நடத்திடுங் காலையினே மார்பிலக நார்தகங்கதைவளைநேபி [வின்
அடக்கிலைதிழமகரகுண்டலங்க ளிலைநீடுமகுடம்வில்விசச்
புட்பொனாராடைதலங்கவண்டு எவத்தெடைசுதூர்ப்புயங்களிற்றேன்ற.

ஆங்குளமுனிவர்களுக்கண்களிப்ப வருமகத்தாருதியதனை [டலும்
வாங்கியுண்ணுகர் துகோடிசூரியர்போல் வழங்கொளிவிளங்கிவின்றி
தெங்கியஞானத்தவர்களம்மநீய்த் தேசினுற்கண்வாக்கும்
நீங்கிலாதேகமுரூர்த்தமோவியம்பொனின் னுநாம்புரிதவந்தன்னால்.

எண்ணிலாவண்டகோடிகளெல்லா மீன்றளித்தழிப்பவன்றானே
கண்ணிராமியற்றுமகத்தவிவிரும்பி நலத்தினங்கீகரித்தனென்
றெண்ணியானந்தமுறப்பலவாக வேத்தியம்மகமுடித்தனரென்[வான்
அண்ணயம்பெருகச்சூதமாதவத் தோனரைத்துடன்பின்னையுகவில்

வேதியனொருவன்முன்னமம் புலன்கண் மெலிந்துள்ளார்ந்துவிண்ணுலகும்
ஆதலன்வெயிலாற்பசிவினா புனலினுசையாலயர்ந்துள்ளாடிப்
பாதநொந்தேருமவழிதடுமாறிப் பலவிதவருத்தமுட்கொண்டு
மேதகுதிருவேங்கடமலையதனின் மீதுகோலுன்றியேநடந்து. (௧௬)

பயப்பவருமவ்விருத்தனைத்திருவின் பதியொருகுமரையடைந்து
வியப்புறநோக்கியாரைநீயெங்கு மேவுகின்றனையென்னவ
வியப்பழமறையோனின்கொராச்சிரம நேருளதாங்கடைகின்றேன்
நயப்புறமனைவிபுத்திரர்க்குரார் நன்னிதியிவையெலாமிலனும். (௧௭)

உடல்வளைஇனோய்மையுளவெனைத் தெய்வமோதநீர்க்கடல்புடைகுழும்
படியிசையினமும்வைத்துநல்வினோதம் பார்ப்பதென்னிமித்தமோ
மடலவிழ்கமலமாயினெஞ்சம் வருத்திநாக்குளறியேவழங்க
வடிவுங்குமரபருமாயடைந்த மாயவன்கருணையுண்மலிந்தே. (௧௮)

விருத்தனமறையோயுனதுடல்விடுதல் வேட்கைகொல்லலதமிகவும்
பெருத்திமொற்றலுடையவ்வனத்தைப் பெற்றிடவாசைகொலின்னம்
திருத்தகுமுலகினென்னருங்காலத்திரிந்து வாழ்தரல்செயமனமோ
கருத்திதென்றெனக்குவெளிப்படக் கழறுகென்னலங்கஞ்சமாலையினுன். (௧௯)

இவ்விதகம்மைவினவியவிவனே ரெழிற்சிதுபிள்ளையென்றுணர்ந்து
செவ்வியோய்நீயிங்கியம்பியவெல்லாஞ் சிந்தையின்விரும்பிலையினியான்
எவ்விதகருமயியற்றினும்பலத்தை யிச்சியாதாற்றியேபின்பு
தெவ்வருவுடல்விட்டிடமனமென்று செப்பின்சரதநீதெனவே. (௨௦)

புகலுமாமறையோன்றையுடன்கொண்டப் பொருப்பிலோருவியின்மாதே
உகவையாய்நின்றிவ் வந்தனின்மூழ்கி னொருபதினெனுமானடி
தகுமெழிற்குமரனாரு யாயினக்குத் தரணியினித்தியகருமம்
புகரநடத்தும்பொருட்கென்னிதியம் புகழ்பெறவென்றேன். (௨௧)

நீயதுகொண்டென்பதியிலிடடைந்து நேமமாயிருக்கெனவடியார்
நேயனுமுருந்தன்கரந்திடவவனந் நீரினிறேயுத்தெழுவம வந்
துயநற்குமரனானதையுணர்ந்து சொல்லரும்வியப்பெரிங்கமலை
நாயகன்மனிதவுருவுபெற்றேங்கிநமக்கருள்புரிந்தனனெனவே. (௨௨)

சிந்தையினினைந்துபத்திசெய் தேகத்திசைபுகுனரன்புருக்தன்
நத்தலமரலர்சொரிந்தேத்தி நாரணன்கருணையவியந்தே
இந்தவேதிநுலிப்புனல்படிந் திளையுமரைய்தியபரிசினுவிதனுக்
கந்தமாங்குமரபாரிகையெனப் பேரெந்துநாடோறுமுக்காலம். (௨௩)

திங்களோர்மூன்றுபடிந்தவா்புலன்கள் செகுத்தவராகிழப்பில்லா
அங்கமதடைவரெனச்சொலித்தததம் பதியினிதடைந்தனரெனவே
பொங்கியபுகழ்ச்சாபாறியாமுனிவன் புகன்றனென்றுகைமிசமாம்
பங்குமிலவனத்திற்பயின்மறையவாக்குப் பகர்த்தனன்குதமாதவனே.

யுரைத்த வத்தியாயம்.

இன்னதன்மையெலாம்வராகமரம்புராணத்தெழிலுறவியம்பிடுமிதனை
நன்னயம்பெருகப்படிப்பவர்கேட்போர் நானிலத்திட்டபோகமெலாம்
மன்னிவாழ்த்ததற்பின்மரைமலர்ப்பொகுட்டின் மருவிவாழ்திருமகளைன்னும்
அன்னமன்றிறுந்தமார்பினுனுகின் மருவுவர்தமரொடுமடைந்தே.

யாகமகிமை குமாரதாரிகைமகிமை யுரைத்தவத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௧௬௨.)

ஆவது சங்கனென்னுமரசன்சாமித்துவமடைந்த
வத்தியாயம்.

மாதபோதனரயாவரும் வலனெனத்துதிக்குஞ்
சுதமாமுனிநைமிசத்துற வரைநோக்கி
எதநீங்குவன்நீகன் முனெனக்கினிதாக
ஒதினினதுகேணமி நென்றுரைக்கலுற்றனனல். (௧)

பொங்கர்மேவியகாசி நாட்டரசியல்பொருந்துந்
திங்கண்மாமரபினிற் பிறந்திசையுடன்சிறந்த
சங்களுமிறையவன்முனந் தரியலர்ச்செகுத்துச்
கிங்கவேறெனச்செய்ய கோல்செலுத்திவாழ்நாளின். (௨)

தெரிந்திடாதறந்தி நெய்யொழுதியசெயலால்
திருந்தலார்களாற் சீர்த்தபேராசிழந்துநீழ்
வருந்திமந்திரிமாறொடு தக்கினமருவி
இருந்தசெய்யுக்கேகுதுமென்று செல்வநிலில். (௩)

மகிதலத்தினிற்பவமெலா மாற்றிடுஞ்சொரன
முனைதிக்கரைகண்ணி யநீரிடைக்குடைநா
நிகர்லாதுயர்மாயனை நினைத்ததன்வடசார்
அகலுமோரலர்மணங்கமழ் தடத்தினிதிருந்தான். (௪)

அன்னகாலேனந்தர வாணியாங்குற்று
மன்னகேயிர்மருவற் சுவளம்பெருவளர்ந்த
பன்னகாசலமுடியிடுந் பங்கயமலர்ந்து
தன்னைநேரிலாச்சாமிபுட் பணி சார்ந்துளதால். (௫)

அத்தடத்தின்மேல் புறத்தழகாருமவன்மீத
மொய்த்தவோங்கவெலான் னுளத்தின்முன்னுறவீருந்து
நித்தழமுன்னுகாலங்களு நிகழ்த்துமத்தடத்தின்
பத்தியாற்படிந்தாங்குறை பரமனையுளத்தே. (௬)

எஅ திருவேங்கட ஸ்தோத்ரம்.

சிந்தைசெய்ததுமதி செபஞ்செய்யினியிழந்த
நந்தலின்னியந்நகர. சொண்ணிதியெல்லாம்
நிந்தையினியிந்நகரான நிகழ்த்திடக்கேட்டுக்
கந்தமன்னுபூங்காவுகூழ் வேங்கடங்கலந்தான்.

(எ)

செம்மையாயதன்மீதுபோய்த் திரிந்தலர்வேரி
விம்முசாமிபுட்கரணியாம் விமலநீத்தத்தை
செம்மலாடிமேற் றென்கரைத்தேத்தினிதிருந்து
மும்மையாகியகாலமு முறைப்படிமுழ்கி.

(அ)

உலகெலாந்தனதுதரத்தி நெருபுடைவைத்த
தலைவனாகியவேங்கடத் தானையுள்ளவந்து
மலைவறத்தியானித் ததுமதிநதும்பலவாம்
பலமருந்தியேபத்தி யோகம்பயில்கலை.

(க)

தேவதேவனாகிய திருமார்பினுன்சிறந்த
பூவின்வேரிசூழ்சாமி புட்கரணியினுப்பண்
தாவுசோதியங்கதிர்மதி தவழ்ந்தெனக்கரங்கள்
மீதுநேமிசங்கிலங்கிடப் பணிகள்வில்விசை.

(கௌ)

எழுந்துதோன்றலு மயனரனிந்திரன்முதலாய்த்
தழைந்ததேவர்கள்யாவருந் தழுவியானந்தம்
விழைந்துதுந்துமுழங்கிட விருப்பொடுபணிந்து
செழுந்துணர்ந்தகாஞ்சிறந் குவித்தேத்துகாலையிலே.

(கக)

சங்கனென்றுசொல்லிவைவனுந் தாழ்ந்தடிவணங்கி
அங்கைசென்னின்மிசைக் குவித்தன்புடனேத்தி
அங்கமுற்றவந் ளங்க ளரும்பிநன்காடிப்
பங்கயத்திருமார்பின நெறிநின்றுபகர்வான்.

(கஉ)

வேதத்துச்சியும் விரிசினிப்பமுமரத்திலையும்
போதத்துற்றநல்லன்பர் தம்மியமும்புகழ்ப்பால்
ஓத்ததுஞ்சுகத்திரபண முடியுடைப்பெரிய
நாகத்துந்திருவேங்கட நாகத்துமமர்வோய்.

(கக)

நினதுசேயடிக்கடியன் யானிழந்தநீளரசு
மனதுவந்தெனக்கருளியு மன்னியபவங்கள்
நினகரத்தினந்திர மொத்தேட்டஞ்செய்யென்
றனகனம்பியவடிதொழு தன்பினேத்தினனால்.

(கௌ)

அன்னகாலையினுள்ளகந் தலையெறிந்தழகு
மன்னுதாமரைட லர்புரை விழியினுன்கிழந்து
இன்னநீர்தரநோக்கி யிசைத்தசாமித்துவந்
தன்னைமேவிந்நகமுறத் தானியின்வாழ்வாய்.

(கரு)

44
2௫ - ஆவது சங்கனென்னு மரசன் சாமித்துவ எக
மடைந்த வத்தியாயம்.

எடுலாமரைமலர் வெறிகமழுமித்தடர்
ஆடியானந்தமுறவெனை யன்புசெய்தவர்முன்
தெடுகிமைகடினகர நெறிநிமிரம்போல்
ஓடமேதருநலமெலா முதவுவனுவந்தே.

(கௌ)

தினமுமுன்றுகாலங்களுஞ் சிறப்புமிந்தப்
புனவினாடியெங்கழல் புகழ்ந்தேத்தினையதனால்
புனிதனாய்ப்புவிபொதுவறப் புரத்தல்செய்வாயென்
றனகன்வாய்திறந்தருளி யந்தரத்தினிற்சுந்தான்.

(கௌ)

சுதெலாமுணர்ந்திருந்த வானவர்திரளெல்லாந்
தாதுலாமலர்ச் சாமிபுட்கரணியின்றகைமை
ஓதியானந்தமுறவெழுந்த வாவருலகந்
காதலோடுசென்றடைந்தனர் கண்ணனைத்தொழுதே.

(கஅ)

சங்கனென்றுசொல்லிவை வன்றன்மனையாளோ
டிங்கித்தந்தெரியமைச்சர் களுடன்வரவேகிப்
பொங்காருழ்ந்தெழில் பொருந்துதன்னுட்டினிற்புகுத
அங்கவன்பகையரசர் தங்கனிற்சமராடி.

(கௌ)

வவிதொலைந்துளமலைந்து வெங்கானிடைப்புருதச்
சிலைவலந்திகழ்சங்கனைக் கொடுதிறலரசர்
குலவுமாமணிமண்டபங் குறுகியாசனத்துன்
நலனுறம்படியேற்றி மாநகைமுடிதரித்தர்.

(20)

அஞ்சனக்கிரிந்தெழு மாதிகண்ணருளால்
எஞ்சனின்நிலலறத்தொடு மரச்செய்திருந்தான்
நெஞ்வேப்புறவென நெடுந்தவக்கிழவர்க்கு
அஞ்சவித்துயர்சூதமா முனியறைந்தனனால்.

(2௧)

ஒப்பருந்திருவராகமாம் புராணத்தினுரைக்கும்
இப்பெருந்கதையன்புட னெழுதுவோர்கேட்போர்
செப்புவோர்திரைசெழி கழல்சேர்புவிவழுத்த
எப்பெருந்திருவும் மெனிதின்நின்பெறுவாழ்வார்.

(22)

சங்கனென்னுமரசன் சாமித்தம்மடைந்த வத்தியாய முற்றம்.
ஆ திருவிருத்தம் (௧௫௪.)

உக - ஆவது இராமனென்னும் பிராமணன் சித்தபெற்ற

வத்தியாயம்.

முன்னமவன்ம்கனான் மொழியக்கொண்டதை
பின்னுநைமிசவனப் பெருந்தவர்க்கெலாம்
கன்னலின்சுவையெனக் கழலுவானலம்
மன்னியகூத்தனம் ஸ்ரீளியோனரோ.

(க)

அத்திருமவனியி னணியதாகிய
மத்தியதேசத்தின் மருவுமந்தனன்
உத்தமனிராமனென் னுரைக்கும்பேரினான்
சித்தலம்பயந்தவர் கெஞ்சுவப்புக.

(உ)

உபசரித்தொழுகு காலத்திலுற்றதன்
விபவமற்றுமப்பொருள் வேறிலாமையால்
விபுலையினெவர்களுந் வெறுப்பவண்மெலிக்
தபலனாயமனஞ்சலித் தலையுநாளிலே.

(ஈ)

ஓத்தினத்துயரும் வேங்கடமென்றோதிய
பேர்திகழ்மலையரு கண்மிப்பேசருஞ்
சீர்திகழ்கபிலதீர்த்தத் திறநீயன்
தீர்தரமுழ்கியே சித்தசுத்தனாய்.

(ச)

அக்கிரியிசையிவர்ந் தணுகவாங்குநேர்
தெக்கிணமோரனே நாப்பட்டியொளி
ஒக்குமெய்க்காந்தி மீதுவவந்தியானமாந்
தக்கயோகத்தினிற் சார்ந்திருந்தமே.

(ரு)

சனற்குமாரனையெதிர் சார்ந்துநோக்கியே
மனத்துளேபெரியனென் னுணர்ந்துமாசற
கினைத்தடிவணங்கி நாயேற்குநெஞ்சவந்
தனத்தம்வந்தனாகுற தருளென்றேத்தினான்.

(கி)

ஏற்றமாமுனிவர விருகணைக்கியே
சாற்றுவான்புருவ சனனந்தன்னின்
ஆற்றியபவமுள த. தனையிங்ஙனம்
மாற்றவோருபாயநான் வழங்குவேனென

(எ)

தத்துவாகசியத் தன்னையன்பொடும்
புத்தியிற்பொருந்துறப் புகலுவானாயர்
சித்தியநிருமல நேரிறன்னையே
ஒத்தவன்கருணையோ ருருவமாகியான்.

(அ)

(கக) உக - ஆவது இராமனென்னும் பிராமணன் அக

சித்தபெற்ற வத்தியாயம்.

அன்னவன்மார்பை விட்டகல்கிலாதுறை
பொன்னின்மந்திரமிது புகலும்வேதத்தின்
முன்னினுநெவினு முடிவினுஞ்சொலும்
நன்னயமந்திர நவிலற்பாலதோ.

(க)

வருபயன்வாய்த விம்மந்திரத்தினைத்
தரைமிசைநவிலுவோர் சகலசித்திமீ
திருவுறவடைகுவர் திண்ணமென்னவே
பெருமுனிபின்னரும் பேசவானரோ.

(கஉ)

அனைத்துலகவர்கட்கு மன்னையாய்மி.து
கனத்தவான்செல்வமுங் காதலித்துளம்
நினைத்தவுமளித்தருள் புரியுநின்மல
மனத்திலக்குமியின் மந்திரமிதாதலால்.

(கக)

இத்தமந்திரஞ்சொலி னியற்றுதீவினை
சிந்திநற்செல்வங்கள் சிறந்துசேருவாய்
நந்தலிலந்தனவென நவின்றவன்.
புந்தியுண்மகிழ்தரப் பொருவிலெந்திரம்.

(கஉ)

தன்னையும்வெளியுறக் காட்டித்தந்திரம்
இன்னதென்றியம்பியுட் பீதியெய்திடா
துன்னகம்விரும்பி யேகெனவுரைத்தலும்
மன்னியகனிப்பொடும்மறைவலாளனும்.

(கங)

பூமலீந்தியன்மணம் பெரலீந்துமாலிலாக்
காமலீவேங்கடங் கலந்தங்குற்றிடுந்
தேமலியருவி நீராடிச்சேர்வெறி
ஏமலிசாமிபுட்கரணியெய்தியே.

(கச)

மண்ணையுண்டிமிழ்பரன்பெயர்மனத்திடை
எண்ணியுமேத்தியுமினியநல்குமப்
அண்ணியவயங்குடைத்தாடிப்போதேநர்
பண்ணவனிரங்கிமுன்பகருந்திரம்.

(கரு)

வே. சந்தமனுசந்தித்துத்தவறுறொழுகுநாளில்
அந்தரத்தமார்போற்ற வழகியவிமீனந்தன்னிற்
சந்தரக்கமலக்கண்க லெங்கிடச்சங்கநேமி
இந்துவோடிர்விசுடி யெழுந்தபோலொளியிலங்க.

(கசு)

கவுத்துவமணிலில்விசக் கதிர்மணிமொளலின்னச்
செவித்தலத்திலகுகின்ற திருக்குழைவெயிலைக்கால
நவப்பசும்பொன்னினுடை நகையுறப்பயத்தினு
உவப்புறக்கமலமின்னு ருர்த்தொளிதிகழத்தேர்ந்த.

(கஈ)

அ.உ. திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

எழிலுறவிருந்த சீவிவாசனையிருகணைக்கிப்
பழுதறுமறையோன்சிற்தை விபப்பொபொங்கநண்ணித்
தொழுதெழுந்தாடிப்பாடிச் சொல்லருமண்டகோடி
முழுதுமீந்தளித்தழிக்கு முதல்வனேமுலதேவே. (க.அ)

என்றுபல்விதமாயேத்தி யிருகையஞ்சிரமேற்கப்பி
சின்றிடக்கருணைமேவு சின்மலன்கருணைபாவித்
தொன்றியவிராமனென்னு முத்தமமறையோனுள்ளம்
நன்றிறிந்தபயநல்கி நாளுநீநனைதன்னை. (க.க)

உண்ணயந்ததிகபத்தி யுடன்மகிழ்ந்தேதியானம்
பண்ணினையாதலானுன் பவந்தொலைந்ததுநீர்குழும்
மண்ணிடையாயுண்ணானம் வளர்ந்துவரன்விபவமெல்லாம்
நண்ணிவாழ்ந்திடுதியென்று நவிறியங்கொளிர்தான்மன்னே. (உ.0)

பின்னரம்மறைவலாள்ள பீதகவாடையுண்டோன்
றன்னேமுன்காணுதுள்ளந் தன்னுளே துதிசெய்தந்தப்
பன்னகாசலநீங்கித்தன்பதி யடைந்தததினோடும்
இன்னலற்றளவிவின்ப மெயதவீற்றிருந்தானன்றே. (உ.க)

பங்கமில்லசௌனகாதிப் பழமறையவர்கள்கேட்பக்
கங்கைவேணியனோருதன் கருணையோடினிதுசொற்றான்
பொங்கெழில்வராகமென்னப் புகல்புராணத்தினுடே
இங்கிதம்பெறவீதெல்லா மினிதுநன்கிசைக்குமாதோ. (உ.உ)

இராமனென்னும் பிராமணன் சித்திபெற்றவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ. திருவிருத்தம் ௬௭௬.

உள - ஆவது சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வேங்கடமடைந்த
வத்தியாயம்.

நவிலருமபெருமைவாய்ந்த ஸ்மிசவனத்தின்மேவும்
சவுன்கராதிபாய தவத்தவர்தம்மைநோங்கி
உவமையில்குதனென்ன வுரைபுதுமுனிமகிழ்ந்து
தவலருவராகவெற்பின் நகைமையைச்சாந்துவானால். (க)

விண்மருவமரர்க்குற்ற வெந்துயர்க்கோயமாயோன்
தன்மதிக்கவிகைச்செங்கோற் றயாதன்றனக்குச்சேயாய்
மண்மகளுவப்பவந்த வலியகோதண்டராமன்
திண்மலைபொருவுபொற்றோட்டிற் றிலக்குவன்றனோடும். (உ)

உள - ஆவது சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வேங்கட அ.உ.

மடைந்த வத்தியாயம்.

கொடியராவனனையாதி யாக்கரைக்கோறல்செய்வான்
கடியகானண்ணிப்பம்பைப் பொய்கையங்கரையின்மேவி
அடனுளவிரவிமைந்த னதுமனங்கதனையாதி
படையுடைவயவர்குழத்தெ னதுபாற்பட்டருங்காலை. (ங)

வேங்கடாசலத்தின்வந்து மேவவப்போழ்துமேன்மை
தாங்கியவதுமன்றாயா மஞ்சனைதழையகோக்கிப்
பூங்கழல்பணிந்துபோற்றிப் புவனியினின்றென்றிமை
நீங்கியதுயந்தேனென்று நிகழ்த்துநலாயினுளால். (ச)

அண்ணலேநினதுசேவை யகத்திடைவிரும்பியிந்த
விண்ணுயர்வெற்பினெண்ணில் விழுத்தவர்தவஞ்செய்கின்றா
உண்ணயந்தவர்பூசிப்ப வுவந்திவணின்னுவைகிக்
கண்ணனேபோதியென்னக் காதலின்வேண்டுகாலை. (ரு)

அம்புயக்கண்ணிராம னடிதொழுதாஞ்சனையன்
எம்பெருமானியின்றிவ் வெழின்மலைமீதுவைகி
நம்பெரும்படைஞரெல்லா நறுங்கனிகாய்கருண்டு
வெம்புகிதணியநாளை யேகுதல்விழுமிதென்றான். (ர)

அன்னதுகேட்டிராம னுடையிருந்தகாலை
தன்னிகரில்லாத்திண்மைச் சதாகதியுயிர்த்ததோன்றல்
முன்னறிந்ருக்குத்தானை யாவையுமுறையினோக்கி
இந்தகமெங்குநீயி ரிச்சையின்படியேசென்று. (எ)

பனிமலர்ச்சோலைதோறும் பயின்றினைப்பாறியேண்டுங்
கனிபலமுலந்தின்னு வரும்படிகழறவாங்கன்
இனியசொலியம்பிநின்ற வஞ்சனையென்னுமாதின்
புனிதமுற்றிலங்கிமே ளமை பொலியுமாச்சிரமந்தன்னில். (அ)

பங்கயச்செங்கணப் பனிலக்குவன்பரிதிமைந்தன்
அங்கதனோடுமெய்தி யவன்செய்யுசனையுவந்து
கொங்குர்த்தாதிசிற்திக் குளிர்துப்பிவிற்றித்தெய்வ
பொங்கெழில்வரிவண்டார்க்கும் பெழுழில்கனிநுலவும்வேலை. (சு)

உத்தமமறையோர்தம்மி லுயர்நிருலோமனங்குச்
த்தியவுலகமெய்திச் சதுமுகன்னைநோக்கி
மெய்த்தவமியற்றவம்பொன் றேரிசிறையெகினமேற்கா
யத்திரிக்கிறைவனண்ணி யருளுடன்விலலுற்றான். (க0)

தன்னிகரில்லாதவன்மைத் தயரதனென்னுநேமி
மன்னவன்குமரர்வெள்ளி மலையேவெரொடுப்பித்த
தென்னிலங்கேசன்சென்னி சிந்துவானபொருதற்காக
உன்னிவெங்குரக்குத்தானை யுடன்கொடியனுஞ்குங்காலை. (கக)

வேங்கடாசலத்தின்மீது மெவுவரவர்களானீ
ஒங்குமென்பதியைச்சேர்வை யெனவுரைத்தகன்றபின்னர்த்
திங்குமறையோனிந்தத் திறவினோர்வரவைநோக்கி
ஆங்குறுங்காவிராம னனுசனோடெதிரிற்றோன்ற.

(௧௨)

வேதியன்பணிந்துபோற்றித் தன்செயல்விளம்பலோடும்
ஆதிநாயகனுமுள்ளத் தன்பினிற்மிரமலோகத்
தேதமில்ந்தணைவேகென வருள்செய்தெண்ணில்
மாதவர்புசுழந்துவாழ்த்த வனத்தெழில்சிறப்பநோக்கி.

(௧௩)

ஆங்குளவியக்கராயோர்க் கணுகியசாபமெல்லாம்
நீங்கியவருள்செய்தப்பால் நேரிலாவெற்றில்கும்
பூங்கடிகுறலின்நசாமி புட்கரணிநீர்த்தம்
பாங்குறவெவருமாடி நைருதிபாகமேவி.

(௧௪)

சுதைநருபாலின்வேலை தன்னினுந்துலங்குகின்ற
சதவிதழ்துவன்றுசெய்ய தாமரையிடத்தும்போந்த
மதிதுதற்பவளச்செவ்வாய் மங்கைவாழ்த்திருப்பமார்பம்
உதவுவேங்கடத்தான்வாச வொண்கழலிறைஞ்சியேத்தி.

(௧௫)

சீர்பெறும்பன்னசாலை செய்ததினோடுநீடும்
பேர்பெறுபரிதிமைந்தன் முதலியபெரியர்குழக்
கார்பெறுநிறத்தானுண்ணக் காய்கனிக்கதுமன்சென்று
ஏர்பெறக்கொணர்ந்தளிப்ப வினிதுறவிருக்குங்காலை.

(௧௬)

வானரத்தலைவராய் மயிந்தன்கேசரிதுவிந்தன்
சனமிநீர்க்கபாதனிபன் வெம்பனசனீலன்
தானவர்க்கடியேறன்ன சதவலிகுமுதலி
ஆனவர்க்கட்கெல்லா மதிபதியாகத்தோன்றும்.

(௧௭)

சாமிபுட்கரணியென்னுந் தடத்தினீசானதிக்கின்
தேமலிகானத்தாடே சேர்ந்தொருமுழையினுள்ளே
நிமையர்க்கிந்தபோலச் செறியிருநடுசென்று
போமளவினிறகண்காணப் பொறுத்தோரொளியைக்கண்டார்.

(௧௮)

கண்டகம்வியந்துபின்னுங் கடுவியையோடுசெல்லப்
பண்டைநாள் முகனுமேத்தும் பழக்கரொன்றுகொக்கி
மண்டமர்கடத்தோளா ரப்பதிமதுருசெல்ல
மண்டப்பமாடமீட மணிமதில்கோபுரங்கள்.

(௧௯)

பொன்னினுமணிகளானும் பொலிந்தலங்கிடவெண்முத்தால்
மன்னுதோரணங்கடோன்ற வச்சிரக்கபாடமின்னப்
பன்னகமணியின்காந்தி பரந்தெழுபந்தர்நுன்னக்
கன்னல்பூங்கதலிபூகங் கதலிகைகவினவோங்க.

(௨௦)

மடைந்த வத்தியாயம்.

செவ்வியநான்குதோளர் திகிரிசங்கங்கையெந்துந்
திவ்வியபுருடர்வாசஞ் சிறந்தபூஞ்சோலைவாவி
பவ்வமொத்ததிரும்பேரிமுதற் பறைகுழலின்காணம்
எவ்வமினரம்பின்னீத மெவைபுமஞ்செவிக்கரை.

(௨௧)

இனிதுறப்பருகியாங்கோ ரெழின்மணிவிமானத்தின்கண்
மினிநுருநித்தாழுத்தர் மிடற்கரங்குவித்துவாழ்த்தப்
பனகவாசனத்தின்மீதுபைம் பொனம்பரமில்லக்க
கனககேபுரஞ்செய்ய கவுத்துவமணிவில்விச.

(௨௨)

சங்குசக்கரம்வாடண்டு சார்ங்கமங்கையினிலங்கப்
போங்கொளிதிகழக்காதிற் குண்டலம்பொற்பிடைச்
செங்குதிரவெள்கமௌதிகழ் தாமரகதம்போல்
எங்கணும்வடி வின்காந்தி யேருறவெழுந்துபோர்ப்ப.

(௨௩)

ஸ்ரீசமார்துளவுமாலை மார்பிடையங்கமேலாம்
தேசறவிலங்காநின்ற திருவலப்பாங்கரென்றும்
மாசறுபுவிமான்னை வாமபாகத்துங்கொண்டு
நேசமாயிருந்தகோல நிருமலன்றன்னைக்கண்டார்.

(௨௪)

அடக்கருமுவகையோடு மீடதொழுதேத்திநிற்பத்
தடித்தெனமிளிர்வதாய் தண்டுடன்சேனைநாதன்
அடுத்தவந்தரப்படுஞ்சத் ததிபயம்பெருகவந்த
இடத்தைவிட்டகன்றுவந்த வழியின்மீண்டெய்தியன்னோர்.

(௨௫)

ஆனரத்தநீகத்தோடு மருவியோர்குகையிற்றாங்கள்
போனதுமாங்குக்கண்ட புதுமைகளனைத்துஞ்செப்பிக்
கானமர் துளவமலைக் கடவுளோமாயாரூபி
ஆனவஞ்சகவரக்கூர் கரசனோவறிகிலேமால்.

(௨௬)

போயவணினமுத்திய புல்லராமர்கூர்தங்கள்
மாயையோமெய்யோவென்ன மயக்கறத்தெரிவோமென்று
துயகிந்தையிற்றொண்ணித் தொகையில்வானரம்பின்செல்லச்
செயுயர்தருக்கடிண்ணென் கிலைகண்ணுக்கொடுகடந்தே.

(௨௭)

முன்னுறுங்குகையின்வேக மொடுகெடுஞ்சேய்மைநண்ணித்
துன்னியதமமேய்நித் துலங்கொளிகண்ணிற்காண
தின்னல்சேர்தியக்கநம்மை யெய்தியதோவதன்நி
மன்னுசொப்பனங்கண்டேர்மோவென் மனந்திகைத்தாநின்றார்.

(௨௮)

திரும்பினந்தெறுவலித்தோட் சேனையினொருங்குடடி
இருந்தனருதயகாலத் திராகவனிலகைவேந்தன்
கருந்தலைபத்துஞ்சிந்தித் காதலிதன்னமீட்ப
வெம்பிவானரங்களோடு விரைந்துதென்சலதிமேவி.

(௨௯)

அக திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

சேதுபந்தனஞ்செய்தேதித் திறன்மிகுதும்பகர்ன்
மோதுபோர்வல்லமேக நாதனேமுதலாயுள்ள
பாதகருடனேதீய விராவணன்படக்கோறுண்டிச்
சேதையைமீட்டயோத்தி சென்றுமாமெளனிகுடி.

(௧௦)

வேறு அவனியைநீதியறந்தளிர்ந்தோங்க வாண்டனெனவமுதெனவே
செலிமெத்தெழில்செய்கையிசவனத்திற் சேர்ந்துறைசெனனகாதியராக்
சுவமுனிவரர்களுவப்புடன்கலியின் றலைவர்போய்மீண்டிமேந்தக்
கலியிருட்குக்கயின்பெருமையை விரித்துக்கழறெனச்சூதனங்கறைவான். (1)

தூயவைகுத்தக்குகையெனப்பெரியோர் சொல்லுவரதன்பெருமையினைச்
சேயதாமரைவாழ்திசைசமுக்கலுனஞ் செப்புதற்கரியதுமறைநூல்
ஆயுமாதவருமனுக்கிடற்கரிதா யமர்வதெவ்வுலகையுமனிக்கும்
மாயவனிலகுநீத்தர்நன்முத்தர் மருவுமக்கிழந்துறைவதுவே. (௩௨)

ஆனதாலந்தக்குகையிலுளடைந்த வடல்பெறுவானர்தமக்குக்
கானமர்நுவமாயனுகையினுற் கண்ணெதிர்தோற்றியேகர்த்தான்
நேனுதுஞ்சேலைகைமிசாரணியக் செழந்தவத்திரித்தெல்லாம்
ஞானந்சயனமுனிசொலவறிந்தே னுனைச்சூதனங்கறைந்தான். (1)

சீருறவிலங்குவராக்மென்றறிஞர் செப்புத்திகபுராணத்தின்
ஏறறவிரிவாயிசைத்திடுமிதனை யின்புறக்கேட்பவர்தமக்குப்
பாருளோர்யியப்பக்காமியமெல்லாம் பளிப்பவானந்தமாய்வாழ்ந்து
நேறுபரமபதத்தினைப்பின்னர் நிலைபெறவடைகுவர்மாதோ. (௩௪)

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வேங்கடமடைந்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௭௮௦).

௨௮ - ஆவது தேவர்களுக்குத் தசாதசக்கரவர்த்திக்கும்
வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

குதப்புங்கவனமிசத்து றவரைநோக்கிப்
பூதலத்தினில் வேங்கடபூதராதமரும்
ஆதிதன்செயன்முனமெனக் கன்புறவியாதன்
ஒதினுனவைகேனமி நென்றுரைக்கதுற்றனனால்.

(௧)

மழலைவண்டியிற் கற்பகநாமலலங்கல்
தழுவுமாப்பினர் தவமுனித்தலைவர்களைவரும்
குழுமிவெய்யராரிருதர்செய் கொடுமையான்மெனினு
பழுதிவாழியானந்தி நம்பகைபடுப்பவரார்.

(2)

௨௮ - ஆவது தேவர்களுக்குத் தசாதசக்கர வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்

வர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்

என்றுசிறையை நெணிப்பயோததியிடையமரும்
மன்றலந்துழாய் மரகதப்பச்சம்புயறன்னை
சென்றுவாழ்த்தினர் குறையினைச்செப்புதுமென்னு
நின்றகாலையினாத னவ்வழிநேர்ந்தான்.

(௩)

கண்ணெவந்தியாவருமவன் கழல்பணிந்தெழுந்து
எண்டலத்தினையெவனடைந் தெய்தினையென்னப்
பண்டைநான்மறைமுடிமிசை நடம்பயில்பரன்சீர்
தனடினொடொறுமிசைத்திடுந் தவனவில்குவனால்.

(௪)

சுந்தரத்தனிமுதலையான் றெழுவெணியெழில்வை
ருந்தநற்பதிசுதுகினனாற் கொளிகுலவயம்
நந்தலின்றிய நித்தருமுத்தருநாடி
முந்தெனக்குரைத்தா ரவையாவெனின்மொழிவாம்.

(5)

ஆதிநாயகன் றிருமுதலானவருடனிப்
பூதலத்துளோர் தமக்கருள்புரிந்திடநினைந்து
கோதறுந்திருவேங்கடமெனுங் குளிர்வரையின்
மீதுவைகினென்றனர் வினவியான்மீண்டேன்.

(௬)

என்றுதேவர்க்கிருட்டிள் கருத்தநிந்திசைப்பான்
இன்றுபோதன்மாடெய்துகின்றே னுடனியைந்து
துன்னுநீர்களைவரும் வருநிறேறஅலங்கு
மன்றலார்மலரவற் கிவைவழுத்துவோமெனவே.

(௭)

வினவியாவருநாரதனெடு விரைந்தேகோ
கனகன்வாழிடங்கலந்து காயத்திரிமாதோ
டினியமாசரசவதி சாவித்திரியென்னும்
புனிதமங்கையர்முவரும் புடைபொலிந்திலக

(௮)

மேனிபொன்னெளிவிரிதர நான்முகம்விளங்குத்
தேனுதுங்கமலத்தொடை திகழவிற்பிருந்த
ஞானியங்குழல்பணிந் துனதருள்கொடியாங்கன்
சனமின்றியேயித்துணை நான்கிதிருந்தோம்.

(௯)

சற்றுநன்மையிலாக் கொடுத்தசமுகனுநிக்
கொற்றவேரீசாசாரக் ளிப்போழ்தெமைக்குறுகிக்
குற்றமேபுரிகின்றனா வினவர்க்கொன்று
வெற்றிகொள்பவர் வினவையலதுவல்லவரார்.

(10)

சென்னிலாவியதிவாகரன் றிகமொளிமழுங்கி
நாணுமாறொளிர்நலந்தரு நேயநாரணனைக்
காணுமாறுநீகருணைசெய் கொள்கருங்கயற்கண்
வாணிநாயகன்மானசத்தா விதிநுரைப்பான்.

(11)

வர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்

சுடறுமணியாலமைந்ததுபறைக ளெண்ணிலவுளதுபல்கானங்
கூடியதெழில்செய்மங்கைபர் நடனங்கொள்வதுசிறப்பெலாமுனது
நீடியதகன்மத்தற்புத்தமுளது நிகரறமானமொன்றெய்த
நாடினவியப்புற்றுயர்ந்தவானத் தகளிர் பெருங்கடலிடைக்குளித்தே. (2.க)

மணங்கமழ்முளரியாசனன்முதலாம் வானவர்விழுவியவிரடித்
கணங்கள்சூழ்ந்தருகிற்கலந்துநின்றேத்திக் கரங்குவித்துத்தரிசிப்ப
அனங்கரவீணையனவலிமானத்தி னஞ்சனப்புயலெனவதன்கண்
இணங்குமின்னெனவித்திரையாமிலக வெழின்மணிமகுடம்விலவீசு. (2.உ)

கனக்கேழ்மகரகூண்டலம் பிதாம்பரங்கவுத்துவமணியோ
மனமணியாரமில்லங்கித்துளவத் தொடைவெறியெங்கணங்கமழத்
தினகரன்மதியாமெனவிருமருங் குந்திகிரிசங்கிலங்கிடத்திகழும்
அனகன்மெய்யெழிலையினவரும் விழியாவன்புறத்தெவிட்டிடாதருத்தி. (2.உ)

வேறு. ஆடினார்கிலரானந்த மிக்கொளச்சுருதி
பாடினார்கிலர்பங்கயத் திருவடிமுடியில்
சூடினார்கிலர்துள்ளியங் கொங்கணஞ்சுழன்றே
ஒடினார்கிலருடல் புளகித்துளமுருகி. (2.ச)

ஆதியேயுலகனைத் தயும் படைத்தளித்தழிக்குஞ்
சோதியேயமுதேமறை சொல்லரும்பொருளே
காதலாலெமகிடர்க்கோ யெனக்கடிமமும்
பாதகான்மலர்பணிந்து சின்றேத்தினர்பரிவால். (2.டு)

அன்னகாலையினுடியா னவர்முக்கோக்கி
என்னகாரணத்தா ள்வணினிரெல்லீரும்
மன்னினிரெனவினாது மலரவன்பணிந்து
சென்னிமேற்கங்குவித்தினை செப்பவற்றனனல். (2.தா)

புலத்தியன்மகன்புத்திரன் புயமிருபதுசேந்
வலத்தினன்றசகிர னிராவணனெனுமரக்கர்
குலத்துவந்தமன்கொடுந் தவமனைக்குறித்தியற்றித்
தலத்தின்மாவிடர் தவிரற்றியாவர்களாலும். (2.எ)

மாய்வினாவரம்பெற்றனனவ்வரச்செருக்கால்
ஒய்வினாமையோர் முனிவோர்க்கையுருது
கோய்வினாவியதெனப்பல கோதல்செய்கின்றான்
சாய்வினாவித்துக்கொரு தரியலனெனவே. (2.அ)

அஞ்சியாவருமடைந்தனன் தூரொட்வவரன்
துஞ்சவேபொருதடியாதந் துயர்தவிர்த்தாள்பாய்
மஞ்செனத்திகழ்மேனியாய்மணங்கதழ்த்திக்கு
கஞ்சகான்மலர்மகள் புணரழிவுகொள்காதுவே. (2.கா)

(க2)

(க3)

(க4)

(க5)

(க6)

(க7)

(க8)

(க9)

(க10)

மண்ணின்வேங்கடமலையிசைச் செய்யதாமரையங்
கண்ணெனம்மோர்யாரையுங் காத்திடவுளத்தின்
எண்ணியிந்திரையுடனிரு தயங்களிப்பெய்த
நண்ணிவாழ்ந்துறைகின்றன னலந்தரமாதோ. (க2)

நீவிரயாவருமவேங்கட நெடியவெற்பெய்தித்
தேவதேவனைப்பராயிவை செப்பிடிற்பொல்லரப்
பாவகாரியநுயிர்தெறு மெனப்பணித்தியானம்
மேவுவேனெனவவரொடு விரைந்தினிதெழந்தான். (க3)

எழுந்தநான்முகனிருடிகளி லேகர்களுடனே
தழைந்தகாவுகுழுவேங்கடா சலத்தினைச்சார்ந்து
செழுந்தணீர்களிற்றேயந்தரி செம்மலரடிமேல்
விழைந்தசிகந்தையாரயவண் வேறுவேறிருந்து. (க4)

மலைவறத்தியானஞ்செயுங் காலையின்மனுவின்
குலமதிறபிறந்தயோத்தி யினிருந்தொருகுடைக்கீழ்
நல்லமலாம்புரந்தறத்தினை நிலையுதல்செய்து
வலனுறுந்தசரதனெனு மன்னவர்மன்னன். (க5)

வேறு. முன்னொருதினத்திலருந்ததிகொழுநன் முளரியந்தாடொழுதெற்பின்
இந்நிலம்புரக்குந்தயர்களிலரென் நிரங்குறுமரசனைகோக்கிக்
கன்னியந்துளவோன்றிருவுடனமருங் காட்சிசால்வேங்கடமலையின்
மன்னியாங்கவையுளத்தினிலமைத்துத் தவத்தினைமருவிநின்றினையேல். (க6)

ஆதியாமமல்கருணையாடலுழில் கொளரும்பெறப்புதல்வருண்டாமென்
ரோதியவகிட்டனுடன்றிருமலையை யுற்றுயர்புனல்களிற்றேயந்து
தாதலர்பொழிலங்குலைகளுநதியுந் தண்மலர்த்தடங்களுநோக்கி
ஏதமற்றுயருஞ்சாமிபுட்கரணி யெய்தினரிதயமுண்மகிழ்ந்தே. (க7)

அருத்தியோடமரர்முனிவர்களுப்பணலர் மகன்மகிண்ணையுளத்தின்
இருத்தினாண்முகங் கங்கிருத்தியோகஞ் செய்திதெல்கண்டருந்ததிக்ணவன்
திருத்தகுமரையிற்றேறநோக்கிச் செப்புவானித்திசைமுக்குக்
கருத்துடன்பரமன்புளிப்படுஞ்சின்னுட் கழிந்தபிணைநினங்கதழும். (க8)

நீயுயிவ்விடத்தினிருந்தியோகத்தை நிரப்பெனவெண்ணெமுத்தாய
தூயமந்திரத்தைச்செல்செவியேற்றுச் சுடர்மதிக்கவிடைவாளரசன்
தோயமுட்படிந்துகருவுரைத்திமெத் தொன்பிறைறதனையுளத்திருவி
சேயமுற்றவனோரசோத்திருப்ப நிகரதுவகிட்டனம்முறையே. (க9)

தானுமங்கிருந்துதலஞ்செயும்வேலை துனிலெவர்கெவிக்குமின்புறவே
வானிடைமிகுந்தவொலியெழமணங் காரணமலரவனரன்புரந்தரனோ
டேனையவமரரிருடிகளவினவியேதின வினவியந்திருப்ப
பானுவெண்ணிலவர்குழுவியந்தென்னபாயொளிகிசையெங்கும்பரவ. (2.0)

பாலின்வேலையும்வையுந்த பதியும்விட்டிந்தச்
சீலவேங்கடபூதரத்தடிகள் சேர்ந்ததனைத்
தாலாதிறந்தடைந்து தாடரிசுத்தவெமக்கு
மேலுறுந்துயருண்டு கொல்விழுமியதலதே.

(கூ0)

என்றுநான்முதன்முதலிய ரிசைத்தல்கேட்டொளியைச்
வென்றியாழியான்விளம்புவா னினிச்சீலபகவில்
நன்றில்லாதவவ்வரக்கனைத் தமரொடுநலையத்
கொன்றுவாழ்வுமக்களிக் குறுங்கூசலீரென்றான்.

(கூக)

அந்தவாசகஞ்செவிப்பட வயன்முதலெவரும்
சிந்தையூட்டங்காதெழு மகிழ்ச்சிகொண்டிருப்ப
விந்தையகனகத்தியன் றனைவிழிமலரால்
முந்தினோக்கிவிந்ததென் மொழிந்திடுகென்றான்.

(கூஉ)

தெண்டிரைக்கடலடங்குலுஞ் செங்கையால்வாரி
உண்டமாமுனியஞ்சலித் தோதுவானுலகின்
பண்டைநான்மறையவர்பலர் பதகராற்பயமுட்
கொண்டுன்பாதமேகதியெனக் குறித்தடைந்தனரால்.

(கூங)

துட்டர்யாரையுந் தொலைத்துலகினி னுலமியற்றுஞ்
சுட்டர்யாரையுங்காக்கின்ற தெய்வரீயந்தக்
கெட்டதீத்தொழிற்கள்வர்கள் கிளைஞர்நம்மோடும்
பட்டுவிழ்தரப்புகிந்தவர் தமைப்பரிவுடனே.

(கூச)

காவென்றேத்தவக்கள்வரைக் கதிர்செய்நேமியினுல்
ஆவிபொன் றுவிப்பேமென் வருளினிண்ணவர்தங்
கோல்வநோக்கியஞ்சேலெனக் கூறினனரிய
தேவதேவர்க்குந்தேவனுந் திருவினாயகனே.

(கூடு)

பின்னஞ்சனகாதியர் தமைப்பெருங்குருணை
மன்னுமெங்குணைக்கியின் கடைந்தமைவகுப்பிர்
என்னவாங்குவரிமறஞ்சி யெவ்வலகுமுண்டுமீழ்ங்
கன்னியந்துழாய்மலனே தேனெனக்கனரவார்.

(கூசு)

இந்தமாமலைநின்ற றவமியற்றுநர்க்கெளிதாய்ச்
சீந்தையேட்டையாவையுஞ் சித்தியாமெனவே
வந்தமேதையர்வருந்தவன் றுயர்விளைக்கின்றார்
நின்றதேசேசெய்துட்டர்க ணித்தலும்புகுந்தே.

(கூஎ)

அவர்கடுஞ்சுடலுருளி யிவ்வதலமேலடைவோர்
எவரும்பிதிழைப்பின்புறக் கருணையெய்யெனவே
உலகையேட்டவர்க் கவ்வரமீதுமாபதியை
இவனடைந்தமையேந வையாதெனவிசைப்ப.

(கூஅ)

வர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

மங்மைபாகனுமகிழ்ந்தடி வணங்குகின்றேத்தி
அங்கண்மாநிலத்தனைவரு மன்புறப்பணிய
இங்கிருந்தெளிதா யருள்புரியுமுன்னெழில்சேர்
மங்களந்திகழுருவை நான்மருங்குறவிருந்தே.

(கூசு)

கண்டொடொறுந்தொழ வரமருளெனக்கமருந்
கொண்டன்மேனியான் குவலயமனைத்தையுமவாரி
உண்டவாய்திறந்தொளி திகழ்கின்றவிவ்வோய்கல்
அண்டைநீங்கலா தன்புறவாழ்கெனவருளி.

(கூசு)

நீதிசேர்தயாதன்முக நெடிதுறநோக்கி
ஏதவன்வருதாரிய மியம்பெனவிழைவன்
ஆதிமுலமேயடியனுக் கறத்தலைமணந்து
போதமேவுந்புத்திர ருதவெனப்புகழ்ந்தான்.

(கூசு)

திருவுளந்தனின்மகிழ்ந் தெழிற்றிருவுழையுரத்தான்
பொருவரும்புகழ்ப்புத்திரர் நால்வரைநினைக்குத்
தருகுவம்வளஞ்சேருமுன் றலத்திடைவிரைவின்
மருவிதுன்முறை மருவருண்மகஞ்செ யென்றிசைத்தான்.

(கூசு)

அமுதமாமெனவம்மொழி யஞ்செவிப்படலும்
தமரவேலேருழ்நிலமெலாந் தன்குடைநீழ்நீழ்
அமரவாழ்தயாதன்பணிந் தானந்தமெய்தி
விழைநாதனைவேண்டிநல் விடைகொடுவிரைந்து.

(கூசு)

தன்னுடன்வருவசிட்டனோ டயோத்தியைச்சார்த்தான்
என்னரைமிசவனத்தவர்க் கியம்பினன்குதன்
நன்னயம்பெறுவராக நாமப்புராணத்திற
கன்னமின்புறவிவ்வெலாங் கட்டுரைத்திடுமே.

(கூசு)

தேவர்களுக்கும் தசாதசக்கரவர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த
வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (எருச.)

கூக - ஆவது பிரமன் உற்சவம் நடந்துவந்த வத்தியாயம்.

தாதுகம்ழ்கைமிசவனத் துறைதவர்க்கு
குதமுனிபின்னருமகிழ்ந்து நளிசொல்லு
ஆதியமலவ்ஞெளிசெ யுறிதனைநோக்கி
ஏதமகல்கும்பமுனி யெயினிடமிசைத்தான்.

(கூ)

கரட தனிண்ணையியர் நான்மறையவர்துக்
கேடுபுரிதீயர் கிளையோடுகெடாறு
வாடுகூறுதெவரையும் மகிழ்வரச்செய்
தோடியிவண்வாவென வுரைத்திடவிரைந்தே. (உ)

எண்ணிரேவிக்கண மெழந்தனவெவர்க்குங்
கண்ணொளிமழங்க வெயில்காவவுருட்க
வெண்ணுறவெழந்தவண்ண மேவிநலமில்லாத்
தண்ணியகொடும்பவமிசுஞ் செதுகரெல்லாம். (கூ)

பூமிசைசிறைத்துடல் புரண்டுவிழுவாவி
ஏமனிடமுய்த்திணையிலா விசயமெய்தி
மாமலர்வருந்திரு மகிழ்ந்துறையுமாப்பன்
தாமரைபொருங்கைமிசை தங்கியதுவந்தே. (சு)

அப்பொழுதுவேத எமலன்பதமிறைஞ்சி
ஒப்பகதுமுன்னுரு வுசந்தடி யரெல்லாம்
எப்பொழுதும்ஞ்சலிசெய் தேத்திடவுவந்தே
இப்பருவத்தினி விருந்தருள்செய்கென்ன. (நூ)

வேறு வேண்டியுள்ளனபுகனிந்திடமறித்தும் விளம்புரானடிகளுக்கியாங்கள்
மாண்டகுதுவசாரோகணமுதலா மறைந்திரபுரிநடத்தி
நண்டுகாணுதற்குவேட்டனமென்ன வியம்புலமேலதாங்கருணை
பூண்டசெந்திகிரித்தலரிமுதலுவந்து புரியென்புகன்றனனமாதோ.

புகன்றவம்மொழியையினிதுறக்கேளாப் பூங்கனுவருதுகலித்து
மகிழ்ந்தெதிர்நின்றவிச்சுவகருமன் வதனதலதபிருகணுணைக்கி
முருந்தனுக்கிரவிகனியுறுங்கால் முக்கியவிழவினைநடத்தற்
குக்கந்தநறுவசத்தம்பமொன்றியுறென் னுரைதவவவுரைப்படியே.

பொன்னினுமொளிகொண்மணிகளினுலும் பொற்புறத்திரண்டுண்டிழகு
மன்னியதுவசுத தம்பமொன்றமைத்தவ்வளவகர்மறுகெலாமவாழை
கன்னல்பைங்குருகதலிகைமகர தோரணங்கனககுப்பங்கள்
துன்னியவெறிகொலாமலாத் தெவையறையலவரநரியல்கரித்தே. (அ)

பங்கயனிடஞ்செவையகனேமித்த பூமுடித்தாயதென்றுரைப்ப
அய்கவனுவந்துவிழவின்மாயவனுக் கமுதுசெய்வித்திடற்காகச்
சங்கையிலப்பல்புண்டமுங்கொணர்ந் துதரிசுனைக்குறுமலர்மகிழ்வு
தங்கவன்பெழுந்துதிறப்புவடிசு றுனங்கடவறநடத்தி (கூ)

விதிமுறைவசமுத்தினைத்தம்பு மிதிவிரோகனஞ்செய்த
அதிராசஞ்சுகியமடங்குமுதலவாமி பணிகாரமுமுலகில்
எதிராமிரதமுதுபலகனியு மினதுவாடிசில்கள்பலவும்
விதவிதமமைத்துப்பதுமைதன்பதிக்குவிருப்புவநிவேதனஞ்செய்து.

முரசுயப்பேரிதாழளஞ்சின்ன முருசெச்சரிமிருதங்கம்
காடிவகசங்கமுதலவாச்சியங்கள் கடலெனவொலிசெய்குகவிகை
வரிசையினிழற்றக்கொடித்திரனெருங்க மருங்கினிந்தாமரையிரட்டத்
தருணியர்ப்பாதமுறைநடங்குயிற்யத் தம்புருவினைகின்னரங்கார். (கக)

இனிதுறப்பாடவிற்றுவசனங்களுண் னாருங்கவியெடுத்தோதப்
புவிதவந்தனர்களாரணமுழங்கப் புலவர்க்குலர்மழைபொழிந்து
மனமுலவந்தேத்தமணாவாறுதிப்ப மாதவர்மகிழ்ந்துளம்வாழ்த்க
அனைவருநயந்திவழினைப்போல வறித்திலோமெனவாசியப்ப. (கஉ)

அனைத்திறன்மடங்கலாஞ்சனேயன்புள் ளரசகைமமாவுடன்பலவா
கணங்கனிந்தமலைபதியினையிருத்திக் களிப்பொடுதினந்தெருவுலாவி
இன்னத்திழ்மணிசெயிராமீத்தெழிலா யெழுந்தநாளும்படியியற்றிப்
புனைந்தவம்மறுகுவலம்புரிந்தப்பாற் பொற்புறுமிவுளிவாகனத்தின்.

வலம்புரிந்ததற்குப்பிற்பிறைநாளுயர்ந்தவளங்கொளச்சமைவிமானத்தி
னலம்பெறவுலவிவருகையிற்சிறந்தகாண்மையோர்மறைமுறையால்
இலங்குநற்கும்பமமைத்தழலோம மியற்றிநீடிக்குபந்தனங்கள்
பலங்கொளச்செய்துபலையளித்தத்தம்புமுறைமத்தணர்க்கருளி. (க)

ஏற்றியதுவசபடத்தினைமுறையா விருந்தவரோகனஞ்செய்து [அ
மாற்றருமணியுங்கனகமுமிமைக்கும் வளஞ்செறிந்தலர்வெளிகழ்ந்
சாற்றருமகிமைசார்விமானத்துட் டாக்கணங்குரத்தினிற்குமும்
ஆற்றலந்திகிரிமாயவனமார்நாங்க னைவரும்விருப்பிடன்பணிய (கரு)

மணியிழைமகரக்குழைகவுத்துவமா மாலதோளணிமுதலாய
பணியொள்குலவிநியினுலவிப் பைம்பொன்மண்டபத்தினத்தானி
அணிபெறவிருந்துபிரமணேநோக்கி யன்பினிநடாத்தயவந்த [பான்
இணையறுவிழவானையுளமகிழந்தே மெனவுரைத்தின்னமுமுரைப்

ஆண்டுசெடோறுங்கன்னிமாமதியி வுன்புறத்திருவிழி விவா
நிண்டெனக்குலப்போடியுற்றவித்திவாரிநமையுமின்புபெற்றுய்வா
வேண்டியுள்ளன்பு திர்தரவந்த விழவினைவந்துகண்ணுவோர் [ர
நன்டவாரிதிருமுலகினிலுளத்தி னினைந்தவையாவையும்பெறுவார். (கஎ)

என்றாரைத்தருளிவாக்கியமெல்லா மிருங்கடலெனவொலிவழங்கச்
சென்றெழிலிற்ந்தாமியுட்காரணிச் சேதீர்த்தறிற்றிருமகிழ்நன்
நின்றவமிருதமாடல்செய்காலை நேமமோடயனாண்முதேரர்
கன்றறிதவத்தாயாருழையத்தி னலம்பெறக்குடையலப்பாழ்தே. (கஆ)

சனகமாமுனிவனமரர்களுப் பட்டன்சுரமீசும்புறந்தி
அனைவருங்கெண்மின்சத்தியமா யொன்றறகுவனையியா தன்னில்
தனியுறவேதமுதற்கலைகளினற் சாமரமீய்த்திடுமிடத்துங்
கனமுழந்தியானமுலமாய் டோந்துங்காலத்துமெழில்பெறவளங்கும். (கஃ)

புன்னுலோகத்தினுமபுனற்கெல்லா முதன்மையதாகியேயுயர்ந்த
சான்றவர்புகழுஞ்சாமிபுட்கரணிதனிலவபிருதமாடிமுவோர் முனையத்
தோன் அமுற்சனனப்பவதொடர்கணத்திறுநிலைவுறுமெனச்செவி
தேன்றருகமலன்முதலியரெவருஞ் சிந்தையின்மிகவியப்புறமுர். (20)

எண்ணாற்புலவருடனயனேத்தி யிறைஞ்சலுமிதழ்விரிகமலக்
கண்ணனுட்கருணைவழிதரநோக்கிக் கமலநீசத்தியவுலகம்
நண்ணியுன்றொழிலைநடத்தெனவருளி நறுமலர்க்கற்பகநிலவாழ்
பண்ணவர்பதியைவிழிமலர்பரப்பிப் பைம்பொனாடைகெனப்பணி

உமையவள்பதியைவிருப்புறநோக்கி யுனதிடத்தேகெனவருளி
இமையவர்முனிவர்பேரீசியரெவர்க்கு மின்புறவிடைகொடுத்ததன்பி
தமரவாரிதெழுந்தலத்தவரநாளுந் தரிசனைபெயும்பரிகவந்து
விமலைமார்பிலகவாநந்தநிலயமெனும் விமானத்திருக்கின்றான். (21)

என்றிருந்தமைமெனப்பேரிசைபெறுமுயர்பெருவனத்தின்
ஒன்றியசெளனகாதியர்கேட்ப வுரைத்தனனிப்பெருஞ்சரிதம்
வென்றிகொள்வராகமெனும்புராணத்தின் விரிவுறவிளம்பிடுமுலகின்
நன்றெனக்கேட்போரொழுதுவோர்விலவோர்நலனிருமையினுநன்னுவரே.

பிரமன் உச்சவம் நடத்துவித்த வித்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். (என.)

ந.0-ஆவது சக்கரவேந்தன் வெற்றியுரைத்த வித்தியாயம்.

நவிலரும்பெருமைவாய்ந்த நன்மிசவனத்தின்மேவுஞ்
சவுனகரேனாகத்தனிமுதன் முருந்தன்சீர்மை
கவினுறமலித்துங்கேட்பக் காதலிக்குமென்றேதச்
சுவையுறுகேள்விச்செல்வச் சூதமாமுனிசொல்வானால். (க)

உலகமுன்னிழந்தளத்தோ னுச்சவமுடிந்தபின்னர்க்
கலைமகள்பதிவினவேந்தன் கடவுளரெவருந்தத்தம்
நிலையடைந்திடமுக்கண்ண னீன்டியரனந்தவெற்பை
வலமுறச்சூழ்ந்தகின்ற வழியினோர்மருங்குலையும். (2)

கபிலையான்றிர்த்தங்கண்ணிற் கண்டியணிநுந்தாலன்பர்க்
கபயமீந்தருளுஞ்சாலஞ்சனசலமால்சேவை
கபமுநாள்கடோறு தோற்றுமென் துன்னியந்த
நிபமுதானந்தானே நீள்கையிலாயமென்றே. (க)

மனமகிழ்ந்திருக்கின்ற னவன்வஞ்செறிதலத்தமணனோ
கனமுதுங்காளகத்தியெனக் கழுவவர்கண்ருந்
சனகனேமுதலவாய யோகியர்சமுகமெல்லாம்
கனிபெரும்பாபுரே நனம்புனத்திருக்கின்றமும். (ச)

வித்தியாயம்.

சுருக்கினர்வனங்கடோறுஞ் சஞ்சரித்திருக்கின்றாரென்
அருக்கினர்குதனேதி மலித்துமாங்குரைக்கலுற்றான்
அருக்கன்வெப்பனுநாவென்றஞ்ச சிரமத்தின்முன்ன
மருக்கமழ்கூந்தற்செவ்வாய் மாதருந்ததியாமென்பான். (இ)

கற்பினுக்கரசுபன்னைட் கமலையையமனத்தினுடி
அத்புதமிஃதென்றியாருமறைகுவான்வறின்முற்றப்
பொற்புறுந்திருமுன்றோன்றிப் புரிதவத்தினையுலந்து
பற்பலவரங்களிந்தப் பதிக்கருகமர்ந்துதோன் அம் (சு)

தெசுநதிகளினன்மினத் திங்களுந்திரத்தின்முழ்கிச்
சூசுயறவெனையன்போடு துதிப்பவர்களைப்பவெல்லாம்
இசைவுறவனிப்பவென்ன விசைத்தகன்மனளென்றேத
வசையுசெளனகாதி மறையவர்வணங்கிச்சொல்வார். (ஈ)

பாநகம்புரிசமுக்கர்ப் படிமிச்சமடிந்துவிழச்
சோதிசெய்கேழியாழ் வான் அணித்தனனெனமுன்சொற்றாய்
சூதினர்கமனுமுட்குந் தொழிவினர்தமையவ்வாழி
மோதமர்வென்றதன்மை. மொழிகெனமுனிசொல்வானால். (அ)

ஒப்பருதிகிரியின்சீ ருரைத்திடற்கடங்காதேனும்
செப்புவன்மெறிந்தமட்டுஞ் செவ்விதினினிதுகேண்மின்
மைப்புயல்வண்ணனேவன் மறுக்கலாதொளிசெயாழி
வெப்புறுதொழிலர்க்கெல்லாம் வேந்துருத்தாங்கினை அ. (ஊ)

ஆயிரங்கரங்களோடு மாடல்வெம்பரிகன்புண்டி
புடைய நமணியிசெய்த பருஞ்சயந்தனங்கடாவி
நாடிவிரிந்திடுக்கின்கணலந்திகழ் கேசியென்னும்
துயபூதரக்கானண்ணி யாங்குள துட்டரெல்லாம். (க0)

எமபாசத்தாறமட்டுண்டிநந்திட விரைந்துமோதித்
தாமசேதுறையுந்திக்கின் அலங்கியரத்ததைத்துண்டித்
திமைசெய்பவரையாங்குச் சிரமுடல்கரங்களவேறுயப்
பூமியினுளவழிபுயலெனச்சாழ்பெய்தார்த்து. (க1)

தெக்கினதிசையினுழித் தியெனச்செல்லவாங்கே
உக்கிரவங்கனங்கனுடனடற்புளிந்தன்காலன்
ஒக்குமுத்தாயிகள்பேருலகினைப்போழ்தும்பொல்லா
அக்கிரமம்பூனாகவணியுங்காலகனென்போர்கள். (க2)

ஆவின்வனத்துப்போ யைந்துபாதசூழும்வந்து
சாகரஞ்சுழமுன்னிற் சனித்துயர்குதியோரை
நாகவெவ்விடம்போற்சிறி நல்பவர்கிரிவேந்தன்
வாசைகொளுருவநோக்கி மனஞ்சலியா துதின அ. (க3)

இவனொரு துணைபுரிந்நி யிவ்விடமெய்தி னுனென்
றவமதித்திரதமயானை யச்சுவங்காலாள் குழப்
புலனிகமபிக்கொங்கும் பூதரங்குலங்கந்தேவர்
செவ்செவிடுறத்தோள்கொட்டிச் சேர்ந்திடிபொலவார்த்து. (கச)

விளங்கொளினிளக்கைக்கண்ட விட்டில்சுள்போலகாணும்
களங்கமிறிதிரிவேந்தைக் கள்வர்கள்வரைத் துகொள்ள
உளங்கனன்றுருமேறஞ்ச லுழிவெங்கனலுமுட்க
வளங்கொள்கார்முதம்வணக்கி மழையெனச்சரம்பெய்தார்த்தான். (கச)

செற்றமோடார்த்தவாழி யரசன்மேற்சினந்துநீயர்
ஏறுவாள்குலம்வை வேலெழுமழக்கதைகடாவி
மாற்றருவி சுகமெண்ணின் முழையென்பெய்துவெய்ய
சுற்றனும ந்சவிண்ணோர் குலைந்திடக்கொடும்போர்செய்தார். (கச)

இவ்வாறேமேலேந்து மிரக்கமிலரக்கராய
வெவ்வினையாள்தாமும் வெகுண்டமர்புரியுங்காலை
அவ்வழியெழுந்ததானி யந்தரநிசேருக்கி
எவ்வமினையோர்கண்ட னிமைத்திடப்பரந்தன்தே. (கச)

வேறு அக்காலையினைத் தெழுமாலாலமுமஞ்சத்
தக்கோர்புகழ்விசயம்பெறுதன்கேமிமன்னவனும
திக்கோதைகள்செலவிற்கொடு திறல்வானிகடிமை
மிக்கோருடல்வெவ்வேறுவறித்தானுயிர்குடித்தான். (கச)

அடியற்றனர்கமற்றனர கடற்றனர்வழிசெய்
முடியற்றனர்புயமற்றனர் முகமற்றனர்புதுகோ
டிடையற்றனருமற்றன ரெயிறற்றனர்வேறாய்த்
தொடையற்றன்புடைசுற்றிய தோலாவலியவரே. (கச)

உருடேர்புரிமதமாவொடு வுளதானைகள்யாவந்
தரைமீதுடல்சுந்தையாவெதிர் தானைக்கதிபதியாம்
வரைபோலுயர்தினிதோள்கண் மாபாதகர்முன்றோ
டிருவோர்களும்வெஞ்சாபெழுத்கார்களைதொடுத்தார். (கச)

தொடுவெங்குண்பலவுஞ் சிலசுடர்ஜாளியின்விலகி
உடலங்கனிநுருஷம்படி யொருவாக்கொருதாரும்
அடலங்கியினம்பெயி யவ்வயவோர்கிரமைந்தாஞ்
சுடர்தங்கியசரந்தால்விழத் தொலைத்தானிகர்த்தான். (கச)

அனைவோர்களுமில்வா றுட லுழியக்கறைபெருகிக்
கனமேவியசெந்நீருறு கடலாடுபெனநிறையச்
சினமேவியநிராய்கொடி திறல்செர்கமுடியாவும்
இனமோவெனந்தத்தலை யினிதுண்டுதெவிட்டா. (கச)

(கச) ௩௦ - ஆவது சக்கரவேந்தன் வெற்றியுரைத்த களை

வத்தியாயம்.

கண்டானவர்க்கரசாகிய கடியோனயசிரசன்
கொண்டானதிகோபங்கொடுங் சுற்றமுமெனவெதிர்ந்தே
பண்டாலிலைதுயில்வோன்கர பதமத்துறைவோனோர்
திண்டேர்பிசையுயில்வானிக டெறித்தானகங்கரித்தான். (௨௩)

அக்காலையினவன்மேற்பலவ னலம்புதொடுத்தே
எக்காலமுமியமன்பதி யிடைவாழ்கெனவி ரித்துத்
தக்கோர்புகழ்விசயம்பெறு தனிகேமிமன்றென்மேற்
பிக்கேகியங்குளதியரைச் செற்றுன்செயமுற்றான். (௨௪)

வேகத்தொடுகுடபாலுறவவன்வெற்பெனவுருங்
தேகத்தொடுதிரிவோன்மிகு தியன்கொலைநீருதன்
நாகத்திரள்குகையென்றுரை நாகித்தொகையுடையோன்
வாகைத்திறல்பெறுவெஞ்சினவனகர்த்தனென்பவனே. (௨௫)

வேறு தேவரேமுதற்றெறு தொழிற்றயித்தியர்மனிதா
யாவியுளும்வெம்போரிடையடற்றெலைந்தாவி
விவிலாவிற்றன்மிகுமொருகாதலன்வேண்டித்
தேவிபாக்கையெணித்தவஞ் செய்தனனெனொளர். (௨௬)

கங்கையஞ்சடையான்றனைக் கண்ணெதிர்காணான்
அங்கழன்றுதன்றலையுத்தாருதியாகப்
பொங்குமங்கியின்விடுவ னென்றேதிகொள்போழ்தின்
மங்கைபங்கினலிரங்கிமுன்வந்தெதிர்தடுத்தே. (௨௭)

விருப் முற்றவந் விளம்பிய வரமளித்தேகப்
பொருப்பதி ன்றிட முழங்கியப்பொங்குகானண்ணி
கெருப்பெனச்சினமேற்கொடு கோறச்செருக்கோ
டிருப்பவன்றிறற் திகிர்வேந்தையெதிர்கண்டான். (௨௮)

கண்டுவன்பெருங்கருதலனென மனங்கனன்று
துண்டவென்பிறையெயிற்றின ரெண்ணிலர்குழத்
தன்வெங்கொலையில டற்றனுமுதலேந்தி
விண்டலத்தவர்கடுங்கிட விரைதுவந்தெதிர்த்தான். (௨௯)

அட்டகாமுங்குலைந்திட வந்ததும்பதற
வட்டவேலைகள்வற நீன்மலைகளுங்குலங்கத்
துட்டரானவர்குலம் வேறேமாமெயிந்து
கிடழ்ந்துவஞ்சினமொழி கிளத்திமுன்னோர்தார். (௩௦)

சேர்த்தகாலையினேமிமன் னெடுத்தனுநாணிற்
சேர்த்துவாளிகள் சிற்சிலசிந்திமுக்கில்போல்
ஆர்த்தவாய்கைகான்முடிசுரு மாரையுஞ்சினந்து
பார்த்தகன்களும்பிளப்புறப் படியிசையுருண்டார். (௩௧)

சென்றசேனைகளிறந்தமை தெரிந்தடனிருதன்
கன்றிநீடிற்றச்சுவால் பாதனைக்கடிதேவக்
குன்றுபோலவிற்குனித்தவ நெறிவரத்திகிரி
மன்றனையினவடவனல் சினமுறவெதிர்த்தே.

(௩௨)

வட்டமாகவில்வளைத் தெனிலாசுகம்வழங்கிக்
கிட்டிமேல்வருமரக்கன் மெய்கீழ்விழப்பிளந்து
துட்டனவனகர்த்தன்மேற் றொடர்ந்துவெம்பகழி
விட்டுவேறெதிரில்லவன் வெகுண்டுநின்றிடவே.

(௩௩)

கூற்றெனக்கொடுங்கோ ளரியேறெனவழித்
கூற்றெனக்கூடனஞ்செனக் கரனகர்த்தனரூன்
சீர்தமிக்கொடுவனலவன் விடுசினீழுகங்கள்
மாற்றிவெற்றினைதாற்றினன் நிகிரிமன்னவன்மேல்.

(௩௪)

சுடானையசுதரிசனப் பெயர்த்தோன்றல்
கடியவெஞ்சினமுள வக்காதகனுடலம்
படியின்வீற்றுவிற்ற விழப்பகழிகள்விடுத்து
முடுவல்சம். கம்பறவை மொய்த்துணவிருந்தளித்தே.

(௩௫)

வெகுளிமீக்கொடுவடதிசை விரைவின்வந்தணுக
அவனிஞேங்கல்போல்விளங்கிய வாக்கையன்சிறந்த
தவமுறற்றிநாங்குக னிடைப்பெறுவரத்தருக்காம்
புவனமேங்குறத்திமைகள் புரியருந்திறலோன்.

(௩௬)

வேறு துண்டவெண்பிறைப்பற்பேழ்வாய்ச்சுடாழற்சுழல்கணுன்போர்
உண்டவென்னுநாம முடையவன்யவனன்றிநோர்
மண்டுவெஞ்சினக்காம்போசன் வலிபெறுமிலேச்சனதி
நிண்டிறலரக்கர்தங்க டிரட்கதிபதியாய்வாழ்வோன்.

(௩௭)

சக்கரவாசுநாழிச் சண்டமாருதம்போற்சிறி
உக்கிரமுடன்போர்செய்ய வுற்றனனெனவுணர்ந்தே
அக்கணந்தனதுதானே யனைத்தையுந்திரட்டியட்ட
திக்குறுமவரும்வானிற் றேவருந்திகைப்பகின்றான்.

(௩௮)

வன்றிறம்பெரியவாழி மன்விரைந்தனிகிமுன்னர்ச்
சென்றெனிலரக்கர்குழச் சிலம்பெனக்கருமெய்தோன்ற
நின்றமைதெரிநீடுகிரி னெடுப்படைக்குமாங்கடோன்றத்
தன்றிருவுளத்திலெண்ணச் சனித்தனவளவிறுனை.

(௩௯)

சனித்தசேனையுமாக்கர் தம்பெரும்படையுங்கடிச்
சினத்துவெங்கொடுப்போர்செய்து திகிரிமன்றனதுதானே
முனைத்தலைதாழ்த்துக்கி முனிநீதுகண்சிவந்தியானே
இனத்தினுட்சினமடங்க ளேறவினைந்துபாயந்தே.

(௪௦)

வத்தியாயம்.

அத்திரமெய்துவான்கொண் டறுபடத்துமித்துவேலாற்
குத்திவெங்கதையிற்றாக்கிக் கொடுஞ்சமரியற்றுங்காலை
சுத்தமெய்த்திகிரிவேந்தன். சுடுசினத்தொருவன்ரோன்றி
எத்தலத்தவருமஞ்ச விடியெனவுரறிமுன்பே.

(சக)

சூலம்வாள்பிண்டிபாலங் தோமரமுசலமவல்வில்
காலவேன்முதலவாய வடற்படைகையினேந்தி
ஆலமாமெனவுமுழி யாரழலெனவுஞ்சிறிப்
பாலலோசனனேநேராம் பாவகனென்னும்பேரான்.

(சஉ)

வந்தெதிர்ப்போக்கி மால்கரத்தமர்வோனின்ச
வெந்திறனிஞதர்த்தம்மை வீத்திவண்வாவென்றோத
அந்தகனெடுங்கவிற்கொண் டாககம்பொழிந்துதியோர்
சுந்தையுட்டிகைப்புக்கொள்ளச் செலுத்தினுனமோகவ ளி.

(ச௩)

செலுத்தியவாளிதன்னுற் நிண்டிறலரக்கர்யாரும்
நலத்ததைப்படைகள்யாவு நடுவவிட்டயர்ந்துவீழ்
நிலத்தின்முன்சோர்ந்துவீழ்ந்த நேமிமன்சேனையெல்லாம்
கலித்தெழத்தெளிவித்தானப் பாவகன்கருணையோ.

(ச௪)

பாவகன்நன்னுலந்தப் படைதெளிந்தெழுதனோக்கித்
திவழியாக்கர்சேனைத் திரட்கதிபதிதன்றானே
யாவுமங்கயர்ச்சிநீங்கி யதிர்த்தெழுமாறுசெய்தான்
கோவமுற்றிருவர்சேனைக் குழுவும்வெங்கொடுப்போர்செய்ய.

(ச௫)

கூற்றெனவெகுளிபொங்கப் பாவகன்குனிவிலேந்தி
மாற்றருவிசயமேவுந் கிரவுஞ்சவாளியேவி
ஏற்றவல்லரக்கர்தானே யெல்லாமுமிரத்தவாரிச்
சேற்றிடைப்பலகுகிச் சிதைவுறச்சிந்துங்காலை.

(ச௬)

நிருதர்த்தஞ்சேனைநாத நெருப்பெழுமுனிந்துசீறித்
துரிதமுற்றைந்துபைசா சுகமெனுஞ்சுடர்செய்வாளி
ஒருதொடையாகவுந்த வொன்றொருகோடியாகிப்
பரிதிமன்றந்தசீர்ச்சூல் பாவகன்கனென்னுகின்று.

(ச௭)

கோற்றத்துனைந்தெய்திட்ட கிரவுஞ்சவாளியோடுங்
கூழ்வல்லரக்கர்தானேக் குழுவையெழியக்கொல்லி
காடியற்புதமீதென்று நலமிட்பேறுண்டவன்முன்
எ. விழ்குமலப்புத்தே ளிடம்பெறுஞ்சூலந்தாங்கு.

(ச௮)

என்பட்டனுந்திசையுமேறு மெறிகடனிலமுமஞ்ச
விட்டனன்சீற்றத்தோடு விடுதலுமுழிகாலத்
தெட்டியண்டத்தைமுட்டி யெழுங்கனலெனவச்சூலம்
கிட்டிவந்தடுக்கநாளுங் கேடில்பாவகன்சினந்தே.

(ச௯)

ஆசகாசுகந்தையேவ வதுகணத்தெழுந்துதியன்
விசயகுலத்தோடு மவனையும்விரைவின்வாரி
மாசறுசேடவெற்பை வலஞ்செய்துவிசும்பினூறி
யோசனைக்கப்பாலெய்தித் தரைமிசையெயிர்த்ததன்றே. (௫0)

அடலுறுங்கொடியபேறுண் டவனவனியின்கண்விழா
உடல்சுதைந்தாவிசுற்றி னுலகுறவிசயமேவும்
மிடல்கெழுதிகிரிவேந்தை விண்ணவர்குழாங்குள்வாழ்த்திக்
கடிமலர்மாறிபெய்து கைகுவித்திறைகுசிறிப்ப. (௫௧)

வேதியர்க்கிடுக்கென்செய்யும் வெய்யவர்தம்மையெல்லாம்
மோதிமெய்பிளந்தெருக்கி மொயம்புடைத்தனதுதானே
திதும்பிளவுமின்றித் தன்னொடுசேரவொன்றாய்ச்
சேதின்காத்தைதண்ணித் திகழ்ந்ததுதிகிரிமன்னே. (௫2)

ஒப்பிவிச்சரிதையெல்லா முயர்வுறுகுதன்னெனும்
முப்பகைதுறந்தஞான முனிவானமுதமொப்பச்
செப்பினிதெலாமேன்ம. திகழ்திருவராகநாமத்
தப்பறுபுராணந்தன்னிற் சாற்றிடுந்தெனியமன்னே. (௫௩)

சக்கரவேந்தன் விசயமுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அக00.)

௩௧-ஆவது இராமாநுசன் பிரார்த்தனைப்படி தீறிவாசன்
சங்குசக்கரந்தரித்த வத்தியாயம்.

வோங்கடமலைமிசை விளங்குமாதவன்
ஒய்கியபுகழமு தொப்பவின்னமுந்
தேங்கியவருண்முனி செப்புகென்னவே
பாங்குறமுனிவான் பகர்தன்மேயினான். (௧)

சென்னியனருளிய செம்மறெண்டமான்
என்னுமன்விசயம தெய்துமவாறுமுன்
தன்னெழிற்சிகிரியுஞ் சங்குங்கைக்கொடுத்
தன்னவன். (2)

தென்றகுளவினான் சிலுதினங்கடி
கான்னுய்திகிரியுங் கதிர்செய்சங்கமுந்
தோன்றியகளைகடல் குழமண்ணுளோர்
ஊன்றிகழ்விழிகளுக் கொளித்துநிப்பவே. (௩)

௩௧-ஆவது இராமாநுசன் பிரார்த்தனைப்படி ௧0௧

தீறிவாசன் சங்குசக்கரந்தரித்த வத்தியாயம்.

கண்டவரவாவர் கருத்துட்டோன்றிய
கொண்டரனென்னவுங் குமரனென்னவும்
வண்டுளவணிபுய மாயனென்னவும்
விண்டுபல்சமய வாதியர்வெவ்வேறெணி. (௪)

தங்கடங்கட்கியை தலைவனென்னவே
பொங்கியுள்ளிகல்வரப் போழ்துநன்னெறி
தங்கியமுதல்யுகந் தனிலநந்தையப்
பங்கமிசிரண்டெனப் பகருகந்தனில். (௫)

இலக்குவனாயிரு நிலத்திற்றியரைக்
கலக்கியோர்மூன்றெனக் கருதுகத்தினின்
அலப்படையிராமனு யனுகிரகான்கெனச்
சொலப்படுங்கவியினிற் றாய்மைசேருமா. (௬)

வேறு ஏதநீங்கியவிராமாநுச நெனவெவருமேத்த
ஆதிசேடன்றான் பூதபுரிதனிலவதரித்துப்
பாததாமரையொன்றாழிப்படி யளந்தவன்பூமாசின்
நாதநாரணனேமேலா நவில்பரம்பொருளாமென்றும். (௭)

மருண்மிகுமாயர்வாத மறத்தபாடண்டமேனைத்
தரமில்புன்புறமத்திகளாம பெருந்தமம்பேர்த்தோடப்
பரிதியினொருதானைப் பழமறையோடுசீர்சால்
குருகையின்வருமெய்ஞ்ஞானங் குவிதமிழ்வேதமோங்க. (௮)

உலைமகள்சிரமேற்கொள்ளக் கவன்பெறுபாடியஞ்செய்
துலைவுறிஇப்பொய்ம்மைபாற வொண்மறையொழுக்கம்வீற
நிலமிசைப்புநூர்வந்த நெடுந்தகையெதிகள் வேந்தென்
அலகுசொல்லுவோன்மேனா னூரகவெற்பனுகிமேவி. (௯)

ஆங்குளகுதர்க்கவாத ரடங்குறவென் னூண்ட
வேங்கடததானைமிக்க விருப்பொடுவாழ்த்தின்தே
தேங்குமழ்நுளவுமலைச் செல்வனையடிகளிர்த்தத்
திருதுகலிக்காலத்திற் நிகழ்சுடர்த்திகிரிசங்கை. (௧0)

உள்ளநிகழ்விழிக்குத்தோன்று திவ்வனமொளித்தான்முன்னீர்
நான்சலாமண்ணின்மேலோர் தமந்திரண்மனத்தாராகி
நூன்நூன்நூன்கிலாது நவிலர்களாகையாவே
ஆன்றபேதல்கிலயாரு மறிவுறவனையோடுவாழ். (௧௧)

சக்கரக்கரத்திற்றோன்றத் தரிசனைதருதல்பென்மெம்
மாமறைப்பொருளையென்று வழங்கலுங்கருகேகூர்ந்து
நேமிவெண்சங்கினோடு நேரறவயுர்த்தசீர்சால்
சாமளவடிவன்யார்க்குந் தரிசனைதருவானன்றே. (௧2)

எனவுரைத்துயருஞ்ஞத னின்னமும்புகல்வானந்தப்
பனசபுதரத்தின்வாழும் பரன்றிருவிளையாட்டெல்லாம்
தனிமறைப்புருடனாலுந் தாமரையோன்றனாலுந்
கனிவுறவெடிதுகாலங் கழறினுமுலவாதன்றே.

(௧௩)

ஈசனைமறவாதேத்து மிருந்தவச்சூதனென்னும்
தேசறுமுனிவன்றேவ ரமுதெனத்தெவிட்டாவண்ணம்
பேசினனிவற்றையெல்லாம் பேருதுவராகமென்னும்
மாசறுபுராணந்தன்னின் வளம்பெறவழங்குமாதோ.

(௧௪)

இராமாநுசன்பிரார்த்தனைப்படி சீரிவாசன்சங்குசக்கரந்தரித்த

வத்தியாயம். முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அசச.)

௩௨ - ஆவது வைணவச் சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

எதமில்சொனகாநியிருடிகள் மறைநூறேந்த
மாதவச்சூதன்செய்ய வாண்முகமினிதினேக்கித்
தீதுவைணவத்தின் சிறப்பெமக்குரைத்தியென் னாக்
காதல்கொண்டகமகிழ்ந்தே கழறுவதாயினாலு.

(௧)

வின்கெம்பந்தரான வைணவர்வேங்கடத்தான்
முண்டகமலர்க்கணைக்கங் கருவிலேமுறையிற்பெற்றுப்
பண்டைதூலெவையுந்தேர்ந்து பழுதறுகுணமேமேலாய்க்
கொண்டிவிட்டுலகிவிச்சை கூடிடக்குருமேலன்பாய்.

(௨)

இருபுயந்தனிச்சந்தாழி யிலச்சனையிலங்கப்பெற்றுத்
தருவரத்துவந்தேர்த்து வபுண்டரத்திகழச்சாத்தி
மருவுறுத்துளவத்தோடு மரைமணிமாஸ்புண்டே
அருணலவாசாரஞ்சேர னுட்டானமுடையோராகி.

(௩)

குருவருளாலேசெய்யாள் கொழுநனேபுவைக்குமேலாய்
வகுபரப்பிரமமென்றே மனந்தெளிந்தவன்றன்செய்ய
திருவடிகளிலேதங்கள் பரமேலாஞ்சேரச்சேர்த்து
அரியநற்றவங்கட்டுல்லாமாதிகமென்றையப்பட்டு.

(௪)

பேர்பெறும்பரியாசுமெனும்பிரபுத்தியைச்செய்
தேர்பெறும்பணிதேற்றின்பவா பிசனங்கிருபையாலே
பார்புகழ்புண்ணியஞ்செய் பாவம்பிபாய்த்துயராகிச்
சார்பெறுங்கரணமென்னச் சாற்றியமுன்றினாலும்.

(௫)

வத்தியாயம்.

வேறு. மற்றுளதேவர்தம்மையும்வர்தம் மந்திரஞ்சாதனங்களையும்
உற்றிடுமிதரவிடயமோடயலா வுரைசெயும்பயன்கருமொருங்கே
பற்றறவிடுத்துத்தேசிகனுரைத்த பண்டையமுலமந்திரத்தைக்
கற்றுநாடோறுமதன்பொருடன்னேக் தருதிமாணலம்பெறக்குறித்து.

தேகபந்துக்கண்மேற்செலும்பரிவைச் சிதைத்துவேற்றுப்பயன்வேட்கா
தோகைகொண்டெந்தவித்ததினு முதுநாண்மட்டுநாராயணானுள
கோகனகத்தாடம்மையேவாழ்த்தியவன் குணங்களைப்பயின்றுவப்ப
ஏகசிந்தையராயுலகினைத்திருத்தி யென்றுமேபாரதந்திரராய். (௭)

அச்சுதனடிக் கேதொண்டெய்திறத்தாங்கவனுடையமுயர்தம்மேலும்
இச்சைகொண்டியற்றியின்பதுன் பங்கன்சமமெனவியத்தினெண்ணி
அச்சமற்றுயரும்பகவதன்பாகவதர் குருவாமிவரிடத்தில்
நிச்சயபத்திபிறந்தேழிலாகூனே மனந்தனைமனங்கொண்டே. (௮)

அருந்தபூதரத்தான்வறிதுசெய்கருணையுடொன்றுநோக்கிநன்னிலையின்
கனந்திகழ்கின்றவைணவர்கட்கே காணியாமுயர்பதமுளது
மனந்தெளிகிலலாவிழுதையர்க்குனா வாய்த்திடாதெனமறையாலுந்
சினந்தவிருரவோராலுநானிறந்த சீர்கெழுவைணவமகிமை. (௯)

சுருக்கமீதிசைத்தேனுமக்கெனச்சூதன்சொற்றனனிலவெலாமுயர்ந்த
திருக்கிளர்வராகமெனும்புராணத்துட் சேத்திரகாண்டத்தினுடே
உரைத்திடுமிதனைநன்றெனக்கேட்போ ருவப்புறவுலகின்வாழ்ந்ததற்பின்
மருக்கமழ்துள்வமாயன்வாழ்பதியின்மருவிவீற்றிருப்பர்கண்மாதோ.

வைணவச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அசச.)

௩௩ - ஆவது தத்துவங்கன்மஞானம் பிரபத்திமார்க்க

முரைத்த வத்தியாயம்.

தத்துவப்பொருளினேறி தழைத்திடுங்கன்மஞானம்
பத்திவைவராகம்பல்சீர்ப் பிரபத்திமார்க்ககந்து
சித்தமுண்மகிழ்ந்துருதன் சொனகாநியாதிசவிக்குப்
புத்தமுதுகுத்தாலென்னப் புகலுவதாயினே. (௧)

மலரவன்கற்பாந்தத்தின் மறையவனரனித்திராதி
புலவர்கண்முதலேழென்னப் புகலுதுந்தே,ற்றத்தோடு
நிலமயந்தனிநுமந்த நீரணைநிநுமத்தி
உலவுவாயுவினும்வாயு வுயருதுமாகாய்த்தும். (௨)

இயம்பருமவ்வாகாய மிந்தியந்தனிநுமந்த
நயம்பெறுமித்தியந்தா நவிறன்மாத்திரையிடத்தும்
சயங்கொடனமாத்திரை பூதந்தன்னினுமந்தப்பூதம்
வியம்பெறுமகத்தினும்மம் மகத்துமவ்வியத்தத்தும். (௩)

வேறு. அவ்வியத்தமக்கரத்தினு மந்தவக்கரந்தான்
செவ்வியுற்றிடுதமசி நுந்தமக்கரத்திந்த
எவ்வமற்றுயர்பரன் நனதிடையெய்தியொடுங்கும்
இவ்வகைப்படுதூல குக்குமங்களுல்லாமும். (௪)

வேறு. தன்னிடையடக்கிநின்ற தனிப்பரனொருவன்றானே
இன்னலற்றழியாதென்று மிருப்பவனவனுண்ணின்று
பின்னமம்முறையேவந்து மிறக்குத்தத்துவங்களுல்லாம்
அன்பலனுரோமகபங்களி னதிசயமாய்த்தோன்றும். (௫)

எண்ணருங்கோடியுண்டங்கனி னிசைவுறவிருக்கும்
தன்னுங்கமலத்தற்ற சதுமுகனரன்விண்வேந்தன்
பண்ணவர்முதலவாய பலபலவுயிரினுள்ளும்
நண்ணியப்பொருளுந்தானும் நவையறவிளங்கித்தோன்றும். (௬)

அவனையேயேகோநாயனென்று மாதிதியன்மும்
உவமையில்பிரமமென்று மொளிர்பாஞ்சோதியொன்றும்
தவலருவிண்டுவென்றுத்தனிப் பரந்தாமனென்றும்
நவிலரும்பரமனென்று நாயகனாதென்றும். (௭)

காரணென்றஞ்செய்ய கமலைதன்மகிழ்நென்றும்
ஆரணமுதல்வென்று மந்தரியாயியென்றும்
நாரணென்றுமேலா லெழுநாய்சென்றும்
பூரணன்பகவதொன்றும் புகல்பரபரனுமென்றும். (௮)

வேறு. நவிலரும்பெருமைநண்ணிய நாராயணனுயர்நலங்கொள்வெருந்தத்
துவமையிற்றுமான்முகனின யெனவுரைத்திமேனவியரோ
டவிருந்துஞ்சுகையர விறையு வணடல்கெழுவிச்சவசேனன்
இவ்முதலாயித்தி ருமுத்த ரிணையடிபரவலிற்றிருந்தும்.

நகையினுவப்புற்றிற் றவையனுக்குச்சேய்மையதேசக்கட்சென்ற
நமந்தர்கண்மீதுமனங்கவல்வதுபோல் வழங்குமண்டங்களினுள்ள
நத்தவின்மன்னுமுயிர்களுக்கிரங்கி நலந்தரத்திருவுளங்கொண்டு
வந்தின்புரியுமனுக்கரத்ததுயரால் வருந்தியாங்கரற்றுறுமொலிக்கு. (௯)

அஞ்செவிகொடுத்தொண்கமலைபூநீனை யந்தனதுயர்கடற்குழ
எஞ்சலிற்றுப்பாற்சிற்துவிறச்சயன மெய்துநோக்கினதுமுலகின்
விஞ்சியசேவகோடிகடிருந்தா விதங்கனுற்றெழில்பெறவிளங்கும்
கஞ்சநீள்விழியின் கருணையேமலையுங் கரியவஞ்சுமப்பரமன். (௧௦)

பிரபத்திமார்க்க முரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு. இருந்துங்கிடந்தும்பார்த்ததிற் காரியந்தாழ்வுறுமென்றிதயத்
பொருந்தினைந்தேயினிசின்று புவனசீவராசியெலாந் [திற்
திருந்தும்படிசெய்வோமெனவே சிந்தைகருதியாவர்களும்
தெரிந்துதொழுதுவிரும்பின வைசிக்கென்றடையும்படியாக. (௧௧)

உயருங்குதிக்கேகாரணமாமிந்த வுலகமத்தியத்தின்
அயர்விலநந்தன்றனைவிலங்க லாகும்படிசெய்ததன்தோட்டில்
இயையுஞ்சாமிபுட்கரணி யருவிவிலகித்திரையுடனே
செயங்கொள்சேடனுவனெழிற் சேனாபதியேமுதலானோர். (௧௨)

வேறு. நித்தர்முத்தர்களுடனாகிதழ்ந்துநின்றிடுங்கோலமாய்ச்சே
எத்தலத்தவாக்குமினி நுதந்தெழிலா யிலங்கியசீவிவாசன்மா [திவ
வித்தகவுருவமிகுபெரியப்பன்மலையப்பன் வேங்கடத்துறைவார்
பத்தர்கட்கிரங்கியருள்செயுஞ் செவ்வரெனும்பஞ்சபேரங்களாயும்.

வேறு. மருப்பினுனிவமேந்தியவராக மூர்த்தியுமாய்
இருக்கேனெழுச்சுருதிக ளியம்பியபடியே
விருப்பினுலர்ச்சுருபமாய் விளங்குமப்பெற்றுப்
பெருக்கமாங்குற்பமுடிவு தோறுத்தொறும்பேணி. (௧௩)

தேவர்மானிடராற்றினம் பூசைசெய்திமோ
ருவலாயுறைச்சீவிவாசப்பெயரமலன்
பூவினொடாடும் புத்தியினலத்தினோபுரியும்
பாவநிடுங்கும ஞானமபத்தியெனவே. (௧௪)

இயம்புமுன்வியோகங்கட்கு மிவற்றினிற்றிரிவாம்
நயங்கொளெண்வகை நவிலுமும்போகங்கடமக்கும்
வியம்பெருங்கன்மமாறுக்கும் வேள்வியைநினைக்கும்
வயங்குமூன்றனமக்கு மற்றையமக்கங்களுக்கும். (௧௫)

நிலைபெருந்தவகித்திய கைமித்திகமெவைநீந்
தலைவனாகியுந் தரியலர்த்தரைமிசைப்போகதி
மலைவரும்படி மணினிறைவேற்றுகின்றவதும்
உலைவிலாதுயர்ந்துவமைபு மிலாதுறையவன. (௧௬)

என்றுதன்மங்களாய்வு மவ்வீசனுக்குவப்பாய்
நன்றுப்புரிந்தவன் நிருவடியெனுகளின்
மன்றுகண்மலர்மீது தம்பர்மெலாம்வைத்தே
நென்றிதங்குதேசிக னருள்விளங்குமப்பெற்ற. (௧௭)

மேன்தயோர்க்குயர் பதத்தனவேங்கடத்தானே
ஆதியாயுலகனைத்தையும் படைத்தனித்தழிக்கும்
நாதனெனவறிந் தெவரேனாகலத்தியப்
போறினமேற்கொடு பூசையன்புறப்புகுவரேல். (௧௮)

அவர்கள் சிந்தையின் படியுவந்தருளுவனாகும்
உவமைநீங்கியபிரண வழுடனவன்பெயரைத்
தவறிலாது சொல் லறிஞர்களிதயதாமரையே
நவையினீங்குமாதன் மெனநலம்பெறவுறைவான். (௨௧)

விந்தைமார்பினுன்றனக்கு வந்தாட்செயவிரும்பி
இந்தியங்கோயடக்கி யோகஞ்செய்வெண்ணி
நந்தலில்லொராசிரியனை நயந்தகத்தன்பாய்
வந்தனம்புரிந்தவன் சொலுமந்திரம்பெற்று. (௨௨)

தினமுமாசில்யோகத்தினைச் செய்பவர்புவியின்
மனமுவப்புறவன் னொம் சாலுடனெப்பெற்று
வினைசெய்காலமாமிருத்துவைச் செய்துவிண்ணுலகும்
அனைசெந்திரனுள்ள நாளளவும்வாழ்ந்திருப்பார். (௨௩)

வேறு பவமறுகன்மஞானம் பத்திவைராக்கியமெல்லாம்
தவறத்தருவதாயுந்தாழ்வில் வேங்கடமென்றோதும்
உவமையின்மலையிற்சித்த ரோடுசொத்தியர்சேவிப்ப
நவையறவிளங்குமேலா நலந்தருகின்றதாயும். (௨௪)

பாவநாசனதீர்த்தத்தி னுத்தரபரிசுத்தின்
பூவளந்திகழ்வதாய புண்ணியசரநின்முழித்
தேவர்கள்புகழ்முக்கோடி தீர்த்தமுட்கூட்டென்றுநாளும்
தாவுநீர்ப்பறவைவைகுஞ் சனகதீர்த்ததுமாடி.. (௨௫)

வேங்கடத்தானைமிக்க விருப்புடனுளத்தினெண்ணித்
திங்கறவுயருமட்டாக் கரவுருவயுதஞ்செய்தாற்
பாங்குடனவின்றயோகம் பவித்துடற்பலமுந்தேசம்
தாங்கியெந்நாளுநன்மை தழைத்திடமகிழ்ச்சிமேவும். (௨௬)

பலமுனிச் சணங்கடர்த்தப் பரிட்சையினிமித்தமுன்னுள்
நலமுறுசுனகதீர்த்தந் தனிலொருவையில்வெள்ளை
இலையினைச்சேர்க்கவந்த விலைகருத்தானுமன்றிச்
சிலையினைச் சேர்க்கவந்தச் சிலையொருமறையோகுக. (௨௭)

அம்புதமெனவெல்லோரு மறைந்திடத்தோன்றிநின்றான்
இப்படிவெள்ளைவண்ண விலைகறுத்ததுவுமோர்கல்
பொற்புருமறையோனான புதுழையுமுலந்தென்பாரும்
விப்பிரன்மனைவிசுனு மெய்யுயிர்பெற்றவாறும். (௨௮)

கூலுமெய்க்கிழவன்வால குமரனான துவமெல்லாம்
ஞானபூதரத்தின்வாழ் நாயகன்கருணையென்றே
தாரவின்றந்தமாயன் நன்பொருட்டாலேநாளும்
நனநீங்கிடவிவேநிக்கும் படியினிற்றந்த. (௨௯)

பிரபத்திமார்க்க முரைத்த வத்தியாயம்.

தத்துவமறுநான்கோடு தழைந்தவாக்கையினைக்கொண்டு
ரித்தமுமவனுக்கேயாட் செய்வதுநித்தியமாகும்
புத்திரர்மனைவியுமி பொன்னெலம்பூமிநாதன்
சொத்தெனநினைந்தெந்நாளுந் தொண்டிசெய்பவர்துயோரே. (௧)

இவ்வகையின்றியாவுமென தெனநினைந்தில்வாழ்க்கைப்
பவ்வழுட்படிந்தம்மாயன் பணியுவப்புறச்செய்யாத
அவ்வியமனத்தர்சாமித்து ரோகரென்றகன் றுரிண்ட
கவ்வையங்கடல்சூழ்கின்ற காசினியோர்சொல்வாரே. (௩௧)

பன்னகவரையினுளே பரமெனப்பணிவோர்நாளும்
இன்னலற்றழியாவிட்டி நெய்துவரென்றுருதன்
என்னுமாமுனிவன்சொன்னு னிவ்வெலாம்வராககாம
மன்னியபுராணந்தன்னின் வளம்பெறவழங்குமன்றே. (௩௨)

தத்துவங்கன்மஞானம் பிரபத்திமார்க்கமுரைத்த

வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அ.௮௬.)

௩௪ - ஆவது சௌனகாதியர் திருவேங்கடத்தானை

ஆராதித்த வரம்பெற்ற வத்தியாயம்.

மாதவச்சௌனகாதி மறையவர்வியப்பினுஞ்
சூதபுங்கவன்மன்செய்ய சுந்தரவதனநோக்கிச்
சிதமுறையருஞ்சோலை திகழும்வேங்கடமென்றோதும்
பூதரத்தானைமுன்னோர் பூசையெவ்வாறுசெய்தார். (௧)

அவ்வகையருளவேண்டு மெனவகமகிழ்ந்துருத்
செவ்விதிற்செப்பினுன்முன் சேடனைக்கபிலேருக்கி
இவ்வகைகேட்கவன்போடி சைத்தனனதுவேடுதன்னின்
எவ்வமிவிசைமான்சேரு பிரணியசுருப்பென்னோபான். (௨)

தலந்தனிற்றண்ணென்னோன்ன முகநதிக்கரைசார்ந்தாங்குக்
கலந்ததாமரையலர்ந்த கடிமழ்மலர்கைக்கொண்டு
மலிந்தெழிறிகழுஞ்சேட மலையணையன்பிழைமும்
நலந்திகழ்கின்றவட்டோத் தரசதநாமமோதி. (௩)

பத்தியினருச்சித்தேத்திப் பலனம்பெற்றானிவ்வா
றித்தலத்திருந்தவத்தோ ரெண்ணிலார்பூசைசெய்து
எத்தலத்தவரும்வாழ்த்த வெண்ணியவெல்லாமெய்தி
முத்தர்களுவப்பமேலா முத்தியும்பெற்றாரென்றான். (௪)

ஆனதானீவிரவ்வா றிருச்சுண்புரிவிராயின்
தேனுலாந்துளவமாறன் றிருவருள்பெறுதிரென்று
ஞானநூற்றெருண்டுகூத நன்முனிமற்றுஞ்சொல்வான்
மாநிலமீதினேவ ராயினுமனத்தன்பாலே.

(௫)

சித்தமும்வேங்கடேச கிமலநூற்றெட்டுநாமம்
பத்தியிற்பிரணவத்தைப் பண்பொடுங்கூட்டியோதும்
உத்தமர்வேட்டவெல்லா முவப்புடன்பெறுவாழ்வார்
அத்தகைப்பெருநாமங்கட கங்ககியாசதேவன்.

(சு)

வேறு அம்புயனனுட்டுபு வாகுஞ்சந்தகக்
கும்பரினுயர்பணி யோங்கன்மேவிய
செம்பொனம்பரனதி தேவனும்வன்
வம்புறைமலரடி மனத்துணையே.

(எ)

பவித்திரமுடைய காராவின்பாலினால்
உவப்புறமஞ்சன மாட்டியோதரும்
புவித்தலத்திருந்தொரு புத்தியாகவே
அவத்தநீங்கிடத் தியானித்தவன்பர்கள்.

(ச)

இகத்தினினலமெலா மெய்திப்பின்னர்தோல்
அகத்தடைந்தளவிலா னந்தமெய்திவந்த
சுகத்துடனிருப்பர்க ளென்றுசொந்திலும்
மிகத்தமறியமுள் விருப்பமீதுற.

(சு)

சவுனகாதியர்செவி தளிர்ப்பக்கேட்டுவந்
துவலமயில்வேங்கட வோங்கலானையாம்
அவனடைந்தன்பெட்டு நோக்கியஞ்சலித்
நிவ்ஹறவிச்சை கொண்டனமென்றேத்தவே.

(க௦)

சூத்புந்நவனு மதிச்சைசோர்வற
ஏதமிழ்பணிமலை யெய்தியீசனற்
பாதபங்கயமலர் பணிந்துயிள்கென
ஓதலிழுவப்பொடல் வுரைசிரங்கோடே.

(க௧)

மிடைந்தகைமிசவனம் விட்டுவேங்கடத்
தடங்கிரியாத்திரை செளனகாதியர்
நடந்தெநீர்குறுமுயர் நதிகளின்புனல்
படிந்துசென்றன் பொடுபணிச்சிலம்பினை.

(க௨)

வேறு கண்டுகன்குளிப்பச்சென்னி மிசைக்கரங்கும்பச்சென்று
முண்டகமலையுஞ்சொன்ன முகநிழும்புகிச்சூத
ஒண்டவனுரைத்தவாறே யோதுதற்கரியமேன்மை
கொண்டகோனேரியென்னுங் குளிர்தலும்புனலினுடி.

(க௩)

ஆராதித்து வரம்பெற்ற வத்தியாயம்.

வேங்கடத்தானைமீக்க விருப்பொடுகிழியானேக்கிப்
பூங்கழல்பணிந்துவாழ்த்திப் பொற்புறுகமலச்செய்ய
தேங்கமழ்மலர்களான்முன் செப்புவிஞ்சையினுலர்ச்சித்
தோங்கியசகத்துக்கெல்லா மொருநனிமுதலாயநின்ற.

(க௪)

மணங்கமழ்மலர்மின்வாழ மார்பனேமறையந்தத்தின்
இணங்கிநின்றெஞ்சோதி யீசனையடியேற்குற்ற
கணங்கொருங்கடிப்பாவ நாசனேகருணைமல்கும்
வணங்கரியவனையாழி வலம்புரித்தடக்கையானே.

(க௫)

கடைந்தெழாவமுதேசெய்ய கமலலோசனையுன்னை
அடைந்தனமருள்செயென்ன வன்பொடுபணிந்துவாழ்த்தும்
படர்ந்தநைமிசவனம்வாழ் பண்ணவர்தம்மைநோக்கித்
தொடர்ந்தனிமுரலும்வாசத் துளவினுகருணைகூர்ந்தே.

(க௬)

வேறு எண்ணில்காலமிவ்வோங்க வினிருந்துமாதவங்கள்
பண்ணுகற்பயனடைந் திடுவிரெனப்பணித்து
மண்ணின்வேங்கடமகிமையை வழுத்துவோர்கேட்போர்
உண்ணப்படுனெழுது வோருகந்துபூசிப்போர்.

(க௭)

தூரதேசத்திமின்வெளிப் படுத்துவோரவர்மேல்
வாராடிகொடுவேண்டிய வழங்குதுமனத்தோர்
பாரின்மேனமீம்பெற்றபின் பழுதறுகதியிற்
சேர்வேயுவுந்நளிந்திடு வேழிவைதிண்ணம்.

(க௮)

என்னவோதலுஞ் செளனகாதியரிதயங்கள்
மன்னுமாநந்தமீக்கொடு வளம்பெறவாங்குத்
துன்னுமாநதிகுளிற் குளிர்தூங்குநீராடி
இன்னமீர்தரவாண்டொன் றினியைவறுவிஞ்ந்து.

(க௯)

நானுலம்மலர் கைமிசவனமதுசார்ந்து
சூதமாமுனி துணைப்பதமலர்முடிசூடி
மாதவாவடியோ முனதருளினுல்வளஞ்சோர்
ஆதிசேடவேற்பணுகியாய் குறைநதிகுளிலே.

(௨௦)

அன்பொடுங்குடைந்தாடி யாண்கேழலாமமலன்
தன்பதம்பணிந்தழகிய தாமரைத்தையல்
இன்பநன்கழனிறைஞ்சினோ மெமக்குகந்தனித்தான்
துன்பநந்திடத் தொலைவறுசகந்தருவரமே.

(௨௧)

அன்றியும்மெமக்கடிசுளிங்கீறைந்த வேங்கடமாம்
குன்றினல்லமான்மியத்தினை மகிழ்நனிசிறப்ப
மன்றமாநிலத்தவருளந் நெருடரவகுப்போர்க்
கென்றுநன்மையே பெறுவாரீந்தனமெனவே.

(௨௨)

சொல்லும்வாசகங்கேட்கலுஞ் சூதனென்றுரைநூல்
வல்லமாமுனிவேங்கட மாயவனருட்கோர்
எல்லையோதுதற்கில்லை யென்றிசைத்தனனிவெலாம்
தொல்லேசேர்வரகப் புராணத்தினிற்சொலுமே.

(2௩)

சௌனகாதியர் திருவேங்கடத்தானே ஆராதித்து வரம்பெற்ற

வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கூக.)

௩௩ - ஆவது சேடகிரி நான்குபுகத்துக்கு நான்குபேர்
பெற்ற வத்தியாயம்.

மாசுறாமறைமுதலெக்கையுந்தேர்ந்தமாதவத்தோயெங்களுக்கிடம்மண்ணின்
மீது, வாசமுறுமலைகளிலெம் மலைகண்மேலா மான்மியம்பெற்றுளதனைவரு
ப்பர்யென்தை, தேசுறுகைபிசமெனப்பேர் சிறந்துமேன்மை திகழும்வனச்
சௌனகாதியர்நயந்து, பேசவுளமகிழ்வினோடு மினியதாகப் பெரியதவச்சூத
முனி பேசுவானால்.

(க)

கங்கைக்கிண்கரையின் முனமறைகணை காய்க்கழறு முனிபொனக்குரைத்தா
கீழ்தேதெனனின், புங்கமுறுபருப்பதங் கடமிற்சிறந் பொன்மயமாயுய
ணிகள் பொலிந்துதோன்றி, எங்குமொளிதரு மேருமலையை யாழ்கொண்டி
சைபாடுங் கடவுண்முனியெய்தியாங்கண், செங்கதிரையுறமுொளிகொண்ம
ணிகளாலே செறிந்தகன் றற்புதமருவித்திகழாநின்ற.

(க)

ஒருபெருமானத்திரையுமதற்குநேரா யுத்தரத்தினுறழ்விகந்து விரிந்துநீண்டு
திருவுறவற்புதமலையி வளங்கித்தோன்றோர் செழுமணிமண்டபத் தினையுஞ்சே
ரகோக்கி, பரிவினதற்குள்ளுளக வாங்கோர்செய்ய பவளமுடன் றரளமதா
லொப்பித்தோன்றும், பொருவருமண்டபநாப்பண் மின்னையென்னப் பொ
ழிகதிராமாணிக்க மணிப்பீடமீதே.

(க)

கலைநிறையுமதியென மெய்காட்டவே னக்கவினுறுமாற னந் துலங்ககான்கு
தோள்கள், இலகவிரகுழைமவுலி திகிரிசங்கீரணமப்ப நறுங்கவுத்துவம்பொ
ன்னுடைமின்னக், கலனவிற்கொ ளவயவர்கடோற்றத்தோன்றக் களிப்பொடு
வானவர்கணங்கை குவித்துவாழ்த்த, லெனுறவீற்றிருந்த வுயர்போழ்முகத்து
நாயகனை நாரதமாமுனிவனோக்கி.

(ச)

கருதரியமறைமுதலியாவுந்தந் காத்தலிக்குங்காரணனையெனப்பழிச்சி
அருகினிற்சென்றஞ்சலித்தன் பகத்தடங்காதானந்த பரவயமாநிற்குங்கால
பொருவருமாவசுந்தரையின்னோன்றியேத்தப் பொற்புரைகேழற்புனிதன்பொ
ருந்தகோக்கி, இருதயமுண்மிகமகிழ்ந்து கரத்தினவாரி யெடுத்தினைத்துமழ்
யிசைவைத் தியம்புவானே.

(இ)

நான்குபேர்பெற்ற வத்தியாயம்.

வேறு. அன்னமேநினைப்பா, லலத்தினின் மேந்தியாயிரம்பணவராவிறைவன்
சென்னியினி லுவியிலைவறவனந்தந் திகிரியையுதவியாய்ச்சேர்த்தப்
பன்னகவினை, நக்காதாரமாயானே பரிவுடன்சுமந்துகொண்டிருக்க
என்னதென்துன் னனக்கையெனக் கிங்கியம்பெனவினிதுறப்பகர்வான்.

(1)

திதின்மாயவநின்னருட்குரியவர்க்குத் தீங்குவந்தனுகுமோவணுகா
தாதலானினமுமேனையுவந்தாள்வ தடிகடன்பரமெனவறைந்து
தாதுலாமலாப்பூங்குழலினன்மறித்துஞ் சாற்றுவாளைன்னிலாதுயர்ந்த
பூதரங்கனையென்றனக்குபகாரம் பொருந்தவைத்தேமெனப்புள்களாய்.

(௨)

அப்பருவதங்கடமிற்பெரும்புகழ்சார்த் தழுகியவடுக்கலின்பெயரைச்
செப்பெனவராகத்திருமுகமுடைய சீரினென்கிண்கிழந்து
துப்புறமுதலதரத்தடியிடவேற் கட்டுலங்கிளம்பிறைதலமுதம்
ஒப்பறமொழியம்புலியினையினிதா யோதுதுங்கேளெனவுரைப்பான்.

(௩)

வேறு. இனையறுமேருசீரா ரிமயஞ்சாளக்கிராமம்
அணிகெழுசித்திரகூட மஞ்சனஞ்சுவணீலம்
மணமுறும்பாரியாத்திர மாணியவான்சுவேதம்
விணிலுயர்மலையுஞ்சிங்காத் திரியுயர்மேருபுத்திரன்.

(௪)

கெந்தமாதனங்கையங் தீர்த்திபூதரஞ்சிருங்கம்
மந்தரமேமகூட மகேந்திரமிடபமேனஞ்
சந்தரமிடதமத்தி துலங்கியவருணந்துய
விரைதமாகடிக்கையென விளம்புமத்திரிகுளென்றே.

(௫)

புகன் னுபின்னருஞ்சொல்வான் முன்புகன்மவத்திகிரிக்கைந்தாய்ப்
புந்ந்தயோசனையுதிசீ பாரிசந்தனிற்சிறந்தான்
ககன்மொழிநிகழுஞ்சொன்ன முதியுளததற்குத்தக்கின்
சுகந்தமார்கமலமென்னச் சொலுமொருசரசுண்டாங்கே.

(௬)

மாதவச்சுகனுக்கன்பாய் வரங்கொடுத்தடியர்செய்த
பாதகம்பாற்றிநன்மைப் பயன்றாக்கருணைகூர்ந்து
தீதகல்வெள்ளைமேனிச் செம்மறன்னுடனேநகர்தன்
காதலன்மகிழ்வுவிஞ்சுங் கருத்தொடுமிருக்கின்றானால்.

(௭)

அவ்வயினலங்கொள்கின்ற வேட்கடாதத்திரியின்மீதே
எவ்வயில்சாமியென்னப் பேர்பெறவில்லங்கித்தோன்றும்
திவ்வியதடாகதிர்த்தசச் செழுங்கரைமேற்றிசைக்கண்
செவ்வியநின்னொடுள்ளுஞ் சிறந்தினிதிருக்கின்றேமால்.

(௮)

இருக்குமெம்வலப்பாகத்தி னெல்லாமுந்தாலுயர்நின்ற
திருக்கிளர்சீரிவாசன் சேர்த்திருக்கின்றானந்த
மருக்கமழ்பொருப்பைமுந்தி வருங்கிரேதாயுகத்திற்
மருக்கிளரஞ்சனத்திரி யெனப்பெயர்தழைத்ததன்றே.

(௯)

இருக்குமெம்வலப்பாகத்தி னெல்லாமுந்தாலுயர்நின்ற
திருக்கிளர்சீரிவாசன் சேர்த்திருக்கின்றானந்த
மருக்கமழ்பொருப்பைமுந்தி வருங்கிரேதாயுகத்திற்
மருக்கிளரஞ்சனத்திரி யெனப்பெயர்தழைத்ததன்றே.

(௧0)

வேறு. நலனுறுமிரண்டாமுழியினவரு நவிலுவார்நாணத்திரியென்
றிலகியுமுளமுழியினரகிங்காத் திரியெனப்பெயரிசைப்பார்
தலமதினன்காழுழியினமர்வோர் சாற்றுவர்வேங்கட நாம
மலையெனவதுமாறுவறவிடமென்றேவழுத்துவர்பெரியர்கண்மாதோ.

அத்திருமலையிற் புண்ணியதீர்த்த மளவிலாதுவவிற்படிந்து
சுத்தமெய்த்தவஞ்செய் தெண்ணியதடைந்தோர் துட்புருவாகனவடிவேல்
வைத்தகைக்குமானகத்தியனாதி வகைவகைபிரித்தெடுத்தாரக்கின்
இத்தனைபெயரென்றெண்ணுதறனக் கெண்ணிலையெனமன்மகடனக்கு. (கச)

சேவெண்பிறைக்கோட்டேனமாழுதல்வன் செப்புத்தக்கேட்டயாழ்முனிவன்
வேதநான்கென்னவிதித்தவன் நனக்கு விளம்பினனவனெனக்குவந்தே
ஒதினானையுமக்கிவனாரத்தே நென்றுயர்சொன்னகாதியர்க்குச்
குதமா முனிவனினிதுறுமுதச் சுவையெனச்சொற்றனனன்றே. (கௌ)

நதெலாம்வராகமெனும்புராணத்தி னியம்புமிக்ககைசெவியேற்போர்
ஒதுவோர்கருத்தின்வேட்டவையெல்லா முவப்புறப்பெற்றிநிதிருத்தே
ஆகியாய்மூலப்பொருளதாயெவைக்கு மந்தரியாயியாய்கின்ற
தாதுலாந்துவவமுருத்தன்வாழ் பரமபதத்தினிற்கார்குவரன்றே. (கஅ)

சேடகிரி நான்குபுகத்திக்கும் நான்குபேர்பெற்ற வத்தியாயமுற் றும்.

ஆட்கிருவிருத்தம் (கஉஎ.)

கக- ஆவது வராகப்பெருமான் மந்திரசித்தியுரைத்த

வத்தியாயம்.

அன்னவேனமால்புவிமினோடஞ் சனவசலமீதினின்வைகி
என்னசீர்விளையாடல் களியற்றினானவை யெமக்கிசைத்தருளென்ன
இன்னமீர்தருசொளனகாதியருள மினிதுவப்பொடுங்கேட்பப்
பன்னுநானமறைச்சுதமாமுனி மிகுபரிவொழிம்பகர்வானால். (க)

நலங்கொளுந்திரேதாயுகந் தனிலெழினாணத்திரியீதே
இலங்குமேனமாழாத்தியையவலிமின்னினைஞ்சிறுநெதிரின்
வலங்கொனையியாயுகளை யெவகைமறைகொடுபுசித்தால்
துலங்குத்திகளெளிதினுண்டாமதைச் சேந்திடாயெனக்கெனருள். (உ)

என்றவாசகமின்புறக்கேட்டுவந் தீனெனமாவரைசெய்வான்
வென்றிசேர்தருபிரணவத்தொன்று லெள்ளேனமேலவனென்னும்
மன்றலார்தரைமருப்பினிலேந்றிய வலுறுஅமவனென்னும்
துன்றுதேயுவினமூழ்கிய மடந்தையுத்தேயந்தாய்மையெனென்னும். (க)

இயம்புமித்தமந்திரத்தினுக்குரிய தோரிருடிசங்கருடனன்றேவன்
உயர்ந்தயானெழிற்சந்தசுப்பகயதிரை யொருருவின்பால்
நயந்துவந்தனைசெய்துகேட்ட பொடு லைவபறவுருவேற்றித்
தயங்குமாவினற்பயத்திறம் டாயசஞ்சமைத்தனையினிதாக. (சு)

மந்திரசித்தியுரைத்த வத்தியாயம்.

ஓமத்தியிடைச்சுருதியாலுபசரித்து புப்புறவுதவிடவேண்மம்
காமத்தாலமைனம்பவித்திரமுறக் கருதாமந்திரத்தினைச்சொல்வேன்
ஏமத்தானைசுற்றிரசிதமாடலையெனத் திருமேனியுஞ்சிவந்த
வாமத்தாலுயர்கமலவாக்கமும்பெறுவராகவானனஞ்ச தூர்ப்புயமும்.

அடல்செய்யாழிவெள்வளையுடன் மவுலியும்பயவத்தமுநானும்
கடிக்கொழுந்துழாய்மலையுஞ் சிவந்தொளிர்கனமணியணிபூனும்
உடையவன்வலவுரத்தினன் மறுவுளநெருவருகிகில்லான்
மடியின்வைத்துனைவலக்கையி னனைத்தவன்வழுத்தருமுதலானோன்

ஆதிசுடர்மமாயதன்வெரிநின்மிசை யனந்தனாவன்செய்ய
சோதிமாமணிமுடியெனுமுளரியிற் றுலங்கிடவுறைய
நீதியானெனநினைந்துமுன் னிகழ்த்தியநேரிலாமந்திரத்தனையே
ஒதினுவிலக்கத்துதாற்றெட்டெனு முருச்செயிற்புவிநீதே. (எ)

நினைத்தயாவையுமொத்தியே பின்னரினமலீமாங்குதியேவும்
எனத்தராதலமடந்தையு மடிகனிங்கிசைத்ததன்மனுவாலே
மனத்தினெண்ணியதடைத்தவர் யாரெனவழங்குமமுதேபோல்
இனித்தமென்மொழிமன்மகளுவப் புறவேனமாவரைசெய்வான். (இ)

வேறு. முன்னொருபரசன்றன்மனெனும் பெயர்மொய்ப்பின்மிக்கோன்
என்னையுண்ணினைந்தேவிந்த மந்திரமியம்பிவாணி
மன்னியபிரமபட்டமருவினன் வாடோர்க்கெல்லாம்
மன்னவன் றுருவாசப்பேர் மாமுனியிசொப்பத்தால். (ஈ)

விஞ்சியவிபவமெல்லா மிழந்துபோய்வேலைகுழும்
அஞ்சுகமடைந்திம்மேலா மந்திரமறைந்துபொல்லா
நஞ்செனுஞ்சாபநீங்கி நலனுடைநாகர்நாட்டின்
நெஞ்சுகம்கிழந்துமுன்போ நேயமுற்றினிதுவழிந்தான். (ஊ)

காசிபனிடத்துமேனாட் கடுவிடப்பாந்தன்வேந்தன்
ஆசிலிம்மறையெப்பெற்று என்பொடுமுருச்செய்திந்த
மாசறுதலத்தினீண்ட மலையுருப்பெற்றுநிவநன்
பேசியுனநந்தயோகர் பெற்றபுமநிலற்பாற்றே. (கக)

என்னலுமினிதுகேட்டிருநுந்தரணியென்னும்
அன்னமுள்வியந்துகேழ லாயமாயவனைநோக்கி
இங்கமுடியிற்சீர்வாச ின்னிசைக்கொளுதன்
மன்னியகாலத்தனை வாய்க்கெனவழுத்தலானான். (கஉ)

ஆதியினொருதிரேதா யுதத்தினிலறத்தினுறே
காதலித்தொழுகுமவைச் சுதனெனுமனுவின்காலத்
துதைவானவன்பாலாதி காதனைபுளத்தினெண்ணி
மாதவஞ்செய்யப்பெயர் மனந்தொற்கிருபைகூர்ந்தே. (கக)

ககசு

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

சாமிபுட்கரணிதீர்த்தத் தனக்கயச்சிவாச
நாமமுற்றொளிசெய்மௌலி நன்குமணிக்குழைசேயும
நேமிசங்கேமலாடை நல்லவல்வாயுதேவன்
மாமனமுலப்பத்தோன்றி வேண்டியவரங்களிந்தே.

(கசு)

அற்றைநாண்முதலதாக வளவறுகற்பகாலம்
உற்றவரெவர்க்குந்தோற்று துறைத்தனனிவனென்றோதச்
சிறிதடைப்பவளச்செவ்வாய்ச் செகமுகள்வினவிச்செய்யாள்
கொற்றவனெவர்க்குஞ்சேவை கொடுத்ததெவ்விதஞ்சொலென்றாள்.

அகத்தியன்பண்டைஞான்றங் கணுகியிம்மலையின்மேலே
மிகுத்தவனபோடுநின்றே விழுத்தவமீராருண்டு
மகுத்துவமுடையசீரி வாசனைமனத்தினுடிச்
செகத்தவாவியப்பவிண்ணிற் நேவருந்திகைப்பச்செய்தான்.

(கசு)

செய்திடுந்தவத்தைநோக்கிச் சிந்தையுண்மகிழ்ந்துமுன்பே
எய்தியென்வேண்டுமென்ன விசைத்தலுந்தொழுதுவாழ்த்தி
மைதவழ்மேனியாயிம்மலை மிசைவருவோர்க்கெல்லாம்
உய்திறமுறநிச்சேவை யுதவிடவேண்டுமென்றான்.

(கசு)

அவ்வாங்குமப்போனிக் கன்பொடுமனித்தவ்வாடு
செவ்வியமானத்தாடே திகிரிசங்கிலங்குகின்று
பவ்வநீராடைசூழ்ந்த பாருளோர்தங்கட்கெல்லாம்
திவ்வியசேவையிந்து திருவுரமிலங்கித்தோன்ற.

(கசு)

எண்ணாருமுழிகால மிவ்வகையிருக்கயானக்
கண்ணனுக்கிருபத்தெட்டா வதுசதுர்புகத்தின்காலம்
நண்ணியதுவாபரா த நாளிலேநானுவந்து
திண்ணியவராகமென்னத் திருவவதாரஞ்செய்தேன்.

(கசு)

என்றுவெண்பிறைக்கோட் டேனவிறைதரைமாதுகேட்டு
நன்றுநன்றெனவியப்ப நவிலுமிச்சரிதைமோகம்
வென்றுயர்குதன்சொள காதியர்விரும்பமெய்தத்
தன்றிருவுளத்தின்மிக்க தையெய்தொன்றறினே.

(20)

உயர்வுறுவராகமென்ன வரைத்திடும்புரி னாந்தன்னின்
மயர்வறச்சொலுமிவ்வெல்லாம் வழங்குவோர்கேட்போர்மண்மேற்
துயரறச்செல்வமெல்லாந் துய்த்தபின்னழிபாடுதன்னும்
நயமுறமேலாநின்ற பதத்தனைநண்ணுவாடு.

(2சு)

வராகப்பெருமான் மந்திரசித்தியுரைத் தவத்தியாய முற்றும்.

திருவிருத்தம் (கசுஅ.)

ககசு - ஆவது அலர்மேன்மங்கை யவதரித்த ககரு

வத்தியாயம்.

இன்னமுமவராகமுர்த்தி யிருநிலமடந் ததேபச்
சொன்னதையெமக்கிங்கன்பிற் சொல்லவராயன்னவேடம்
முன்னின்வணங்கினைமி சாரணயமுன் டிகட்பத்
தன்னிகரிலாதசூத மாதவன்சாற்ற வற்றான்.

(க)

பண்டைநாளெவரும்வாழ்த்தப் பனிமதிமாரிற்றேன் தும்
திண்டிமன்மித்திரவன்ம நெனப்பெயர்சிறந்தவேந்தன்
தொண்டம்நடலத்தினுர யணபுரந்தறிந் தலங்க
எண்டிசைமுழுதும்வென்றிட டினிதுறவிருக்குநாளில்.

(2)

தென்னவன்வத்தர்லீன் சீர்மிகுநங்கட்செவ்வாய்
அன்னமென்னடையினுள் யன்பொடுமனந்துவைகி
இன்னவிலவியனென்றேயோ ரெழின்மகனின்றச்சேய்க்கு
இன்னயமிருந்தகாளைப் பருவம்வந்தெய்தாடி.

(க)

தனையெழிற்குணங்கப்போடு தயங்கியதரணியென்னும்
பெயர்பெறுமாதையன்பாற் பெட்புறமணஞ்செய்வித்து
உயர்வுறுமாசரிந்து வேங்கடலோங்கன்மீதோர்
வயின்மறைமுதலையுங்கி மாதவமியற்றப்போனான்.

(ச)

போளபின்வியமீனின்னேனும் பொற்புடையாசனிக்
மாநிலமுழுதுஞ்செங்கோல் வழாதினிடோம்புகாளின்
தானெருமகஞ்செய்தற்காத தவத்தவர்குழவேந்த
ரானவர்தொடாச்சென்றிட டாரணிநதிதீர்த்தில்.

(10)

பொன்னலத்துறும்போதத்தப் பூவுளோர்கமலப்போனின்
மின்னுருவெடுத்தாலன்ன விளங்கொளிகழுவெடியார்
கன்னிகைதோன்றக்கண்டே கடிமழலங்கற்பின் டொள்
மன்ளவன்வியந்தானந்த வாரியின்முழிதினே.

(14)

அட்பொழுதுயர்வாரின் கணந்தரவாணியிந்த
ஒப்பறுகனியையன்பா லுன்மகளென்பபாவித்துத்
தப்பறவளர்த்தியென்று சாற்றாதுஞ்செவியேற்றுத்தன்
கைப்பட்டுவெடுத்தமன்னான் டுத்திகரத்தினிந்தான்.

(எ)

மகதிரக்கிழவார்வேந்தர் மனையவரோடுசென்று
கிந்தையின்மகிழ்ந்துதன்பொற் றிருமனைசேரந்தபின்னர்
முந்துறுசனகன்சீதை றெனுங்கனிமொழிபுளாய
பைந்தொடிதனைவளர்த்த போன்மைபோல்வளர்க்குநாளில்.

(அ)

தன்மனையாட்டியான தரணியின்கருப்பந்தாங்கி
மன்மதனுனுமாறோர் மகனைப்பெறவக்கலை
வின்மறைதேர்த்தனீர் விடினனிமரசன்சிகதை
இன்மகிழ்வடங்காட்சி யெண்ணிறுனங்களிந்தான்.

(சு)

ககக

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

சாதகமுதலவாய கியையகடவுற்தாற்றி
மாதவராலேநாமம் விநாசனென்னச்சாற்றிக்
காதலின்வளர்ப்பவந்தி காதுலுந்நீர்வபக்கத்
தேதமில்மதியையொடிக் குறவளர்க்கிடடானே

(க0)

பெற்றவன்றனினுமிக்க பெருந்திறலுளனுப்புவின்
உறறவைசாகமாதத்துச் சிபின்வருமாதத்தன்
கற்றையங்கதிர்வெப்பத்தைக் கண்டவர்மருளுமாபொற்
பற்றலர்வெருண்வொழ்த்தப் பண்புறவிருந்தான்மன்னே.

(கக)

வராகமாம்மனனிந்தவா நெலாமகிழ்வினோடு
தராதலமடந்தைகேட்பச் சாற்றினுனென்றுருதன்
இராகநீத்தவர்க்கன்போடு மிசைத்தனனிலைவவராக
புராணமின்புறவிரித்துப் புகுறப்புகலுமாதோ.

(கஉ)

அலர்மேன்மங்கையவதரித்த வத்தியாய முற்றும்.

திருவிருத்தம் (கக0.)

கஉ - ஆவது ஸ்ரீதிவாசன் வேட்டையாடிவந்து பதுமினி
யைக்கண்ட வத்தியாயம்.

இன்னமுங்கேழலானோ னிருநிலமடந்தைகேட்பச்
சொன்னதையெம்மக்கன்போடுஞ் சொல்கனவினைத்தாட்புவைச்
சென்னியின்புனைந்துசெளன காதுயர்வெப்பலோடும்
நன்னிலைதெரிந்தருட் மாமுனிகவிலவதானான்.

(க)

இன்னியனெனுமாகாசரசனென்னும்பேரேயந்த
மன்னிருப்புடனேதந்த மகன்செயல்வழுத்தினாய்மன்
டன்வயினுதித்தகன்னி சரித்திரமருளென்றேபு
மின்வழங்கிடலுமேன மேலவன்னின்புவானால்.

(உ)

அந்தவாகாசரச நமருதும்பதுமத்தினை
வந்தமாதினுக்குளமம் பதுமினியெனவழங்கிப்
புந்தியாலழகானந்தம் புத்திரிக்குவமையாபெண்
ளந்தலோகத்துமிலையென மகிழ்ந்திருக்காணிஸ்.

(ஈ)

ஒருதினத்தழகான்மிக்க பதுமினிசகிமாபோடு
புருவிமந்தாரைதென்னை வருளமாப்பலாசுப்புகம்
பரிசுசன்பகத்தமாலம் பாடலமுதலவாய
தருமலிந்திலங்கபாடுச்சி தளவமலலிகைகொச்சி.

(ச)

63

கஉ - ஆவது ஸ்ரீதிவாசன் வேட்டையாடிவந்து கக

பதுமினியைக்கண்ட வத்தியாயம்.

கோகிலகிரைகன்கடிச் சுவவஞ்சகங்களுஞ்சு
தோகைகண்டனமாடச் சூரும்பினம்பாடக்கேட்பு
மேகம்வந்துறங்கமாக விண்ணம்போழந்ததுகாலை
கேதியொன்மலர்களுக்கொய்துள் ளின்புறவுலவுங்காலை.

(இ)

வினைநாரதனாகெய்தி வியமனன்மகனோகாக்கிப்
புணர்ணக்கமுருகலகும் பொற்றொடிநீயாரிந்தச்
செணுயர்சோய்யுடே செறியிருள்கீக்குமின்னும்
ளனுறச்சகியுக்குழ ளின்றனைநவில்கென்றானால்

(ஈ)

அவ்வொருட்டலோடு மணங்கரசவனைநோக்கிச்
செவ்வியவியமன்பெற்ற சிறுவியானென்றுசெப்பக்
கவ்வையங்கடலிறுன்றங் கவின்பெற்றங்கன்னிரீயென்
றிவ்வினணர்க்கேனைய மில்லையென்றேத்திப்போனான்

(எ)

போனபின்சகியரோட்ப் பொங்கரினமகிழ்வினோடும்
மானினமருளத்தோகை மயிலினமொதுங்கச்செங்காற்
புறநிறவனங்கதனுண்ப் பசஞ்சிறைக்கினிகளஞ்சத்
தேனின்னதொட்பாநாடிச் சென்றுபுவெடுக்குங்காலை.

(அ)

வெண்பிறைக்கோடுகொண்ட வெற்பென்புடைத்துயர்ந்து
மண்புரண்மேலியங்கை வரைக்கெலாந்தலைமையுண்டு
ஈன்படர்மழைபோலரித்தோர் வேழமங்கெழுதனோக்கிப்
புண்புமொழியாய்நாடிப் பயங்கொடவவனத்தினோசார்.

(சு)

ஒடிநின்றிடவக்காலையோ ரெழிற்படிகவண்ணப்
பாடலமிதுவினியின் பற்றியகருணைகம்போல்
கோடித்தர்ப்பார்குடி யோருருக்கொண்டாலன்ன
பிடுமுருவந்தோன்றப் பிதவம்பரந்துலங்க.

(க0)

பொன்னினுமணிகளானும் புரிபலவணியிலங்கச்
சென்னியின்முடி விளங்கச் சிலைசரத்தொடும்விரைந்து
முன்னெலுமிருகமொன்றை முடுகியங்குறுதல்கண்டு
கன்னியாவினைந்துஞ்சக்து கழைகொளநின்றபோழ்தே.

(கக)

முந்துறும்மதமாவெண் மெய்முழுவலித்தாங்கழர்ந்து
வந்தவன்றன்னோகாக்கி வணங்கியோரமலையிட்டு
மைந்துறும்புழைக்கைதுக்கிவானுறரீட்டியநூல்
பைந்துணர்க்காவைநீங்கிப் பங்கொடுபோயிறன்றே.

(கஉ)

மதகரிபோயபின்னர் வாசிடெவந்தசீரோன்
இதமுடன்போதுகொய்தாங் கிருந்தவேழையர்முன்னண்ணி
மதிதுதற்பவன்செவ்வாய் மாதிரீநீவிரியாவர்
பதியெதுபுகல்மினென்று பரவம்மாதர்சொல்வார்.

(கஈ)

ககஅ திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

தனக்கொடுவே டையாபித் தனித்துவென்பரிமேல்வந்த
கனக்கருமேனியுநீ யாநீகானத்தற்ற
சினக்கருவிலங்கைச்சென்றல் சீரிதன்மெதுகொற்றத்
தனிக்குடைவியம் புன் றன்னிடம்விரைந்தேகென்ன. (கச)

வாசிவிட்டிழிந்துநின்று வற்றங்குவானக்துழாங்கள்
கூசுமென்னடையங்காந்தி குலவியபணியுமிந்த
தேசிகந்துலங்கத்தோன்றுத் திருவெனுமடவீர்துங்கள்
மாசுஅபிறப்புமபேரும் வாழெழினகருஞ்சொன்மின். (கச)

அமுதெனக்கேட்டென்று மாசியதிருமலைக்கு
கிமிடமுட்செல்வேனென்று கிகழ்த்துமப்புருடன்றனை
உமிழ்சுடர்ப்பூணினர்கடம்முளே யொருத்திநோக்கித்
தமிழினுமினியசொல்லாற் சாற்றுவதாயினுளால். (கச)

மண்ணினிற்பிறந்தாகாச மன்னவன்வளர்த்தகாதற்
பெண்ணிவணலத்தான்மிக்க பதுமினியெனப்பேர்பூண்டாள்
தண்ணுந்தாராயநாங்க டாதிநீயாரிங்கு
நண்ணியநிமித்தமேது நவில்கெனநவில்வதானான். (கச)

என்பெயர்கண்ணென்பா ரிருப்புவேங்கட மிங்கேயோர்
வன்புறுமிருகத்தேடி வந்தனனிநிதாயும்மை
அன்புறக்கண்டேனிந்தப் பதுமினியழகினுலே
என்புடலுருகிமோக விருங்கடலாழந்தேனென்றான். (கச)

அன்னவாசுக்கேளாமுன் னன்னலெனவெருள்பொங்க
மின்னிடவேற்கட்செவ்வாய் மெல்லியருளையெங்கொற்ற
மன்னவன்காட்டிற்காவின் வன்றனைப்படுத்தவானால்
உன்னிடங்கடித்தேடி யுயிர்கொடுவாழ்தியென்றார். (கச)

என்றசொற்செவியினேர்ந்தங் கினையதுமாமீதேறிச்
சென்றுவேங்கடமென்றோதுந் திருமலையடைந்தானென்று
பன்றியாய்ப்படியையேந்தும் பரன்கடலாடைபூண்ட
மன்றலங்குழலிக்கன்பாய் வகுத்தன்னொருத்துமாதோ. (கச)

எனவுயர்குதனென்னு மிருந்தவன்சென்னகாதி
முனிவர்கட்புமுதம்போல மொழிந்தன்னிதனையெல்லாய்
கனமுதுவாகமென்றே கழறுநற்புராணத்தன்னின்
இனிதுவெவர்க்குநீதான் விசைத்திடுமென்பமன்னோ. (கச)

ஸ்ரீசிவாசன் வேட்டையாடிவந்து பதுமினியைக்கண்ட
வத்தியாயமுற்றும்.
அ. திருவிருத்தம் (ககக.)

கக. ஆவது வகுளமாலிகை பதுமினியிடத்திற் ககக

றுதுசென்றவத்திராயம்.

இருளியாமுருவமிச்சையிற்கொண்ட வெம்பிராணகடலாடைத்
தாணிமானுப்பவரைத் தமமமற்றுஞ் சாற்றெனநைமிசமென்னும்
அரணியமெவந்தணர்வினவ வருள்செறிவிழியிலுணைக்கிக்
கருணைமீதூர்ச்சுதமாமுனிவ னமுதெனக்கழறுவதானான். (க)

பாகெனுமொழியாளினியபார்மடந்தைப ரிவுடன்கேட்டுளந்தளிர்ப்
புதுவருவச்சுருதிநாயகமால் சென்றநனைக்கண்சேட [பச்
நுழமுதறுயருவமணியொளிசெய் நலந்திகழ்கின்றமண்டபத்தின்
புகிவெண்டாநீரெத்தணிவித்த வினையறுபசும்பொனலிலங்கும். (க)

மஞ்சரீதத்தப்பதுமினியென்னு மங்கையர்க்கரியைக்கருதி
விஞ்சியமோகதாமீதூர் மெய்வெதுப்புறச்சயனித்தாங்
கஞ்சுவண்ணனிருந்துழிசகியா யழகுதுவகுளமாலிகையாம்
மஞ்சரீதுங்குழலியஞ்சலிப்பதற்காய் வந்தடிவனங்கியேநின்று. (க)

விதியரன்முதலாமவிண்ணவர்தமக்கும் விழிக்கெதிர்விளங்குதலரிய
பதமலர்களைத்தன்னிணைக்கரத்தாலும் பத்திமைகொடுகெனவருடப்
புதிதலர்கமலவிழிமலர்திறந்தெப் பொருளுக்குமிறைவனென்கிடலும்
மதிதுதற்பவளவாய்க்கருங்கயற்கண் வகுளமாலிகையுணர்ந்துரைப்பான். (க)

எதுகாரணத்தாலமுதிசெய்யாம வினஞ்சயனித்திருக்கின்றீர்
காதலாடையுந்தொழும்பந்தங் கருத்தின்கவ்வையைக்களைந்தருள்செய்யும்
ஆதியேநினதுருஞ்சினிற்றுயர் மணுகுவதுண்கொறுநாக
மீதொழந்தருளிமிருகவேட்டஞ்செல் வேலையின்விழிக்கிலக்காக. (க)

ஏதெனங்கண்டதுளதுகொல் கடல்சூழிப்புவிவருமினேபொன்னு
மீதுலகுறையுங்கன்னியோ வெவனோவிழிலைப்படுத்தினன்போலத்
தாநலர்கமலவானனமெனக்குச் சாற்றுக்கின்றனசொல்கரிய
நீதநின்மனத்தைக்கவருதற்குரிய நேரிழையாவனென்றுதலும். (க)

மின்னெழிற்பீதாம்பரதரன்வினவிவிருப்பொவருளமாளிகையைத்
தன்னிருவிழியானென்கெனெயிர்ப்புத் தழைத்தெழுவாய்திறந்துரைப்பான்
முன்னொருநிரேதாயுக்கதிநிறவத்தான் முதிர்வுலத்தியன்மகனின்ற
சென்னிபத்துடையவிராணன்விருசித் தேவனையெணித்தவஞ்செய்தே. (க)

மானிடரல்லாமற்றுளோராலே மரணமில்லாவரம்பெற்றுந்
தானதிருக்குப்பெற்றுவானவரைச் சந்திரசூரியர்தம்மை
சுனமிலட்டபாலகர்தம்மை யிடுஞ்சமர்முருக்கிபாங்குமுக்கி
வானினுமிந்தமண்ணினுந்தன்னின் வலியவரில்லெனச்செருக்கி. (க)

அந்தணர்தமக்குமுனிவரருக்கு மரியபேரலக்கணைத்தினமும்
தந்திலங்கையிலவாழ்காலையினொரு நாட்டவழொளிமணிபலவிமைக்குஞ்
சந்தரமிருந்தபுட்பகயிசையிற் றுனைத்துவினவழிச்செல்லும்வேலை
நிரைவேதவதியெனப்பிறந்தோ ரிருடியாச்சிரமத்தினிருந்தான். (க)

அக்கனியெழிலுத்தயமுகனோக்கி யகத்தடங்காமயல்மீறிப்
பக்கமாங்குறலும்பவளவாய்க்குங்கட பக்கங்கியிலுள்ளத்தேறி
மைக்கரும்புருவங்குளிராவெருண்டு மறுகியித்தரையிசையென்னை
ஒக்குநல்லெழில்வாயொருபெணுலாவி யொழுகுதிநீயெனச்சபித்து. (க௦)

தானுமக்கினியினுடலினையெரிப்புத் தருக்குறப்பொருதொழினிருநர்
கோலுமவ்வேதவதிமடவரலாற் கூறுசாபங்கொடுதெனது
மாநகரனுகியிருந்துழியுடலை மன்னியுடலரித்தவளசின்னாள்
போனபின்னந்தவிலங்கையினெழில்சேர் பொய்கையினெ மரைமலர்சேர்.

அவநரித்தளவ்வதிசயந்தனை யிராவணற்காக்காக்களியச்
செவிமடுத்தருகிறசென் றுகாலைந்து கண்ணினுஞ்சிறநோக்கித்
கவலையுண்மலியமுன்னேநாள் வேதவதியிடுங்கடியசாபத்தைத்
தவரநீனைந்திக்கனியினுமக்குச் சாவுசார்வுறுமெனவென்றாள். (க௧)

பெட்டியின்முளரிப்போதுடனந்தப் பெண்ணை வைத்து அருமமுடி
வட்டவாரிதியின்விடவதையிதலை வளநகர்க்குருகிலேர்வயினில்
மட்டறுபுகழ்சேர்வருணமன்கொணர்ந்து வைத்திருந்தனனெனோட்சென்
றிட்டபின்னொருநாட்சனகமன்றாக வேள்வியையினிதுறகடத்த. (க௨)

எண்ணியல்விடத்தினையிதமாழையினு லிழற்றியவல்தினுலுழலும்
மண்ணிடைப்பேழைபுறத்தெழுவதனை மடுத்துடஞ்சனகனுகேமி
அண்ணலங்கையினுற்றிறத்தனாள்ளே யுழந்தெலாந்திரன்டொருபடிவம்
எண்ணியதெனவாய்ந்திருந்தனனிகையை நாடியுற்புதமிட்டெனவே. (க௩)

மனத்தினுறின்பமலிந்தெழுவெடுத்து வளாக்கயானிராமனென்றுகித்துத்
கனகக்குருகூர்ந்தானகியெனுமச்சுறியை வேடமன்றவன்மொழியால்
வனத்தடைட்டுழிற்செய்தண்டகாரணிய மருவியபோழ்துலகங்கள்
அனைத்தையுமிடுக்கண்செயு மிராவணனொரக்கனங்கொளித்துவந்தனாள். (க௪)

சீரையையெடுத்துச்சிறையிடவவனைக் கிளையொலிந்தென்புலஞ்சோ
மோகிவீடணற்குமுடி கவித்தனலிற் சனகியைமுழங்கியங்குறச்செய்
போதுநான்முகன்பிள்ளுகண்புந்தரனும் புலவருந்தயரதன்றனும்
காதலினனுதியுழியசனகி கற்பினைபுகழ்ந்துகொண்டாள். (க௫)

சானகியுடனையேயோத்திமாநகரிற் சார்ந்தொளிர்மணிமுடிதரித்து
வானவர்புலியின்வாழ்பவர்க்கிழ மனுநெறிமுரைவமுலாமல்
தானாகியநாநாளினிற்காழியன் புலமைசாற்றியதவநுறல்
நனயில்குணத்தான்கீழ்தமைக் கருப்பத்துட னிலக்குமணனாற் கொடுபோய். (க௬)

அசைவருந்தவவான்மீகனாச்சிர மந்தனின்விடம்படிசெய்தேனாற்கு
குசலவர்பிறந்தார்பின் பொருகாலங் குரகதமேதானியற்ற
இசைவுஅமனங்கொண்டழகொளிகிறந்தவிரணியச்சீதைசெய்தருகின்
வசையறவைத்துமகத்தினை முடிக்குங்காலேவான்மீகமுனியவன். (க௭)

(க௭) நகை ஆவது வகுளமாலிகை பதுமினியிடத்திற் கஉ௧

அதுதென்ற வத்தியாயம்.

தனையர்களிருவருடனெழிற் சனகிதனையழைத்தனாங்கியென்முன்னே
துனியறுவசனங்கொடுசமாதானஞ் சொலிவிடச்சீதைதையான்பார்த்
தனலினிற்படிந்துவாவெனமொழிந்தே னப்படியவன்செய்துவந்து
மனவருத்தத்தான் மன்னுளேனுழைந்தான் மைதுலியென வகுத்துரைத்தே.

பின்னருஞ்சீநிவாசனவகுள மாலிகையெனும்பெண்கோக்கிப்
பின்னுவானொழுநான்காவதுகூடியிற் பங்கயனரன்வினோர்முனியர்
மன்னியேபுராட்டி தனைத்துதித்திந்த மாநிலத்தவதரித்திவொய்
என்னவேண்டலுமச்சீதைதயானவ டானிலங்குகாராயணபுரத்தின். (௧)

பூமியிழைந்தாதாசமன்வளர்க்கப் பொற்புறவளர்பதுமினியாள்
தேவிலர்ச்சோலைதனின்மலர்கொய்யச் சேடியருடனடைந்துலவ
யானகையிலர்ந்துவேட்டநான்சென்று வனத்திடைக்கண்டனந்தத்
தன்மென்குழவியழகினைவிரித்துச் சாற்றரிதெனினுஞ்சாற்றுவன்கேள். (௨௧)

முலில்பிறநிலைவேல்சனபகங்குமுத முல்லைபொன்னுசல்கன்னாடி
நகுலனகழையாழ்காந்தனென்றிவை கணறுக்குழனுதல்புருவங்கண்
ம்குமெழினிவாயொளிர்முறுவல் விளங்குமஞ்செவிகனங்கழுத்துத்
நிகழ்திரடோன்முன்கையகங்கையாந் திருவுறுப்புளினுனும். (௨௨)

மலைவடத்திலையின்வாழை ஞெண்டேறுவாரனகுமாமைதாமரையும்
முலையயிரிடைநற்றொடைமுழீந்தாளேர் முதிர்க்கணக்காலப்பறவடிநன்
னலமலியுளங்காலெனுபவயவத்தை நாடியுட்பயங்கொளுமாயின்
இஷ்குபொன்னணிகடமக்கழுகளிப்பாட்கெப்பொருளுவமையாவதுவே. (௨௩)

ஆனதான்சென்றப்பதுமினியை யழைத்திவட்கொணரினென்றயரம்
பானுமுன்னிமமாமெனப்பகர்தலுமுட புரிவுடனவகுளமாலிகையாம்
தேனிகர்மொழியான்முகந்தனைகோக்கிச் சென்றழைச்சிவன்வருவேனம்
மானுரைப்புகக்கேகும்வழியெனக்கு வழங்கெனமனமகிழ்ந்துரைப்பான். (௨௪)

எதிருறுமிந்தரசிங்கக்குகையினையி யென்மலையினின்றிழிந்து
முதிர்வமுடையவகத்தியனென்னு முனிவனாச்சிரமத்தைநண்ணிக்
கதிதருஞ்சொன்னமுதிருதிக்கரையிற் கவினுநற்பிரமமானமுனிவன்
சதிருறுவனத்தைச்சார்ந்தெழிற்பதும சரசினீராடியாங்குறையும். (௨௫)

வேறு தவசினிற்சிறந்தசாயாச சங்கரென்னும்பேர்சார்ந்த
உவமையிலோரைகோக்கி யுவப்பொடுமவணின்றேகி
நவையகல்சகன்பூசிக்குங் கண்ணனைநாடியேத்திப்
பவமறவுயர்ந்தசொன்னுங் நதிமடந்தப்பாற்போய். (௨௬)

அளவிகுவனமெனைத்துங் கடந்துயரணியென்னுந்
தனிரவனமேவியந்திற்றவன நீத்தப்பாற்சார்ந்து
கனிகொளாகாயவேந்தன் கடிநகர்சூதுவியந்த
ஒளிர்மணிப்பூணிணையுறவு செய்தழைத்துக்கொண்டே. (௨௭)

வாவெனவிளம்பக்கேட்ட வகுளமாலிகையோர்வேக
மாவின்மீதிவந்துகும்ப முனிவனுச்சீரமமன்னித்
தேவரும்புகழுஞ்சொன்ன முகிதிகடந்துசென்று
மேவினளரணியென்ன விளங்குபூங்காவின்மன்னோ.

(உஅ)

அவ்விடத்தெய்ப்பாற்பின்பின் னன்புறவியமனஞஞ
செவ்வியகஞ்செறிந்து செல்லுமவட்டையின்கண்
திவ்வியவுருவக்கன்னி சேடியர்தம்மையோக்கி
நவ்வியமருட்டுங்கண்ணீர் யாவர்நீர்வின்மினென்றான்

(உஆ)

என்றலுமிகுமோர்க ளிளகைசெய்துநின்று
மன்றலங்கூந்தற்செவ்வாய் வகுளமாலிகையைநோக்கி
வென்றிகொள்வியமன்கோயின் மேவுதாறுயர்களையாங்கள்
குன்றெனுமுலையென்று கூறிமேறித்துஞ்சொல்வார்.

(உஆ)

எங்கள்பூபதிக்குமண்ணிதுதித் தெழின்மகளாய்வந்த
அங்கயலவழியினையழைத்து முன்பொருநாளையாங்கள்
கொங்கலர்புறவமெய்திக் கொழுமலர்கொய்துமுடிப்
பங்கயப்பதங்கள்சேப்பப் பரிபுரம்புலம்பச்சென்று.

(உக)

ஆடியங்ககணஞ்சிந்தை யயர்தரவியபாணி
பாடிசின்னலவுங்காலையோர் பழமரத்தின்பிழைபால்
கோடிவேள்படிவங்கடி யோருருக்கொண்டாவன்ன
தேட்டுநம்பிநின்ற செவ்வியைக்கண்ணுற்றாங்கண்.

(உஉ)

அதிசயமடைந்துங்கள் பதுமனியதைதல்கோ
இதயருக்குருகிக்கண்டோ மினையிலாநம்பிதன்னைப்
புதியபொன்னுண்டசாபம் பெருக்கிப்பெட்டிருங்கி
எதிருந்ததோன்றிக்கொண திமைக்குமுன்கர்துபோனான்.

(உஉ)

அற்றைநான்முதலாயந்த வழக்கையகம்பொதித்து
மற்றொருபொருளுமென்னான் மனத்துளையதிகமோகம்
உற்றுடன்மெலிந்துங்கள் பதுமனியுதைதலைக்கிக்
கொற்றவன்கிரகசங்கை யெனவுளந்தனிற்றுகித்தே.

(உச)

பொன்னைச்சிவனுமவல்ல புரோகிதன்னைவிளித்தென்
கன்னிகைவிரசாரங்கருதி யாய்ந்துரைக்கவேண்டும்
என்னவாங்கவன்றான்மெய்ம்மைக் கணிதூலையெய்யாய்ந்து
மன்னகின்மகட்டுருல்லுபலன்கள்வாய்ந்துளதிக்காலம்.

(உச)

நித்தியப்பயங்கடம்மை நிகழ்த்துவலவைகேளின்த
உத்தமக்கனியோர்செவ்வியுயர் புருடனைமுன்னோக்கிச்
சித்தகொந்தயர்ந்தாளென்று செப்பவவ்வரசன்கேட்டுச்
சுத்தவந்தனவிதற்கென் செய்வதுசோரியென்றான்.

(உச)

நூதுசென்ற லீத்தியாயம்.

வேதபாரகனுமந்த வேந்தனைநோக்கியிந்த
ஏதமினகரின்பாங்கரிலங் ககத்தியலிங்கத்தூக்
காதரமுடனேபாவினாட்டுதல் செயினிவ்வின்னல்
பிடுகொண்டகனுமென்று பேசவாகாசராசன்.

(கஉ)

தன்னியர்பலரைக்கூய்நற் கடிமலரோமெற்றும்
தன்னவேன்வெனவெல்லா தமெப்பித்தாங்கேகித்தானு
தன்னையிச்சிப்போனலே தவமிலாதாட்டிப்பின்னர்
அன்னபென்னடையிரிங்ங னடைதிரென்றுரைப்பக்கேளா.

(கஅ)

அப்பெருஞ்சனஞ்செய்தனுகை யினின்னைக்கண்டோம்
பெருபெருமையாய்நங்கள் செய்தியினைத்துஞ்சொற்றோம்
புறநீயாரிங்குவந் தமைசாற்றுக்கென்
புறப்பரும்புரவிமேனின் நிழிந்துவந்தன்பிடுக்கி.

(கஅ)

வகுளமாலிகைசொல்வாளம் மங்கையர்விருப்பெய்த
நிகரனுசெடவெற்பி னின்றிவணவந்தேனும்மை
அகமகிழ்ந்தினிதுநாடி யாரெனவினவினென்வெண்
ணைகமதிமுகத்திரென்று பின்னருநவிலவதாளுள்.

(சஉ)

மண்ணினிற்றிந்தாகாய மன்னவன்வளர்த்தகாகம்
பெண்ணணங்குணையான்வாண வேண்டுமென்றினிதுரைப்ப
வுண்ணாய்திருமோதருவப் பொடுஷினைவிவாவென்
றண்ணதன்கோயிலுடே யழைத்துடன் கொண்டுபோனார்.

(சக)

அன்னகாலையிற்றிமாதோ ரழகியகுறமாதாதி
மன்னுதலங்கணமுன்று மனாடுதலிந்திரைக்கல்லேன்
என்னவேவிளித்தாங்கண்வந் தெய்திடநோக்கியுந்தக்
கன்னிமாரழைத்துக்கால முன்றையுங்குறமென்றோதி

(சஉ)

முறத்தின்முந்நாடிமுத்தை முன்னளந்தெநிநின்வைப்பக்
குறத்தியுட்குணகவித்துக் கூறுவாணுமதுநெஞ்சில்
குறித்தவோர்பெண்ணைப்பற்றிக் குறிசொலென்றென்னைக்கேட்டார்
எறித்தவேல்விழியூர்ப்பெணி லைமையையிம்பக்கேண்மின்.

(சக)

புகலரும்பெருமைசேரோர் புருடனைக்கண்ணினோக்கி
மிகமதியங்கியாக்கை மெலிந்திருக்குளாலந்த
நிகரறுபுருடனயாவனென லவனீர்மையென்னால்
அகநனைப்பவுமென்னாவா லறையவுமடங்குதாத்நே.

(சச)

ஆயினுமறிந்தவாமிங் கறைகுலலுக்குக்கெல்லாம்
நாயகனழியாமுத்தி நாட்டினுன்கமலைமேவும்
தூயவனந்தவெற்பன் றொன்புறைமுடிவினின்ற
மாயவனரசுபுமருவி நன்மலர்க்கானண்ணி.

(சச)

இந்திரைபோலுதுங்கனெழிற் பதுமினியைநாடிச்
சுந்தையினடங்காக்காதல் செனிப்பவாங்கருகுகின்ற
சுந்தரமலியோர்மாதைத் தூதுவிட்டிருக்கின்றனப்
பைந்தொடியிலுறும்மேட்டு பரிவுகூர்ந்திருக்கின்றனால்.

(சக)

அந்தவுத்தமனைப்பாவி னலைவருமமுதத்தோடு
வந்தவண்மகிழ்ந்துசேர்ந்த வண்ணமேயிவளுஞ்சேர்ந்து
சுந்ததம்பரமாந்தந் தங்குகின்றிருப்பென்று
முந்தொளிர்முதுவறோன்ற முகமலர்ந்துவிதுசொல்லி.

(சஎ)

என்னினமகவுக்குச்சிக் கெண்ணெயும்பழந்துசொன்னும்
அன்னமுங்கொணர்கவென்றாங் கன்புறப்பெற்றெழுந்து
மின்னிடைக்குறத்தியேக வேற்கணூர்விரைந்துசென்று
மன்னவன்றேவிக்கிந்தவகை யெலாம்விரித்துச்சொன்னார்.

(சஉ)

சகியர்களுரைத்தவெல்லாந் தாணியாந்தாய்கேட்டன்பால்
மகமொழன்னெழுத்துவைத்துன் மனக்கருத்துரைப்பாயென்னத்
திருமதிமுருகத்தாளாய்பதுமினி தெரியச்சொல்வார்
அகமகிழ்ந்தினிதியாண்டென் றணிமலர்கொய்யுங்காலை.

(சஈ)

பொற்பினுக்குவமையிலாப் புருடனைக்கண்ணுற்றேனவ்
வற்புதனென்னைநோக்கி யற்றைத்தொட்டிறைக்காணும்
அற்பமும்பிரிசிலாதென்ன கத்திடைவிரும்பிவந்து
நிற்பதினாலவேறென்று நிராவுதலிலெஞ்சென்றார்.

(சஐ)

என்றவாசகங்கேட்டன்னை மீதயமுண்மகிழ்ந்திருப்ப
மன்றலங்கூந்தற்செவ்வாய் வகுளமாலிகையாந்துதி
இன்றுநம்வரவிப்போதே பவித்தென்றின்பம்விநித்
தன்றனிரெஞ்சத்தோகைத் தழைத்திடவிரூந்தாளன்றே.

(சஊ)

கோலமாமுதலன்போடு குரைகடலாடையுண்ட
ஞாலமானுக்கிவ்வாறே நவின்றனென்றுசீர்கொள்
தூலெலாமுணர்ந்தகுற னென்மைசாட்செனகாதி
சீலமாமுனிவர்தூய செவிக்கமுதெனச்சொற்றூணல்.

(சஃ)

போர்கெழுவராகமென்னப் பேசியபுராணத்துள்ளால்
ஏர்கெழுவின்திரிபுமிக் கதைகற்போர்கேட்போர்
பார்கெழுசெல்வமெல்லாம் பரிவுடனெய்திப்பின்னர்
சீர்கெழுமழிவிலகிச் சென்றுவீற்றிருப்பர்மாதோ.

(சஃ)

வகுளமாலிகை பதுமினியிடத்திற் றுதுசென்ற வத்தியாயமுற்றும்.

திருவிருத்தம் (கஉசஉ.)

வர்ணனை யுரைத்தவத்தியாயம்.

கோதிலேனமால் குவலயமடந்தைகேட்டுவெழுப்
புதுமவாய்மையை யின்னமுமெக்குரையென்று
சீதமேவுகைமிசவனத்தவர்கள் செப்பிடலும்
ருதமாமுனிமகிழ்வொடுஞ் சொல்வதாயினால்.

(க)

அடனிக்ருலஞ்செவி குழற்றரணியாமணங்கு
தாடிருந்தநன்மகனிரை நோக்கிதும்மோடு
கூடிவந்தகதிரியிவள் குணநலமுதல
நாடினெழுந்தவுயர் திருநங்கைபோன்றுளளால்.

(உ)

எங்குநிறிவண்வந்தனளார்கொலென்றிசைப்பக்
கெங்குவிம்மிய கோதையர்கூறுவார்யாங்கள்
கெங்கியம்பகன்றனக் கபிடேகமன்பினிற்செய்
திங்குலம்மிடைவழி யினிலெம்முடன்கலந்தே.

(ஈ)

உன்னிடத்தெதோ காரியவுறுதிபேசுதற்காயத்
தன்னகத்திடைநீண்டு சார்ந்தனளவடனை
என்னிமித்தமென்னிடத்தின் வந்தனையெனவினவி
நன்னயம்பெறவனை ததையுநவில்வனென்றறைந்தார்.

(உ)

அன்னவாசகங்கேட்டலும்பதுமினியன்னை
முன்னிருந்தகல்வகுள மர்விகைமுருகோக்கி
என்னகாரணத்தா விவனெய்தினேரியார்
அன்னமேசொலென்றை தரவுளறைருவளால்.

(ஊ)

தாமமென்குழற்றரணிகேள் வகுளமுலிகையென்
நாமம்வேங்கடவரையுறை நம்பலோகாஸில்
வாமமேவுமோர்மன்னென வடிவொகாண்டார்ந்த
சேமவாசுமேல்விலங்குவேட்டருசெலுங்காலை.

(ஈ)

எண்ணிலாவனநதிநத மினிதுறக்கடந்து
நண்ணிகல்வளஞ்சிறந்ததோர் நந்தனவனத்தில்
விண்ணின்மின்னலோருரு வெடுத்தனையெல்லியலாயத்
தண்ணந்தாமரைப் பேண்ணெனவொளிரணிதவழி

(எ)

அங்கமுற்றமொன்மணிப் பணியாலலங்கரித்துக்
கொங்குவிம்முதலாமலர்ந் கொடைகுழலின்மேற்புனைத்திட்
டெங்குநன்மணம் விசசாந்தெழிலுறத்தியிர்ந்து
இங்கிதந்தெரி யனமெனநடந்திடைதுவள.

(அ)

வேறு குயிலினகாணக்கூவியஞ்சிலம்பு கொஞ்சிடவெழில்கொஞ்சுதோகை
மயிலினங்குசமுருகமதிவெயர்ப்ப மாழைநன்மேகலெழுகு
அயில்விழிபிறழ்க்குறுநகையரும்ப வசைநதைசுந்துலவியரீது
நயமுறுசெல்வத்திருமகக்கண்டு நயந்தெழின்மாலுமாலாகி.

(ஈ)

வேங்கடமலையையடைந்தேனோக்கி வியமனனினிதுறப்புரக்கும்
தேங்கம்பொழில்குழ் பதியினவ்வரசன்றேவிழுன்சென்றுகண்டவடன்
தீங்கறம்புழில்சால்புதுமிரியென்னுஞ் செல்வியைக்கேட்டுவாவென்று
பாங்குடனயந்தெற்பணிப்பயானுனது பாங்கரின்விரைவினிலடைந்தேன். (1)

அகன்றசெங்கமலமீனபகண்மயிலே யரசன்மாட்டனுதியென்வரவைப்
புகன்றுநன்காகரினாதுளக்கருத்தும் புதல்வியினென்னமுமுணர்வுற்
றுகந்தையெனக்கிங்குரையெனநயில போள்ளியதரணியின்சால
மகிழ்ந்துதன்கணவற்குரையெவவனு மனத்தகிவிருப்பயிதூர. (கக)

தகைபெறுமண்மச்சீர்தமவரக்கூவித் தன்மகனையுமருகிருவி
வருளமாலிகையையருவித்தாங்க வடனவாய்மைகேட்டகத்தினிசேனை
மிகநறுங்கலைதேர்புரோகித் வேதவிப்பிரனெழின்முககோக்கி
மகிழ்வுடனெனமதுமகன்பதுமினியை வதுவைசெய்தனிப்பநனமுகூர்த்தம். (கங)

ஆய்ந்துறைந்துதியென்நறந்திடவந்தப் புரோகிதனமரர்கடமக்கு
வாய்ந்தமந்திரியையவாலைழ்த்தவனுந் தானுமாய்மகிழ்க்கினிதிருந்து
தேய்த்துண்மருங்குற்கனிமகிநாட்டுஞ் சேடமாமலையுறைதிருமார்
சேர்ந்திடுமோனமெனுந்திருநாட்டு மினியநற்பொருத்தமென்றுரைத்தே. (1)

வேறு மித்திரன்விடைபிடைமேவுதிங்களில்
உத்திரத்தினின்மனமுவப்பொடுநெழிற்
புத்திரிதனைமணம்புரித்துவேங்கட
அத்திரிமாலினுக்கன்பினல்குனல். (கச)

எப்பொழுதினுஞ் சுகமெய்தியின்பமாய்
ஒப்பநவாழ்வனென்றோக்கேட்டலும்
தப்பறுபிறைவன்பென்றனைமிகத்துறி
செப்டுவிண்ணவர்பதி செலவிடுத்தனன். (கரு)

மாதவன்னுதியாய் வந்தமங்கைதன்
சீதநன்மதிமுகஞ் சிறப்போக்கியே
ஏதமில்வேங்கடத்தானே யெய்திரீ
ஓதுவதேதெனி நுரைப்பல்கேட்டியால். (கக)

வருகலம்பொருந்து வைகாசிமாதத்தின்
திருப்பமுத்திராகாநிற்சீரலந்
தருமணமுகூர்த்தநாடான் குறித்ததென்
அரைசெய்துபின்னுமாந் குரியவாம்பொருள். (கௌ)

வேண்டுவகொண்டுவண்வரவிளம்பென
ஆண்டகைமொழிதரவன்னகாலையின்
நீண்டவேல்வழியினென்குளேமகிழ்
பூண்டவளாயெழுந்தேகும் போழ்தினே. (கஅ)

நகர்வண்ணை யிரைத்த வத்தியாயம்.

சுகனெனுமொருவனைத் துணைசெய்வான்கொடு
வகுளமாலிகையுடன் வழிஇக்கொள்ளென்றெழில்
ககைமுகப்பதுமினி நவின்னனுப்பியங்
குதவையங்கடவி ஓழ்ந்துறையுங்காலையே. (கக)

வேறு மண்ணவர்வணங்கவானுர்புகழ் மனுநெறிமுறைதவருமே
கண்ணகன்நூலமுழுவதுங்கருணை யொடுகதிர்மதியெனத்திகழும்
தண்ண வெண்கலிகைநீழ்விந்நபுரக்குந் தாமவேல்வியனெனுநாமத்
திண்ணியவிதைதன்குமரனைநோக்கிச்சிந்தையுண்மகிழ்ந்துசெப்புவனல். (20)

சேடவெற்புறமாரணக்குஞ்செல்வத் திருமகடனக்குநன்மணமென்
நெடவிழ்மலர்த்தாரிநீரென்முதலா மிறையவர்க்குரைத்துவாவென்ன
நீடுழிந்ருமரன்மொழிப்படி போய் கிகழ்த்தவானவர்க்கிதைமகிழ்ந்து
பீடுடைக்கடவுட்டச்சினைநோக்கிப் பிறங்குநாராயணபுரத்தை. (2௧)

திருவுறப்புனைதல்செய்கெனவவனுஞ் சென்றுநாராயணபுரத்தை
மருவுநன்மணிகளாலுமாரைழியினும் வளங்கொண்மண்டபமதினிலவும்
பரிதியினவருமொளிகெடவிமைக்கும் பந்தரும்பண்புறச்சமைத்துப்
பொருவருந்தரளம்பொற்கலைகொடுமேற் பொற்பவெங்கணுநனிபொதித்து. (1)

மனையெலாம்புதுக்கிக்கதலிகைகிறைத்து மருங்கெலாம்வாசநீர்தெளித்துத்
தினமெலாமொளிரவமணிகோலந் தீட்டிகல்விதானமேல்விரித்துக்
கனியெலாங்கால்கொடாறுநிறைத்தலர்ந்த கடிமழ்மலர்த்தொடைதுக்கி
இனியதற்குமப்புக்கித்தலி பெங்கணுமியையுறநாட்டி. (2௨)

பூரணகலயம்பேதிகைதோறும் பொற்பகன்கமைத்தொளிர்மணியால்
தோரணமணிகளாலினிதமைத்துத் தரயலிணைவரொடுவென
ராரணமுனிவர்வியப்புறவழகாயனிடல் செய்ததன்பினர்வெள்ளை
வாரணமிவர்தீர்திரனரம்பையர்கண் மருங்குமகிழ்ந்தினிதெய்தி. (2௩)

கற்பகத்தருவின்கடிசுழ்ந்தும்பூக்கை கொடப்பதியெலாந்துய்ந்
பொற்புறநிறைத்தானவிரு தனதானியங்களைப்படுபகவிமானன்
பற்பலகுவையாய்மனையிடத்தோறும் பண்புறநிரப்பினுனியன்
அற்பமும்பினிகளெவர்க்குமங்கணு கரதகற்றினனைபுனஞ்செறிந்தே. (2௪)

வருணனாகெய்திகவமணிக் குவால்க் மனையுழைதோறுன்கணுத்தான்
நிருகிசெஞ்ஞலிசதாகதியுழலோ நெஞ்சுறவந்தவரவர்கட்
குரியவைகொணர்ந்தங்குதவினரிவ்வாரோத நீர்க்கடல்புடைகுழும்
தரணிவாழரசர்த்தத்தமக்குரிய தாம்பொருள்களைவந்துதரவே. (2௫)

இந்திரனகருமளகைமாரகருமிதற்கொரு சிறிதுமொவ்வாவென்
றந்தரவாணர்வியப்புறமிகவு மணிபெறவேய்தரவாங்கு
சந்துவந்தகன் றுபைத்தொடிசுகனஞ் தாரணநெடுவிரைவினிலைவ
குந்தகன்மலையனருகுறவனுக்கி குந்தம்விட்டி. நங்கியஞ்சலித்தே. (2௬)

கஉஅ) திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

பலித்தநாயேன்சென்றகாரியநற் பழமறைமுதலெனும் தவே
சிலைத்தழும்பணிதோள்வியமனனத்த செலவினம் அதுபுனனுப்பியமெய்
சொலத்தருசுகனும்த்தினனிவற்றலங்கு முன்மணவிழாப்பெருமை
கலத்தினையெல்லாங்கேட்கொண்டயந்து நாயகனவன்முதலோக்கி. (உஅ)

சொல்லெனச்சுகனுமடிபணிந்தனைத் தஞ்சொலியமலாவுணைதுதலி
அல்லுநன்பகலுநினைத்துடன் மெலிந்துளாவியைத்திருக்கின்றேனென்ன
ஒல்லையின்புகவெனறென்பபுதுமினியாங்குரைத்திவண்விடுப்பயானடைந்தே
மல்லலம்புவனனைத்துமுண்டிமிழ்செவ்வாயனெயெழில்கொண்மாயவனே. (உஆ)

எனச்சுகனியம்புமின்சொலான்மேனி யெங்கனும்புனகவகனரும்பு
மனக்களிப்புடனெழ்பொழிலொடும் பிரமன்றனைமலருந்தியாற்றந்த
கனக்கருங்கொண்டல்யான் விரைந்தனுகிக்கடிமணமுடிப்பனென்முழகார்
அனத்தினுக்குரையென்றெறந்தெழிற் றுளவவணியறந்தவண்விடையித்தான். (உஅ)

நைதகமழனியல்கொடுதுனைந்தே நண்ணிநாராயணபுரக்கண்
இறைமனைபுகுந்துபுதுமினிபதங்க ளினைறஞ்சிநின்றணியலத்தரலும்
கறைதமழ்நெடுவேற்கண்டகொடுகோக்கிக் கண்ணியைப்பணிந்துகைவாங்கிக்
குறையறுமகிழ்வுபொங்கிடச் சிரமேற்கொண்டென்விரும்பியினர். (கஉ)

அஞ்சனகிரிமால்விளம்பியதெல்லா மன்புகொண்டென்புறக்கேட்டு
நெஞ்சகமகிழ்ந்தான்வியமனனந்த நெடுங்கடலமிழந்தவனா
விஞ்சுதன்கிரணச்சோமனையழைத்து விரைவினின்றுகையுடன்கேர்
வெஞ்சனமன்னம்பாயசம்பூப மிகுபரிமளந்திவனே. (கஉ)

இரதந்கனிகளினையெலாநிருமிபுன லுந்தருளிமங்கையரை
அருகழைத்தழகார்மகட்கலங்கார மன்புறச் செயப்பணித்ததற்பின்
புரவலனைமைச்சர்தம்மொடுங்குடிப் புயல்வான்வரவுபார்த்திருந்தான்
கருதருந்தவமாமுனிவரேயென்று கழறினன்துமாதவனே. (கஉ)

சீர்பெறுவராகமெனும்புராணத்திற் செப்புமிக்காதகனெல்லாம்
ஏர்பெறப்படிப்போரெழுதுவோர் கேட்போரிகத்தினினன்மைகளைத்தும்
பார்ப்புழந்திடப்பெற்றிருந்துபின் னாழியாப்பதிதனிபெயி லுநாளும்
கார்பொருமேனிச்சொலவனருளாற் கலந்துவீற்றிருப்பர்கண்மாதோ. (கஉ)

உதுமினி கல்யாணத்துக்கு நகர்வாணனை யுரைத்த

வந்தியாயம் முற்றும்.

திருவிருத்தம். (கஉஅ)

(கஉ) சக-ஆவது ஸ்ரீநிவாசன் அலர்மேன்மங்கை கஉஅ

நாச்சியாரை மணம்புரிந்த வத்தியாயம்.

அடியவர்க்கருளமுஞ்சொன்னகாசமன்னிதீடையடைந்து
நெடியவைவேலைக்கயவினைக்கனையை நேரற்பொருதுநீண்டகன்ற
வடிவுறுகருங்கட்புதுமினியெனும் பேர்மருவியமாதுனைமகிழ்ந்து
கடிமணம்புரிந்தகாரைதையக் கேண்மினெனமுனி கழறலாயினனாள். (கஉ)

இனிமணிதிகழ்வெவர்களும்குவிப்ப வைய்திராராயணபுரத்தை
வனைதல்செய்ததற்பின்கற்பகத் தெரியல்வாசவன்முதலியதேவர்
அனைவருந்திருவேங்கடமலையெய்தி யாதிராயகனடிபணிந்து
தனிமறைப்பொருளேயெழுந்தருளெனமுன்சாற்றியங்கைகிரங்கப்பி

நெஞ்சிலானந்தமிகத் துதித்தருகே நிற்கவெவ்வுலகுமுண்டிமிழந்த
சஞ்சகான்மலர்க்கட்கரியவன்றிருமுன் கழறுவான்மணப்பொருட்டால்யான்
இஞ்சுகுழநாராயணபுரமவிரைவி னெய்தல்வேண்டிமுதற்குரிய
விஞ்சியபணிகளாயாவையுஞ் செய்வியெனவிடை தரவிருப்படுனே. (கஉ)

இங்கிராமுகுந்தனைசைத்தசொற்கேட்டே யிலங்குதன்றோழியிந்தது
சுந்தரவதனந்துலங்குறநோக்கிச் சொல்லுவாணமதுநாயகற்கு
நந்தலில்வதுவைக்காகியபணிகள் யாவையுடத்துமென்றுரைப்பச்
சுந்தையின்மகிழ்ந்துசெய்தனர் விரைவின்றிருவருணைமனப்படியே.

அன்னகாலையினிற்றேவகன்கிரியர்க ளனைவருஞ்சோபனம்பாட
மின்னினேரிடையார்சிலரகமகிழ்ந்து விருதுகூறக்கடலொலியாம்
என்னவெய்திப்பிறப்பலுழந்து வெழின்மதியெனக்குடைசிழற்றத்
துன்னுகேதனஞ்சார்மகிரபுடைட்டிளத் தோகையர்சதிமுறைநடிப்ப.

இருடிகடுதிப்பவெழிலுறவிருந்த வீசனாநாயர்நிவாசம்
மருவியதயிலங்கொணர்ந்துமுன்வைத்து மணங்கமழ்மலர்வருஞ்செல்வத்
திருமகடயிலஞ்சாத்திவான்கங்கா தீர்த்தநற்பொற்குடங்களிலே
விரைவுறவெடுத்தவிரைப்பொருள் லந்துவிளங்குறமுஞ்சனமாட்டி. (கஉ)

துதினற்கேசமுருவதுத்துவட்டித் துவிரைத்துபங்களுட்டி
மாசநமுடிந்துபீதவம்பரத்தை மலர்மகன்கொடுத்திடவாங்கித்
தேசற்புணர்துமிகவொளிகிகழுஞ் செம்பொருசைத்திடைவைவி
ஆசறநிலவுமட்டமிதியின ஆதகாரைவிழுந்தாப்போல். (கஉ)

நெற்றியிற்றிருமண்டித்துயர்சந்தக் கலவைமெய்யெங்கனென்குழந்து
சுற்றுதுரைநாணணிந்துகேயுரஞ் சுடர்மணிக்குண்டலமகுடம்
கற்றையங்கதிர்க்கால்கவுத்துவவாரங் கனமணிக்கண்டிகைகடகம்
ஒற்றையாழியந்தேவனொளிமருங்க வுளபணியாலையுந்தரித்து. (கஉ)

தேனமர்துளவமலர்த்தொடையணிந்து செழுமறையுருவமாம்வினை
குணவையணிதல்செய்திரதங்கடு னைக்கைமாதரகதங்கனையும்
வானவர்வியப்பவலங்கரித்ததற்பின் மலர்க்கரங்குவித்தெதிரின்று
சேனைநாயகனைநோக்கியானு நற்சிறப்புடனவரவர்க்குநந்த. (கஉ)

வாகனமிவர்த்தேவரும்படிநவின்னு வகுளமாவிகைமுதலாய
பாகெனுமொழியார்தமைமுடிவார்வின்னாற்புணரித்துநற்கரிய
மேகமின்றோன்றவெழுந்தருளத்திருவா மெல்லியலுடனிரணியமாம்
நாகமேலமலையமர்ந்ததுபோல் ஞானமெய்க்கலுமுன்மிதிவந்து (க0)

மூன்றுலகவரும்புகழ்ந்துகொண்டாடி முறைமுறைகரங்குவித்தேத்த
தேன்றவழம்மலர்க்காவளஞ்செறி நாராயணபுரநோக்கியெசெலுங்கால்
வான்றிசைமலைதஞ்ஞவங்கிடக்கடலு முருகமஞ்சிடக்கனகத்தால்
தோன்றியமுரசுதுந்துபிழைந்த பிலங்குவாச்சியத்தொனீமுழங்க. (க1)

கின்னமெக்களமுரளிகாசுகரத் திகழ்வனிகொம்புதம்புருநற்
கின்னரம்லீணமுதலவாய்விளங்குங் தேநாதத்தொலிதவழப்
பொன்னகரரம்பமா தர்கண்டனம் புரியவேழிசைவமுரவாது
நன்னயமிருகத்திருவர்க்கான நளிகடலமுதென்பாட. (க2)

மலையிடைமகளுங்கலமகடாது மருங்குறக்கவரிகாலசைப்பச்
கிலையெலுதுதலிபுலோமசைதரளச் செழுங்குடைபிடித்திடவியக்கர்
குலமடந்தையர்களுலவட்டங்கள் கொண்டலைத்திடத்தெய்வமடலார்
சிலரகமிழ்ந்துவிருதுகளுகற்ச் சிலர்க்கன்சோபனக்கவிசெப்ப. (க3)

சித்தர்கின்னரங்கிம்புருடர்கன்னியர்கள் செழுமணிமங்கனாராத்தி
பத்தியினெடுப்பக்கதலிகைநெருங்கப் பற்பலாணிவர்கடி ரண்டு
சுத்தநான்மறைகளசொலக்கடவுளர்கள் சுகந்தமாமலர்மழைசொரிய
இத்தகையுடனையிலக்குமிநாத நெய்திராராயணபுரத்தின் (க4)

அருகுறவனுக்குங்காலையாகாய வாசனஞ்சனகரிமுதல்கன்
வருவதுதெரிந்நுமாதரைநேருக்கி மகக்குமங்கலப்புனலாட்டி
விரைவினின்மனக்கோலஞ்செய வாய்ப்பின வியம்மாதர்கன்வாச
மருவியதயிலத்தேய்த்துவான்புனலாட மஞ்சளமன்புறச்செய்தே. (க5)

மஞ்செனுங்குழற்ருறவற்புகையுட்டி மர்ந்தங்கமழ்தரவீவி
விஞ்சியவெழில்கொள்பின்னலிட்யர் கல்விரைமலர்த்தாமத்தால்வேய்ந்து
எஞ்சலிலிருநான்கியோசனைவாச மெழிஇயினிதுறநனிகமழ
விஞ்சையர்கொணர்ந்தலிழுப்பெருங் கலவைவிளங்குமேனியினனிந்து. (க6)

கோகெக்களசுரடைசேர்த்தொளி செய்குறுதுதனார்த்துவதிலகம்
ஆசறவெழுநிதுன்கொள்வேல்விழிகட் கஞ்சனத்தீட்டி யொண்கனத்தின்
மாசறச்சிறந்தருங்குமச்சேற்றான் மகரிகாபத்திரங்கோட்டித்
தேசுறுசெம்பஞ்சனரித்தனார் செய்யதிருவடித்தாமரைகளிலே. (க7)

அவயவமெல்லாமணிமணிப்பணியா லலங்கரித்தழகுறத்தொடுத்த
கவையறுசுக்கந்தமலர்த்தொடைவேய்ந்து நளினநன்மலர்க்கர்த்தாங்கப்
புலிபுகழ்விபமணிருகணன்மகிழ்ந்து புதல்வியைகோக்கியன்போடு
தவனவெண்பிறைக்கோட்டியர் மதமலேமேற்சகலருந்தொழுவினிதேற்றி. (க8)

நாச்சியாரை மணம்புரிந்த வத்தியாயம்.

பதிவலஞ்செயுமென்றிசைத்திடம் றந்த பதுமினாபுலங்கியர்கேட்டு
மகிமிகுந்தருகர்ச்சோபனம்பாட மதியெனவாதபதவர்கள்
சுதிரவன்வெயிலக்கரப்பயிச்சிறந்த கதலிகைத்திராணிசைகருலச்
சதிருறவனர்த்தங்கால்செய்வட்டங் கடமனியக்கொம்பனார்வீச. (க9)

வேந்தர்கன்னியர்கள்கவரிகர்லசைப்ப விப்பிரகாரியர்வாழ்த்தப்
புந்தருகிழல்வாழ்புலவர்கன்னியர்கள் போற்புறநுஞ்செயவிலங்குங்
கார்தருவர்கடங்காரிகையார்பாண் கவினுறப்பாடலம்புலியை
எத்துமென்களிறுஞ்செவிசெவிடுநத் துரியம்பலவெங்கணுயிரட்ட. (க10)

கின்னரமகரவீணையாழ்முதலாங் தேநாதத்தொலிதவழப்ப
மின்னெனுமிடையார்குழுஉக்கொள சுயமார்வீதிவாய்வுருமமையத்தின்
தன்னிகரிலாமாறனதுநானையுடன் ஞானமங்கடைந்துசந்திப்ப
மன்னவர்திலகஞ்சுமகாயமன்னனு மெதிர்த்தவண்கலத்தான். (க11)

என்னாமரசர்த்தமுடைப்படையோ டெய்திடவிரகுடி யார்திரண்டி
நன்னயோகியருநனுக்கவேதியர்க ணட்புடன்வரநலஞ்சிறந்த
விண்ணவர்மருவவசியருத்திரர்கள் விருப்பமுட்கொன்னியின்னொடா
அண்ணலஞ்சிவாசனுமலர்மே லணங்குமங்கர்வலம்புரித்தே. (க12)

வருத்தெருமுழுதுமங்கையார்திரண்டு மங்கலவிளக்கங்கொடுப்பத்
திருந்துநாந்முகனைம்முக்கமுதற் றேவர்த்தெங்கொள்கற்பகமலர்சொரிய
மருந்தினுமிடையுடைப்புதன் துன்பபையுணவிழாச்சிறப்பும்
பொருந்தலர்புகழும்வியமனனோக்கப் புளகமெய்யெழும்னமகிழ. (க13)

வந்தரன்மனையின்வாயலுக்கொரியப் பூரவனுடனுலகனைத்தும்
உந்தியினரித்தவொருவனுங்க்மலத் துன்னரைவருமெழிலினமும்
புந்தியினவந்தேயொருவருக்கொருவருத்தொடைமாரியிட்டழகார்
தந்தமுர்தியைவிட்டி. நங்கலுமடிவின் றாயலார்கனனெச்சில்கழித்தார். (க14)

வியழனனழைத்துக்கொண்டுசென்றுயர்ந்த விழுமணியினங்களாலிமைக்கும்
நயமுறச்சிறந்தமண்டபமீதி னவெனோர்கேசரித்தவினின்
மயிலுடன்மேகவண்ணையிருத்தி வசிட்டனைமுதலியமுனிவர்
பயிழுகான்மறைதேர்த்தொசர் தம்மையுமிருந்திடப்பணித்து. (க15)

தானுமங்குறையுங்காலமுன்வைத்த சகையுறுமுகர்த்தகோட்டிலும்
ஞானநலவிட்டனாந்தியேமுதலுங் கிரியையையறவையறநடத்தி
தேனமர்துளவமாலையான்மனக்குஞ் செம்பதுமினிக்ருமங்கையிலே
வானவர்புலியினுன்னவரெவரும் கிழவுறக்காப்புந்நாசாத்தி. (க16)

பாங்குறநிறைபொற்கும்பம்பவைத்தருகு பாலிகையார்பெறத்தெளித்துத்
நிங்குவிசுவாயித்திரநான்கு திசையினுஞ்சேர்த்ததினாப்பன்
ஆங்கனல்வளர்த்தானதுநெயாகுதி செய்தன்பினாகாயமன்னவனும்
தேங்கியவருஞ்கிருப்பிடமான கிந்தையான்றணையருகிருத்தி. (க17)

மருகளைப்பூசித்துனதுபெண் கமலமலர்க்காம்பிடித்துவெனலும்
அருள்செறிநுபுள் றநயையு மூலமுகுறவிறுவியங்கணர்தம்
திருவளமுலப்புவெண்ணிலு த்தானஞ் செய்துபின்பிறுமிகைபற்றித்
தருதலம்பெருமான்கோலத்தன்னோடு சமூலவலம்புரித்தொளிகெழும். (உஅ)

சகிருறுதிருமாங்கலியநாணசாத்திச் சாதிரவிதிமுறைவேட்டு
விதியரன்முதலாம்விண்ணவர் துதிப்ப விமலன்வீற்றிருந்திடுங்கலை
இதயமுள்ளுவந்தேவியமனன்றே வரிருடியாந்தணரரசர்
இதமுறுவணிகர்க்குத்திரவரங்கு மீந்தனன்வரிசைகண்முறையே. (உஆ)

அருளுடனரியவறுகனவயன் துபுண்ணிர்க்குமுகந்தளித்திவ்வா
ரோருபதிவசமுபசரித்திடுங்காலும் பருக்கிறையணிவித்த
திருவறையதனுடசன்னனுமலர்மேற் செல்வியும்பொற்றிரள்வாரி
அருமறையவர்க்கீத்தடைந்தலாணை மேனப்பினின்மேய்விழுவனர்த்தார். (உஆ)

காலையினுணர்ந்துகடன்முறைதழித்துக் கண்ணனுமாமனைநோக்கி
நீலவண்டாற்றமலர்ப்பொழி னினிறந்தநெடியவேங்கடமலைக்கெய்த
மாலையெகொன்மார்பாவிடைதரு கெனலுமகிழ்ந்தெணிலவரிசைகடந்து
சேலகண்மகளைச்சிவிகையினேற்றிச் சிலகியரொடுசெலவிடுத்தான். (உக)

துளவமான்மலர்மானொடுகெபுதிதன் ரோண்மிசையிவர்த்தயனரனோ
டனவருமமரரிருட்களரசாரு மறையவர்புடைருழக்
கிளர்மணமுரசுதுந்துபி துவைப்பக் கீதநாதத்தொலிதழங்கத்
தளவநன்முறுவலரம்பையர்நடிப்பத் தாளவெண்கவிகைமேனிழற்ற.

வெண்மதிக்கதிரின்கற்றைபோற்கவரிவிசைக் கொடித்திரையிடையப்
பண்முதிர்கானம்பகரவேகுழியுட பன்மீயர்விடமனன்மன்மேல்
கண்மலர்பரப்பினிக்குவேண்டுவன கழிமறமகிழ்ந்துநின்னினைதாட்
டண்மரைத்தலத்தினெனதுதாமளி போய்த் தாமதத்தாழ்த்து. (உக)

வேண்டலுப்பாழனவ்வரமருளி விறைவினிற்சென்றவேங்கடமாம்
நீண்டபூதரத்தமேலியானந்த நிலையானத்தெழுந்தருளி
நண்டியபிரமன்முருகையரெவர்க்கு மிலுபுறவினப்பணித்தொளிரும்
புண்டயங்கியமெய்வருணமாலிகை மேற்பொய்வுகருணையுள்வைத்தே. (உக)

திருவொமலர்மேன்மங்கைதன்னோடு சிவியின்மகிழ்ந்தினிதிருந்தான்
மருவிர்துளவமாலையானென்று வான்பிறைபொருவுவெண்மருப்பார்
இருணியாமலன்றரைமினுட்குரைத்தா னெனவெழிற்செளனகாதியருக்
குரைசெய்தான்கடலின்வருகதை சிவணயர்வுறுகுதவேகியனே. (உக)

ஒப்பறுவராகமெனவுயர்புராணத்துரை செய்யுதினையுள்விருப்பால்
செப்புவோர்கேட்போரெழுதுவோர் நானஞ்செய்தவினையறநலனார்
விப்பிரர்க்கோந்தகன்னிகாதானம் விருப்புநட்செய்பலன்பெற்றே
இப்புவிபுகழுவாழ்ந்துபின்னியிய திலங்குவிடெய்துவர்மாதோ. (உக)

ஸ்ரீநிவாசன் அலர்மேன்மங்கைநாச்சியாரை மணம்புரிந்த
வத்தியாய முற்றும்.
திருவிருத்தம் (கக௦ச.)

சக்கரவர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

வளங்கொழமண்மகட் குயர்வராதமால்
உளங்கனிந்துரைத்த லையும்க்கங்கின்னமும்
விளங்குறவிரிப்பல்யா னென்றுவெண்டிரைத்
துளங்கமுதென்னமெய்ச் சூதன்சொல்லுவான். (க)

ஆதியின்லவனெழி லறிவறஞ்செறி
நீறுயளரெண்டமா னென்னுநெயியன்
காதலின்வேங்கடங் கலந்துச்செய்தும்
நாதனைப்பணிந்து மீண்டுறையுள்ளான். (உ)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானந் சுக்கையோர்பகல்
பத்திமையாற்பணிஇப் பதும்மென்றுசொல்
இத்தடமகிமையை யியம்புவாயென
சித்தநற்நிளர்ச்சியிற் செப்பன்மேயினான். (க)

முன்னொருகாரணத் தாலிம்மோதலை
துன்னியசரசிடைத் துலங்குகாஞ்சனம்
என்னவோர்முளரியம் போதனைர்பெறும்
பொன்னதிலமுறப் பொலிந்துதோன்றினான். (ச)

அன்னகாலையிற் புருக்தனங்ஙனம்
மன்னியல்வந்திரை வடிவைநோக்கியே
சென்னியிற்றழந்நெலாச் செகமுமீன்றருள்
அன்னையெழுகிழைத் கமுதசாரமே. (ரு)

தேசுறுபோதனைத் தந்தசெல்லியே
மாசுகூவிள வனத்திழிந்துவருகாணியுயர்
வரசமாயுறையு மாணக்கமேகமழ்
ஆசுறுதாமரைமலர் புகள்கையினும். (க)

சேதனாசெய்தவன் செயற்குத்தக்கசீர்
வேதனென்னவங் கயிலாயவெண்மலை
நாதனென்னவுஞ்சசி நண்பனென்னவும்
சீதவெண்மதி திவாகரனென்றேத்தவும். (எ)

செய்தவரவர்கடஞ் சிந்தைவேட்பன
எய்துமாவரந்தருங் கருணையேமலி
மெய்கவின் றுயரிய வேதநுபியே
பைதிகழ்பாம்பனைப் பரமன்றேவியே. (அ)

எனப்பலபுகழ்ந்தெநிர் நின்றவந்திரன்
றனக்குளம்விரும்பிய யாவந்தந்தந்
மனத்ததிவிருப்பொடு வீழ்த்துழிபுணர்மே
தனித்தெனைவிலவந் றழைநெய்நீட்டதியே. (க)

பத்தியினருச்சனை பயி லும்பண்பினர்
புத்தியின்வேட்பன் பாருந்தவாழ்ந்துபின்
முத்தியும்பெறுகுவ ரெனமொழிந்துயர்
வித்தகத்திருமகள் மறித்தும்விள்ளுமால்

(க0)

இத்தடம்படிந்தெவ ராயினும்மனைக்
கைத்தலங்குவித்துளங் கருதினோர்பவ
மித்திரனெதிரிம மாகுமெய்யுரி
சுத்தர்களாவரெனத் தெடுத்துச்சொல்வினாள்.

(கக)

என்றுமெய்ச்சுகமுனி யியம்பத்தொண்டமான்
கன்றெனவினவியந் நாரமுழுகியே
சென்றுவங்கட முறை சீகிவாசநன்
மன்றறங்கடிமலர் வணங்குவாழ்த்தினான்.

(கஉ)

துளவநம்மாலையான் ரெண்டமான்றனை
இளகிலாமுறுவலித் தினிதுநோக்குறி
நளினையன்புடனுறை நலங்கொடானமாய்
வளமுறுஞ்சண்பக மரங்கடம்மையும்.

(கங)

மற்றையிம்மையுறை மாம்புற்பூடெலாம்
சொற்றிடினெனதுமெய்ச் சொருபமாடலால்
கொற்றவதடிதல் கீண்டுதல்கூடாதினா
வெற்றிகொளரிசொலிப் பினுமெனம்புழால்.

(கச)

நீன்மரபினினினி நிகர்வுவெறிலா
நன்கறியறிநூ லாராயணப்பெயர்
மார்க்கினுறப்பிறந் தெனக்குழாழையால்
மின்கதிர்மானமேல் விளங்கச்செய்குவான்.

(கரு)

எனத்திருவேங்கடத் திறைவன்ரெண்டமான்
தனக்குரைத்தானெனத் தவளவேனமால்
மனத்துளேமகிழ்கொள்கி மண்மகட்குரைத்
தினித்தசொல்லாற்பினு மியம்பன்மேழினான்.

(கசா)

முன்னவிரெண்டமா நென்னுமொயம்புடை
மன்னவன்வேங்கட மான்மலர்ப்பதம்
தன்னையன்போடுளந் தாங்கிச்சீருறச்
சன்னிதிப்பணிதவ ருதியற்றியே.

(கசு)

சதுமறைவேதியா தங்களானிதம்
விதிமுடிச்சனை பொடுவிழாவெலாம்
மதிமகிழ்ந்தி லாவும் வாழ்த்துமாபுரிந்
தெதிரில்பைம்பொ லரிசைக்கரங்கொள்கி.

(கசி)

சஉ-ஆவது குருவைதம்பிக்கும் தொண்டமான் ககரு

சக்தரவர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

மலிவுறநாடொறும் வழாதருச்சனை
நலனுறச்செயும்படி நலிலவேதியர்
கலைமுறையியற்றிடுங் காலையவன்
மலரடிமிசையினம். மலர்க்கண்மேலவாய்.

(கக)

மண்மலர்கிடத்தனை மறைவலோருணர்ந்
துண்மலிவெருளொடு மாசந்தோதலும்
தண்மலர்த்தார்புணை சயங்கொள்ளெனினான்
கண்மலர்பரப்பினன் கடி தினேடியே.

(கக)

வேறு. தெண்டமிட்டெழுந்துகின்னாட் கிலர்களைச்சாவலாக
அண்டையினிருவினோக்கப் பின்னுமப்படியேதோன்ற
கண்டியர்கேமிமன்னன் கருத்திலுமபூதுவிம்மப்
புண்டரிகக்கனாளைப் போற்றியேபரவலுற்றான்.

(கக)

அம்பரந்தாமாழுவாவழி யமுதலேசெம்பொன்
அம்பரந்திகழஞ்சோதி யாராமுடிவேபாலார்
அம்பரத்தமர்வோயார்க்கு மந்தரியாயியாகி
அம்பரமென்னவெங்கு மகல்கிலாதுறைபுந்தேவே.

(கஉ)

ஒப்பறுகருணைக்கலன் லுலகமீன்றளித்தழிக்கும்
தப்புறுதிரியங்குகத் தலைவனேகமலைமாபா
மைப்புயல்வண்ணுவென்றே வாழ்த்தினிற்றிருகைப்பிச்
செப்புலான்மட்டிலுள் விருவடி கனிநர்ச்சித்தோன்.

(கங)

எவனாவன்றையான்காண விதயபுட்கருணைகூர்ந்து
நவிலெனப்பணிந்துவேண்ட ஞானமுதரத்தான்கேட்டி
புவிமிசைக்குருவக்கிராமம் புகழ்பெறவசித்துளிரோ
உலமையில்குலாலனென்னை யுளத்தின்ஞானத்திலுலே.

(கச)

சித்தமேகார்தமாகிநினைத்தருச்சனைசெய்கின்றான்
வத்தியாலவன்செய்ப்புசை பரிவினைக்கின்மேன்சீரார்
உத்தமவரசெய்யென்ன வோதலும்வியந்தேயந்தச்
சுத்தமெய்ஞ்ஞானத்தோனைத் துரிசறச்சென்றுநோக்க.

(கரு)

வேண்டுமென்றுரைத்தாமான்முன் விடைகொடுகடந்துமேன்மை
பூண்டநற்குருவைக்கிராமம் போயவன்மனையினெய்திக்
காண்டலுங்குருவைநம்பிபெனக் கரைவீமன்வந்து
நீண்டகைமழுகிழ்த்திறைஞ்சி நிற்பமுன்னேயிவேந்தன்.

(கசா)

வேங்கடத்தானை யெவ்விதத்தினாநிகர்கிறாய்
தீங்கறவெனக்கவ்வாறு செப்பிடவேண்டிமன்ன
ஆங்கவனரசன்செய்ய வம்புயல்களேகோடி
லாங்குவிற்றடக்கைமன்னு மட்டகலம்சீரையுரையேன்.

(கசு)

முருத்தனைவழிபாடாற்று முறைசிறிதேனுந்தேரேன்
உகந்தியானர்ச்சிங்கின்றே னென்னுனக்கியாருரைத்தார்
செகந்தனைநீதியாகச் செய்யகோலோச்சிநானும்
அகந்தைகள்விலக்கியாளு மையனையென்று சொன்னான்.

(உ.௧)

சொன்னதைவினவினேமித் தோன்றலுங்குருவைநம்பி
தன்னையன்போடுநோக்கிச் சாற்றுவாங்கிவாசன்
உன்னதுவழிபாடுள்ள முகந்தனமிகவுமென்றும்
இந்நகர்வசித்தியென்று மியம்பயான்செவியினேற்று.

(உ.௨)

இவ்விடத்தினிதின்வந்தே னென்னலுங்குருவைநம்பி
செவ்விதினவினவிழையான் சிவ்வாசன்பாற்சென்று
திவ்வியமலர்ப்பாதத்தைத் தெண்டமிட்டியான்பூசித்தல்
பவ்வநீருலகிலயார்க்கும் பகருதறவிர்தல்வேண்டும்.

(௩.௦)

எனமொழிந்திருப்பவந்த விசனின்றனக்கியம்பி
இனிதுநீயிங்கொன்றுங் காரணமெதென்றும்முன்
கனிவினவேங்கடமால்பாத கமலநான்பணிந்தபோழ்து
பனிமலர்வழியினால் பரனையுவந்து நோக்கி.

(௩.௧)

ஒப்பிநீயெனைப்பூசிப்ப துலகிலயாரிடத்தேனும்பான்
செப்பிநின்பாலெஞ்ஞான்று செல்கொவிடுப்பனக்கால்
தப்பறவழியாமுத்தி சார்குதியென்றானந்திச்
சொற்படிவிமானம்வந்து தோற்றியதெதிர்பாரென்றே.

(௩.௨)

புகன்றுதன்மனைவியோடும் பொலனவீர்மானமேறி
உகந்துவைகுந்தாட்டி லுற்றனனிதனைக்கண்ட
சகம்புகழ்நீயேந்தன் றன்னகத்திலும்பூதெய்தி
முருத்தனைப்பூசியாதார்க் கிலையுயர்முத்தியென்றே.

(௩.௩)

எண்ணியானந்தமாய்மெய் யெங்கணும்புகழ்மெய்தக்
கண்ணகன்புரிசைமுதார் கால்விசைத்தோடியின்ற
திண்ணியகுமரனை சிவ்வாசனுக்குமௌவி
மண்ணவர்புகழ்ச்சூட்டி மனுகெறிமுறையினொழும்.

(௩.௪)

உலகையாண்டெருஞ்சேட வோங்கலான்கமலபாத
மலர்சிரம்புநூற்றுநாள் மனத்திபத்தியேய்ந்திட
டிலகவாழ்ந்திருவென்றேதி யினையிலாதோங்குசேட
மலையடைந்தியையுன்னி மாதவமுயலுங்காலை.

(௩.௫)

திருவுரந்துலங்கச்சங்கந்திகிரிதோளணிகடோன்ற
இருகுழையிமைப்பமோடி யெழின்மணிக்கடகமின்ன
லிரிகவுத்துவம்விலகி விளங்குபொற்றாசிலங்கக்
கருணையுண்மலையவம்பொற்குழன்மேல்வந்துதோன்றி.

(௩.௬)

பான் சக்கரவர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

நிற்றலுநேயிலேந்த னெஞ்சிலானந்தமெய்தி
வெற்றியந்திகிரிமாலே வேதனோடெண்ணிலகோடி
பொற்றையண்டங்கடந்து பொற்புறப்புரந்தழித்துப்
பிறறையுமுதவுமேலாம் பெருமைமாண்டெவதேவே.

(௩.௭)

எதநீங்குயர்தங்க ளிதயதாபுரையும்பாலார்
ஓதவேலையும்வைகுந்த முடனவடத்திலையுஞ்சாரர்
வேதமாமுடியுமிந்த வேங்கடமலையுந்தங்கு
மேதகுதானமாக விரும்பியமுதல்வாபோற்றி.

(௩.௮)

முத்தொழினடாவுகின்ற மூவராய்ப்பூதமைந்தாய்
வித்தகவுருவாய்தின்ற விமலனேமீடவில்லா
முத்தியையணிப்பாயென்று முளரியந்தானின்விழ்து
பத்தியின்வேண்டலோடும் பரன்மிகுகருணையாலே.

(௩.௯)

தந்தனெனலுஞ்செய்ய தமனியமணிவிமானம்
வந்தெதிரிற்றவந்த மன்னவனதன்மீதேறி
நந்தலில்விடுபெற்ற னெனத்தரைநங்கைகேட்பச்
சந்தரவராகமான தூயவன்சொற்றான்மாதோ.

(௪.௦)

எனவுயர்குதன்சென காதியரினிதுகேட்டு
மனமுயருவகைப்ப பவந்தானீதுகேழ்ந்
கனமுறுபுராணந்தன்னிற் காசினிமாந்தர்க்கெல்லாம்
இனிதுளந்தெவிட்டவண்ண மியல்பினினிசைக்குமன்றே.

(௪.௧)

குருவைதம்பிக்கும் தொண்டமானச்சக்கரவர்த்திக்கு
மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயமுற்றும்.

திருவிருத்தம் (௧௧௪௫)

சக - ஆவது பிரயாகையின் மான்மியமுரைத்த
வத்தியாயம்.

குவலையமடங்கைகேட்பக் கூரியபிறைப்பற்பேழ்வாய்த்
தவளவாண்வராகமாயன் பின்னருஞ்சாற்றலுற்றான்
புவிவிசைமிதுலையானும் பூபதிசனகன்மேலாய்
நவிலசதானந்தனென்னு நற்றவன்வதனனோக்கி.

சீதையாலலக்கனென்றன் சிந்தையைக்கதுநீகொந்தேன்
ஏதெனிரியக்கர்வேந்துக கினையவனாகுமிளாபு
பாதகத்தயக்கிரீவன் பங்கயத்தவனைநோக்கி
மாதவமியற்பிப்பெற்று வரத்தினிற்செருக்குவாய்து.

ககஅ) திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

உலககண்டசனாயத்திமை யுருவெடுத்தெனமிஞ்சுத்
வலஹவிருக்கின்றானிம் மைதுலிமண்ணிற்றேன்றி
இலகெழிற்பருவமாகி யிருப்பதைக்கேள்வியுற்றால்
மலையெனவிகலியென்பான் மலைத்தெடுத்தேகுவானே.

(க)

உத்தமகுணத்தளாய லூர்மிளையென்னுமென்றன்
புத்திரிதன்குமெம்பி புதல்வியராகித்தோன்றும்
சத்தந்ருகதிசீர்த்தி னுலங்குமாண்டவிக்ருஞ்சீர்கா
யத்திரிகனவன்யாவர் வரரெனவமைத்துளானே.

(ச)

எனவின்மெருதுதொல்லேர் ரிசைநனிபெறவுதித்த
கனமுறுதேவராதனைச் சொலும்வலியகொற்ற
மனனிடைச்சிறப்புச்சான்ற மைதுலிமித்தமோர்வில்
இனிதுறக்கொடுத்துவைத்தா ரிமையவர்முன்னர்மாதோ.

(இ)

அத்தவரிப்போழ்துமபூசனை செயவமர்வதிங்கே
இத்தரையரசரெண்ணில் கோடியரெனமுனெய்திச்
சித்திரப்பாவைபோலுந் தேன்மொழிச்சீகையென்னும்
உத்தமக்கன்னிநங்கட குதவெனவுரைத்தலோடும்.

(ஈ)

இப்பெருந்தலுவலைத்தாற் கிருவனெனயான்சொல்ல
ஒப்பறவுயர்விலகன்றோக் குற்றவர்விதிர்விதித்துக்
கைப்பிடித்தெடுக்கலாற்றார் கனன்றெனோடி திரப்பராயேன்
தப்பறச்செருவிலேற்றுத் தனியனாய்வேய்லசெய்தேன்.

(எ)

இனியிராவணன்வந்தாலயானெங் னன்மவனோடேற்றுத்
தனியனாய்செய்கிற்பேன் நகைபெறுமெனதுநான்கு
கனிகளுங்கலைகடேர்ந்து கவினுமங்கையர்களானார்
முனிவனெய்வர்விலாக முடிவதெக்காலமென்று.

(அ)

சின்னையின்மயருகின்றேன் சிறுமியர்வழுவமுற்றிப்
புந்தியினின்னறீர்ந்து பொருவருங்கதியுமெய்த
இந்தலோகத்தினெந்தத் தேவனைவழிபாடாற்றி
வந்தனைபுரியினுண்டா மதன்வகைவழங்கென்றால்.

(ஈ)

சாத்திரமொருங்குணர்ந்த தவச்சதானந்தன்கௌத்
தாத்திரியரசேகேளென் றினிதுறச்சாற்றுவானால்
மாத்திரைப்பொழுதேனுஞ்சீர் மாயனைமறவாதுள்ளத்
தேத்துவான்மிகன்பாற்சென் றிறைஞ்சிநின்றொருநாளாங்கண்.

(க)

தங்கியம்முனிவனன்பாய்க் சாற்றுறுகதைகடம்மை
இங்கிதமொடுநானஞ் செவ்வியினைற்குங்குலை
அங்கையின்வீனையெந்து மருதவன்வருதலோடும்
பங்கமில்குணவான்மிகன் பணிந்தெழுந்துபசரித்தான்.

(க)

சக-ஆவது பிரயாகையின் மான்மியமுரைத்த ககக

வத்தியாயம்.

ஆகனமருளியங்கை சூவித்தெந்நிர்முகனினின்
போதன்வாழலகினோடெவ் வுலகும்போயுலாவுகிற்கும்
மாதவமுனியேமாயன் மலாமகனொடுவிரும்பிப்
பூதலத்தடியர்துன்பம் போக்கவுட்குணைவீறி.

(கஉ)

எவ்விடத்துறைகின்றனத் தலத்தையுமேதநீங்குஞ்
செவ்வியகருமஞ்செய்தற் குயர்நுந்துயதான
திவ்வியம்கிணம்பூண்ட சேத்திரந்தனையுஞ்செப்பென்
றெவ்வயின்முனிவான்மிக் னியம்பகாரதன்சொல்வானால்.

(கங)

ஆகநாளிமயவெற்பி னீறுமுனெனக்குச்சொன்னான்
ஏதெனிலவன்கைலாய விழைவனைப்பணிந்துபோற்றித்
தானையேதமியன்சென்று தாருகவசரனென்னுங்
காதகன்மாளப்போரிற் கருந்தலைதுணித்ததாலே.

(கச)

உற்றவெம்பிரமகத்தி யுறுகணலகட்டின்மிக்குப்
பற்றியபசிநீர்வேட்கை பயமடைந்தடிகள்சேவை
பெற்றனனிந்தப்பாவம் பெயர்தாவருள்செய்கென்னுச்
சொற்றசண்முகனைநோக்கி யுருத்திரன்சொல்வதானான்.

(கடி)

தக்கன்யாக்குஞ்செய்நாளிற் சற்றுமுன்மதியாதென்னை
அக்கிரமத்தாற்பேசி மீவமதித்தானென்றேயான்
மிக்கவெஞ்சினத்தினால் வேதியின்றலையக்கொய்தேன்
அக்கணங்கையிலொட்டிக் கொண்டதச்சிரமத்தாலும்.

(கஈ)

மேவியபிரமசாயை யாலுமுள்வெதும்பிச்சோர்ந்து
நாவறண்டதிகதாகம் பசியொடுநெவிந்துகையில்
தாவியொன்றியகபாலந் தன்னெடுமபிச்சையேற்று
ஆவனெனங்குமோடி மலைந்துமப்பவநீங்காமல்.

(கஎ)

எவ்விடம்போகிறீரு மெனமனத்தாழ்ந்துதுக்கிச்
செவ்வியமேருவெற்பைச் சென்றதன்சிகரமேவுந்
திவ்வியபிரமதீர்த்த மழங்கியெச்செகமுமீன்ற
ஒவ்வதுதிருமாலுந்தி யுதித்தநான்முகனையுள்ளி.

(கஅ)

அருந்தவஞ்செய்தேனந்த வுயனுவந்தென்முனெய்தப்
பொருந்துமன்பொடுமவன்முகம் பொன்னடிபணிந்துதக்கன்
கருந்தலைதுணிக்கவந்த கடும்பிரமகத்தியென்னை
வருந்திடாதேகுமாறுன் மனத்தருள்புரிதல்வேண்டும்.

(கக)

எனப்பலபுகழ்ந்துவாழ்த்து மெனையவன்மலர்க்கேணுக்கித்
தனிப்பரனுவப்பக்கங்கை யமுனைசங்கமத்தின்முன்னான்
கனப்பெருமுனிவரோடு கலந்துசென்றம்மலமான
வணப்புறுமஞ்செய்தேனக் காலமாதவன்முன்றோன்ற.

(உ)

நண்டெழுந்தஞ்சலித்துக் கருத்துடன்புகழ்ந்தேனந்த
விண்டுஞ்சுவந்துநீயிர் விருப்புடனியற்றியாக
மண்டனிநிறைவேற்றி யானிங்குவந்ததாலே
தெண்டி ரைப்பாரிவந்தச் சேத்திரந்தனக்குநாமம்.

(உக)

பிரயாகையென்று சொல்லப் பெறுபுவணலத்தான்மிக்க
திருவினேடிருந்தெவர்க்குந் தீவினையிலக்கிநன்மை
வருகயாகிரார்த்தத்தன்னின் மகிழ்ந்துசெய்குநர்கண்முன்னோர்
நரகவேதனையெமாற்றி நங்குதித்தெந்நாளுந்.

(உஉ)

இத்தலந்தனின்விருப்போடி ருப்பனென்றிநிதியுப்பி
அத்தகைமொழிகுன்றாமே யாவயினமார்தானாங்கு
பித்தநீயேருன்றனைப் பற்றியபிரமகத்தி
மித்திரனெளியைக்கண்ட நிகியெனவெருண்டுபோமால்.

(உ௩)

என்றெனக்குரைத்துப்பொன்போ விருஞ்சிறையெகினமுந்நு
சென்றுயர்பிரமலோகஞ் சேர்ந்தனன்விவரந்தியானும்
மந்தலந்துள்வமாயன் வாழ்பிரயாகையுற்றேன்
ஒன்றியபிரமசாயை யோடுவெள்ளோடுமோய்.

(உ௪)

பிகமகிழ்வெய்தியந்த வியநதியாடியுங்குண்
அகமகிழ்ந்தினிதுவைகு மச்சதனடிபிறழ்ந்து
முகின்றமுகுந்தாவாதி முதலவனேநாயேவந்த
மகிமைகொடலத்தினாலும் வசித்திடவருள்வாயென்ன
வேண்டலுங்கருணைகூர்ந்து விருப்புவெனினேநோக்கி
ஈண்டுமையோடுதாய்தா மிருந்தவடபடிவந்தனைப்
பூண்டுகொண்டிறைதியென்று புகலமெய்புளகமுற்றேன்
ஆண்டகையமலற்கன்பா யன்தொட்டின்னாகுநாம்.

(உ௫)

இப்பிரயாகையின்கணி ருக்கின்றே நெனமுமுண்ணன்
கப்பிரமணியனுக்குச் சொலிப்பினஞ்சேடவெற்பின்
ஒப்பதுமாந்நீயிததை யோதினெனையாழ்வல்லோன்
செப்பவான்மிகன்கேட்டுச் சிந்தையானந்தமெய்தி.

(உ௬)

வினையகல்சதானந்தந்ரு விளம்பினவன்றனாலே
சனகவேந்தரிந்தானென்று சயமுறுவராகமுந்நு
கனைகடலாடைபூண்ட காசினிமடநதைகேட்க
இனியதெள்ளமுதம்போல விசமுறவிசைத்தானன்றே.

(உ௭)

வத்தியாயம்.

வயம்பெறுசவுனகாதி மறையவாந்தங்கட்கெல்லாம்
வியம்புனைகுதவேத விழுத்தவருவின்வென்னான்
இயம்புமிக்காதையெல்லா மிசைபெறுவராகமென்ன
நயம்பெறுபுராணந்தன்னி நவையுறவிலுமன்வே.

(உ௮)

பிரயாகையின் மான்மியமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கக௯.)

சுக - ஆவது சண்முகன் நவமுரைத்த வத்தியாயம்

சுவாறவினைநரம்பிசைபாடுந்தவன் சதானந்தனைநோக்கி
நவிலுயானந்தவறுமுகன்நந்தை நவின்நந்தசரித்திரமனைத்து
செலிமடுத்தியமகிழ்ந்து கைகுவித்துச்செப்புவானத்தனேதமியேன்
புஷிமிசைசிறந்ததவஞ்செயலாற்றப் புண்ணியத்தலம்புகலெனவே.

(க)

உமையிடப்பாகன்கருணையுண்மலிய வோதுமஞ்சனகிரியென்றும்
அமலநன்னாபூசாமென்று மழகியவேங்கடமென்றுந்
சமனநுத்தெய்வப்பொன்மலையென்றுந் சாற்றியகாமமெண்ணிலதாய்
உமிழ்விடவரவினாச்சுருவமதாயுயர் திருவசலொன்றுளதால்.

(உ)

அந்தமாமலையினிமாறவாமாகுமாண்கேழலாயுதித்துப்
பந்தியிந்ததங்கொண்டெழுந்து பாதலத்திற்புகுந்துபொற்கண்ணைச்சவட்டி
கிந்துமுத்தரணிமாலைக்கூங்குரட்டி நேந்துபுமடிமிசைச்செவ்வே
சுந்தரம்பெறுவவைத்தவனுளமகிழ்ந்து துலங்குமலிற்றிருப்பானால்.

(ஈ)

சாற்றியவராகமுந்நிதிநீருமுன் சாமிபுட்கரணியென்றறிநா
போற்றுறவிளங்குமதிக்குடைந்தோர்கன்புந்தியிருண்ணியபெறுவார்
எற்றமாமந்தப்புண்ணியசரசின்கரையி லெவ்வுலகையுங்காக்கும்
ஆற்றல்காறருமனெனும்பெயர் மனுமுன்னருத்தவம்புரிந்தனெனோள்.

(ச)

வலியுடைக்கேழலாயநாலவன்முன் மருவிரீயினிச்சின்னாக்கழியின்
உலதபாலர்க்கரிஞ்ஞவனாய் நனிசீரோங்கெமதருமராசாவாய்
நலமறும்பவர்களைவரையு முறையினுடிகன்காய்தொறுப்பதுசெய்
திவகுவைபல்யாண்டெனலுமனித்தானிதயமுட்கருணைமீதுறவே.

(ஐ)

வாயுவானவனுமத்திருமலையின்வருந்திமெய்த்தவனுபுரிவான்
நீயுமவ்விடனுக்கேகியம்பாலை நினைத்தருந்தவஞ்செயினுனைச்சேர்
நியதாம்பிரமலோயைபோமென்னஞ்செப்பிய தந்தையைநோக்கித்
துயமந்திரமொன்றருள்கெனப்பணிந்துசொற்றன்ன அமுகன்மாதோ

மங்கைபங்காளன்குரகப்பிரம மனுவினைவழங்கிடக்கேட்டுப்
பொங்கெழிலவாய்ந்த புட்பகாத்திரியிற் போயவனலம்பெறுவிளங்கும்
பங்கயமலிமாண்சாமி புட்கரணிமருங்கினிற்பத்திமைவாய்ந்து
சங்கிற்றவஞ்செய்பவனைநோக்கித் தானுங்கெய்தநரிதனையே.

(எ)

• நினைத்தருந்தவத்தை நினைப்பினென்று நாரதனிகழ்த்திடவினவி
அனைத்துமுள்ளுணர்ந்தவச்சதானந்தன் சனகனுக்கறைந்தனெனவே
இனித்தென்னமுதச்சுவையென விதழ்வினடிசைத்தனனைமிசமென்னும்
வனத்துறைமுனிவர்வியப்புறஞான மா) வச்சுதவேதியனே. (அ)

எருறவிசைத்தவிக்கையெல்லா மியைபுறவாமனபுராணம்
சீருறமொழியுந்கெனவுவந்து சிவனைஞ்செய்பவர்காரும்
பாருலகதனிவேண்டியவெய்திப் பவம்வாழ்ந்துயின்னுயர்ந்த
பேருறம்பரமபதத்திலானந்தம் பெற்றுந்நிறுப்பர்கண்மாதே. (க)

சண்முகன் நவமுறைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

திருவிருத்தம் (ககஅ௬.)

சுரு - ஆவது இந்திரன் சாபவீமோசனம் பெற்ற
வத்தியாயம்.

மெய்ச்சதாந்தமுனி முதல்விழுத்தவரெவர்க்கும்
இச்சைநீக்கியநாரதன் பின்னருமிசைப்பான்
பச்சைமாமயில்வாகனன் பகர்திருமலைமேல்
அச்சதன்றையெனினித்தவ மாற்றவேகியபின். (க)

உமைமணாளனைநோக்கி நீரூயர்மறைக்கெட்டா
விமலமுர்த்தியையறுமுகன் விழியெழிற்காண்டிற்
கமைபுரார்பலகழியுமென்றகமிகத்துளங்கிக்
குமுதவாய்திறந்துரைத்தலுங் கொஞ்சையஞ்சடையோன். (உ)

அன்னநான்மடநடையியைகத் தஞ்றடையேல்
பன்னகாசலமீதினமேயார் பலமுனிவர்
கன்னியந்துழாயவன்றனைக் காணவுள்விரும்பி
மன்னுவாரினிச்சில்பகல் சென்றபின்மாதோ. (ஈ)

நாமுமவ்வயினனுகுது மெழிலுறுநலனார்
ஏமவாடையத்தனிமுத லெனவருமெவரும்
சேமயிக்குறக்கண்டு சேவிக்லாமென்றே
தாமவார்குழந்தைநற் தொருகதைபினுஞ்சொல்வான். (ச)

இந்திரன்னொருநா ளகலிகையையிச்சித்தான்
அந்தவாற்றிந்தழலெனக்கவுநமனமுன்
முந்தெனில்லவன்மே ன்சைமுன்னியவதனால்
நீந்தையுற்றநின்னுடல்குலாகெனநிகழ்த்த. (ரு)

அன்னகாலையினுடலெல்லாமவ்வனந்தோன்றப்
பொன்னினுட்டிறை புந்தியினதிதுயர்பொருந்தி
என்னசெய்குவதெனியென வெண்கணனுலகின்
மன்னிமானசவாவியின் மறைந்துறைந்தனனால். (கூ)

பெற்ற வத்தியாயம்.

தேவர்கோனிலாத்நிந்துதானவர் நிரண்டார்க்கு
மேவவானவர் புலோமசை விற்றிடுக்கின்ற
கோவிலெய்தியங்கை சிரங்குவித்தாநின் னுனது
காவலானெவட்போயின னுரைபெனக்கழற. (எ)

எங்குசென்றனனே வுணர்கிற்கிலே னெவர்க்கும்
பங்கநீங்கியபர்மஞானந் தருகுருவாம்
துங்கவேதியுரிடைத் தெரிப்பிடுவெனச்சொன்னான்
மங்களஞ்செறிந்நிலங்கு நன்மங்கையாஞ்சசியே. (அ)

சொன்னவாசகங்கேட்டிலுந் துயவானவர்கள்
பொன்னன்வாழிடன்புகுந்தடி போற்றிசெய்தெமது
மன்னனெங்குநுற்றனை கொலோவழங்கெனவழுத்தத்
தன்னகத்தின்ஞானத்தினுந் நனித்திருந்தறிந்தே. (க)

விண்ணின்வெந்தனோர் கடிதடம்வேட்டுடலெல்லாம்
எண்ணிலாநிதம்பங்களை யெய்தியுண்ணுணி
நண்ணிநான்முகனுறையுளினுண் மலர்களுலும்
தன்னென்மானசத்தந்தனிற் நனித்துறைகின்றான். (க௦)

அவ்விடத்துநாம்போந்துநியலாமென்று
செவ்வியாயந்தேசிக் கொலவவற்கொடுதேவர்
எவ்வநீங்கியநான்புக னுலகினையெய்தித்
திவ்வியோதகமானசத்தடங்கரை சேர்ந்தார். (க௧)

இந்திரன்கடவுளர்வரவுணர்ந் தெதிரிசைப்பான்
நிந்தையாகவென்மெய்யுறை நிதம்பங்களுவச்
சிந்தைகொண்டொருவேள் வியைச்செய்குமினெனலும்
கந்தமேவியகற்பக நாட்டவர்கரைவார். (க௨)

வேறு. சதிருறுமரசேநின்னைத் தவிர்ந்தியாமகமெவ்வாறு
இதமுறப்பிரிதுஞ்சிற்த் தெதுழவலித்தீயரான
திதியருள்புதல்வாச்செய்யுந் திமையால்வெருக்கொண்டேநம்
பதிதுறந்துற்றோம்நீவந்தவர் வலிகுறையமோதி. (க௩)

வென்றழின்சாபமோவ விதுமுறைவேள்விசெய்வோம்
மன்றலங்கமலமேவிம் மானசகுடுவினுள்ளால்
சென்றொளித்திறைதனுன்றன் நிறத்தினுக்கிகழ்ச்சியன்றோ
என்றுரைத்திடவச்சொற்கேட்டிந்திரன் விளம்பலுற்றான். (க௪)

எவ்விதந்துறக்கநாட்டுக்கெய்துகேனென்மேலெல்லாங்
கவ்வியநிதம்பமோடு கண்டவரம்பல்குறச்
செவ்வியவுணர்ச்சிபேணுத்திவினை நயந்துவந்த
திவ்வகையெனநானத்தோ, டெழுந்தெதிர்கோன்றினான். (க௫)

தேசிகனடியிற்றழந்து செப்புகாலங்கண்மும்மை
மாசறத்தெருண்டரீயென் மனச்செயலறிவைநாயேன்
பேசுவதெவனிவ்வாறு பெற்றனனொன்றுமின் னும்
வாசவன்குராவன்பாதம் லர்கிரஞ்சுடிச்சொல்வான். (கசு)

வேறு. தேவகாரியப்பொருட்டு நென்றோதினத்தினின்யான்
துவளந்திகழ்ப்பிருகெனுந் தொல்லைமாதவத்தோன்
மேவுகுழவின்மேயின னுங்கொர்வெஞ்சாபம்
தாவியென்னைவந்தடைந் ததுபொருக்கெனச்சார்த்தே. (கௌ)

அடைந்தசாபமொத்தெலரி னமரர்மேட்டிரங்கன்
மிடைந்தென்மெய்யுறவிதித் தன்னெனச்சுருங்குமதாய்
உடைந்தசுந்தையனுரைத்தலுஞ் சுகண்டிகனவினவித்
குடைந்துவண்டியிர்கற் பகராடரைக்கனி. (கஅ)

உங்கள்மேட்டிரங்கனையு மறிவைவிருப்புற்றான்
இங்குதந்திடுவிரென விசைத்திடவவருந்
தங்கள்மேட்டிரங்கனையவன்கடி தடங்கனிலே
தங்கவைத்தளர்யாவருஞ் சார்த்தவன்மொய்த்தே. (கக)

வைத்ததானிதம்பக்குறி யாவுமேகரப்ப
அத்தலத்தெவிட்டகன்று தன்பதியடைந்தவனார்
சித்தனைந்துகெட்டோட்ட ரச்செய்திடைநின்றி
சித்தமெண்ணிலாவ ரம்பையர்தமன்க்கேசித்தே. (கஉ)

வேறு. கலவியைவிழைந்துவிரகமுண்மனிந்துகாமுகையலைந்தாசான்
மலரடிவணங்கியெனுதுடல்கதழ்த்து மருவியமேட்டிரமெல்லாம்
விலகிமெவ்கையையருளெனவவனும் விளம்புவானஞ்சனமலையின்
இலகெழின்மிக்கவிச்சுவசேனதீர்த்தமென்றிசைப்பதென் னுளதால். (கக)

அங்கடைந்தரியதவஞ்செயிற்போமென்றறைவாகண்டலன்வினவிப்
பொங்கெழின்மிகுந்தவஞ்சனத்திரியிற்போய்முனம்புகன்றதீர்த்தத்தில்
அங்கையாழியனைநினைந்துநீராடிய தன்கரைநின்றெழீஇயகமாம்
பங்கயமலரிற்புரமனையிருத்திப் பரிவினாத்தனம்புரிந்தான். (கஉ)

மறைக்கெலாமுயர்காயத்திரியெனச் சொன்மனுவினையுச்சரித்தித்
தறைத்தலத்தொருகாற்பெருவிர னுன்றித்தவகெடுகாட்குறைவின்றி
நிறைத்திடமுருந்தன்விழியெந்நீர்தோன்றி நின்றலுஞ்செய்யுவுவந்து
நறைத்துழாய்கமழுநினைமென்பதத்தனைக்குறவஞ்சலித்தேத்தி. (கஉ)

வேறு. திட்டருஞ்செவ்வியங்கத்திருமகிழ் மணாளமெய்யின்
மேட்டிரமொன்றுநிற்புற்றறைய வெல்லாமவேறாய்
நாட்டிடையந்நவீழும்படிவரநல்கென்றேதத்
தாட்டுழாய்மலையானவ்வரத்தினைத் தந்துபோனான். (கசு)

பெற்ற வத்தியாயம்.

என்றானுமைக்கியம்பிப் பின்னிரியம்பலுற்றான்
வென்றிவச்சிரத்தோன்மெய்யில் விளங்குமேட்டிரங்கடம்மில்
ஒன்றுநின்றிடமற்றெல்லா மொய்யநன்கிலங்கியாங்கு
நின்றனன்வேரோடற்று நிலத்திவழிபிச்செமெல்லாம். (கரு)

முக்கியதால்நோர்ந்த முனிவராரூக்கடாங்கி
மிக்கவன்போடுவானவேந்தனை நோக்கிச்சொல்லும்
தக்கவிந்திரானியின்பந்தனை யெனினித்தவமுன்செய்தோம்
அக்கருத்தறிந்துவந்து கௌதமன்முன்முசிறி. (கரு)

மேதகுசிறப்புவாயுன் மெய்யின்மேட்டிரங்களாகி
ஏதமிவிந்திரானிதன் னுடனினங்கியின்பங்
காதவினிடையிடாது கலந்தனுபவிப்பிரென்றே
ஒதினனதனுவிவ்வா றுற்றனமெனச்சொல்லுற்ற. (கரு)

அவ்வகைகேட்டதேவர்க் கரசனுமவரைநோக்கி
எவ்வயினங்களோராயிரவரு மெனக்கெப்போழ்துஞ்
செவ்வியகண்களாகச் சேருவிரென்னவேண்ட
ஒவ்வியவ்வேதநாலோ ருவந்துபாதலத்திற்கென்றார். (கரு)

ஆயிரங்கண்களாய்வந் தமர்கோன்முன்னரீர்ப்
நேயமோடவற்றையெல்லா னேருவாடலிற்சேர்த்தித்
துயவர்புகழவின்னோர் தொடரவாழ்ப்புறியிற்சென்று
மியுயர்கோயிலெய்தி விளங்கவிற்பிருந்தானமன்னோ. (கரு)

என்றானுமையாள்கேட்ப விசைத்ததையாழ்கைக்கொண்டோன்
நன்றிசதாரந்தற்கு நவின்னனவனன்போடும்
வென்றிகொள்சனகன்கேட்ப விரித்தனென்னெனச்சொன்னான்
மன்றலந் துளவமலை மெனத் துணர்குதன்மாதோ. (கரு)

புகழமிக்காதையெல்லாம் பொற்புறவுயர்த்தமேலோர்
மகிழ்வறவமரர்மூவர் மருந்தெனத்தெவிட்டாவண்ணஞ்
சுகமதிப்பவங்கண்க்கித் தவறிலாக்கதியைமேவும்
வகையருள்புராணமென்னும் வாமனம்பகருமன்னோ. (கரு)

இந்திரன் சாபவிமோசனம்பெற்ற வத்தியாயமுற்றும்.

திருவிருத்தம். (கரு கசு)

சு௯ - ஆவது விச்சுவசேனருற்பத்தி யுரைத்த

வத்தியாயம்.

கங்கைவேணியினுன்சொன்ன கானகேட்டிமயமின்ற
மங்கைவிமிதத்தளாகி மதிமுகமலர்ந்துவந்து
சிங்கலில்விசுவசேன தீர்த்தமேம்பாடுமுற்றும்
இங்கெனக்கருளவேண்டு மெனச்சிபுனிகைப்பான்மணி'னா.

(க)

அக்கதைதனைச்சொல்வேனென் றருந்தவச்ச்தாநத்தற்குச்
சக்கரக்கையினேச் சதிமுறைதவறாவண்ணம்
இக்கிரதத்தையேய்ப்ப வீணையினிதுபாடும்.
முக்கியகானம்வல்ல முனிவன்மொழிசுவானே.

(உ)

முன்னொருமுதலாமுழி முனைகெழுவச்சிரத்தோன்
மின்னிடையரம்பைமாதா தம்முளேவிளங்காநின்ற
அன்னமென்னடையாளாய குந்தனை தனையழைத்துத்
தன்னிகர்துருவாசப்பேர்த் தவனுறைசாலைசென்று.

(ங)

செய்தவஞ்சிதைப்பாயென்னச் செப்பலுஞ்செகமோகிப்ப
மைதவழ்வேற்கண்பார்வைவந்து மெய்மீசுதைக்கின்
உய்தனாமரிதெனறெண்ணி யொதுங்கிமாதவர்தார்ப
எய்தியத்திரிதன்குறு வினிதுஹ்மிருக்கையெய்தி.

(ச)

சேவடிகவைஇயபொன்னஞ் சிலம்புகள்சிலம்பமுத்தத்
துவடமிமைப்பக்கொங்கைத் துணைகதிர்ந்தெழிக்கரத்தின்
மேவியவனையொலிப்ப மெய்ம்மணமணப்பவொல்கித்
தாவிமெல்லிடைநளாடத் ததைமணிக்குழைகளாட.

(இ)

அசைந்தசைந்துலவிப்பூவா ரளகமேலனிகள்பாட
இசைந்தவேகாசங்காற்றா விடையிடைவிலகித்தோன்றக்
கசிந்தபேரன்பினோடுங் கறையிலாத்தவஞ்செய்வோன்முன்
வசந்தரையதிசயிப்ப வந்தெழிற்கழின்றுள்.

(ஊ)

நின்றவளெழிலொரு நெஞ்சகப்பகைகள்பீற
வென்றமாதவன்கண்ணுற்று விழுத்தவஞ்சிதைக்கவந்தாள்
என்றகநினைநீதுநீயிங் கெயினப்பெண்ணாதினென்னக்
என்றியமனத்தனாகிக் கனலெழக்கழறினுள்.

(எ)

குந்தனையென்னுநாமக் கோமளப்படிவப்பாவை
சுந்தையுள்வெருஉக்கொண்டந் தச்செழுந்தவனடியில்விழ்ந்து
இந்நிரனேவலாவிங் கெய்தினேனவையைநலகாய்
புந்தியுட்பொறுத்தியென்று போற்றலுமுனிவர்க்கி.

(அ)

வத்தியாயம்.

இழியெயினக்குலத்தி லெய்திநீயிணையிலாதோர்
பழுதிலாமகைவயின்ற பிந்துணைப்பற்றுசாரம்
ஒழியுமென்றுநாப்பவந்த லொண்டொடிபின்னுமண்மேல்
தொழுதெழுந்திருகைகடப்பிச் சொல்லுதன்மேயினுளால்

(ஈ)

அய்யநின்னாருளினுலயா னனிக்ஞமச்சேய்தீர்க்காயு
மெய்யறிஞானம்பத்தி மிசுவன்சிறப்புவாய்த்
துய்யவனாகவேண்டு மெனச்சொலந்துறவுபூண்ட
பொய்யறுமுனியவ்வாறே பொலிகவென்றருளப்போனாள்

(ஊ)

போனவள்வீரவாரு வெனப்பெயர்பொருந்திவாமுங்
கானவன்மகளாய்த்தோன்றிக் கனின்சுவற்சலையென்னப்போர்
தானடைந்துறையுநாளிற் பத்திரன்றனக்குத்தந்தை
நனமின்மணஞ்செய்தீந்தா னினிதுவான்கினைகொண்டாட.

(ஈ)

பத்திரன்மனைவியான சுவற்சலைபருவந்தாங்கி
உத்தமதினத்தினல்ல வோரையின்முதுக்குறைந்து
நத்துயர்மணிகள்சிந்து நருமதைநதியின்முழ்கி
புத்தியின்முன்னிச்சென்றோர் புதுமரக்காவினின்றாள்.

(உ)

நின்றவடனணைதோக்கி நேரறுபுனலின்வேந்தன்
சென்றருகணமிலேகை செழித்தெழ்த்துழிப்புணர்ந்து
மன்றவங்குழலினிமாட் டுனநலமலகித்துய்த்தேன்
என்றுரைத்துனக்குவேட்ட நயாதந்தியம்புகென்றான்.

(ஈ)

இயம்பியவச்சொற்கேளா வெழிற்சுவற்சலையின்னென்கி
வியம்புண்புனலின்வேந்தே மேதகுருணரன்னானம்
வயம்பெறுபுகழ்பெற்றோங்கு மகற்றருகென்னவேண்டி
நயம்பெறவுரைத்தலோடு மவ்வரல்கிப்போனாள்.

(ஈ)

கருக்கொடுதிங்கள்வத்துங் கழிந்தபின்களிப்புமிக்குந்
திருக்கிளர்ப்புசநாநா மலவனுஞ்சேரவம்பொன்
உருக்கிளர்மின்னினன்ன வருவுடைமகளைபின்ருள்
மருக்கமழ்மலரினமாரிவானவர்பொழிந்துவாழ்த்த.

(ஈ)

ஈன்றவான்மகவுக்கிரைந் தியாண்டுவந்தெய்துகாறும்
ஊன்றியபெட்டினோடு முற்றருகருந்துபின்னர்ச்
சான்றநற்றிருவாசப்பேர்த் தவமுனிசாபீத்து
வான்மலர்நடைந்தானந் தமனமத்தனைக்காழிட்டே.

(ஈ)

காசிபுருனிபாற்சென்று கலைமறையொருங்குணர்ந்தாங்
காசுதவிலங்காகின்ற வஞ்சனாத்திரியின்மேவிக்
கேசவனடிகளுன்னிக் கேடிலாத்தவரின்ருற்றிக்
தேசறுமுருப்பெற்றோங்கு சேனைநாயகப்பேர்பெற்றாள்.

(ஈ)

ஆத்மலாவணமார்த்ததத்தினுக் கற்றைநாட்டொட்
டேதமில்விசுவசேனதீர்த்த மென்றியற்பேர்யாரும்
ஒதழுழ்குநாக்குப்பாவமொழிக் குமுபுனற்குமேல்பால்
நீதகலகின்றபஞ்சாயுததீர்த்த மென்றேன் னுண்டால். (கஅ)

அத்தடமேக்குப்பாங்கரக் கினிதீர்த்தஞ்சீர்சால்
சுத்தநற்பிரமதீர்த்தத் துன்னுமேழ்பூனிவர்தீர்த்தம்
சித்தர்கடர்த்தமென்றுஞ் செப்புமித்தீர்த்தமெல்லாம்
முத்தரும்பிகப்புகழ்ந்து மொழியநன்கேய்துதோன்றும். (கஆ)

பாதலத்திருந்தெழுந்தோரி விங்குந்திண்பாரைக்கிண்டு
மீதுறக்காமதேனு விழியனல்கதுவநோக்கி
ஏதிதுவென்றுகொம்பா லென்றுவான்முயலுங்காலை
ஒதியதின்கந்தேனு வெளிநிகழ்வதனநோக்கி. (கஈ)

என்னைநீகவற்றல்வேண்டா வினிப்புறமெய்தாமலயான்
உன்னெழிற்குமுதகத்தி னுறுருவியாகப்பெற்றீன்
டிந்நிலத்திருக்கின்றேனென் றியம்பியங்கிருந்தந்த
கன்னபிவிங்கமவந்த பிலத்தினன்னுமநாடின. (கஉ)

வெண்ணிறக்கபிலையாகி மேவியமுனைவூர்போல்
தண்ணெனுங்கபிலதீர்த்த மெனப்பெயர்சார்ந்ததந்தப்
புண்ணியசரசிறநேளாந் திங்கட்பூரணத்திவாவின
கண்ணியகடிகைபத்து ணன்குறுந்தீர்த்தமெல்லாம். (கஊ)

சேரந்திடுமவருடந்தோறுஞ் செப்புமக்கால்நன்னில்
சார்த்ததிற்குடைகுநர்க்குத் தறுகண்வெப்பவங்கண்முற்றும்
தீர்துயரயனுலோகஞ் செறிவதுதிண்ணமென்றியாழ்
தேர்தவன்சதாநந்தற்குச் செப்பினன்பண்டைஞான்தே. (கஈ)

அச்சதாநந்தஞ்சீர்சால் சனகனுக்கருளினென்
றிச்சைநீத்துயருஞ்சுத னியம்பினுனிதனையெல்லாம்
எச்சகத்தவரும்போற்ற விசைகொள்வாமனபுராணம்
நிச்சயமாகத்தேவர் சுறாதெனநிகழ்த்துமிடே. (கஊ)

விச்சுவசேனருற்பத்தி யுரைத்தவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ. திருவிருத்தம் (கஉகஅ.)

திருமலையில் நிறுவிய வத்தியாயம்.

கண்ணுதலுமைக்குச்சொன்ன காதையப்பினரும்வினைப்
பண்ணவன்சதாநந்தற்குப் பருவான்சலன்முன்னுள்
விண்ணுயர்ந்தெழுந்துநீண்ட விழுமியசேடவென்பை
நண்ணியங்கமலைமேவு நாதனையுளத்தினுடி. (க)

அருந்தவநினைநொளுள்ளத் தன்புறவியற்றுங்காலை
மருந்தினுமினியசெய்யான் மார்பன்வந்தெய்திப்பன்னுள்
வருத்தினைநினக்குவேண்டும் வரந்தருகுதுமென்றேதப்
பெருந்திறப்பவனனுடிப் பெட்புறப்பணிந்துபோற்றி. (உ)

அய்யனையெனக்கயற்கு மப்பனேதமியேனிந்தச்
சய்யமேனிதுபாத தரிசனைசெய்தெந்நாளும்
துய்யவனாகிவாழ்ந்து துலங்குறவரந்தாவென்னச்
செய்யவனாதனன்பிற் செப்புவதாயினுனே. (ஈ)

எண்ணிகுசாலநீங்க ணின்புறவிருப்பேனீயிக்
கண்ணகன்மலையினென்னைக் கைகுவித்துறைகென்றேத்
விண்ணவர்புகழுவ்வாயு விளங்கிருகரங்குவித்து
மண்ணவர்காணுவண்ண மறைந்தினிதிருக்கின்றனால். (ச)

என்றானுமைக்கயம்பிப் பின்னருங்கிளக்கலுற்றான்
வன்றிறந்தலுழனிதே மலையெடுத்தமழைநீர்
சென்றிடமுன்னோர்நாறிந் திந்தையினினைப்பமாயன்
தன்றிருவுளத்திற்புள்ளின் மலைவையருள்சுரந்து. (ஊ)

செய்யபங்கயக்கணைக்கச் சிரிதாவிளங்குமிந்தச்
சய்யமேலுவந்துநாளுந் தக்கிணமுறைவாயானிவு
வையகத்தவர்கட்கெல்லாம் வர்ழவறவனிப்பவேண்டித்
துய்யநற்றிருமாதோடு துலங்கவிங்களவில்காலம். (கா)

சிற்தையுண்மகிழ்ந்துஹந்து சிறப்பன்கிருப்பேமென்று
சுந்ததமலர்மல்குஞ்சீர் சாயிபுட்கரணிமாதே
வந்தினிதிருந்துவானோர் மானிடரெவர்க்குங்காட்சி
தந்ததிகருணைபூத்துத் தகைபெறப்பார்க்கின்றனால். (எ)

என்றுரைத்தநாகத்தின் மான்மியம்யாவஞ்செப்பிப்
பொன்றிகழிமயரீன்ற பொருவிலாநாரியோடும்
வன்றிறந்தியூர்ந்து வளிகழுகணங்கள்சூழச்
சென்ருந்நகரநெய்ச் சேர்த்ததுவலம்வந்தேத்தி. (அ)

சாயிபுட்கரணிமேவித் தானணியென்புமலை
ஏழுதலயாவுநீவி யிமயமாதாடனீராடி
மாமறைப்பொருளாய்கின்ற மாதவற்பணிந்துநீபத்
தாமனங்கிருந்தியற்றுத் தவத்தினைவியந்துநோக்கி. (ஊ)

சஎ-ஆவது பெரியதிருவடி யையும் வாயுவையும் கருக

திருமலையில் நிறுவிய வத்தியாயம்.

வேண்டி நேனம்மா முனிவரனோக்கி விரிஞ்சன்மாடனுக்கியான்பெருமை
பூண்டமர்யவனெவ்விடத்துறை நின்றான் புதலெனவவன்மகிழ்ந்த
நீண்டவெனெவெண்ணிலாவிரிசடையோ னுக்கியாகியிருப்பான்
சாண்டியசேட்பொருப்பின் மிசைநின் றெய்துநர்க்கின்னருடருவான். (கக)

அவனறிந்திகொலமஞ்சலித்திடு தற்காசையெல்லானவன்வீராவின்
உவகையிற்செல்கின்றேனுடன் வருவீரெனவுரைத்தும்பாத்தற்குழப்
பவமுறுனிவர்பழமறைபகரப் பனகிலாமலையிடையெய்தித்
தவளவென்சங்கத்திரிகைத்தாங்குந் தலைவனைக்காண்வுள்வேட்டு. (க௧)

தேடியங்கெங்குந் திருவுடைத்தேவன் சேவைகாணுமையினெட்டை
எடவிழ்கமலத்தயனெனநோக்கி யீசனெப்போழ்தெதிர்வந்து
நீடருள்புரிதல்செய்வனோ தெரியேனவீரம்மலர்மகன்கொழுநன்
எடகல்சேவையளித்திகொறுமிம் மலையெஞ்செய்வீரெனவே. (க௨)

மொழிந்துதன்னுலகம்போயினெனவே மொழிந்தனெனக்குறுமுனிவன்
வழிந்திடுங்கருணையொடுமெனக் கறைந்தானென்றுயர்வாமதேவப்பேர்ச்
செழுந்தவமுனிவனிருடி யர்க்கிசைப்பச் சீர்பெறுசனகமன்வினைவு
தழைத்தெழவினவினெனவுரைத்தான் சதாந்தமுனிசனகனுக்கே. (க௩)

எனவுளமுவந்தெக்கிலைகளின் பொருளுமியைபுறவுனர்ந்துநிச்சலுமே
வினைகழிந்துணங்கில்விழுந்தவச் சூதவேதியினிசாரணிய
முனிவர்கள்வினவிமெய்புளகரும்ப மொய்ம்மயிர்பொடிப்பநெஞ்சருகிக்
கனிவுறவிதநினைவறங்கிழவு கலித்தெழக்கூறுகின்றே. (க௪)

இக்கதையெல்லாம்வாமனபுராணத் தெழிலுறவியம்பிடுமிதனை
மிக்குநெஞ்சவந்துவினவுவோர் சொல்வோர்மேகினிவியப்புறச்செல்வம்
மக்கடர்க்காயுள்வாய்த்துசெய்திமை மாறவீற்றிருந்துபின்மேலாம்
ஒக்கலிலுலகம்புகுந்துநீத்தியரா முதன்மைபெற்றுறைநுவர்மாதோ. (க௫)

ஸ்ரீவாஸன்பெரியதிருவடியையும்வாயுவையும்

திருமலையில் நிறுவிய வத்தியாயமுற்றும்.

திருவிருத்தம் (க௨௬:)

சஅ - ஆவது அகத்தியர்முதலிய முனிவர்

திருமலையில்வந்த வத்தியாயம்.

வேண்டிகன்முக நயந்துளப்பரிவால்
வெண்மாதவனபினும் வருத்தன்மேயினனா
காமமாதியகமெல்லப் பகைஞரைக்கடிந்த
நேம்மா முனிவோரய னியமனப்படியே. (க)

கரு திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

கருத்துண்டிக் கொக்கூர்ந்து கபிலநீர்த்தந்தைக்கண்டங்
கருத்தலேநலமென்றெண்ணி யெருக்கூலர்குடுதேவன்
கருத்திகழ்விழிக்குத்தோற்ற துறைந்தனவெவர்க்குமென்னா
திருத்தகுசதாந்தற்கு நாரதன்செப்பினால். (க௦)

செப்பியகாதகேட்ட செழுந்தவச்சதானந்தனா
தப்பறுசனகவேந்தன்மன் மனமுவப்பச்சாற்றி
ஒப்பறவுயர்ந்தசேட வோங்கலின்பெருமைமீட்டிம்
அப்புறம்கனிவாய்விண்டு சொல்லுவதாயினே. (க௧)

பூருவகாலத்தியாரும் பொருவறுமியென்றோதும்
பேருறுமியேவந்தன் பெறவருஞ்சனகனென்போன்
எருறைவரநதிக்கனையதி யங்ககவமேதரு
சிருமப்புரிந்தான்வானிற் றேவரும்விபப்பமன்றோ. (க௨)

அம்மகச்சாலையின்க ணருந்தவாவுட ளுலோடும்
இம்மையிற்பயன்பெற்றோமென் றெழுந்திறைவணங்கியேத்தத்
தம்முளமகிழ்ந்தங்கோநாட் டங்கியம்முனிவரயாரும்
எம்மையுமறிந்தவாம தேவனையினிதினோக்கி. (க௩)

விளங்கொளியிரிக்குஞ்செய்ய விழுமணிச்சூட்டுகாகத்
திளங்கநிர்க்கரியளாயி றெழுந்தெனப்பொலிந்துதீரன் அங்
களங்கனிவண்ணத்தண்ணல் துதையாமழுவாரி
உளங்கனிந்துண்ணவாசை யுற்றனமார்க்கயாலே. (க௪)

முத்தொழிநடாத்துமாறி மூலமாஞ்சிவாசன்
எததலத்தவரும்போற்ற வெங்கனிதுறைகின்றனால்
சித்தமுட்காலமுன் அஞ் செவ்விதினாநந்தனான
உத்தமமுனியேசொல்கென் னுரைப்பவாங்குரைக்கின்றனால். (க௫)

இங்கிருந்திரண்டுதூற்றுக் காவதமெய்திற்கூறுத
தங்கியதிசையின்னானர் தருந்தவனையொன் னுண்டால்
அங்கதிற்புலகன்வினை யருந்தவன்முதலாயுள்ள
சங்கையின்முனிவர்காளுந் தவநனிநரப்புகின்றார். (க௬)

முன்னொருதினத்தின்யானம் முனிவர்வாழ்வெற்பைச்சென்று
களனியந்துளவினோக் கருதியோகஞ்செய்கின்ற
இன்னலில்கும்பயோனி யிருந்தவாச்சிரம் நுற்றேன்
அன்னவனென்னேநோக்கி யளவளாயறைநலுற்றான். (க௭)

வேறு வளந்திகழ்கோதாவிக் கொழுங் கரையின்மரைமலர்மற்
உளத்தனிவிருவிழுமன்யானாற்றி யொசிவுறுதியோசெய்காலை
விளங்குறவினைநாரதன்றோன்ற விருப்பொபெணிந்துபசரித்துக்
களங்கயின்முனியேகமலமார்பினேன் காண்வகைகருணைசெய்யெனவே. (க௮)

ஆதிநாதனையுளங் கொடம்மலைவலம்புரியும்
போதுவாயுநீட்சையினிற் பொங்கொளிகளுலும்
செவ்வெண்ணிறச்செழுநல்லு சிறந்தவோர்பாரை
மீதுவந்தொருபுருடன் மெய்யொளிதிசைவிரிய. (உ)

நிறமல்காண்டலுங்குறுமுனி நெஞ்சுடைவியந்தீங்
குற்றநீயெவனும் யாதுரையெனவொன்றுஞ்
சொற்றராதுவின்சுரத்தலுங் தூயநாமேரந்த
நற்றவத்தினர்நாடியற் புதமெனவின்மே. (ங)

அவ்விடத்தினின்றுத் தரதசையிணையடைந்து
செவ்வியற்றவான்றயங்கெழு தீர்த்தங்கடாடி
பவ்வமொத்தலைபாந்த வோர்பங்கயசரசை
எவ்வமற்றவநீத்தவ ரெய்தினோக்கினரால் (ச)

அந்தநீரிடைவிஞ்சை யரமரர்க்குருவர்
வந்துமூழ்கியானந்தமாய் மலர்க்கரங்கூப்பிச்
சிற்தைமால்வயிற்செலுத்தி யங்கிருப்பதுதெரிந்தோர்
கந்தநாறுபூங்காப்புடைக் கலந்தனராங்கே. (ரு)

அண்டரெண்ணிலாரருந் தவமன்புறவாற்றல்
கண்டகத்தியமாமுனி யாவர்நீர்கருத்துட
கொண்டிவட்டவங்கோ தருடத்துவதெனக்கு
விண்டுரைத்திடுவீரென வேண்டலும்வினரந்தே. (சு)

ஆதிநாதனையமலனை யரியிணையிதயப்
போதினாடொலும்வைத் தருந்தவம்புரிகின்றோம்
கோதினமாதலுவெனச் சொலக்குறுமுனியினனி
மாதபோதனர்தம்மொடு வழிஇக்கொடுநத்து. (எ)

செல்லங்காலையோர்செழு மரத்தடியின்னம்மைதூற்
கெல்லைகண்டவேழ முனிவர்களையிடுவாசக்
குலையந்தொடைக்கொண்டலை யுளத்தினிற்குறிக்கொண்
டல்லுமவெம்பகலுந் தியானித்தமர்ந்தோரை. (அ)

விருப்பமீதுறக்காண்டல் செய்தியாவரைவேண்டித்
தருப்பமேற்றியானஞ் செய்துத்தன்மையெமக்கு
விரித்துரைத்திடுவீரென விளம்பலுமன்னோர்
கருத்துவந்தெதிர்நுணை யோடினது நந்தரைவார் (சு)

சங்கமங்கையிற்றங்கிய தலைவனைக்கான
எங்கடம்மனத்திருவிநன் கெணித்தியானஞ்செய்
திங்குரைந்தனமெனச் சொலவிருடியர்வினவி
அங்கிருந்துகீழ்த்திசையின் கண்ணுநினரெனவே. (கரு)

திருமலைவலம்புரித் தலத்தியாயம்.

வேறு. இருடியர்தமக்குநீயிருள்சனக விதைக்கும்ங்கினிதுறவுரைத்து
மருளதுவாமதேவமாமுனிவன் வளஞ்செறித்தனியுறவுயரத்
திருமலைவலஞ்செய்முனிவர் தம்மொடு சென்றுசேர்ந்தனெனச்சனக
நிருபனுக்கருளிப்பினஞ்சுதாந்த நெடுந்தவனிகழ்த்தலுற்றனனால். (கக)

அத்திருமலையினகத்தியன் வினையருந்தவனையுமுனிவர்
சித்தமுனமகிழ்ந்துசெல்லுதியுயர்த்தி செழித்தவோர்தருகிழவின்வாய்
மத்தவெண்கரிபூர்சசமகனுதயன் மாகதன்மமலையெனவசக்கன்
சுத்தசெவ்வங்கிமுதலினையவர்கள் குழவீற்றிருப்பதைநாடி. (கஉ)

கலசமாமுனிவனேனையுரோடு கலந்தருகடைந்துபூசிப்பக்
குவிசபாணியனுமுகமன்குரைத்துக் கூடியாங்குநுந்தகாலையிலே
மலயமாமலைமாதவன்சசிபதிதன் வாண்முககோக்கிரிந்தச்
சிலையின்மேல்வந்தகாரியமெமக்குச் செப்பெனச்செப்பலுற்றனனால்.

தரனவாபுரியுங்கொடுமையான்மெலிந்து சரோருகன்னைச்சரணடைந்தோம்
சனமில்லவனுமெமைக்கண்ணைக்கி யிருஞ்சிறைக்கருளவாகணைத்
தேனமர்பொழில்சூழ்திருமலையிசையிற் சென்றுநீர்ப்பழிச்சிடினுங்கட்
கானவெம்பகையையுத்தருள்புரிவ மெனவரைந்தனனதுகேட்டே. (கச)

விந்தைநாயகனைவிழியெதிர்காண விருப்பமுற்றிங்கனமருவிச்
சந்ததந்தியானம்புரிந்துநன்றிநீரோ மெனத்தந்திசூழமுனிமுதலோர்
நின்றையின்மகிழ்ந்துபாவகன்றிசையிற் செவ்வவெனினிசைகிழ
ந்துசெந்திகிரிநாந்தகங்கதை வின்னாடியற்புதமிறுவெனவே. (கரு)

பணின்துதென்றிசையிணைந்தவட் கத்திந்தபனிமலர்க்காவெலாம்பார்த்து
மணந்திசைநான்குமலியுமோர்சோலை மருவவங்குயர்ந்தெரளியில்லி
வணந்திகழ்பிலக்கமரத்தருகதுருங் கொன்னையுமகியுயர்வானதியும்
அணிந்தவனிருத்தல்கண்டிடி தொழுதே யன்புடனெனடைசென்றேத்தி. (கசு)

கஞ்சுமிழெயிற்றுறகைமணிக்நீடிசை நாகவாபாணனையிந்த
ஆஞ்சனவரையினெவரையுணரடி யருந்தவமியற்றுகின்றிணையென்
றெஞ்சலின்முனிவர்கடாவலுமந்த வேழைபங்காணுமகிழ்ந்து
விஞ்சியவன்பினகத்தியன்முதலாம் விழுத்தவருடன்விளம்புவனால். (கஎ)

விந்தைநாயகனையுயர்பாரபரமாய் வியுதமாய்விபவமாய்வினங்கும்
அந்தரியாயியாகியர்ச்சரவதார மாயமர்ந்தகாரணனே
வந்தனைக்குரியன்வேன்விகட்குரிபுன் வழத்துத்தருரியவெனவர்க்கும்
சிந்தனைக்குரியனவனலசனத்தேவிலையெனவுளத்தினிந்தே. (கஉ)

தலைத்திட்டுபுடையவனுவந்த தானமாய்மலைக்குல்லமெல்லாம்
தொழுத்திட்டுமாவரைமியசைய வினைச்சுருதிநான்முறைவழுவாமல்
வழுத்திநன்றித்தியானயோகத்தின் மனமகிழ்வுடனுறைநினைநேன்
விழுத்தவத்தினர்காளென்றுரைத்திடலும் வினவிமேற்றிசையிற்சென்றார்.

சென்றிமெல்லைநீருகிவாழ்திசையிற் செழித்தவோர்ப்புழமரத்தடியின்
கன்னிநிறந்திடுகிவகைதொடும் வாளுடனானுசோளிலங்கப்
பொன்றிகழ்மேனிமிளிர்வூர்த்துவபுண்டர வெள்ளிதகையெலாம்பொருந்த
வென்றிகொள்விசவசேனர்காணனை விரும்பினனொத்தியானித்தே. (உ௦)

இருப்பதைதலங்கோளிருடியரெவரு மிருவிழிகளிப்பறகோக்கி
விரும்பொபெணின் தூரித்பவமுந்த மேலவன்கருணையுண்மலித்தே
உருப்பொலிதிருவின்கணவிரைவினு வப்பொங்காணவேண்டிடினிய
பொருப்பைவிட்டகலாதுறைருவீரென்று புக்கந்தெதிர்காந்துபோயினனூல். (உ)

போயயின்குடபாண்மருவியாங்கல் காப்புதுமைகளைத்தையுநாடி
மீயுயர்சிகரமீசையடைந்தவனின் விளங்கியகுமாரதாரிகையின்
தூயநற்புனலிந்தபு.ந்தமுருகனைத் துதித்துநான்முகனுரைப்படியே
மாயனைநினைந்துமுனிசிறந்த வாமதேவன்முதலானோர். (உஉ)

இனிதுறவிலவாறுவியம்மலையி னிருந்தனரேனச்சதாநந்த
முனிசனகனுக்குமொழிந்தனனென்றே முகமலர்ந்தன்பொடுமுரைத்தான்
பனிமலர்குமருநைமிசவனம்லாழ் பழமறைப்பண்ணவர்தமக்குத்
துனிய அந்தவத்தின்மும்மையுமுணர்ந்தருதமாமுனிவரன்மாதோ. (உ)

மஞ்சிடை தவழவளஞ்செயிமலர்க் காமலிதரநீண்டகன் றுயர்ந்த
அஞ்சனகிரியையகத்தியன்முதலா மருந்தவர்வலஞ்செயுமிந்த
விஞ்சியவினிமைக்காதையை வெவர்க்கும்விருப்புறவிளக்கமதாக
எஞ்சவல்லெற்புலாய்த்வாமனப் பேரியைந்தமாபுராணமோதிடுமே. (உ௪)

அகத்தியர்முதலியமுனிவுந் திருமலைவலம்வந்த வத்தியாயமுற்றும்.
ஆ திருவிருத்தம் (கஉ-க௬.)

சுகை-ஆவது சங்கராசன்றவமும் உபரிசரவசுவின் கதையு
முரைத்தவத்தியாயம்.

மனுநெலிவழுவாவண்ண மாயிருஞாலமோம்பும்
சனகனுக்கன்பிடுகு தவச்சதானந்தனெல்லாம்
முனிவரன்மறித்துஞ்சொல்வான் மொய்த்தளிபரந்துபாடும்
நனைமலர்பொதுளுஞ்சோலைக் கேகயநாகொப்போன். (க)

புகழறங்கல்வினானம் பொதுளியசங்கனென்னும்
மிருதிருலுடையவேந்தன் வினாமலர்மகன்மாநீபோனை
அகமநினைந்தன்போடு நிலகனம்சங்கன்செய்தும்
தருந்திந்தந்தடாகத்து மின்சுருப்போடுநெய்யந்தும். (உ)

இயம்பியவிர்தமெல்லா ப்யற்றியும்பத்திசெய்தும்
நாமப்படுமலைகாவெங்கு நண்ணியுநயந்துமென்னும்
பயம்படப்பற அநீயகிப் பகையறத்தவம்புரிந்தும்
சயம்புனைநெமிமாறன்றி சனைகிடையானுகி. (கஉ)

வசுவின் கதையு முரைத்த வத்தியாயம்.

அதிதுயரடைந்துவாடுங் காலையந்தாத்திறுன்னி
நத்தவழ்கமலபாத னன்னவானரசேசுத
மதிதவழ்க்குரநான மலையடைந்தனையன்போடு
துதிசெய்தைத்தடக்கியோகஞ் சோர்வறப்புரிவையாயின். (ச)

எண்ணியபெண்ணியாங்கெய்து வையெனவியம்பியோகப்
புண்ணியவரசன்சேயைப் புவிபுரந்திடநெமித்து
விண்ணுபரந்தவெற்பின் விளங்குகோனேரிமாடு
கண்ணியங்கனவில்கால நற்றவனியுறுங்காலை. (ரு)

சிந்துநீர்முழுதும்வாரிச் சிந்திடாதுண்டசிந்து
வெந்திறன்முனிவனாதி பூழ்த்தவரடங்கலுமவங்
தத்தமாமலையினதி யமலனையநளான்மிக்க
விந்தைநாயகனைத்தங்கள் விழியெதிர்காண்கிலாராய். (சு)

வேறு வாடியுட்குறைந்தம்மலையினோர்முழையின் மருவியங்குறைந்தருகலை
தேடரும்புகழ்சேர்தேவர்தேசிகனுந் தெறுதொழிலசராதேசிகனும்
நீடியகதிராயிரத்தவன்மரபின் நேரமப்பிறந்தமவளர்க்கும்
பிடுறுமுபரிசரவசுவெனும் பேர்பெற்றகோமானும்வந்தனரால். (எ)

வந்திடுமுபரிசரவசுவென்சொன் மன்னவன்பண்டைநாள்வழாந்
அந்தனார்விதித்தவையசாபத்தால் கன்றபாதலத்தடைந்துறைந்து
விந்தைதன்கணவனினினுவிவனின் டேவீனனெனச்சொலவினவும்
விந்தையிலசனகனுயரசுநாந்த நெடுநதவனாநுனமுகநோக்கி. (அ)

அய்யவிங்கினைப்பரக்கீவெந்தருஞ்செ யென்னுமம்முனியறையுந்
மெய்யயிவாமதேவனற்றெருண்ட விதரினக்கறைகுலவமுன்னுட
பொய்யறுமரசரிருடியாபுலவர் புரந்தரன்நன்னொருமுடி
வையகத்தறனைவளர்த்திடுமு பரிசரவசமுன்புவந்தனரால். (சு)

வந்தவர்தமையவ்வினையுந்சரித்துவணங்கியங்கடைந்தகாரணத்தை
புந்தியினுவந்தெற்குணர்த்துகன்றிப்பப் போதவான்செல்வருண்ணயந்து
சீர்கதையிற்றருமநெய்யெலாமுணர்ந்த சீர்கெழுமரசனேரின்பால்
நத்தலிலறத்தோர்சமையநாங்கெட்க நாடிவந்தனமெனவின்னார். (க௦)

அந்தவாசகங்கேட்டடையலர்வெருவ வா வந்தனின்வயங்கொண்ட
மந்தரமனையபுயனிதுந் தித்தமாக வந்திந்நாரவெனலும்
புந்தியிந்தகங்கொண்டமுன்நிருவிழி தீப்யுறந்தியுழகைத்தெதிர்கோக்கி
இத்தமன்புலையுழிந்தபுத்தினைய் துதிசெய்துபீத்தனரால். (க௧)

இக்கொடுஞ்சாபத்தியவசுவை யயனரனிருவந்தகோக்கி
தக்கலந்தரத்தினிநறியடியானிவன் மறையோந்நசாபத்தால்
மிக்கதுன்பத்தோடாழ்த்தபாதலத்தின் கீழ்கிடுனென்னுநயிரங்கி
முக்கியம்பெருந்துவாதசாகக்காந்தை மொழித்திவமறத்திடேனென்றார். (கஉ)

என்றசொல்லினலிப்பாதலமடைத்தே யிதயமுன்வருந்திடாதென்றும்
வென்றியையருளுந்துவாதசாக்கரத்தை விளம்பியுப்பரிவுறக்கருதி
நன்றிவசவங்குறைதருநாளி எனினேநாயகனாவந்தெயிரின்
கின்றவஞ்சிறைப்புள்வேந்தனைநோக்கியன் பொடுகிழத்தலுற்றனனூல். (க௭)

நல்லுறுமுபரிசரவசுவென்போ னுன்மறையாளர்சாபத்தால்
நிலனிழந்தாழந்தபாதலமவீழ்த்தே நெஞ்சிடையெனேநினைந்துருகிப்
பலபகல்கழியப்பத்திவைத்திருக்கின் றானவன்நனையிப்படிமேல்
இலகுறக்கொணர்ந்துமுடிக்கலிடுகென்றிசைத்தலுமுன்னப்பொழுதே. (க௮)

பாதலத்தனுவியெடுத்தகிலிரைவிற் பறந்துவந்தவன்குதேசத்தின்
மீதுறவிடுத்துமுடிக்கலித்தகல மேலவாற்புதமுமவ்விறைவன்
நீதியினறத்தைவருவறவளர்த்து நிலம்புரந்தனெனவொளிருங்
கோதைவேற்றடக்கைச்சகலவேந்து வப்பக்கடறின்கோதமன்மகனே. (க௯)

என்றயர்குதனைமிசவனட்வா நிருடியர்க்கிசைத்தனனன்றோர்
நன்றெனவியந்துமலர்மகட்கினிய நாயகனுவந்துறைநின்ற
குன்றினனமகிமையின்னமுமெமக்குக் குறையறச்சொல்லுகியெனவே
மனறலங்கமலமலாடிமிசையின் வனங்கிரின்றேத்தினர்மாதோ. (க௯)

சொல்லுமிக்காதையாமெத்தினமுஞ் சோர்வறுபெருமையாலுயர்ந்த
எல்லையின்மறையாவையுந்திரட்டி யெழில்பெறநான்கவாய்வகுத்த
வல்லவன்காலமுன்னையமுனரு மாதவனபுக்கல்புராணத்தின்
நல்லியல்கிறந்தவாமனமென்பேர் நல்லபுராணத்தின்நிதிமே. (க௯)

சங்கராசன்றவமுமுபரிசர்வசுவின் கதைபுமுனர்த்த வத்தியாயம்.
முற்றும்.

திருவிருத்தம் (க௭௦௩.)

கூ0 : ஆவது அகத்தியர்முதலிய ரிஷிகளுக்குத்
தேவர்களுக்கும் குரு சுக்கிரன் வசு விவர்களுக்கும்
சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

மேதையோர்புகழூந்தவச்சுந்தாந்த வேதயன்சனகனைநோக்கி
ஓதுவானுபரிசரவசுவென்றனுரைந்த வுத்தமனெனொடுமொளிரேர்
நீதிலாவமராதேசிகனுசனன் நிறந்தவிம்முவுருமந்தக்
கோதிலாமலையிற்கனலிடுன்னனக் கூடியதலவுகாலிலே. (க)

தமிழ்முனிமுதலாமிருக்களவரலுந் தரிசனைசெய்துபசரித்த
இமிழ்கிரைப்பாணவிலத்திலிங்ஙனன் ரெய்துதலசாற்றுதிரெனவே
சுமழ்தளவணியுங்காரணன்பணியாற் கனம்பெறுகருளறற்றூட்டிம்
உமிழ்குடர்மொளிலேந்தனுள்ளுவப்புறுரைத்தலுக்குமுனியுரைப்பான். (1)

களுக்குத் தேவர்களுக்கும் குரு சுக்கிரன் வசு விவர்க
ளுக்குச் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

அம்பொனம்பரணையாநிராயகனை யநாநியைக்காணயாம்விரும்பி
வம்பலர்பொழில்குழந்துயர்ந்தகன்றிடு மிம்மலைவலம்புரிந்துமெண்ணரிய
பம்பருவியினுந்தடநகிகளினும்படிந்து முண்ணினேந்துமேயந்தக்
கம்பொளிர்பிரியங்கையனுருவங் காண்கிலமயர்ந்தனமெனவே. (க)

சொல்லியமாற்றந்தேட்டெழில்வசுமன் சொல்லுவான்கேகயநிருபன்
எல்லையிலசகுணசங்கனென்றுரைப்போ னிதயமுன்விரும்பிநாரணனை
அல்லும்வெம்பகலுஞ்சாமிபுட்கரணி யருகிலாராதனம்புரிந்து
நல்லியந்நவமேயினிதுறவுளனாநி கவனநனக்குநன்குலந்தே. (ச)

உலகமுன்னெயிழந்ததனிடுதல் சேவையுதவியங்கவனதுபத்தி
வலையகப்பட்டுகின்றனனாத மலர்மகன்பதியெழினோகி
நல்லுறவனங்கயாங்களுமுன்னி நனுகிநோமங்கனயாமெல்லாஞ்
செலிவனெனொளியெயற்புதவடிவங் கண்டுசேவிக்கலாமெனவே. (ந)

செப்பியவசவாகியருடனத்தத் தென்றமிழ்முனிமுதலாய்
ஒப்பறுமுனிவரனைவருங்கடி யுளத்திவிருப்பயீதுர
எப்பெருநகியுமினையிலாதுயருஞ் சாமிபுட்கரணிமாடெய்தித்
தப்பறுமரியாராதனத்தினையே தவமென்பபூண்டமன்னவனை. (க)

கண்டனரவனுமியர்வரவத்தன் கண்களிப்பெய்துமாதோக்கித்
தண்டமிட்டடங்கர்மகிழ்ச்சியோமெது தரிசனைப்பெருமையாலடி யேன்
பண்டையினியற்றுழ்முவினமுழுதும் பற்றறப்பாறியதெனவாய்.
வின்பெசரிக்கலிடுந்தனரந்தவேலையின் வீணெனலாமொளிர. (எ)

கோடிசெங்கதிர்களுத்தெனத்தன் மெய்க்கொழுஞ்சுடர்மலவிருளதறி
நீடிச்சயளப்பவார்குமாதவர்க்கு நிமலமாமற்புதவ
நாடுதொடுத்தானெங்குமாய்நின்ற நமைகமழ்ப்புத்துழைமாலைப்
பிடுகெடப்பரமனென்றுசைத்தவன்றனழகினைப்பின்னருடி புக்கவான்

விளங்கொளிகிழமுடிவெயிலெறிப்ப மேதகுமணிக்குழையின்னந்
களங்கமில்வாகுவசெயின்னொளிரக் கவுத்துவமாலெவ்வசு
நுளங்குபொன்னடைபிவிருமக்கடகந் துலங்கவையாழ்முயிலங்க
வளங்கிளர்பணிகளையாவுமேசுடர மார்பிடைபிந்திரைநல்ல. (க)

மனாந்திசைசுமழ்வைசயந்தியுந்துளவ யீரையும்பிரமகுத்தாமும்
பணிர்திமெடியர்க்கருள்சுரந்தகன்ற பங்கயவிழிகளும்பவளம்
முனிந்தெனவொளியெய்தரமுமுறுவ முருகம்மெய்யமான்ல
வணந்திகழ்புயமுமெவ்வலகினுக்கு மீர்லாநோளியுதவிடவே. (க0)

வென்றிகொன்பரிசரவசவம் பொன்வெள்ளிவின்துறைபுல்வருக்கு
தென்றமிழ்முனிவனாநிதவர்க்குஞ் சேவைதந்திடுதலும்பணிந்து
நின்றநாற்புமுஞ்சென்றிவினைவி நிமலமாயவனொளிர்படிவம்
நன்றுறநாடியுடல்புளகிது நயனமாந்தநீர்வார. (க௧)

பத்தியுண்மலையிப்பரவயராசிப் பன்முறைபணிந்தெழுந்தாடி-
உத்தமச்சுருதிமொழிகளான்மிசவுமுவுந்து தோத்திரஞ்செய்வானின்
மொய்த்துவிண்ணவர்கடுந்துயிசங்க முதலியதூரியமுழங்கச்
சத்தியவுலகத்தமரயனிந்தத் தழங்கொடியஞ்செவிமடுத்தே. (கஉ)

நாமுனம்விடுத்தநற்றவர்க்கிரங்கி நான்மறைமுடிவிரின்றும்
தேமலர்த்திருவுக்கிறைவனுமுகுந்தன்சேவைதந்தனெனவுத்தெரிந்து
காமரொண்கலைமானுடனனமுந்து தடிதின்வந்தனங்கருதரிய
தாமரைக்கண்மாரனைத்தொழுமாசைதழைத்தெழுந்துந்தவெங்கடத்தே

மலைமகளுடனேயுருத்திரன்வந்தான் வானவர்க்கரசனுமவந்தான்
கலைபலவுளும்விச்சுவசேனன் நன்னெடுங்கருதருயோக
நிலைபெறுமுனிவானேவரும்வந்தார் நெஞ்சுள்நந்தமேமலிய
உலைவதுசுத்தர்விஞ்சையர்முதலா வுரைப்பவராவரும்வந்தார். (கச)

வந்தவரெவருமில்லுமிபதியை வணங்கியானந்தமீதூரச்
சுந்தரவுள்ளுள்ளியினுற்பார்வை அளங்குறக்காண்பதற்கரிதாய்ச்
சுந்தையின்விபத்துகேசவாமுகுந்தா சந்தாராரணமுதல்வா
விந்தைசந்தமுழுவந்துறைமார்பா, மேதகுக்குணையங்கடலே. (கடு)

சொல்லநுநினதுவிச்சுவவுருவத் தோன்மயாங்கண்டுசேவித்தத்
நெல்லையில்விழுகளிருக்கினுஞ் சாராவாகலினேழிவதுஞ்சாந்த
நல்லுருவோடுசேவைத்தான் வாயெனவென்றடிநமக்கரிதாய்த்
தொல்லையஞ்சுருதிமுறைவழுமாமே தோத்திரஞ் செய்துநீர்நிறே.

சரமற்றுலகமெங்கனுமின்னு ரியற்றல்செய்கிசாசார்ச்சவட்டி
ஏருறுமடி. சன்செயவேண்டு மீசனையிம்மலை மிசையின்
நேரறுமடி உமைக்கனினை நெஞ்சகமகிழ்த்தகங்களுக்குள்
சிருறுமடி தைக்கருணை செய்துதவவாயெனச்செப்பியேத்தினால்.

வேறு அன்னைவாயிலுலகமுண்டு மிழந்திடத்தளந்த
பன்னதாசனனருள் சுரந்தெதிருநப்பார்த்து
என்றோவீரவேண்டிய வெலாயின்புறப்பெற்று
மன்னுவீரகிலபகலிலென் வளஞ்செறிபதமே. (கஅ)

என்றுரைநயனா லிமைமீயார்பதிமுதலாய்
நின்றவிண்ணவர்கெடுத்தவ பதத்தியகுதி
துன்புண்ணாரசாகுரு வடிவீவர்தம்மேல்
நன்றுறக்குளிரயனன் புயிர்வீசாத்தி. (கச)

அவரவர்க்குவேண்டி வாமுருணைசுரந்தீர்
அவமையிலதாழ்நுக்காக் திடுதலுமுவப்போ
டெவருநல்லிமானத் திடையிருத்தமாயவனைத்
வறறப்பணித்தேகினர் தத்தமபதிக்கே. (உ௦)

சேகருக்குத் தேவர்களுக்கும் குரு சுக்கிரன் வசு விவர்க்
ளுக்குஞ் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

என்றுகோதமன்காதல னியம்பலுஞ்சனகன்
நன்றுநன்றெனவினவின னெனவுயர்நூன்
துன்னைமிசவனத் துறைதுறவர்கடமக்கு
வென்றிமீதவச்சுதவேறியன் விளம்பினான். (உக)

சொன்னவிக்கதையாவுந் தூயதாமேன்மை
மன்னுமொன்பதினிடடியாய் வுழங்கியபுராணத்
துன்னுவாமனமுத்தமர் தமக்குளந்தெரிய
நன்னயம்பெறுங்கடலிழிந்தென நவின்றியுமே. (உஉ)

அகத்தியர்முதலிய ரிஷிகளுக்குத் தேவர்களுக்குங் குரு சுக்கிரன்
வசுவிவர்களுக்கும் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்
முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கஉஉரு)

ருக - ஆவது கங்கையினுஞ் சிறந்தது சாமிபுட்கரணர்
யென்று மார்க்கண்டருக்குப் பிரமன் உபதேசித்த
வத்தியாயம்.

தானுலாந்தொடையசேனகவேந்தனுக்குப் பின்னருஞ்சகாந்தரு னிவன்
ஒதுவானே னுளஞ்சனகிரியினுற் றுயர்வாமதேவபேர
மாதபோதனைஞ்சுநின்றன பன்னன்னத்தெனியுந்தவ் செமன்
வேதனைக்கெதிர்வந்துப்பணிந்தன்பால் வேண்டுகன்றமுள் புனான். (க)

செத்திருமகிழ்நவந்தியம்போதிற் செனித்துயிர்யாவையுமவகுத்த
தந்தைகையிந்தவெங்கடத்துறையுஞ் சாமிபுட்கரணியன்பெருமை
நினைக்கொண்கரைத்தியென்னலுமல்லாழ் திசைமுகன்கிமகிழ்வெய்கிச்
சுந்தரப்பவளவாய்திறத்தமுதரசமெனச் சொல்வதாயினான். (உ)

சாமிபுட்கரணியருகின்றிருப்பாற்கடல் வருசந்திரன்மேலுள்
தாமரைத்தொடையலந்தனார்தமக்குத்தகைமணிப்பவர்களைத்தானம்
நாமனமகிழ்ந்துகொடுத்தமையாலே துங்குகெறிந்தகாந்தியினைப்
பூமியுள்ளவெமவர்களுநோக்கிப் புகழ்ச்சரப்பெறுவாழ்ந்தனான்.

மகுத்துவம்பெறுமச்சாமிபுட்கரணியருங்கிளினிமதன்மறையோர்கள்
உவப்புறக்காமர்க்கனிகாதான முளமகிழ்ந்துதவியசெயலால்
மிகுத்தசந்தரமுங்கனசுகபோக மேன்மையும்விளங்குறப்பெற்றுச்
சுத்தவர்புகழ்ந்துபோற்றிடவினமுந்தருக்கொடுவாழ்த்திருக்கின்றான்.

அளகைமன்கிறந்தவந்தணர்தமக் குள்ளன்புறவாடகதானம்
வளமலிந்துயருஞ்சாமிபுட்காணி மருங்கின்வந்துபசரித்தேத்தி ன்
உளமகிழ்ந்துதவுபலத்தினுலன்றோ வொண்ணிதியொன்பதம்புவிக்க
விளைவுப்பெறாந்நாநன்னலங்கண்மேலிவிறிநிதிருக்கின்றான். (1)

இத்திருமலையிற்சிகண்டுகன்சிறந்த விருமறையவன்றனக்குவந்து
வித்தியாதானஞ்செய்ததாலுயர்ந்த விண்ணவந்தேசிகளுஞ்
பத்தியின்மொழிந்தீர்த்தமாட்டணுசிப்பரிவுடனலங்கொடானங்கள்
தத்தமக்கியைந்தபடியளித்துயர்ந்தோர்தங்கையெணிலிலக்குளதோ

என்றதன்பெருமையாவையும்விரித்தே யிசைத்தயன்சத்தியவுலகம்
சென்றனெனவம்முனிவனாகேட்டேனென்றுசீர்பெறுசனகனுக்கு
நன்றியுடையதவச்சு நாந்தனவின் பின்னருமுலந்துரைப்பான்
வென்றியந்தவமார்க்கொடமாமுனிவன்வியகதிக்கரையின்மேனானின்.

போதனைநீண்டுதவம்புரிந்திடலும் பொலஞ்சிறையெனமுர்த்தேதிர்வந்
தேதுகாரணத்தாலென்கினைத்தரிய தலயியற்றினையெனவிசைப்பக்
காதலிற்றேழுதுநின்னுகைருவித்துக் கழறுவான்முன் னுலகினிலும்
கோதறவுயருநதிகளின்பெருமை கூறெனக்கூறலாயினால். (2)

உலகமுன்பினி னுஞ்சரநதிமேன்மையுற்ற தாய்தனி னுமுயர்ந்த
நலமுறுந்தீர்த்தமொன்றுளத்தனை நலிலுவன்றென்றமிழ்நாட்டின்
புலவர்கடுதிக்குமவேங்கடமொழமோர் பொருப்பெதுண்டதன்மையே
தலமதிற்பவங்கடொலத்துநன் கருஞ்சாமிபுட்காணிசென்றுளர்த. (3)

வேறு. ஸந்தரீரிடையுலகமுன்பினி முளநதிகள்
தருயிற்றுபவத்தொடர்தமை விலக்குதற்காய்
சுந்தரமேயுதனுமதிவளர் துவாதகியின்
வந்துசேருமக்காலையின் வருடங்கடேறும். (40)

ஆதலாலந்தவெல்வையினதின் முழுகிடேவோர்
ஒதுமுன் னுலகத்தி னு முறைநதிகளின்பாற்
காதலோடுசென்றாடிய கவினுறுபலனை
எதரீங்கிடப்பெறுவரென் றிசைத்தயனகன்றான். (41)

உகந்துகேட்டமார்க்கண்டமாமுனி யுளம்வியப்புற
நகன்றுமீமிசையமர்ந்த வேங்கடமலையடைந்து
சுகந்தமேவிய்சாமிபுட்காணியின்னாநீர்
மிகுந்தவன்பொடு முழங்கியானந்தமீதார. (42)

போதின்வாழ்திருநாத்தேப் போற்றியஞ்சலித்துக்
காதலோமோராதனை கருத்துறப்புரித்தே
ஒதுசிவகலங்ஙன முவப்புறவிறுப்ப
ஆதியாகுமப்பரமனு மன்புளமகிழ்த்தே. (43)

சாமிபுட்காணியென்று மார்க்கண்டருக்குப் பிரமன்

உபதேசித்த வத்தியாயம்

மிகுந்தவாயுளந்தருதலும் விளங்குறப்பெற்றே
உகந்துவாயுந்தன்னெனச்சதாரந்த னேதுதலும்
மகிழ்ந்துசீர்பெறுசனகமன் மந்திரியோடு
புகுந்தன்னிருவேங்கடமெனும் பொருப்பகத்தே. (44)

நேரத்திகழ்சாமிபுட்காணியீராடிக்
காரொன்பொல்கேமியங் கடவுளைப்பணிந்து
ஏற்றுப்புகழ்ந்தவனருளெய்தியேதனது
சிருஅம்பதியடைந்துஞ்செய்தினிதிருத்தான். (45)

என்றுஞ்ஞானமிசவா விருடியருவந்து
நன்றுநன்றெனவியப் புறவின்றவிக்கதையை
வென்றிவாமனமென விளம்பியபுரணத்தில்
துன்புபாருளோர்க்குணர்வுற வெறிபெறச்சொலுமே. (46)

கங்கையினுஞ்சிறந்தது சாமிபுட்காணியென்று

பிரமன் மார்க்கண்டருக்கு உபதேசித்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௧௬௪௧)

ஆவது சுகப்பிரமரிஷிக்கு மீறிவாசன்

சுவைசாதித்த வத்தியாயம்

தேவதரிசனமுரியைத்தேவலகனெனு மறைபோன்றிப்பகோக்கி
முவரினுமுதலாபுரப்பிரமரிஷித்தின் சீர்மொழிவாயென்றே
ஆவலுடன்வேண்டவனகமகிழ்ந்துகருணையுடனருள்வான்முன்னான்
பாவலர்குள்புகழுமகாமேருவெனும் பருபதத்தின்புகரமீதே. (47)

பாமதியுஞ்செங்குற்றமுழங்குவொளி தவழ்மணிகளாலேசெய்த,
காமநுமான்டபத்திற்குநீர்மணியந்தனத்தின் பிசைகவின்பெற்றோ
சும, நாமகளேரிடினிதிருந்தநான்முனை நலையிலுந் தவத்தீதார்
நலாணிச், சேமுமுறப்புகழ்த்தேத்தச் சிந்தைமகிழ்ந்தவர்கடமைத்
திருக்கணைக்கி. (48)

வேறு. வேங்கடகிரியின்மகிமையைவிரித்து விளம்பிடயாவருமுல
ந்து, பாங்குறக்கேட்குங்காலையிற்சுகனுட் புரிவுகொண்டியாவறுமு
ந்த, ஓக்கவினடையவிரும்பினான்முனையொண்மலர்க் கரங்குவித்
தெழுந்து, தேங்கமழ்கமல மலரடிசேப்பத் தென்றிசைகடிதுறச்
சென்றே. (49)

நலங்கொள்வேங்கடத்தை நண்ணியங்குறை நானுதித்தோதி (௨)
மமைத், துலங்குறநோக்கிக் குமாரநாரிகையிறோய்தெழிற்பாப
நாசத்தும், இலங்குமாகாயகங்கையே முதலாகிருந்தநீர்யாவையும்
படிந்து, மலங்குசேவ்வானோவரான்மலிகவணமுதியெனுமாநதியாடி.

அதினுறைகமலமலர்கள் கொய்தழகார் பதுமநீர்த்தக்கரைவனுவி
இதயமுன்மலர்மானுதனையிருத்தி பெண்ணிலார்தவமியற்றுவுதாம்
கதவிசன்பகமாமலகமந்தாரங்கபித்தநீர்ெண்ணைபுண்ணும்
மதுமலிகுரவஞ்சந்தனமசோக் மானவலகிஞ்சுகந்தமாலம். (௩)

பனசநீள்வகுளநிம்பசம்பீரம். பன்னுபல்வகைத்தருச்செறிந்த
வனமதினுயருமில்லக்குமிற்றிதன் மந்திரந்தனனைப்புச்சரித்துப்
பனியுறுங்காலநீர்னுமவெம்மை பற்றியகாலம்வன்னியினும்
இனிதுவநிநுத்துவஞ்செயுங்காலையிந்திரன்மெரிந்துளேயெண்ணி.

மிகுமெழிறேவமகளிரைநோக்கி மேகினியடைந்துயர்சொன்ன
முதிந்திக்கருகிறவஞ்செயுஞ் சுகமாமுனிதவங்குலேத்திடரெனலும்
நகைமணிப்பனியாலொப்பனைபுரிந்து நற்றவஞ்சுகுமுலின்ண்ணிப்
பகரங்கானம்பாடியுத்தண்டை பரிபுரம்புலம்பிடநடந்தும். (௪)

வாசனைமலருங்களபமுந்தென்றவு வருந்திசைநின்றனிர்த்தே
நாசமுங்கலையுங்குலேத்துமித்தழகார் கருங்குமல்கையென்கள்
பூசலிடெனப்பவலித்ததுன்னுதறிப் பொற்புறமுடித்தமைவிதிவேல்
ஆசைகருருவநோக்கியுநகைத்து மாடினர்பரததாசமுறையே. (௫)

இவ்விதமின்றோசெயச்சுகமுனிவ னிருவிழிமனந் திறவாமல்,
எவ்வமற்றுயர்மெய்ப்பாருசுடரவனை யிதயமுள்ளிருத்திப்பத்திமை
யால், செவ்வியகனக மௌலிதோளணிசெந் திருக்குழைபுகந்து
ழாயாரம், திவ்வியவொன்பான்மணிச்சிகழிவுகயா திப்பொலம்பூட
ணஞ்சாத்தி. (௬)

ஆரணமுறையினருச்சுணைபுரியா சின்றகமலேவாரிதப்
வாரணிகலசங்கொங்கையுத்தெருண்டு மனமருண்டந்தரத்தோட
நாரணனுவனநீர்மிகையெழுந்தருளிரவையுமொளிதிகையளப்பப்
பூணகருணைபூப்பவசூகன்முன் பொற்பவந்தெதிர்முகநிப்ப. (௭)

அகக்கருநெக்கியஞ்சலிந்திருந்த தலையுறத்தம்பகத்தாலும்
மிகத்தெளிவோடுகண்டடிவணங்கி லெவ்விடியானந்தமீதோங்க
மருத்துவம்பொதிமாமறைகளினுளும் வழுத்துதற்கரியனையன்பர்
உகப்புறநாருநனைத்தவையுடவு மொப்பிலாக்கருணையங்கடலே. (௮)

சேவைசாதித்த வத்தியாயம்.

எனப்பலவன்னமெத்துரைக்கனை யிலக்குவியாகுனெக்கி
வனப்பொடுநாளும்வழுவறவுயர்ந்த வயினவமந்திரத்தாலே
நினைத்தவைபெறுதியென்றுரைத்தகன்றனிமலமாயெங்குமாய்நின்ற
கனக்கருமேனிப்பவளவாயச்செங்கட். கதிர்வனைநேமியங்கரணே. (1)

நெடியவனகன்றபின்னரான்கவனை நெஞ்சுளேகினைந்துகொண்டந்தக்
கடிக்கமழ்கமலப்பொய்கையினருகார் கவினுஞ்சன்னிதியமைத்து
வடிவுறுமுருக்குமினியொடுங்கனை மந்திரத்தாற்பிரதிட்டை
படிபுகழ்தரசுதெய்தநீர்கணர்க் ககதூற்றெட்டுளம்பரிவுடனியற்றி. (2)

மனத்திலானந்தமல்தெழொன மலையிலைமுத்தியம்பரனை,நினை
த்தெழுந்தரியதவத்தினர்வாழ்த்தெடிதகன் றுயர்ந்தெழில்சேர்ந்து,
கனத்தபைங்கனகமனியொளி பொருந்திக்கதிர்வலம்புரியுமாமேரு,
ஏனத்திருநாமமுடையபூதரத்துக் கேகினினிருந்தவச்சகனே. (3)

எனவுயர்குதன்சென்னகாதியருக்கிசைத் தன்னிவ்வெலாம்விரித்துக்
கனமுறுபதுமபூரணமென்பதனிற்கனைகடலுலகுளோர்க்கெல்லாம்
மனகனவியப்பவருக்கறனானம் வாய்த்தெழுவருதெனச்செவிகட்
கினிதுநாருந்தெவிட்டிடாநலங்கொண்டி யையுறவியம்பிடுமாதோ.

சுகப்பிரமரிஷிக்கு ஸ்ரீதிவாசன் சேவைசாதித்த வத்தியாயம்.

திருவிருத்தம் (கக௩).

௫௩ - ஆவது குவிநரசிங்கவுபாசனைசெய்ததும் பதும

சரசின்பெருமையும் சுகர்சரித்திரமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

தவத்தேவதரிசனன்மத்திந்து மலித்தமத்தேவலகப்போர்
வேதியன்றனக்கு விளங்குமாவிரித்து மேதகுமமிழ்தெனநலங்கொள்
சிறமுண்மலியுஞ்சாம்புட்காரணி தீர்த்தமாட்டழகுவிருக்கும்
ஏதமில்வராகவிழைவனாப்பாழிப் பிடெலாமினிறுந்விசைத்தான். (௧)

ஆளரியுருவத்தமலனைக்கூந்தை யணிசடையானருச்சித்தி, நாளு
மெய்நலங்கள் பெற்றகாணையோ நவினுவன்மேனெனநவிலவான்,
நீளுமத்தீர்த்தக்கிரியினுத்தாத்தி நிகழ்த்துமாறைநதுகாவத்தின்,
கேருநுறுமுழைமுதலியவிலங்கினுதாருசெநிபுவமொன்றுளதால்.

அந்தவாங்கடத்தினின்மலர்த்தடமொன் றமைந்துளதன்கொ
முங்கரையின், சிந்தையின்கிழந்துபரமனைத்தியானஞ் செய்தகித்
புத்தினியென்னும், நிந்தையின்முனிவனெடி துறைகின்ற நைதற்கு
நேருதக்குறுமலையின், சுந்தரத்தருகிற்புமரத்தடியிற் கனத்தவோ
ர்பாறையினிருந்தே. (௩)

சூரியாளரியைக்கண்டுசேவிப்பத் துணிந்துதொன்மறைமுறைநெ
டுநாட், சாலவர்புனிதரையுலக்தியகாபரை மலர்த்தடம்பொருட்
டின், மேலவன்றனைச்சேர்த்தன்புளத்தடங் காலிருப்பொடும்பூசனை
புரிந்து, முலமாமனுவையுச்சரித்தாக்கண்மூடி, யோகஞ்செயுங்காலை

இருந்தவச்சுலைபிளந்தழந்தாளரியினா நொளிமௌலீதேரளணி
சீர், பிருந்தைமஞ்சரிமணிக்ருழைகவுத்துவம் பிதவம்பரமொளிர
கடகம், பொருந்துகைகளோராயிரம்பொலியின் பூப்பொதிர்ப்பு
றவடவனனும், வருந்திறஞ்சுமிக்குலைவுறவதிர் த்தது மங்கைபங்கி
ன்னெதிர்கண்டான். (௪)

மிக்கவன்பொடும்ஞ்சலித்தெழந்தாடி மெய்புளுகழநயந்திருகால்
அக்கரப்பொருளேபிரணவுமுதலா மாறியேயமலசே விசய
சுக்கரக்களையுலகாரணகோ தனிமறைமுடிவினின்றும
முத்தியமெய்ம்மைத்தேவனையென் னுமுறைமுறைபணிக்ந்துநீந்தேதி

அயனொடுமெனையுமுலகங்கையுமுன் னருளினித்புடைத்தளித்தா
ங்கே, நயனொடுமெருவாய்விழுங்குகிழினை நயதுகொப்பூழநா
மலரின், அயர்ந்துபாடின்றியவவெலந்தருதியுள்ளையருட்பெரு
ங்குன்றே, செயிர்மலிபுரிஞளயானுமொன்றலசிரு தேடியெற்புரந்
திடல்வியப்பே. (௫)

விதிமுறைவழுவாதருச்சனைபுரிந்து விளங்குமிவ்வரைமீசைசி
னது, சதிருவடிவமெவர்களுக்கண் டிதனைப்பெறப்பணிந்துநா
டோதும், அதுசெயற்குநதுசேவைத்தருள் வாயெனச்சொலி
வேண்டியேதானும், புதியதெள்ளமுதமெனவவன்புகழைப் புகழ்ந்
தருகிருந்துபுகழ்த்தே. (௬)

தினமுமானந்தங்கொளியுறைகின்ற அதலாலச்சிலம்பினுக்குக்
கனமுதலீலகண்டுவெற்பெனப்பேர்துறவர்பூழில்சந்தடர்த்த
தனிவனமகிழ்புத்தினிவனமென்றே சாற்றுவாராங்குறைகின்ற
பனிமலர்த்தடத்தின்முகுவோர்பவங்கள்பற்றறவினாறுபாறிகுமே

செய்ததும் பதுமசரசின் பெருமையும் சுதர்சரித்திரமு
முரைத்த வத்தியாயம்.

மகாதவஞ்சுவன்செய்தாளரியுநவ மாயனைப்பணிந்தவப்பிபைப்
பேர், அகோபிலமெனச்சொல்வாரதன் பெருமையலகிடற்கரியதா
மென்று, விகாரமற்றுயர்த்தமுனிமனமகிழ்ந்து விளம்பிநீள்புட்ப
காத்திரியின், சகோரநீர்க்கரண்டமுலவுகோனேரி மகிமையைச்
சாற்றலுற்றனனூல். (௧)

அத்திரிவகிட்டனரிதன்விமாசனகத்தியன்மிகுமார்த்தகண்டன்
சுத்தசாபாலிகொளதமன்சத்தி தாயசாண்டியியமாமுனிவன்
மெய்த்தவப்போதாயனின் அருவாசன் மேதகுபராசரன்விசுவா
மித்திரன்றேவகுருசயமுனிமெய்விளங்கியசுனிதன்வான்மீகன் (௨)

சாசிபன்பரத்துவாசன்மாண்டவியன் கண்ணுவனாரதன்புலகன்
மாசதுகாத்தியாயனன் தீரந்தமனுசுக்கன்செளனகன்சுதைன்
தேசுதுமாங்கேசன்சனற்குமாரன், சீர்கெழுபுலத்தியனேமன்
ஆசைவேரகழந்திருங்கமாதவத் தோனங்கிராவாரணமுனியே. (௩)

சாற்றியிம்முனிவாரணைதிருமெழில்சேர் சாமிபுட்கரணதீர்த்தத்தின்
ஏற்றன்குரைத்தாரின்தமர் சீகிவாசனையெண்ணிப்பத்திமையால்
போற்றியநீரின்மீழ்குவோரனந்தம்பிறந்தைகடொ டும்புரிபலங்கள்
வாற்றெதிர்ப்புளையென்க்கடிதோட விட்டகாபியமினிதடைந்தே (௪)

நித்தியவன்பவிட்டினைமருவி நிலைபெறா வாழ்வார்களின்
சந்தியமெனவேசாற்றினொன்று சாற்றலுந்தேவலகப்பேர்
சுத்தமமையோலுந்நுகேடடினமு மேர்ங்குசீர்மாயவன்சரிவந
சித்தகன்கிரங்கிச்செப்பெனத் தேவதரிசனன்சின்னையுண்மகிழ்த்தே.

புட்பகாத்திரியின் சமைப்பிமகனிழ்ப்புகழைதன்வந்தனுவும், பொ
ட்புறவிந்துகவின்றெழிற் பதுமசரசு அம்பெருமையும்புகழ்வான்,
உட்பகைகடித்திருப்பா முனிமுன்னொளிப்பரத்துவமுனருதற்காக்
கட்பொலிகமலனுடனொன்றையுஞ் சோதினைகண்டவர்க்கழித்தே. (௫)

விவறு விவரினிருகடைந்தி னென்பவன்
தண்டிளவணியுமச் சார்க்காணியான்
கண்டுபசரித்துரைக்கின்றகூறலும்
எண்டவன்பாபரணிவென்றேந்தியே. (௬)

ரென்றனவன்பத ஆவரிசெய்யவன்
தன்நிருமேனியிற் சார்க்காலெழில்
அன்றியவவனருந் தாயமாமன்ம
கன்நிடப்பாநலங் கடி தெழுந்திரிய. (௭)

வேறு. கபிலமாமுனிசுழலிற் கலத்திடவவனும்
சபலமாயினதின்துநர் தவமெனத்தாழந்தே
உபயபாதமீதருச்சனை செயவுகப்போடும்
அடயமீர் துகின்னாவு வணமர்ந்நடுங்காலை. (கஅ)

பாமனன்குறும்பங்கயச் செல்வியைநாடி
உருவமெண்ணிகொடெங்கணு முலவிவிண்ணுயரும்
விரைமலர்த்தருமலிந்தெழில் விளங்கியகொல்லா
புரமெனப்பெயர்பொலி திருத்தந்திடைப்புக்குந்தே. (கஆ)

ஆங்ககத்தியன்புசை செய்யர்ச்சையாமுறவம்
தாங்குமிந்திரைதனைக்கணுந் நேதலுருடம்
பாங்குரைந்தவக்காலையிற் பாரதிவானிம்
நிங்கதும்மசரிநியாய்ச் செப்பலுந்நீளால். (கஃ)

வேறு. புருடவுத்தமந்தாயைப்பொருக் கெனக்கானவேண்டின்
தருமலிந்தோங்கிநீண்ட தக்கினதிசையிற்சென்றால்
மருமலர்பொதுளுஞ்சொன்ன முகியொவளங்கொண்டேயோர்
திருநதியுளதன்பாங்குத் தந்திசையிற்சேர்ந்தே. (கௌ)

மாதவரெண்ணிலாரம் மாததிதனைப்பராவிக்
கோதறவுமைகின்றாரங் கடைந்துருந்தாயுத்ததாந்
சேமுண்மலியுஞ்செய்ய செழுஞ்சூசொன்னுண்டாக்கி
நீதலத்தமர்ந்துமல்கி விடைகொய்ப்புயங்கடம்மை. (கௌ)

வரமுத்ததினுண்டாக்கி மகிமைசேர்ந்துயருமேகாக்
கரமனுவெனச்சொல்வேத மந்திரங்கழறியந்த
மருமலர்க்குமுத்தானங்க ளன்னையன்மகிழ்ச்செய்தால்
ஒருபதோடிபுரண்டாண்டின்மே னுள்ளுறைவென்கிறிந்தே. (கௌ)

வருவளென்றுரைத்தலோடு மாயவனே வேந்தென்ன
உருவமைந்தெழில்செய்சொன்ன முகிததா யாங்குத்
தெரியொளிக்குந்தத்தாலோர் தெளிதடமமை துவிண்ணின்
மருவுமுண்டகங்கடம்மை நாயுவால்வரவழந்தே. (கௌ)

விரியும்குளவிவிட்டு விளாந்தினைவிளங்குமந்த
மருமலரானுஞ்சீர்சார் வானசரிநினைசொல்
உரைதவருயலேயம் மந்திரவுருவன ஆம்
திருவுளானந்தபெய்தச் செய்தனவன்னபினுலே. (கௌ)

பன்னிரண்டாண்டிவவாறு போயபின்பதினமுவாண்டின்
மன்னியதென்காற்றிங்கண் மதிவளர்பக்கமைந்தாய்ச்
சொன்னாத்தியி னுத்திராடநாளுசனன்வாரம்
தன்னினத்தத்திணுப்பட்டயங்கு மம்புயங்கடம்மில். (கௌ)

செய்ததும் பதுமசரின் பெருமையும் சுகர்சரித்திரமு
முரைத்த வத்தியாயர்.

சுகத்திரணிதற்குழ்செய்ய தாமரைப்பொகுட்டிற்றோன்
மிகுத்தபொன்னணிகளோடு விளங்குபொன்னடைமின்ன
அகத்தெழுமுவதைபொங்கவருள் விழியிலகத்திங்கள்
முகத்தெழிற்கஞ்சியோட முறுவல்கொண்டெதிரின்வந்தே. (௧௭)

அச்சதன்றன்னைநோக்கிப் பிணிக்தெழுந்தங்குக்கப்பிப்
பச்சைமாமலைபோன்மேனிப் பரமனெநின்னையன்பால்
இச்சைவைத்தேத் துழந்தித் கெளியென்றறிந்தேனென்ன
பொய்ச்சலில்கிளவியானன் குபசரித்தருகிற்போந்து. (௧௮)

என்பிழைபொதுத்தாள்வாயென் நிறைவியாந்திசைத்துவானோர்
முன்புகல்லாராமலை முருந்தனற்றோன்றிற்சேர்க்கு
இன்பமுற்றவனை மார்பினர் பெறுவேந்திச்சிந்த
அன்புதச்சிவாச னுனைக்கொன்றார்த்தே. (௧௯)

வேறு. அந்தரதுந்துழிமுழங்கியாடிப் பாடியலர்மாரிபொழிந்துமி
ந்வானோதம்மைப், பிபந்துளவமஞ்சரியானோக்கி யிந்தப்பதுமசா
நிப்படிந்தோர் பவங்கள்பாற்றிச், சிந்தைதுதலியவெல்லாம்பெறுவ
ரென்றே செப்பியுணன்றோன்றிற்சேர்ந்துசேட, விந்தமடைந்துயர்
திருக்கோளேரிமாதே விரும்படியர்க்குநிபுரிவான்மேயினுனே. (௧)

ஆதியான்புகல்பதுமசரின்முழ்குமவாழிற்சை தொறுமியந்து
நிமையெல்லாம், கொதியான்முனமின்னபொன்கிளாருஞ் சுகம்பெ
அவரெனவாங்கிசைவகிட்டன், கொதிராதன்புல்கன்கும்பயோனி
கோதமனத்திரிமுடிவொரு க்கத்தோரங், கொதிராதன்பெரு
புரைக்கடங்காடுவெனவுரைத்தப்பின்னுமகிழ்ந்துரைசெய்வானே.

நலந்திகழ்ச்சுகமுவிட்டுப் பன்டைநூன்று நான்முகனுலபதேசம்
பெற்றேனென்றை, பைந்தகிவன்றனினுமதிபத்திமேவி விளங்குசி
அபருவமுறுங்காலத்தையுழி மலிந்தவெழிற்றிரும்பகடாய் மால்பிதா
வம்மாலடியர் சுற்றமகலுலகமெல்லாம், உருத்தருகதேசமெனக்கரு
தியெங்கும் பற்றறவானந்தமொடுபுருங்காலை. (௧௨)

அருக்கடைத்தணுவவுளம்விட்டு யாங்குணவவன்கருணையி
குவிழியானோக்கிப், பெருக்கமகிழ்ந்துயருமறைகார்கதாகப் பிரித்
அரைத்தோன்பெருமகனென்றறிந்துசின்தை, உருத்தமுறவுரைசெ
ய்வான்முதலாமுன்ன முரைத்தவாச்சிரமவழிதபாநுண்னம், திரு
க்குமுனியேமகவிலர்க்குத்தான மெக்கியங்கள் செயினமுந்திவில
லையென்றே. (௧௩)

கலைபலவுமியம்புகையாற்கடிதிற்புமி கலந்துனதுபிதிர்க்கடங்கள்
புரித்தியென்று, சொல்வநிந்துசுகமுனிமன்னுலகின்மேவித் துணை
ந்நாணிமுக்கடனுத்திர்த்தற்குன்னி, உலவறுதந்சாயையையோர்ச
கனய்ச்செய்தேபுலகின்விடுந்துதயனிட்டுச்சேரவந்த, நலனுசாயா
சுகனுமுயர்வியாதநாமவிருடியை யடைந்துபணிந்துபோற்றி. (க.ச)

இணைபகர்த்தகரியவொருகனியைமன்றெய்தி மகாரீன்றனித்தங்
குறையாநின்ற, குணநயவந்தணர்ந்நுக்குந்தனதுசீர்சால் குமாருக்
கும் பிரமவித்தைந்நோடிப்புகித்து, தனிவறுமெய்த்தவார்க்குமழவி
யாதனலேதனை யொவ்வாவிண்ணெழுந்நாயகன் துரீண்ட, அணிதி
கமுஞ்சனகிரிவாழ்சீர்வாசனழகியநன்மகிழைமெதிர்த்தக்கானத்தே. (1)

வேறு. கலந்தருத்தனதுகுழவினுயரு நான்மறைவிதுமுறைப்படியே
மலர்த்தசெங்கமலமலர்மகன் மருவுமார்பகையெழுந்தருளச்செய்தி
லங்குதன்குமாரத்தாரோடுமெய்திற்றிருமலையடைந்தவனில், துலங்
குளோனேரிபடிந்துடையவனைத் தொழுதுகிறீற்றையெசொல்வான்.

சுத்தசாத்திகபரமனேபணியுந் தெய்வக்கடங்குகையேகருணை
வைத்துநோடோறுமினிதுறக்காக்கு மாதவாசீதராமுதலாம்
சுத்தனேதமியன்புத்திரர்களுக்கும் கலந்துடலவருமறையவர்க்கும்
எத்திசாமுகமும்புகமுமுன்விழவினியல்புயம்பணிகளையெல்லாம் (1)

பரம்பரையியற்றிவரவுகன்வித்தப் பின்புறுதலத்தினுக்கென்பேர்
வரும்படியாயுவரந்தருநென் வம்மாயனவ்வரந்தரப்பெற்றே
விரும்பியசாயாககன்குமாரத்திற்கும் வேதியர்தமர்குமால்பணிசெய்
தரும்பதமடைவிரென்பபணித்தருளி யகத்திலானந்தமீனார். (க.அ)

பேதமின்றானசுமூனியான்முன்நிரதிட்டடைத்தெய்தகண்ணையும
மேதருநீலாம்பரனையும் பதாமசரநையும் விருட்டிறப்பணிந்து
போதலவாமுலகிற் புகுந்தனென்று பொய்யறுதவலகப்பேர்
வேதியன்றனக்குவிளங்குமத்தேவதரிசுமணிபிளம்பினனே. (க.உ)

என்றுயர்குதமுனிவனைமிசம்வாழ்நுடியர்க்குசுத்தனனிதனை
நன்றெனவுவவாச்செவிவரினெற்போரவையழவாழ்ந்துபின்மேலாம்
மன்றலந்துவந்தபரவசுத்தன் மருவுவரிவெலாமேன்மை
ஒன்றியபதமமென்பபயாபூண் பொப்பிகுபுராணமோடுமொல். (1)

குணநயங்கவாசனைசெய்தது பதாமசரநின் பெருமைபுறம்

ககர்சுதித்திரமுமுரைத்த வத்தியாயம் முந்த

திருவிருத்தம். (க.க.க.ச)

யுரைத்த வத்தியாயம்.

சுரத்துவாசமாயுறை ந்துஞ்சுருதிநாமெருண்ட
பரத்துவாசமாமுனி பணிப்பணியணிசம்பு
சிரத்துவாசவெங்குருதி கிந்திடவிதாற்புடைத்த
சுரத்துவாசவன்மைந்தனை நோக்கியேகழறம். (க)

முன்னநன்னதிமகிமைக ளைத்தையுமுறைபு
நின்னகங்கொளநிகழ்த்தின மவற்றிலிந்கங்கை
என்னுமாற்றுடனெழுனைசேர்சங்கமமகிமை
தன்னினுமுயர்ந்தெழிற் கதிதருவதாய்விளங்கும். (உ)

நலங்கொளுஞ்சொன்சே முநிகதியோடுகல்லியையென்
நிலங்குமாரத்திகுடி சங்கமத்தினிடுய்தி
வலங்கொனேமியான்நிருக்கமுன்மனத்துறங்குருதித்
திலங்கமுழ்குநர்பவங்கெல்லாம். (க.உ)

அத்தவத்தினுக்கரை நுறையிரண்டியோசனையின்
உத்தரத்தினியேனயொன்றினுமபர்கடாழ்
சுத்தவேங்கடகிரியெனச் சொலும்பெயர்பெற்று
வித்தகஞ்செரியற நதிகட்கெலாதிமலாய். (ச)

விளங்குவேங்கடமலையிசை வேரியங்குரீலன்
களங்குறுத்தவனந்திரன் முத்தங்கடவுள்கும்
துறம்புதெனடிசை குமுலகத்திலவமுபவரும்
உளங்கனிந்துசெய்க்க வித்தினுபுடனெடுமால். (க)

டியவார்க்குறுதி வினையனைத்தையுங்கடிந்து
கடிவினிட்டகாமியங்களைச் சுருணையோடளித்து
கெடியவானந்தகிலப்பிந்நத்துணிற்றினுன்
வடிகொள்வேவினையெனவியன் மிகாமகிழந்தே. (ச)

எழில்கொள்வேங்கடமெனும் பெய்க்காரிசையிருத்த
பழமறைப்பொருளாகிய பரமுரத்தியின்சீர்
முழுதுமென்றனக்குவப்பொடு மொழிகெனப்படிமே
தொழுதுவேண்டநிம் பரத்துவாசனபினுஞ்சொல்வான். (ச)

வேறு. ஆதியிலேனவுருவேத்தமபிமுத்ததி
புதலமடந்தைவெள்ளியகோட்டிற் பொலிதரப்பெறுத்துமுன்போ
லவைத், தேதமின்மானதோத்தரமலை டென்கிரிமேருமால்வனா
யென், தோதுஅசயிலனைத்துமாதாரமுறவுளக்கருணையாலமைத்து

விபூதிங்கலுமொழிந்துப்பல்கலைப்பாத்தள் வேந்தனைப்பொறுக்கும்
அது, தடம்பெருங்கமடவுருவெடுத்தெவைக்குந் தானுமாதா
ரூபத்தாங்கி, அருத்திலவரர்கிசைசரம்னித ரடல்கொழுமிருகமம்
பறவை, பொருந்தரையுள்வ நின்பனவெனவோ, தெழுவகைத்தோ
ற்றமுமுதவி. (௬)

கவ்வகங்கோனாட்களையொளியுறவே காலசக்கரத்தினிளிறுவிச்
சுவணபூதரத்தங்கிதவறமற் சுற்றிவாள்சலாம்படியியற்றி
கவைபறவ. பூதங்கொத்தி கவிவன்மைமுதற்பலகலைநற்
தவரவர்க்குரியதொழிவழி டெக்குமடைபுகுன்றதருள்புரிந்து. (௭)

அந்தரியாமிதிநப்பிலியாகி யமருவோன்கற்பங்கடோஅம்
வந்துதன்னி சையாலவதரித்தெவ்வலகையுமகிழந் துகாத்தனிக்கும்
சுந்தாவிருக்கியிரமகற்பத்திற் அள்கிலவென்கேழலாயத்தோன்றி
உந்தலில்வேங்கடாதத்திதனிற் புதுங்கையைமடியிசையிருத்தி. (௮)

எவ்வலசவர்க்குஞ்சே வகஞ்சே கின்ற எதனெயில்பெரியோர்
செவ்வியசவேதவராகதப்பெனக் செப்புவரப்பெருமானைக் [அ
கொவ்வலபங்கனிவாய்வாணிதன் கொழநன் சுறுகியாராதனஞ்செய்
பவ்வரோடைநிலமகள் கொழுநாரமனையென்பணிந்தேத்தி. (௯)

இப்பெரு மாவங்கண்சேவிப்ப வெவர்க்கும்வெருவுவரதனால்
ஒப்ப நம்பரனேசிறியநர்கூந்த வுந்வுகொண்டருளெனவேண்டிச் [ரு
செப்பவங்ஙனமேசேவைத் திருக்கின்றனெனத்திறல்விசயனுக்
முப்பகைகடந்தபரத்துவாழ்ப்பேர் முனிவன்குறமொழிந்தனனே.

என்னுமெய்ச்சுதமுனிவனைமிசம்புாழி ருடியர்க்கிசைத்தனனிதனை
நன்னுக்காந்தமெனும்புராணத்தி னவையறுதிந்சகாண்டத்தின்
மன்மலங்கமலமலர்மலிசுவண முகிந்திமான்மியநதனிலே
துன்னிலவேயெழும முதத்தின் சுவையென்வினிதுசொற்றிடுகே. (10)

சுவணமுகி கலவியைநதி மகிமைபுரைத்த வித்தியாயம் முப்தம்.
திருவிருத்தம் (௧௪௪௦.)

திருவது சங்கன் சரித்திரமும் அஞ்சனை வரம் பெற்றது முரைத்த வத்தியாயம்.

மெய்த்தவட. அதுசாமமுனிவன் விசயனைநோக்கியேயிண்டும்
செத்த பணமகிழ்ந்துசெப்புவான் மேனாட்கேயதேசமானிருபன்
உத்தமச்சுருநாமிதானென்கின்றே னுதவியசங்கனாமரசன்
பத்திசெய்தரியைக்காணவுள்வேட்டுப் பகரமுகம்பலவியற்றி. (௧)

வரம் பெற்றது முரைத்த வத்தியாயம்.
நலமுதுவிரிதங்கையனுட்டித்து நான்மறைவருளமகிழப்
பலகொடை தானம்பரித்தளப்புரிந்தும் பரமனைக்கான்கொனுகித்
தலமதினமயங்கியெருந் துழியெங்குந்தனியுழி ர்குமெம்பெருமான்
அலைவதுவிசும்பின்மிசையசரிநியாகவே கருணையோடறையும். (1)

வேந்தனேபிழையொழிதிபெயர்நயர் வல்லுந்நினைந் நகடாத்நிரி
யின், சோர் னுந்நவஞ்செய்யன்னலுக்கேட்டுச் சந்தைநிமிகம்கெழ்
வெய்திப், புந்தருமலியகாடுநன் காம்பப்புதல்வன் பச்சிரன்மளக்
கெழிவசேர், காந்திலெய்மகுடம்புனைந்துயர்கருட மலமிசைக்கடி
துசென்றனனல். (2)

சென்னுகொனேரிபுந்நதின்னயிற் நியானையாகத்தினிரிருப்
பத், தென்றமிழ்முடிவலதியசவத்தோர் தேவர்தங்குருமுதலோ
ரும், மன்றலநுளவகைச்செம்பாநீர் ராந்திடைவழித்தயாங்கு
றலும், வென்றிகொழேந்தல்கண்டடிபணிந்து விருப்பொடுமுகமன
ன்குரைத்தே. (3)

விருந்தராயவன்மயிருந்தரி புகழைவிருப்பொடுவெழுதுறவெழி
லார், கருந்தடிகேகைமடகமலையுழமாப்பன் கருத்துவந்தவரெநிர்
தோன்றி, அருந்தவரெவர்க்கும் வேண்டுவதனித் தத் தவப்புரிசங்க
னாமரசைத், திருந்துந்நோக்கியிம்மை மலமக்குஞ் சுமப்புமவாம
ருள் புரிந்தே. (4)

கண்ணினுக்குருவந் தோன்றிவெ தவனிற் காந்தனநைவியலை,
மண்ணினிற்றிருபேங்கடமலைநனைச் சம் லளங்கொள்கொனேரிபென்
னரைக்கும், புண்ணியதீர்த்தச்சலக்கு நோயிரமான்டத்தினும் புக
லும்கிலலை, துண்ணியதிகரிச் சிவாசனேசேர் தெயவுமுமில்ல
யென் னரைத்தே. (5)

பின்னருநவிலவா னஞ்சனையெனும்பென் பொந்தவமியற்றிந்
சுரலை, மன்னுந்நயர்க்குமொழியலனை மகிழ்ச்சியோடறிநறகோ
கி, என்னகாரணத்தாற் றவஞ்செய்தின்று யென்றிசைப்பவோர்
புத்திரனவேண்டி, இக்கிலத்தரிபதலம்புரிக்கிறே நென்னலுங்கரு
ணையுண்மகிந்தே. (6)

வேங்கடவரைசின்மேவியாகாய கங்கையின்வின்குருந்நிழற்ப
பாய்குறவிருந்தர்க்குந்நுத்துப்பழிதஅது நஞ்சய்தியானல்
ஒங்கியதிமக்சேர்புத்திரனின்க்குறப்பிப்பென்னுரைத்திடக்கேட்டுத்
தேங்கமழ்குந்நலம்முனிவனைப்பணிந்துசென்னுவெங்கடமலைசேர்த்தே

புகழ்மூலதாயகங்கையிற் படிந்து புலன்வித்தருந்தவஞ்செயவா
சுதவனநீர்தோன்மிருவலனுடைய சுதனினக்கெய்திடுமென்றே
அகமகிழ்வுடனேவரந்தரப்பெற்றேயமர்ந் துளிமறைகனுவென்னப்
பகர்முனிதோன்நியுலகெலாம்புகழும்பாலனைப்பெறுவையென்றறைய.

அஞ்செவிமடுத்தவ்வஞ்சனைபெரியோ ரருணையெட்டந்தனமென்ன
நெஞ்ச்கழுவந்தங்கருந்தவமுனற்றி கினைத்ததுபெற்றனளெனவே
விஞ்சியதவத்தெய்துரத்துவாசப்பேர் மெய்முடரியகமிகவுவந்து
வஞ்சமில்விடும்புகழ்க்குநீர் வழுத்தினனன்பொமோதோ. (க0)

எளவுயர்க்குமாமுனி செளவகாதயர்க் கிசைத்தனனிகளைக், க
னைகடற்புலையின் வாழ்பவர்தெனியக் கழறுபொன்பதென் றுரைக்
கும், இனிதுஅபுராணங்கனிநென்மென்றியம்பவியை புறுமிசை
பெறுகாருகத்திதலம்பெருகும் வேங்கடர்க்குமை சாற்றியவிடத்
தினிக்கொலுமே. (கக)

சங்கனசரித்திரமும் அஞ்சனைவரம்பெற்றது முரைத்த
வத்தியாயம் முற்றும்.

திருவிருத்தம் (கசஉக)

ருக - ஆவது மார்க்கண்டர் கருடனாற் றிருமலையடைந்த
வத்தியாயம்.

மேதையோராய்நனியினங்குடிசனகர்
ஆதியாமுனிவரஞ்சனெய்தின்னமும்
கோதுலாயேங்கடமகியைக்கொடு
குதமாதவனெதிர்சொல்லவனென.

(க)

மாசறுதவத்தின் மார்க்கண்டமாமுனி
ஆசையினருள்பிதாவனையை பஞ்சலீர்
தோசையுற்றிகடலுவகிற்பிபிய
தேசமெய்துதற்கியசன்கிந்தையெண்ணினேன்.

(உ)

விடைதருவீரென வேண்டியேமலர்
அடிபிசைபணிதலு மவர்களய்யவெம்
முடயிரிநந்தெங்குக் குவப்பவேவலிப்
படிபினீசெய்துயர் பயனகளெய்துவாய்மி

(ங)

உளவுயர்க்குமாமுனி அயிருங்கிலோமெனச்
சொன்னாய்தந்தையேநோக்கிச் சொல்லுவான்
என்னடெறெய்தினு மீன்றமுப்பினர்
இன்னருளினிற் யேகுதறகாதென.

(ச)

யடைந்த வத்தியாயம்.

பெரியவர்களைத்ததலானற் பேர்ப்பெறு
திருமலையடைந்த தீர்த்தயாத்திரை
வினாவினித்சென்று நம்பிதிருக்கள்பேன்மையின்
மருவயானினைத்தனன் மனத்தினுகையால்.

(ரு)

நன்றெனவிடைதரி னொரொன்மனுட
சென்னுடிகுவனெனச் செப்பக்கேட்டோர்
ஒன்றியமனத்தல ருடம்பெய்துநீர்
மன்றலர்மலர் வணக்கிவாழ்த்தியே.

(சு)

அந்தாடுநீய்தா யடைந்தகாசியின்
வந்தடைந் துயர்வர நதிபடித்தெழில்
இந்தண்சுடையன் பாவிநுந்துசிலபுதல்
பித்திவிண்மழிபிழைப் பெயர்ந்துபோகுழி.

(எ)

நகபதிவரவெதிர் தண்டுபோற்றியிச
சகமதினெய்வனஞ் சார்க்கென்றுமிருக்
தகையுறும் புண்ணியத் தலமெங்குள்ளது
புகலெனவப்பொடு புகல்வதாயினன்.

(அ)

தென்னசைதனிலெழில் சிறந்தவேங்கடம்
என்றொருகிரியுள ததனிலெல்லமில்
நன்றியுனிவர் விண்ணு நுத்தவத்
தொன்றியமனத்தாயுரைவநானுமே.

(இ)

புண்ணியப்புவல்பல பெற்றநீயுள்ளதவ
வெண்ணநநிக்குவநி நறையதாயுயர்
கண்ணகன்சாமி புண்ணியென்னவொர்
நண்ணுந்தடமெழில் சார்க்குவைகுமால்.

(ஈ)

அத்தடத்தினுக்கு மேலானசயின்னொளிர்
சுத்தவென்வராக மாந்நயமாயனஞ்
சுத்தமுள்ளவந்து நஞ்சிநீவாசனங்
சுத்தவந்தொழும்பர்மேற் கண்ணகாட்டியே.

(கக)

இனிதுநீசேவைதந் திருக்கின்றன்றிப்
பனிவரைக்கேகியந் நீர்படிந்துயர்
தனிமறைமுதலையாக் தரிசிப்போமென
வினவியார்க்கண்டனு மிகவிருப்போடே.

(கஉ)

சுடிதின்வேங்கடமலை கலந்துபொன்னிய
படர்கிறைப்பன்னகப் பகைவன்மேலன்
தொடரவங்குளவளந் துருவிநோக்கியே
இடரினியிலையென விருத்திட்டானரோ.

(கங)

கனக திருவேங்கட ஸ்தவபுராணம்.

என்னவம் முனிவர்முன்ன ரேதமின்மார்க்கண்டேயன்
மன்னையன்பொடுபுகழ்ந்தே சாற்றியம்முனிவன்றன்னே
பின்னருமினி துறோக்குப் பேசுவானகத்தியன்பாற்
கன்னியத்துளவினன்றன் காந்தயன்போடுகேட்டு. (கரு)

வளமவிந்துயருஞ்சொன்ன முகிதமிருங்ஹிற்சின்ன
உளமகிழ்ந்திருந்ததாலவ் வொண்டவன்சீட்டுனன்றே
ஒளிஇளரபிதானம்வந்தும் தென்றுரைத்தலோடும்
தெளிவுறவினாவலிசீய்திசு செழுமுனிசெப்பவற்றான். (கக)

அரியகற்றவத்தான்மிக்க வகத்தியமுனிவன்பானம்
இவருஞ்செல்லவோமென்ன வெழின்மலையிழிந்துபோந்து
தெருளுமுனிவாநாப்பட்டு சீருறவிருந்தவந்தப்
பெருமுனிசூழலெய்திப் பெருமுனிசீலமும். (கங)

தமிழ்முனிமார்க்கண்டப் பேர்த்தவனை நன்முதற்குறி
அமைவுறச்சுத்தனோடும் கமர்த்தருமருந்தேபென்ன
விமலமால்சரிதையந்த மேதேமுனியாற்கேட்டுத்
தமருடன்கலந்தானென்று சூழலென்குதனார்தோ. (கஅ)

இப்பெருஞ்சரிதமெல்லா மனியுமார்க்கண்டமென்னச்
செப்பியபுராணத்துடே திகழ்ந்திருவேங்கடத்தின்
ஒப்பறுமான்மியத்தை யுரைத்தருந்தினைக்கு
தப்பறவிரிவதர்கத் தெளிவுறச்சூற்றாமன்றே. (கஆ)

மார்க்கண்டருஞ்சுத்தரும் ஸ்ரீவாசன் சேவைபெற்ற

வ. திய்யமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கககக.)

ருஅ - ஆவது அருந்ததிவந்திலை யுரைத்த வத்தியாயம்.

கருந்தடநெடுங்கடகதிர்முலைவேந்தேர்டு கலைமுழுமுதிருகத்து
வார்வாய், அருந்ததிவந்திலை மலரிதையோ வாசிலாமங்கையர்க்
கெல்லாம், பொருந்தியபதிதிறன்மயம்பலாநாயர்ந்த புண்ணியம்
வேறிலையென்று, திருந்துமொழிவொற்றெனவுறும் பெரியோர்செ
ப்புவராசைவே. (க)

அடிகடம்வார்ப்புறமயன்றிவேற்றங் களாசரித்திடினெனக்கவையிப்
படியிசைப்பூர்த்தென்றுளங் கருதிப்பகருகின்றேனலஞ்சிறந்த
கடிகமழ்துளவி காமனைக்குறித்துக்கருதருந்தவஞ்செயினைந்தேன்
விடைதருகெல். மம்முனிசால வேட்கையோடுரைக்கவற்றனனால்

(உரு) ருஅ-ஆவது அருந்ததிவந்திலை யுரைத்த கள்ள

வத்தியாயம்.

அருந்ததிவந்திலை யுரைத்தவந்திலை யுரைத்தவந்திலை யுரைத்தவந்திலை
சேர், கருந்தாண்மலரோனெனக்கருஞ்சூர்து கழையான்கேட்டுள
னென்று, வஞ்சிதுண்ணிடையாயவணி நீமருவிவளங்கெழுதும்பு
ருவென்னும், விஞ்சியகலங்கொடர்த்தமுட்படிந்து மேதருதவஞ்
செயென்னனால். (க)

அருந்ததிவந்திலை யுரைத்தவந்திலை யுரைத்தவந்திலை யுரைத்தவந்திலை
னுதிசு, சிந்தையின்புழிந்துதும்புருதித்தஞ் சென்றுகண்டதிற
குடைந்தெழுந்து, வந்தகேள்வனைத்தன்னுளத்தினிலிருவி விள
ம்புமோர்ப்பன்னிரண்டாண்டு, நந்தவிறவத்தோருளம்வியப்பூற நற்ற
வமினிதுசெய்காலை. (க)

ஆழியான்மீனத்திற்கருந்தரத்தி னலர்மகருடனகமகிழ்ந்து
ஏழிரும்புவனங்கருளொளிதவழ வெய்வரக்கண்டடிதொழுது
வாழிமாமறைகளாலு வாழ்த்தரிய மயபுன்புகழ்பணியிறையும்
அழிநாளவிட்டுரைப்பி ரமடங்கா தந்தியானென்மனமுரைக்கேன். (க)

என்னுபலனிதமாபேத்தலுமுருந்த ரீதியமுட்கருணைமீதுர
ஒன்றியமனத்தலையென்றனை யினங்கொடியங்கருந்தவகெடுகள்
நன்றுறப்புரிந்தாயுதவினவேன்மே கவ்வையையலெனக்கடாவ
நின்றிருகாணுகுவித்துளானந்த சிம்பிபிதிகுழ்த்துவதானான். (க)

அய்யனேமுன்னுபுவனமீதுள்ளோ சீவையர்குமிந்தகற்றித்தம்,
வெய்யபாதகங்கல்லிக்கிறதே நரைவிளங்குறவகவவுஞ்சிறந்த, அய
யவிம்மலையின்மகிமையைக்கேட்டுரை சால்லுவோர்தங்களுக்கெ
ல்லாம், வைபகமதனினைத்த வமருவ்பாழவும்வரமருளென்றான்.

அச்சதனுக்கத்தவரமவட்கருளிப் பன்னமறைகுரவான்கற்பால
உச்சமாமவார்தமக்கெலா நானுமுன்பெயருவமிக்கும்பொருளாய்
அச்சகத்தவருவிலுவரனவே யிசைத்துவின்கார்தனென்று
இச்சைவேறுத்தரு மாமுனிப ரியுபினெனசெளனகாநியர்க்கே.

செப்புசாத்திகமாயுட்கிமை சிதர்த காருடமெனவுரைக்கும்
ஒப்பறுபுராணத்துடைபெய்செய்யுள் தரீர்க்கடவருடைகுழும்
இப்புகியதறிந்தோட்பவர்கொல்லோ ரெழுதுவோரிடபு காமியங்கள்
தப்பறவடைத்துயின்னினியாப் பத்தினிறசார்குவர்மாதோ. (க)

அருந்ததிவந்திலை யுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கககக.)

கள அ திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

திரு - ஆவது வீட்டுமாசாரியர் தருமனுக்குத் திருமலையில்

ஸ்ரீதிவாசன் வரவுரைத்த வத்தியாயம்.

தருமன் வீட்டுமன்றனைப் பணிந்தெழுந்துகைகுவித்து
விரிமலர்ப்பொழில்வேங்கட மலையிசைவிரும்பித்
திருவியைக்கேள்வதனை யினிதுசெப்பெனலும்
பெருமன்பொடவீட்டுமன் பேசலுற்றனலால்.

(க)

மடன்மலர்ப்பொருட்டுறை தருமறையவனின்
கடவுண்மாமுனியாதிராட் கமலலோசனனின்
அடிதொழற்கு அமர்சை யானேகுழிநான்
வடிவு அஞ்சுகனகத்திய மாதவன்முதலோர்.

(க2)

கண்டுபறபலவேத்தல்செய் துளங்கொண்டவார்
பண்டைமாமறைமுடிவினி னடம்புரிபரமன்
அண்டைகென்றடிதொழ வந்ததாசைமிக்கடந்தோம்
எண்டபோதனுவெவனுந் தானலாமென்றார்.

என்றவாசகங்கேட்டிசை யெழுநியிசைப்பான்
மன்றலந்துழாய்மரகத மேனியன்மண்மேல்
துன் துமன்னுயிர்கட்கெல்லாஞ் சூழொளிவிகம்பும
நன்று அம்பயோததியு நாடுதந்திரிகெனவே.

திருவுளத்துளேகருதியச் செத்ததுமரபதைகட
கருள்சுரந்துயரஞ்சுறை விரிமையினுக்கி
கரியுரையிதுபோள் மென்களப்புருநருச்சை
உருவமேவியம்பொன் றொழிலுலங்கிடவே.

ஆவலோடுவந்தடிதொழு ன்பருக்கெல்லாம்
சேவைதந்துளன்றெரும லென்றுசெப்பிடலும்
மேவுநான்மறைவிழுத்த வர்விரப்பறவினவி
தேவதேவன்வாழ்சேட புகரத்தினித்சென்றார்.

விண்டலத்தவர்விழுத்தவ வேயிசைந்த
மண்டலத்தவர்தம்மொடு வந்துணுகம்
உண்டவன்நயெணித்தவமு வந்துசெய்வெல்லாம்
கண்டுகென்பினடங்கொண மிகுகளிப்புடனே.

நதிக்கொழுமயர் சாமிபுட்கரணியைநாடிக்
கடக்குக்காரணத்தொ லையெனக்கருத்தின்
மதித்துமுழுகியங்குள வராகத்திருமலைத்
துதித்துவெண்டியன்பொடு தொழுதானந்தமுறவே.

திரு - ஆவது வீட்டுமாசாரியர் தருமனுக்குத் தருமலையில்

திருமலையில் ஸ்ரீதிவாசன் வரவுரைத்த வத்தியாயம்.

தருமன் வீட்டுமன்றனைப் பணிந்தெழுந்துகைகுவித்து
விரிமலர்ப்பொழில்வேங்கட மலையிசைவிரும்பித்
திருவியைக்கேள்வதனை யினிதுசெப்பெனலும்
பெருமன்பொடவீட்டுமன் பேசலுற்றனலால்.

(க)

மடன்மலர்ப்பொருட்டுறை தருமறையவனின்
கடவுண்மாமுனியாதிராட் கமலலோசனனின்
அடிதொழற்கு அமர்சை யானேகுழிநான்
வடிவு அஞ்சுகனகத்திய மாதவன்முதலோர்.

(க2)

கண்டுபறபலவேத்தல்செய் துளங்கொண்டவார்
பண்டைமாமறைமுடிவினி னடம்புரிபரமன்
அண்டைகென்றடிதொழ வந்ததாசைமிக்கடந்தோம்
எண்டபோதனுவெவனுந் தானலாமென்றார்.

(க3)

என்றவாசகங்கேட்டிசை யெழுநியிசைப்பான்
மன்றலந்துழாய்மரகத மேனியன்மண்மேல்
துன் துமன்னுயிர்கட்கெல்லாஞ் சூழொளிவிகம்பும
நன்று அம்பயோததியு நாடுதந்திரிகெனவே.

(க4)

திருவுளத்துளேகருதியச் செத்ததுமரபதைகட
கருள்சுரந்துயரஞ்சுறை விரிமையினுக்கி
கரியுரையிதுபோள் மென்களப்புருநருச்சை
உருவமேவியம்பொன் றொழிலுலங்கிடவே.

(க5)

ஆவலோடுவந்தடிதொழு ன்பருக்கெல்லாம்
சேவைதந்துளன்றெரும லென்றுசெப்பிடலும்
மேவுநான்மறைவிழுத்த வர்விரப்பறவினவி
தேவதேவன்வாழ்சேட புகரத்தினித்சென்றார்.

(க6)

விண்டலத்தவர்விழுத்தவ வேயிசைந்த
மண்டலத்தவர்தம்மொடு வந்துணுகம்
உண்டவன்நயெணித்தவமு வந்துசெய்வெல்லாம்
கண்டுகென்பினடங்கொண மிகுகளிப்புடனே.

(க7)

நதிக்கொழுமயர் சாமிபுட்கரணியைநாடிக்
கடக்குக்காரணத்தொ லையெனக்கருத்தின்
மதித்துமுழுகியங்குள வராகத்திருமலைத்
துதித்துவெண்டியன்பொடு தொழுதானந்தமுறவே.

(க8)

வீட்டுமாசாரியர் தருமனுக்குத் திருமலையில் ஸ்ரீதிவாசன்
வரவுரைத்த வத்தியாயமுற்றும்.

வாழித்திருநாமம்.

தொண்டைநாடுவாழி சொன்னமுடியும்வாழி நாய்கலங்
கொண்டசேடசயிலம்வாழி கோயில்வாழி கோததும்
புண்டரீகம்விஞ்சு சாமிசரசுவாழி பொங்கெழில்
மண்குவென்வராகமான மாயன்வாழி வாழியே. (க)

ஆற்றிதேவன்வாழி சீர்கொளமலன்வாழி லைம்பெரும்
பூதநாதன்வாழி நேரில்புனிதன்வாழி பொற்புணம்
சோதிநாபன்வாழி வேலைநாயில்செய்மாயன் வாழிமா
மாதுகேள்வன்வாழி சீரீவாசன்வாழி வாழியே. (உ)

வேறு. ஒப்பரியவாழ்வார்கன்வாழி குரவோவாழி புப்பயபேதாதம்வாழி
எப்புவனமும்புகழுமெதிராசன்வாழி தினமேத்துமடியவர்கன்வாழி
செப்புகிருமலைமுனிவர்வாழி வரவாமுனிவர்செம்னையெந்நாளும்வாழி
இப்புவியினிக்களையிசைப்போர்கன்வாழி கலெனன் கேட்போர்வாழியே. (க)

அத்தியாயம்-௧௩. திருவிருத்தம் (கச.உ.)

114754

புரிவாஸன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆலர்மேன்மங்கு கநாசியார் திருவடிகளேசரணம்.

பூழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜயந்த திருவடிகளேசரணம்.

ஆசாரியர் திருவடிகளேசரணம்.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்

முற்றிற்று.